

➤ தமிழ்த்தேசிய விடுதலைப்போராட்டும் எதை நோக்கி?

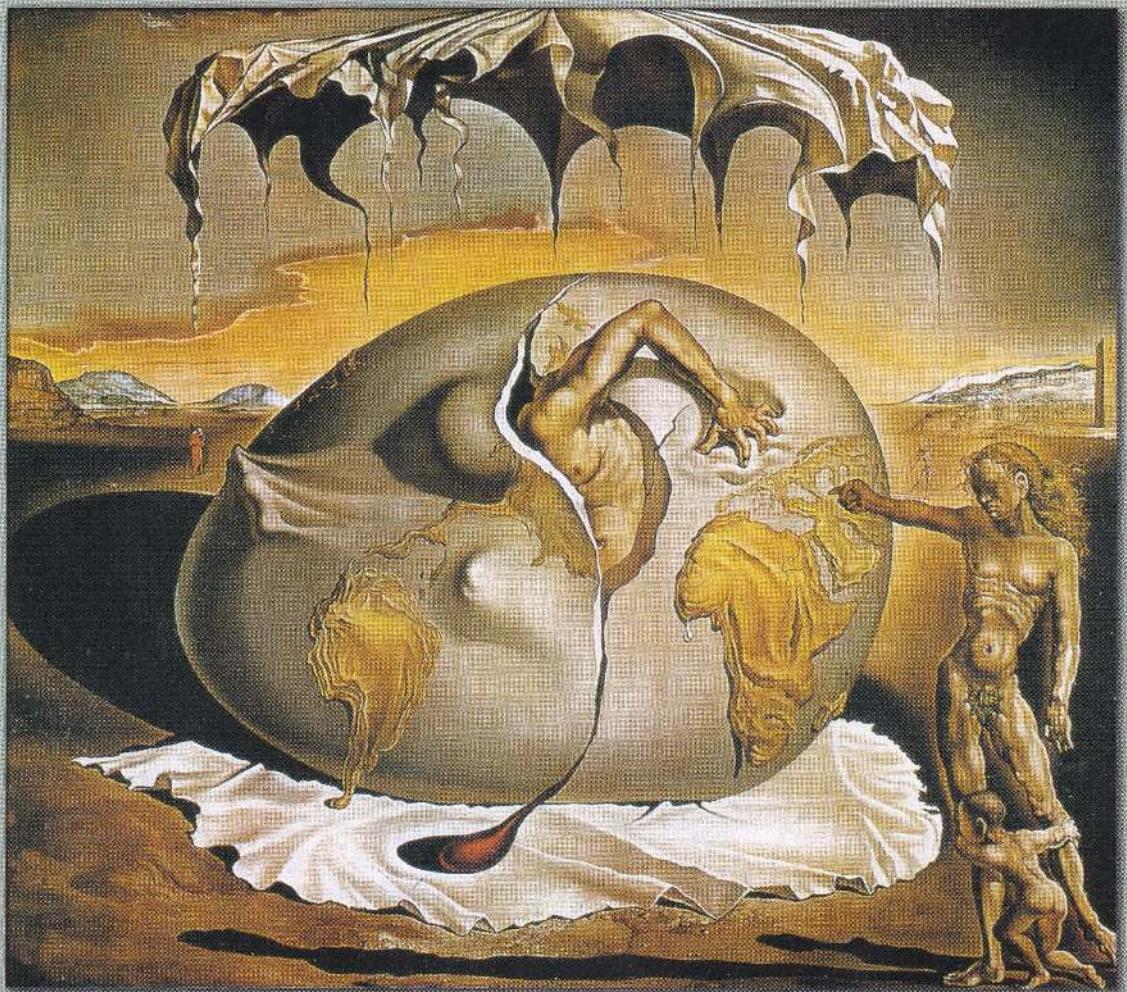

➤ மடலற்ற உயிரின் உறுப்புக்களின் உரையாடல்

➤ புல்லாங்குழலும் நுப்பாக்கிக் குழலும்
இனிடுண்டிர் தம் மக்கள்

34வது நிலக்கியச் சந்திப்பு - பேர்லின்

GEOPOLITICAL CHILD WITNESSES THE BIRTH OF A NEW MAN

- DALI -

உயிர்நிதி

Uyirnizhal

VOL VII - N°3 ISSUE 26
 July - September 2007

பாலஸ்தீனம் = ..பதா நாடு - ஹமாஸிஸ்தான்	கலையரசன்	05
பின்காலனித்துவப் பார்வைகள்	சச்சிதானந்தன் சகிரதராஜா	08
லா காசா	பா. அ. ஜெயகரன்	11
புல்லாங்குழலும் துப்பாக்கிக் குழலும்...	இரா. மஜீன்குமார்	19
முதிசமாக வந்த இழப்புக்கள்	பரா குமாரசாமி	20
உடலற்ற உயிரின் உறுப்புக்களின் உரையாடல்	ரதன்	22
வழிபாடு : யாமிருக்கப் பயமேன்	தனஞ்செயன்	28
34வது இலக்கியச் சந்திப்பு	மாணசி	29
நாளொருவர் கொலையும்...	இராகவன்	52
பெண்ணுடல் மீதான கருத்தியலும் எதிர்ப்பு அரசியலும்	சந்துஷ்	53
முஸ்லிம் மக்கள் தமிழுக்குச் செய்த பங்களிப்பு	ரஹுப் காஸிம்	55
ரட்னஜீவன் ஹலும் யாழ். பல்கலைக்கழகமும்	வைகறை	58
மனிதன் இங்கே! மனிசி எங்கே?	சி. ஜெயசங்கர்	64
குப்பை மேட்டிலிருந்து...	துவாரகன்	66
தமிழ்த்தேசிய விடுதலைப்போராட்டம் எதை நோக்கி?	வி. சிவலிங்கம்	67
சபா பெரிசாகி விட்டாள்!	மல்லிகா	75
பிரத்தியேக நாட்குறிப்பொன்றில் இருந்து...	லக்ஷ்மி	78
புகலிட நிகழ்வுகள்	தெருக்கூத்தன்	81

உள்ளட்டை முன்பக்க ஓவியம்: Salvador Dali

உள்ளட்டை பின்பக்க ஓவியம்: Frida Kahlo

அன்புடன் உங்களுக்கு!

இவ்வருடத்திற்கான முதலாவது இதழ் இது. கடந்த இரண்டு இதழ்கள் வரமுடியாமற் போனமைக்காக உங்களிடம் மன்னிப்புக் கோருகிறோம். காலதாமதத்தைத் தவிர்ப்பதற்கான முயற்சிகள் நடைமுறையில் உள்ளன.

உயிர்நிழல்

Uyirnizhal

26

Vol. VII No. 3

July - September 2006

அட்டை வடிவமைப்பு: பிரதீபன்

உள் வடிவமைப்பு: லக்ஷ்மி, பிரதீபன்

தொகுப்பாசிரியர்கள்:

லக்ஷ்மி

கலைச்செல்வன்

தயாரிப்பில் உதவி:

பிரியதர்வதினி

தயாந்தி

தொடர்புகளுக்கு:

EXIL

27 Rue Jean Moulin

92400 Courbevoie

France.

e-mail: exilpub@gmail.com

இணையத்தில் உயிர்நிழல்

www.uyirnizhal.com

அன்பளிப்பு: வருட சந்தா - 15 euros

(4 பிரதீகள் : தயாற் செலவு உட்பட)

N° d'enregistrement de l'association : 13023204

கேள்வியிடு : எக்ஸில்

பாலஸ்தீனம் : பதா நாடு - ஹமாஸ்வெஷான்

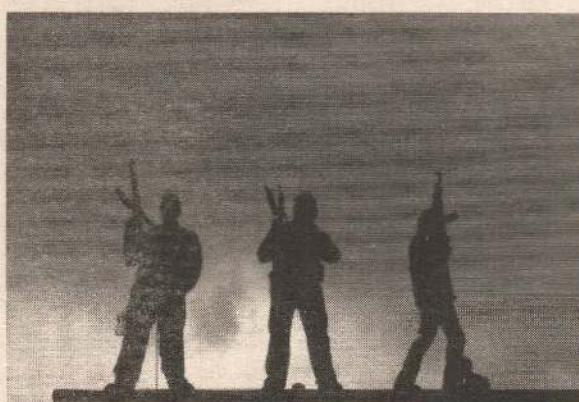
கலையரசன்

இதை எழுதிக்கொண்டிருக்கும்போது பாலஸ்தீனக் காஸா பகுதிமீதான இஸ்ரேலிய இராணுவ நடவடிக்கை ஆரம்பமாகி விட்டிருந்தது. ஹமாஸ் இயக்கமானது : பதா கட்சி உறுப்பினர்களை சண்டையில் தோற்கடித்து காஸா பகுதியை விடுதலை செய்யப் பட்ட பிரதேசமாக அறிவித்து சில நாட்களேயாகி யிருந்தது. தேர்தல் களத்தில் மட்டுமல்ல, யுத்த களத் திலும் தாமே பலசாலிகள் என்று ஹமாஸ் நிருபித்ததை பலருக்கு ஜீரனிக்கக் கல்லுமாக இருந்த காலமது. ஹமாஸின் வெற்றியை : பதா கட்சித் தலைவர் அப்பாஸ் 'சதிப் புரட்சி' என்று விபரித்தார். அதற்கு மாறாக, : பதா திட்டமிட்டிருந்த சதிப்புரட்சியை முறியிடப்பதாக ஹமாஸ் கூறியது.

கடைசியாக வந்த 'உயிர்நிழல்' இதழில், 'அரேபி யர்கள் இரண்டுபட்டால் அமெரிக்காவுக்குக் கொண்டாட்டம்' என்ற கட்டுரையில், விரைவில் பாலஸ்தீனத்தில் உள்நாட்டுப் போர் வெடிக்கும் அபாயம் உள்ளதாக எழுதியிருந்தது பலருக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம். : பதா - ஹமாஸ் சகோதர யுத்தம் உருவாவதற்கு ஏதுவாக இருந்த பல காரணிகள் பற்றி அந்தக் கட்டுரையில் ஏற்கனவே விபரித்துள்ளதால் இங்கே அதைப் பற்றிச் சுருக்கமாக மட்டும் பர்ப்பேம். நோர்வே தலையிட்டுத் தீர்த்து வைத்து அல்லது திரித்து வைத்து இஸ்ரேலிய-பாலஸ்தீன சமாதான ஒப்பந்தம்

“ பாலஸ்தீனம் என்ற தனிநாடு மக்களின் மனங்களில் மட்டுமே நிலைத்து நிற்கும் கனவாக முற்றுப் பெற்றுவிடும். ”

பாலஸ்தீனப் பகுதிகளை, ஆதிக்கம் செலுத்திய பாலஸ்தீன அதிகார சபையிடம் : பதா கையளித்தது. அதன் பின்னர் உருவான இஸ்ரேலியத் தரப்பு ஆத்திர மூட்டல்களை எதிர்கொண்டு முறியிடக்கத் திராணி யற்றிருந்த பாலஸ்தீன அதிகார சபை ஒப்பந்தத்தின் பலவினமான பகுதியை வெளிக்காட்டியது. மேலும் பிராந்தியப் பொருளாதாரத்தைத் தன் கையில் வைத் திருந்த : பதா, ஆசி பெற்ற வர்த்தகப் பெரும் புள்ளிகள் கொடுத்த வெகுமானத்தால் செல்வந்தர்களான மாண்பு மிகு அமைச்சர்களும் பிற அதிகாரிகளும் புதியபாலஸ்தீன மேட்டுக் குடியினரையும் ஒரு பக்கம் உருவாக கீழது, மறு பக்கத்தில், குறைந்த கூலி உழைப்பாளி களான பாலஸ்தீன ஏழை மக்கள் இஸ்ரேலிய அடக்கு முறைகளுக்கும் அன்றாடம் முகம் கொடுக்க வேண்டி இருந்தது. இவ்வாறு இரண்டு பக்கத்தாலும் சுரண்டப் படும் சாதாரண பாலஸ்தீன மக்கள் நோர்வே கொண்டு வந்த சமாதான ஒப்பந்தம் தமக்கு எந்தநான்மையையும் வழங்காததைக் கண்டு கொண்டனர். அப்போது மிகச் சிறிய இஸ்லாமியவாத இயக்கமாக இருந்த ஹமாஸ் பொதுமக்களின் நாடித் துடிப்பை சரியாகக் கணித்துக் களத்தில் இருக்கியது. மனித வெடிகுண்டுகளைத் தயாரித்தனப்படும் புதிய உத்தியை வெற்றிக்கரமாக நடைமுறைப்படுத்தி பாலஸ்தீன விடுதலைப் போரட்டத்தை முன்னெடுக்கும் சக்தியாக இனம் காட்டியது. : பதா ஆட்சியாளர்களின் ஊழல்களால் வெறுப் படைந்திருந்த பாலஸ்தீன மக்கள் ஹமாஸ் போன்று நேர்மையாகச் செயற்படும் அரசியற் சக்திக்கு ஆதர வளித்ததில் வியப்பில்லை. இதன் விளைவு கடந்த

அரசியல் குறிப்புகள்

பொதுத்தேர்தலில் ஹமாஸ் போட்டியிட்டபோது மக்கள் அதற்கு அமோக் ஆதாவ வழங்கி வெற்றியடையச் செய்தனர்.

இதே நேரத்தில், சர்வதேச சமூகம் என்ற பெயரில் 'அதியுன்னத நாகரிகமடைந்த' சில நாடுகள் பெரும் பான்மை மக்களின் ஜனநாயக முடிவை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்து, ஏற்கனவே வழங்கி வந்த நிதியுத வியை நிறுத்தினர். இதன் எதிரொலி பாலஸ்தீன் பிரதேசமெங்கும் எதிரொலித்தது, மாதக் கணக்காக சம்பளம் கிடைக்காத அரசாங்க ஊழியர்கள் வீதியில் இறங்கிப் போராடியபோது ஹமாஸிடம் போய்ப் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு விரட்டப்பட்டனர். அதேநேரம் : பதா தலைமையின் கீழான குண்டர் படை ஆயுதம் தரித்த

வீடுகளுக்கு மட்டும் இந்த அத்தியாவசிய சேவைகள் நாராளமாக வழங்கப்பட்டன. அதேநேரம் பாலஸ்தீன் வீடுகளுக்கு பற்றாக் குறையாக வழங்கி அவ்வப்போது தண்டனையாக நிறுத்தப்பட்டும் வந்தது.

இத்தகைய பின்னணியில்தான், தற்போது ஹமாஸ் வெற்றியின் பின்னர் 'காஸாலிஸ்தான்' என்று அழைக்கப்படும் பிரதேசத்தின் எதிர்காலத்தைப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது. காஸாவைத் தனது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்த பாலஸ்தீன் அரசாங்கத்தை நிரவகிக்கும் : பதா தனது பாதுகாப்புப் படைகளில் சமார் எழுபதி நாயிரம் இளைஞர்களைச் சேர்த்திருந்தது இந்தப் பெரும்படையால் ஹமாஸின் புத்தாயிரம் போராளிகளை எதிர்த்துச் சண்டையிட முடியாமல் பின் வாங்கி ஓடியது.

ஹமாஸ் போராளிகளை வலுப் சண்டைக்கு இழுத்தது. இதற்கிடையே ஹமாஸ் - : பதா இணைந்த புதிய அமைச்சரவை என்று ஜனாதிபதி அப்பாஸ் நாடக மாட்டனார். ஆனால் ஜனால் மாதம் காஸாவில் வெடித்த உள்நாட்டுப் போர் இவை எல்லாவற்றையும் முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தது பூகோள்தியாக வெடித்த பாலஸ்தீன் நிலப்பரப்பில் இருண்டு சுதாவிதமேயுள்ள காஸா பகுதி நெருக்கமான குடிசனப்பரம்பலைக் கொண்ட, ஒன்றாக மில்லியன் பாலஸ்தீனர்களின் வாழ்விடம், வடக்கிலும் கிழக்கிலும் இஸ்ரேவாலும் மேற்கே கடலாலும் தெற்கே எகிப்திய எல்லையாலும் குழப்பட்ட காஸா பகுதி இன்னொரு பாலஸ்தீன் தாயகப் பகுதியான மேற்குக் கரையுடன் நிலத்தொடர்பற்று பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விரு பிரதேசங்களுக்கிடையிலான பொதுமக் களின் போக்கு வரத்து மற்றும் அரசு காரியர்கள்யாவும் இஸ்ரேவின் தயவின் அடிப்படையில் நடந்து வந்தது. இதனால் காஸா என்பது ஒரு திறந்த வெளிச் சிறைச் சாலை என்று அங்கு வாழும் மக்கள் கூறிக் கொள் கின்றனர். இதைத் தவிர, அத்தியாவசியத் தேவை களான தண்ணீர், மின்சாரம், 'காஸ்' போன்றவற்றை இஸ்ரேவிய நிறுவ னங்களே வழங்கி வருகின்றன. முன்பு யுதக் குடியேற்றங்கள் இருந்த காலத்தில் யுத

: பதா பாதுகாப்புப் படையில் சேர்ந்த இளைஞர்கள் வேறு வேலையில்லாமல் கூலிக்காகச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் என்பதும் ஹமாஸில் சேர்ந்தவர்கள் இலட்சிய அர்ப்பணிப்புடனான இளைஞர்கள் என்பதும் தான் வித்தியாசம். தோல்வியடைந்த : பதா கட்சிப் பிரமுகர்களும் அவர்களின் குடும்பங்களும் கடலாலோ நிலத்தாலோ இஸ்ரேவுக்குள் தப்பியோடி, பின்னர் மேற்குக் கரைக்குப் போய்க் கேர்ந்தனர். காஸா பகுதி முழுவதும் ஹமாஸின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்த தும் சண்டையில் பிடிபட்ட : பதா பிரமுகர்கள் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டனர்.

: பதாவினால் நிர்வகிக்கப்பட்ட பாதுகாப்புத் தலைமையகம் கைப்பற்றப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வு. அந்தப் பிரமாண்டமான கட்டிடத்தில் வைத்துத் தான் பல ஹமாஸ் உறுப்பினர்கள் சித்திதரிவதை செய்யப்பட்டனர். மேலும் அலுவலகங்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட ஆவணங்களில் : பதா அரசு நிர்வாகத் திற்கு இஸ்ரேவில் அல்லது அமெரிக்காவில் இருந்து கிடைத்துவந்த பல்வேறு உதவிகள் பற்றிய விபரங்கள் இருந்தன. காஸாவின் ஆட்சியதிகாரத்தை ஹமாஸ் பொறுப்பெடுத்த அடுத்த நாளே சட்டம், ஒழுங்கு சீர்ப் படுத்தும் பணியில் இறங்கியது. சீருடை தரித்த புதிய

அரசியல் குறிப்புகள்

ஹமாஸ் பொலிஸ் வீதிப் போக்குவரத்தை ஒழுங்கு படுத்தியது. காஸா பகுதியில் வாழும் மக்கள் எங்கேயும் தப்பியோட முடியாமல் கடை சிவரை அங்கேயே இருக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு உள்ளாகி உள்ளனர். எகிப்து எல்லையைச் சேர்ந்த சிறுநிலப்பரப்பில் சர்கோதர சண்டை ஆரம்பித்த முதல்நாளே இஸ்ரேலிய இராணுவம் நிலை கொண்டது. எல்லையின் மறுபக்கம் எகிப்து இராணுவம் பாதுகாப்பைப் பலப்படுத்தியது. இந்த எல்லைக்கோட்டில் ஏற்கனவே இஸ்ரேல் உயர்மான மதில் கட்டியுள்ளது. மதிலின் அந்தவாரம் நிலத் தின் கீழ் பத்தடி ஆழத்திற்குச் செல்கிறது. மதிலின் அடுத்த பக்கம் எகிப்திய சிறுநகரம் ரா. இது பாலஸ் தீன் நிலவராங்கனுடன் நேரடித் தொடர்பு கொண்டது. இங்கிருந்துதான் ஹமாஸிலிருத் தேவையான ஆயுதங்கள் கடத்தப்படுகின்றன. ரா. பா நகர வீதிகளினுள் இருந்து தோண்டப்படும் சரங்கங்கள் எல்லைக்குக் கீழே இருபதடி ஆழத்திற்குப் போய் காஸாவில் முடிகின்றன. இந்த சரங்கங்களுடாக ஆயுதங்களைக் கடத்தும் இடைத் தரக்களான ரா. பா கடத்தல்காரர்கள் பெரும் பணம் சம்பாதித்து வருகின்றனர். எகிப்து அரசாங்கத் தால் கவனிக்கப்படாத, அபிவிருத்தி இன்றிப் பின்தங்கிய ரா. பா மக்கள் வறுமையில் இருந்து மீண்டும் வத்துக் கடத்தல் தொழிலை நம்பியுள்ளனர். தற்போது என்ன தான் எகிப்திய பொலிஸின் கெடு பிடிகள் இருந்தபோதும் ஆயுதக் கடத்தல்கள் தொடரவே செய்யும். ஹமாஸிற்காகக் கடத்தப்படும் ரஷ்ய அல்லது சீனத் தயாரிப்புக் களான ஏ.கே.47 வகைத் துப்பாக்கிகள் குடானில் இருந்து வருவதாகத் தெரிய வந்தன்னாலும்.

இஸ்ரேலோ அல்லது சர்வதேச சமூகமோ சம்மா கையைக் கட்டிக்கொண்டு பார்த்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஹமாஸின் தேர்தல் வெற்றியின் பின்னர், தடுத்து வைக்கப்பட்ட உதவியினால் மற்றும் பாலஸ்தீன் வரிப்பணம் ஆகியனவற்றை பதாவிட்ட கையளிப்ப தாக அறிவித்துள்ளன. இதில் ஒரு சதம்கூட காஸா விற்குப் போகாது இதனால் மேற்குக்கரைப் பாலஸ்தீன் மக்கள்; பதாவில் தங்கியிருந்து வளம் பெறவும் காஸா மக்கள் ஹமாஸின் கீழ்த்தண்டனை அனுபவிக்கவும் என வகுக்கப்பட்டுள்ளனர். மேற்குக் கரையில் மட்டும் ஆதிக்கம் செலுத்துவதாகக் காட்டிக் கொள்ளும் அப்பாஸ் தலைமையிலான பதா, சர்வதேச சமூகம் பின்னுக்கு நிற்றபோதும், பலவினமான நிலை யிலேயே உள்ளது. இருப்பினும் அங்கேயும் ஹமாஸின் கை ஒழுங்கு மாகில் பல அதிரடியான மாற்றங்களை எதிர் பார்க்க வாம். மேற்குக்கரை நிரந்தரமாக ஜோர்டானுடன் இணைக்கப்பட்டு விடும் என்ற வதந்திடை உலாவுகின்றது. அப்படி நடந்தாலும், காஸா தொடர்ந்தும்

இஸ்ரேலின் திறந்தவெளிச் சிறையாக நிடிக்கும்.

பாலஸ்தீன் அரசியல் கள் நிலைமைகள் மாறி வரும் போக்கைப் பார்க்கும்போது, முன்னாள் இஸ்ரேலிய வலதுசாரிப்பிரதமர் ஆரியல் ஷரோனின் கனவுநனவாகின்றதோ என்ற ஜயம் உருவாகின்றது. பாலஸ்தீன்ப் பிரச்சினைக்கான தீவாக ஷரோன் தென்னாபிரிக்க அப்பார்த்தஹைட் (Apartheid- ஆப்ரிக்கான்ஸ் மொழியில் பிரித்துவைத்தல்) முறையை அறிமுகப்படுத்த விரும்பி னார். முன்பு தென்னாபிரிக்காவை ஆட்சி செய்த வெள்ளை நிறவாத அரசாங்கம் கறுப்பின மக்களின் ஊர்களை ‘பாண்டுஸ்தான்’ என்ற பெயரில் தனிமைப் படுத்தப்பட்ட பிரதேசங்களாக்கி பல திறந்தவெளிச் சிறைச்சாலைகளை உருவாக்கி வைத்திருந்தது.

தென்னாபிரிக்க உதாரணத்தைப் பின்பற்றி காஸா தனிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது மட்டுமல்லது. மேற்குக் கரைகூட இஸ்ரேலிய இராணுவக் கலகக்காரர்களால் வடக்கு தெற்கு என இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. கிழக்கு ஜெருசலேம் இவை எதிலும் சேராதவாறு தனிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரித்தானும்

குழ்ச்சியால் அல்லவுமிரும் பாலஸ்தீன் மக்கள், தமது உறவினர்களைப் பல்லாண்டுகளாக காணாமல் பிரிந்தி ருப்பது சர்வசாதாரணமான வாழ்க்கையாகவிட்டது.

நிலைமை இப்படியே போனால் பாலஸ்தீனம் - இஸ்ரேல் என்ற இரண்டு நாடுகள்ல, ஜங்கு நாடுகள் உருவாகும் என உள்ளார் மக்கள் பேரிக் கொள்கின்றனர். ஷரோன் போன்ற தீவிர வலதுசாரிகளின் திட்டம் பலிக்குமானால், கடந்த ஜம்பது வருடங்களாக, சர்வதேசம்பட்டத்தில் முதன்மைப் பிரச்சினையாக இருக்கும் பாலஸ்தீனம் என்ற கதந்திர நாட்டுக்கான ராஜத்திற்கு முயற்சிகள் யாவும் நிரந்தர தோல்வியைத் தழுவும்.

பாலஸ்தீனம் என்ற தனிநாடு மக்களின் மனங்களில் மட்டுமே நிலைத்து நிற்கும் கனவாக முற்றுப் பெற்று விடும்.

பின்காலனிந்துவுப் பார்வைகள்

சச்சிதானந்தன் சுகிரதராஜா

சாப்பாடுகளும் சாமிகளும் வாசனையும்

கிரிக்கட்டுடன் இதை ஆரம்பிக்கிறேன். கிரிக்கட் பிரியர்களுக்கு முதலிலேயே சொல்லிவிடுகிறேன். இது சமித்தில் எல்லோரையும் ஆழந்த நித்திரையில் ஆழ்த் திய உலகக் கோப்பையைப் பற்றியதல்ல. விளையாட்டில் ஆர்வமில்லாதவர்களுக்கு கிரிக்கட் சமாச்சாரம் என்றதும் அலுப்புத் தட்டக்கூடும். இந்த இரு சாராரையும் தெழுப்புட்ட இந்தப்பத்தி முழுக்க கிரிக்கட் பற்றியதல்ல. வேறு விஷயங்களும் இனில் வரும்.

இந்தச் சம்பவம் நடந்தது என்பதுகளின் தொடக்கத்தில், அப்பொழுது மேற்கொண்டியத் தீவுகள் கோஷ்ட இங்கிலாந்தில் சுற்றுப்பயணம் செய்து கொண்டிருந்தது. தற்போதைய பரிதாபமான வீரர்களை அந்தப் பழைய சிங்கந்களுடன் ஓப்பிடவேண்டாம். இன்றைய கோஷ்ட ‘குழுதம்’ அரசவின் வார்த்தைகளில் பழைய பெருங்காய டப்பா. அந்த நாட்களில் மேற்கொண்டிய வீரர்கள் கிளைவு லாப்ட், ஆண்டிராபர்டஸ், மைக்கல் ஹைல் டிங், மால்க்கம் மார்வல், விலியன் ரிட்ச்சஸ்டல் போன்ற வர்கள் தேவர் கள் ஸ்தானத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். கோயில்கள் மட்டும் கட்டப்படவில்லை. ஒரு நாள் சர்வதேச ஆட்டம் பர்மிஸ்டியமில் நடப்பதாயிருந்தது. போகலாம் என்று தூண்டியவர் வெற்றிவாயிலார். இந்த வெற்றிவாயிலார் என்றதும் எதோ தூயதமிழ்ப்பற்றில் பெயரை மாற்றிக்கொண்ட பச்சைத் தமிழர் என்று நினைக்கவேண்டாம். முழு ஆங்கிலேயர். பெயர் Wingate, இந்தியாவில் படிப்பித்த நாட்களி லிருந்து எனக்கு இவரைத் தெரியும். நான் அவருக்குக் கொடுத்த செல்லத் தமிழ்ப்பெயர் தான் வெற்றிவாயிலார். நான் இந்தப் பெயர் குட்டியது இன்றுவரை அவருக்குத் தெரியாது.

ஆட்டம் தொடங்குவதற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால்தான் போகலாம் என்று முடிவு எடுத்ததினால் டிக்கட் வாங்குவதில் பிரச்சினை ஏற்பட்டது. இந்திய ரெயிலுக்கு டிக்கட் வாங்கிப்பழகியைப் பாயத்தைப்பயன் படுத்தி செல்வாக்குள்ள ஒருவந்துக்குச் சொல்ல, அவர்தனக்குத் தெரிந்த இன்னும் அதிக செல்வாக்குள்ள ஒருநப்பரை நாடி அவர் மூலம் எப்படியோ டிக்கட் வாங்கி விட்டோம். கிரிக்கட் ஆட்டத்திற்குப் போவதில் ஒரு சங்கடம் என்னவென்றால், கதிர்காம யாத்திரை போவதுபோல் தன்னிர் தொடக்கம் சாப்பாடுவரை கட்டிக்கொண்டு போகவேண்டும். வெற்றிவாயிலார் ஒரு

இந்தியச் சாப்பாட்டுப் பிரியர். ‘உப்புமா கொண்டு போகலாமா?’ என்று கேட்டார். நான் ஒத்தக் காலில் நின்று முடியாதென்று சொல்லிவிட்டேன். நம்முர் சாப்பாட்டில் ஒரு பிரச்சினை என்னவென்றால் பொட்டலத்தைத் திறந்ததும் வாசனை முக்கைத் துளைக்கும் கிரிக்கட் விளையாட்டைக் கூர்ந்து கவனிப்பவர் களுக்குத் தெரியும். இங்கிலாந்தில் இந்த விளையாட்டு வர்க்க ரீதியானது. பார்வையாளர்களும், விளையாடுகிறவர்களும், முக்கியமாக இந்த ஆட்டத்தை நிர்வகிக்கிறவர்களும் மத்தியித்தர வர்க்கத்தினர். இந்த வர்க்கம் இன்னும் ‘சிக்கன் டிக்கா மசாலா’வைத் தேசிய உணவாக அங்கீரிக்கவில்லை. என்பதுகளில் இந்திய உணவு வாசனை காரணமாக, அந்த நாட்களில் விடுவாங்குவது கஷ்டமாகவிருந்தது. இந்தியர்கள் குடிவந்தால் பக்கத்துவிட்டு வெள்ளையர்கள் விட்டைக் காலிபண்ணிய செய்திகள் எல்லாம் பத்திரிகைகளில் வந்துகொண்டிருந்தன. உப்புமா மணம் இன்னுமொரு இனக்கலவரத்தைத் தூண்டிவிட வாய்ப்புண்டு என்று மெதுவாக வெற்றிவாயிலாரைப் பயமுறுத்தினேன். சனோக்பவலின் ‘இருத்தம் ஆறுபோல் ஓடும்’ என்ற சொற் பொழிவையும் ஞாபகப்படுத்தினேன். வெற்றிவாயிலார் பயந்தாங்கொள்ளி. இரண்டுமே ஒரே உச்சரிப்பில் வருபவை. உப்புமா விஷயத்தை வெற்றிவாயிலார் கைவிட்டு விட்டார். இரண்டுபேரும் சலித்துப்போன ‘சாண்ட்விச்’ கொண்டு போவதாகத் தீர்மானித்தோம்.

அய்ரோப்பிய கீழைத் தேயவியல்
அறிஞர்களால் மூடநம்பிக்கைக்கு உறைவிடம் என்று கருதப்பட்ட இந்துசமயமானது, அதே அய்ரோப்பாவில் குடிபுகுந்து வெளிப்படுத்தும், அதன் சமீபத்திய புதிய செழிப்பு, இடம்பெயர்ந்த இந்துக்கள் அடைந்த பொருளாதார வீச்சினால் மேலோங்கி நிற்கும் செல்வாக்கு, இங்கிலாந்தின் பல்லினப் பண்பாட்டின் முதிர்ச்சியின் அடையாளம்.

அன்றைய ஆட்டத்தில் மேற்கிந்தியத் தேவர்கள் சாதாரண மனிதர்கள் போல் காணப்பட்டார்கள். விவியன் ரிச்சர்ட்ஸ்ஹாட் பத்திற்குக் குறைய ஒட்டங்களை எடுத்தாக நினைவு பகல் உணவு இடைவேளை வந்தது. நானும் வெற்றிவாயிலாரும் வேண்டா விருப்புடன் முதல் நாள் இரவு தமதம் வீட்டில் தயாரித்த 'சாண்ட்விச்' சை மெல்லக் கடிக்கத் தொடங்கினோம். திலர் என்று ஆளைத் தூக்கிப்போடும் அளவுக்கு இந்த மச்சாப்பாட்டுவாசனை கம கம் என்று அரங்கத்தைபே ஆக்கிரமித்துக்கொண்டது. ஏதோ மதுரை டுவன்ஹால் ரோட்டில் இருக்கும் சவினிங் மட்டன் ஸ்டால்களே இங்கே வந்த மாதிரி ஒரு பிரமிப்து. நானும் வெற்றிவாயிலாரும் வாசனை வந்த இடத்தைப் பார்த்த தோம். அங்கே வாட்டசாட்டமான மூன்று பீஸ் கூட்டு அணிந்த ஆங்கில இளைஞர்கள் றைஸ்ஸையும் சிக்கன் கறியையும் ஒரு கைபார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நானும் வெற்றிவாயிலாரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டோம். அவர் முகத்தில் ஒரு சின்னப் புன்னைகை தென்பட்டது. அப்பொழுது என்னிடம் கமரா இருக்கவில்லை. மேனா லிஸாவின் மரம்புன்னைகையைக் கட்டுடைப்பவர்களை மேலும் நித்திரை இல்லாமல் உருண்டு புரா வைக்க வெற்றிவாயிலாரின் புன்னைகைப் படம் துணை செய்தி ருக்கும்.

நான் சொல்ல வந்ததின் திருப்பம் இதுவெல்ல. உச்

சக் கட்டம் இனித்தான். இது நடப்பதற்கு கால் நூற்றாண்டு காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. சிலநாளைக்கு முன்பு ஆசியர்களுக்கான ஒரு ஆங்கிலேயவாரப் பத்தி ரிகையில் ஒரு செய்தி படித்தேன். இங்குள்ள இந்துக் கோயில்நிர்வாகிகள் ஒரு புகார் கொடுத்திருந்தார்கள். இந்துக்கோயிலிருக்கும் தெருவில் உள்ள ஆங்கில உணவுக் கடைகளிலிருந்து தயாராகும் இறைச்சி, மீன் வாசனை பக்தர்களின் புனிதத்திற்கும் ஆராதனையின் தெய்விகத்திற்கும் இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. ஆகையினால் இந்த வாசனையைப் பூஜைநடக்கும் வேளையிலாவது வாரதபார்த்துக் கொள்ளுமாறு கடைக்காரர்களைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

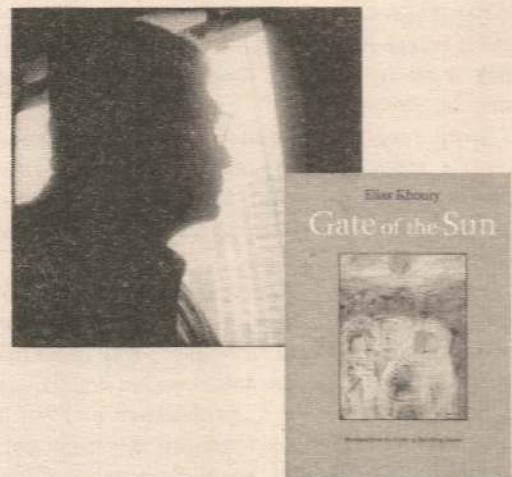
இந்த முறையீட்டைப் பலவிதமாக வாசிப்புச் செய்யலாம்.

அப்போப்பிய கீழைத்தேயவியில் அறிஞர்களால் முடிந்பிக்கைக்கு உறைவிடம் என்று கருதப்பட்ட இந்துசமயம். அதே அப்போப்பாவில் குழுபுதுந்து வெளிப் படுத்தும், அதன் சமீபத்திய புதிய செழிப்பு இடம்பெயர்ந்த இந்துக்கள் அடைந்த பொருளாதார விச்சினால் மேலோங்கி நிற்கும் செல்வாக்கு, இங்கிலாந்தின் பல்லி னப் பண்பாட்டின் முதிர்ச்சியின் அடையாளம். இதில் எந்த வாசிப்பு பொருத்தமானது என்பது அவரவர் இனசமுக, சமய, கலாச்சார, வர்க்க குழ்நிலையைப் பொறுத்திருக்கிறது.

வங்காளம் - ஈழம் சமாந்தரங்கள்

போராளிகள் பற்றிய நவீனங்கள் இருவகையாக இருக்கும். ஒன்று, போராளிகளின் தலைவர்கள், இயக்கத்தின் அடிமட்ட வீரர்கள் ஆகியோரின் அடையாளங்கள், அட்டகாசங்கள் அல்லது இயக்கத்தின் முக்கிய வெற்றிகள்-முடக்கங்களை ஆவணப் படுத்தும். மற்றையதில், போராட்டம் கதையின் பின்னணியிலிருக்கும். போராட்டத்தினால் பாதிக்கப் படுகிற சாதாரண மாந்தர்களைப் பதிவு செய்யும். இந்த இரண்டையும் இணைத்து ஒரு நாவல் வெளிவந்தி ருக்கிறது. ஈழதியைச் Tahmima Anam, நாவலின் பெயர் A Golden Age, கதைக்குப் பின்னணி எழுபதுகளின் தொடக்கங்களில்நடைபெற்ற பங்களாதேசத்திற்கான விடுதலைப் போராட்டம். புதிதாக உருவாகும் ஒரு தேசத்தின் கதை ஒரு தாயின் பார்வையில் சொல்லப் படுகிறது.

கதைச் சுருக்கம் தேவையில்லை. இது தமிழ் சினிமா செய்த கெட்ட பழக்கம். நாவல் படித்ததும் 'சு' என்று தோற்றிய சில எண்ணங்களைத் தருகிறேன். அவற்றை வைத்து நாவலின் சாரத்தை ஊகித்துக் கொள்ளுங்கள். ஒன்று. சமத்துவம், சகோத்துவம், சனநாயகம் என்ற பரந்த முன்னேற்ற கருத்தாட்டங்களுடன் ஆரம்பமாகும் விடுதலை இயக்கங்கள், போராட்டங்கள் நாளடைவில் குறுகிய சமய, இன-

ஆதிக்கத்துக்குள் முடிவடைகின்றன. வங்காள விடுதலை இயக்கமான முக்கிய பாணிக்கு தொடக்கத்தில் கருத்தியல் கர்த்தாவாக மார்க்கள் துணை புரிகிறார். வெளினின் படங்கள் முக்கிய பாணி போராளிகளின் அறைகளை அலங்கரிக்கின்றன. சே குவாராவின் எழுத்துக்களை போராளிகள் எல்லோரும் விழுந்து

விழுந்து படிக்கிறார்கள். தொடக்கத்தில் வங்காள விடுதலை இயக்கத்தில் முஸ்லிம்களும் இந்துக்களும் இணைந்தே செயல்படுகிறார்கள். இந்து உறுப்பினர் பெயர் பார்த்தோ. ஒரு பல்சமய, பல்லின எதிர்ப்பாக ஆரம்பமாகிய போராட்டம் நாளன்று வில்மாஹாக சுயநல் மான சமயத்திலிருாதத்திலும் சமய இன, மொழிச் சுத்தி கரிபிலிலும் முடிவடைவதை நால்வர் சித்தரிக்கிறது. பிரபல வங்காள ஆசிரியர் ரவிந்திரநாத் தாகூரின் எழுத

வற்று நிலையில் இருக்கும் கதாநாயகன் தன் பங்கு குறித்துப் பேசும்போது ஆயுதம் தாங்கிப்பதெல்லாம் தன் காதலிக்காகவே என்று கூறுகிறான்: 'I didn't fight, my friend, for the land or history. I fought for the sake of a woman I loved.' இந்த நாவலும்கூடத் தான் காதலித் தவள் இன்னுமொருவனுக்கு மனைவியாகப் போக, தனக்கு இன்னும் அவன்மேல் பாசுமிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்கவே கதாநாயகன் சொகில் முக்தி

துக்களுக்குக்கூட தடைவிதிக்கப்படுகிறது. உருது பேசும் கசாப்குக்கடைகாரர்கூட சந்தேகத்துக்குள்ளா கிறார். மதம் புகுத்தப்பட்டபிறகு போராட்டமே வேறு நிசையில் செல்கிறது.

இரண்டாவது, எழுபதுகளில் தோன்றிய விடுதலைப் போராட்டங்கள் நவீனத்தினால் உயிர் ஜாட்டப்பட்டவை. கதையின் முக்கிய மாந்தர் களின் கலா ரசனை மேற்கத்திய எழுத்தாளர்களாலும், சங்கீத வித்துவான் களினாலும் பாதிக்கப்பட்டது.

Anamஇன் கதைமாந்தர்கள் டிக்கன்ஸ் படிக்கிறார்கள். புத்தக அலுமாரியை Collected Poems of Dylan Thomas அலங்கரிக்கிறது. Nina Simoneனின் இசையில் உருகிப்போகிறார்கள். Jean Arasanayagam எழுதிய ஒரு சிறுகதையில் வரும் JVP உறுப்பினர்கள் மார்க்ஸம் ஷேக்ஸ்பியரும் படித்திருக்கிறார்கள். இன்றைய ஓரம் படுத்தப்பட்ட சமயம் மீது தங்கியிருக்கும் எதிர்ப்பு நவீனத்துக்கு எதிராகவே செயல்படுகிறது.

இன்னுமொன்று, விடுதலை இயக்கத்தில் ஈடுபாடு கொண்டவர்கள் உயரிய இலட்சிய எண்ணாங்களுடன் போர்க்களத்தில் குதிப்பதில்லை. காதலும்கூட காரணமாயிருக்கிறது. Elias Khoury எழுதிய Gate of the Sun என்ற, பரந்த காலகட்டத்தில் நிகழும் பாலஸ்தீனிய விடுதலை பற்றிய நாவலில் ஆஸ்பத்திரியில் நினை

பானியில் சேருகிறான். கருத்தியலைவிடக் காதலுக் குத்தான் சாதாரண மனிதர்களை போராளிகளாக ஆக்கும் சக்தி அதிகம் போலும்.

இந்தப்பத்தியை முடித்துக்கொள்ள இந்த நாவலில் வரும் பாத்திரங்கள் பேசும் இரண்டு வாசகங்களைத் தருகிறேன். படியங்கள்.

கிழக்கும் பாகிஸ்தானுக்குச் சமாட்சி கிடைத்த பிறகு பரவலாகக் காணப்பட்ட ஆயுதக் கலாச்சாரம், சகோதர இயக்கங்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட மோதல் கள், பழி வாங்குதல் பற்றித் தாம் ரொகானா இப்படித் தெரியப்படுத்துகிறார்: They were just children. After all, the boys running around with guns, their hearts hungry for revenge.

பங்களாதேச விடுதலைப் போரினால் விளைந்த சேதங்கள், அறியாயமாகக் கொலைசெய்யப்பட்ட அப்பாவி மனிதர்கள், போரினால் இடம்பெயர்ந்த ஆயிரக் கணக்காணமக்கள், அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட பசி, நோய் பற்றி சற்று நிதானமாக யோசிக்கும்போது சுயநிற்னை எதிர்ப்புப்பற்றி சொகில் இப்படிக் கூறுகிறான்: How can it be the greatest and the very worst thing we have ever done.

கொஞ்சம் கவனமாக வாசிக்கையில் இவை ஏதோ நமக்கும் பரிச்சயமான சமகால போராட்ட இயக்கங்களுக்கும் பொருந்தும்போல் தோன்றுகிறது.

சற்று யோசித்துப்பாருங்கள்.

~ டூசா ~

பா.அ.ஐயகரன்

சென் கத்தரின் வீதியும் 'லா காசா' வீதியும் சந்திக்கும் சந்தியோடு அமைந்தநான்கு மாடி பழைய அப்பார்ட் மென்ட் கட்டிடம். அதன் பெயர் 'லா காசா'. கட்டிடத்தின் பிரதான வாயில் 'லா காசா' வீதியிலேயே இருந்தது. மூன்றாவது மாடியில் மூலை அப்பார்ட் மென்ட். குசினி, வரவேற்பு அறை, குளியலறை என மூன்று அறைகளைக் கொண்டிருந்தது. யன்னல் நிலைகள் இன்னமும் கம்பிகளைக் கொண்டிருந்தன. யன்னலோடு அருகே குந்துவதற்கு வசதியாக குந்தும் இருந்தது. பொதுவாக பூச்செடிகளுக்குரிய இடமாகவோ அல்லது பூனை படுக்கும் இடமாகவோ இருக்கலாம். உங்கள் வசதிக்கேற்ப யண்புத்திக்கொள்ளக் கூடிய பரந்த இடம். மூன்று அறைகளில் இரண்டு அறைகளுக்கு யன்னல் இருந்தது. 'லா காசா'வைப் பார்த்துபடி ஒரு அறையும், சென் கத்தரினைப்பார்த்துபடி

ஒரு அறையும் யன்னல்களைக் கொண்டிருந்தன. வரவேற்பு மண்டபத்தின் பெரிய யன்னலும் குசினி யன்னலும் சென் கத்தரின் பக்கமாம் இருந்தன.

சென் கத்தரின் இந்தநகரத்தின் களிப்பாட்ட வீதி. இருபத்திநாலுமனி நேரம் இயங்கும் பார்கள், பாலியல் களிப்பாட்ட நிகழ்வுகள், நடாங்கள், குதாட்ட நிலையங்கள் என இருபத்திநாலுமனி நேரமும் இயங்கும் தெரு. அத்தெருவின் அழகிய தெரு விளக்குகளோடு கடைகளின் பெயர்ப்பலகைகளும், அலங்காரங்களும் மின்விளக்குகளினாலேயே செய்யப்பட்டிருந்தன. யன்னல் திறரைகளை நீக்கவிட்டால் அந்தத் தெருவின் ஒளி விடு முழுவதும் நிறைந்திருக்கும். இரவில் விட்டு விட்டு ஏரியும் மின்விளக்குகளின் வர்ண ஒளித் தெறிப்பில் விடும் பற்பல வர்ணங்களைத் தாங்கி ஒளிர்ந்து மறையும்.

வாச்வும் அவனது அறையும்

'ஸா காசா'வைப் பார்த்தபடியிருந்த அறை வாச்வினுடையது. அவனது அறை அழகியல் சார்ந்த தாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருந்தது. சவர்களில் நவீன் ஓவியங்களும், சிற்பங்களும்.

ஒருமேசை. அதனருகே ஒழுங்காக புத்தகங்கள் அடுக்கப்பட்ட புத்தகத்தட்டு. மேசையில் அவனும் தாயும் எடுத்துக் கொண்ட புகைப்படம். சிற்ப வேலைப் பாடுகள் கொண்ட அழகியபிரேமுக்குள்படம் வைக்கப் பட்டிருந்தது. மேசை விளக்கும் வித்தியாசமானதாய் இருந்தது. யன்னலிருந்த மூலையில் அவனது பாட்டு செட். அதனருகே அவனுடைய தேர்வு சீ.டி.க்கள் அடுக்கப்பட்டிருந்தன.

பாட்டு செட்டின் மேலிருந்த சுவரில் மரத்தில் செதுக்கிய சிற்பம் - நிர்வாணமான பெண் ஒரு கையால் தனது மூலைகளையும் மறு கையால் தனது யோனி யையும் மறைத்தபடியிருந்தாள்.

யன்னல் குந்தில் சிறிய நாகதாளிச் செடி, சிகரட் ட்ரே, நெருப்புப்பெட்டி, யன்னலிலிருந்து கழன்றிருந்த கம்பி ஓன்று.

அவனது அறையில் இரண்டு கட்டில்கள். யன்ன வுக்கு அண்மையாகவிருந்த கட்டில் - அவன் தாய் கிராமத்திலிருந்து வந்து தங்கும்போது பாவிப்பதற்கு. தாயார்மாதமொரு முறை வந்து வார இறுதிநாட்களில் தங்கிச் செல்வாள். அழகான கைவேலைப்பாடுகள் கொண்ட மென்சிவப்பு நிற உறையுடன் கூடிய இரு தலையணைகள், வெள்ளைப் படுக்கை விரிப்பு, படுக்கை நேர்த்தியாக விரிக்கப்பட்டிருந்தது அதன்மீது தாய் வரும்போது அணிந்து கொள்ளும் 'ரோப்' (robe) நேர்த்தியாக மடிக்கப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருந்தது.

நகர் சுற்றுலாத்துறையில் அவனது வேலை நேரம் போக மிகுதி நேரங்களில் வாசிப்பு, எழுத்து, நல்ல இசைகளாத் தேடி வாங்கி இரசிப்பது.

மரியானும் அவனது அறையும்

சென் கத்தரின் தெருவைப் பார்த்தவாறு இருந்த அறை மரியானுடையது. அவன் இந்த வீட்டின் மூத்த குடி. வீட்டின் கணக்கு வழக்குகள் அவனது பொறுப்பு. அவன் சென் கத்தரினில் இருந்த பாலியல் 'பார்' ஓன்றில் மது கல்ப்பவனாக வேலைப்பார்த்தான்.

சென் கத்தரின் தெருவின் வியாபாரிகள், தூாள் விற்பவர்கள், தரகர்கள், பாலியல் தொழிலாளர்கள், கடைகளில் வேலைப்பார்ப்பவர்கள் எனப் பலரை இவன் அறிந்திருந்தான். அவன் நல்ல உடல்வாரு கொண்டவன். 'பாரில்' குடித்துவிட்டு அட்காசம் பண்ணுபவர்களை தூக்கி ஏறிபவனும் இவன்தான்.

யாராவது விசேட விருந்தினர்கள் வரும்போது மட்டுமே ஒதுக்கப்படும் அறையாக அவனது அறையிருந்தது. சுவரில் இரு வாள்களைச் சுமந்தபடியான வாள்தடுப்பும், நிஞ்சா தடியும் கொழுவப்பட்டிருந்தது. 'பார்' வேலைத்தவிர்ந்த மிகுதி நேரம் இவனது அறை 'பாராக' மாறியிருக்கும். யன்னல் குந்திலிருந்தபடி யாராவது ஒருவருடன் கைதைத்துக் கொண்டிருப்பான். அவனது அறையில் சில இருவகுளில் அவனது நண்ணிகள் தங்கிச் செல்வார்கள். அவர்களால் விட்டுச் செல்லப்படும் உள்ளாட்களும் அறைச் சுவரில் இருந்த ஆணிகளில் அங்காங்கே கொழுவி விடப்பட்டிருந்தன.

யூவியனும் அவனது அறையும்

மூன்றாவது அறை யூவியனுடையது. அந்த அறை பாவிக்காதது மாதிரி, வைத்தவை வைத்தபடியே இருந்தன.

யூவியன் வெளிக்கிடுவது ஒரு சடங்கு. குளிய வறையை நெடுநேரம் பாவிப்பது அவன்தான். அவனது அறையில் மிகப் பெரிதாக இருந்தது கண்ணாடியுடன் கூடிய ட்ரெசின் டேபிள். அவன் தன்னை அலங்கரிப்பதில் விருப்பம் கொண்டிருந்தான். அவனது உடைகள் வித்தியாசமானதாக இருந்தன. மிகவும் பிரத்தி

யேகமான ஒரு மனிதன். 'ம்', 'யா', 'நோ' என்ற மூன்று சொல் அல்லது ஒலிக் குறிப்பையே நாம் அவனிடம் இருந்து கேட்கக் கூடியதாக இருக்கும். ஹோவில் இருந்து டி.வி.யும் அதற்கு முன்னால் உள்ள சோபாவும் அவனுடையதுதான். டி.வி.க்கு டிஜிட்டல் கேபிள் இணைத்திருந்தான். அவனது பிரதான பொழுதுபோக்கு பாலியல் படம் பார்ப்பதாகவேயிருந்தது. அந்தப் பாஸ் களில் வரும் முன்கல்கள்தான் அவனது முக்கியமான சொற்களானதோ தெரியவில்லை.

அன்றைய இரவு

துளிர்காலமானதால் ஜூந்து மணிக்கே இரவு கூடியிருந்தது. மார்கழி விடுமுறையை நோக்கி சென் கத்தரின் 'வா காசா' தெரு வில் இருமருங்கும் இருந்த மரங்கள் வர்ண ஒளிவிளக்குக்காலால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. அதனால் சென் கத்தரின் தெரு மேலும் ஓளி யேற்றப்பட்டிருந்து. வாசவின் அறையில் இந்தியக் கலைஞர் கனும் 'ஜாஸ்' கலைஞர் கனும் இணைந்து வெளியிட்ட புத்திசை மெல்லியதாய் கேட்டவண்ணமிருந்தது. சென் கத்தரின் தெருவைப் பார்த்தவாறு புகைத்தபடி யன்னல் குந்தில் அமர்ந்திருந்தான் வாச. மேசை விளக்கு ஏரிந்தவண்ணமிருந்தது. அதன் மறைப்பு மெல்லிய மண்ணிறத்தானதாய் இருந்ததால் அந்த அறை அழகாயிருந்தது. மேசையில், புதியபக்கம் ஒன்றைத் திறந்து வைத்தபடி குறிப்பேடும் பேணியம், ஒரு கிண்ணம் நிறையத் தண்ணிறும் இருந்தன.

ஹோலில் யூலியன் பாலியல் படம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அது ஒரினச் சேர்க்கைப் படம். டி.வி.பின் சத்தம் முற்றாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தது. யூலியன் எழுந்து குசினிக்குள் போய்த் தேனீர் தயாரித்து வாசவுக்கும் ஒன்றை எடுத்து வந்து அவனது அறைக் கதவைத் தட்டி னான். யூலியன் தேனீரை நீட்டினான். "தாங்ஸ்" என்றவாறு வாங்கினான். புத்திசை கேட்டுக்கொண்டிருந்தது. யூலியன் அவ்விடத்திலேயே நின்றான்.

"உனக்கு ஏதாவது வேண்டுமா..?" வாச கேட்டான்

அவன் "நோ" என்றுவிட்டு வாசவை மேலிருந்து கீழ் நோக்கிப் பார்த்தான். பின்பு குசினிக்குள் போய்த் தேனீரை எடுத்துக்கொண்டு டி.வி.க்கு முன்னால் குந்தினான்.

யூலியனின் பெண்கள் போன்ற அபிநயம், கதைக்கும் முறை எல்லாம் வாசவுக்கு அவன்மீது பரிதாபத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

அவனது மனம் கோணுமாறு இவன் எப்போதும் கதைப்பதில்லை. வெளியில் சாப்பாடுகள் வாங்கி வரும்போது யூலியனுக்கும் சேர்த்து வாங்கிக்கொண்டு வருவான். வாச வைக் கண்வெட்டாமல் பார்ப்பது இது முதல் தடவையில்லை.

தேனீரை அருந்தியவாறு பாலியல் சனலையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் யூலியன். இப்போது இரு ஆண்கள் தோன்றிவார்கள். அவன் அதைப் பார்த்தவாறு புகைத்தபடி யன்னல் குந்தில் அமர்ந்திருந்தான் வாச. மேசை விளக்கு ஏரிந்தவண்ணமிருந்தது. சென் கத்தரின் தெருவைப் பார்த்தவாறு புகைத்தபடி யன்னல் குந்தில் அமர்ந்திருந்தான் வாச. மேசை விளக்கு ஏரிந்தவண்ணமிருந்தது. அதன் மறைப்பு மெல்லிய மண்ணிறத்தானதாய் இருந்ததால் அந்த அறை அழகாயிருந்தது. மேசையில், புதியபக்கம் ஒன்றைத் திறந்து வைத்தபடி குறிப்பேடும் பேணியம், ஒரு கிண்ணம் நிறையத் தண்ணிறும் இருந்தன.

ஹோலில் யூலியன் பாலியல் முன்கதவைத் திறந்தான்.

"ஹாய்! யூலியன் என்றை டார் லிங்!" என்றவாறு ஹோலி யூலியனின் கன்னந்தில் முத்தமிட்டு விட்டு விட்டுக்குள் நழைந்து ஹேரே மரியானின் அறைக்குள் போய் தனது கைப்பை, கோட், சப்பாத்துக்களை எல்லாம் கழட்டி விட்டு ஹோலுக் குள்வந்தான். அவன் ரீசேட் அணிந்திருந்தான். அதில் அவன் வேலை செய்யும் 'பாரின்' பெயர் இருந்தது. அந்த ரீசேட் அவனது மார்பின் பெரும்பகுதி தெரியுமளவு நன்கு இருங்கி இருந்தது. அவன் எப்போதாவது வெதர் உள்ளாடத்தோகுதியோடு வருவாள். அவனின் சப்பாத்து முழங்கால் வரையும் இருக்கும். அவனின் பிரதான வாடிக்கையாளர்களிடம் சென்று வரும் போது மட்டும் அப்படி வருவாள். வந்தவள் யூலியன் அணைத்தபடி அவனருகில் வந்து அமர்ந்தாள்.

"என்ன சாமியார் வந்துவிட்டு

பாரா..?" என்று வாசவை விசாரித்தபடி டி.வி. றிமோட்டைத் தூக்கி னாள்.

"ம்" என்று பதில் வந்தது "டி.வி.யா பார்த்துக் கொண்டிருந்தாய்?"

"யா" என்று பதில் வந்தது

டி.வி.யைப் போட்டாள். அதில் செய்தியறிக்கை போய்க்கொண்டிருந்தது.

சிறித்தாள்.

"டேய் கள்ளப் பயலே! இன்னடைக்கு செய்தியில் என்ன 'சாமானை'யா காட்டினார்கள்?" என்ற வாறு சிறித்தாள்.

வாச அறைக் கதவைத் திறந்து வெளியே வந்தான். அவனது அறையிலிருந்து ஸ்பானிய கிற்றார் இசை ஹோலில் மெல்லியதாய் கேட்ட வாறு இருந்தது. அவனின் சிரிப்பு நின்றிருந்தது. வாசவை அவள் கண்வெட்டாமல் பார்த்தாள். அவன் குசினிக்குள் சென்று தேனீர் கோப்பையைக் கழுவி வைத்து விட்டு மீண்டும் அறைக்குத் திரும்பினான்.

"ஹாய் வாச!" என்றாள் ஹோலி. அவன் பதிலுக்குத் தலையை ஆட்டிவிட்டு அறைக்குள் சென்றான். கிற்றார் இசை மறைந்திருந்தது. ஹோலி யூலியனைச் சீண்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

"யூலியன்! வாச மனிக்காய். நியூயர்சித்துப் பார்த்தாயா..?" என்று சிறித்தாள். அவன் நாணிக்கொண்டு இருந்தான்.

"அப்போ என்னுடன் படுக்க வாவன்" என்றவாறு அவனைக் கட்டிப் பிடித்தாள். அவன் சுச்சப் பட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

சிறித்தவருறிமோட்டில் உள்ள 'ஜம்ப்' பட்டினை அழுத்தினாள். இப்போது இரண்டு ஆண்களின் பாலியல் உறவுக்காட்சி போய்க்கொண்டிருந்தது. அவன் அவனோடு இருந்து அதைப் பார்த்தாள். சிறிது நேரத்தின் பின் அவன் கதைக்கத் தொடங்கினாள்.

"இதையா மறைத்தாய்..? நீ

ஒன்றையும் ஒருவருக்கும் ஓளிக்கத் தேவையில்லை. நீ விரும்பியதைச் செய். அதற்காக நீ பயிற்சிடத் தேவையில்லை. நீ உன்னை ஓளித்துக் கொள்ளாதே. அதுவும் என்னி டத்தில் உன்னை ஓளித்துக் கொள்ளாதே”

இப்போ அவன் தனது ரீசேட்டை கொஞ்சம் மேலே தூக்கிவிட்டாள். காற்சட்டையையும் உள்ளாடையையும் சேர்த்து கீழ் இறக்கினாள். யூலியன் முன்னால் போம் நின்றாள். அவன் தலையைக் குனிந்தவாறு இருந்தான்.

“யூலியன்! பார் இதுதான் நான். நான் உன்னை நம்புகிறேன். உனது நிலையை என்னிடம் மறைக்காதே”

அவன் அவளைப்பார்த்தான். அவள் ஆட்டகளை மீண்டும் அணிந்தாள். யூலியனின் கண்கள் பனித்திருந்தன. எழுந்து அவருளை ஆரத்தழுவிக் கொண்டான்.

“இன்று யாரின் சமையல்...?” ரோஸி கேட்டாள்.

“மரியானின் சமையல்”

“எனக்குப்பசிக்குத்தா...”

யூலியன்குசினிக்குள் போனான். அவனைப் பின் தொடர்ந்து ரோஸி யும் போய். குசினி யன்னலில் ஏறி அம்சந்துசென்கத்தரின் தெருவைய் பார்த்தவாறு இருந்தாள். முட்டையைப் பொரித்து பானுக்குள் வைத்து அவளிடம் கொடுத்தான். பின்பு தேனிகும் போட்டுக்கொண்டு அவனுக்கும் ஒன்றை நீட்டினான். ரோஸி அவன் இருக்கக்கூடியதாய் தள்ளியிருந்தாள். அவன் அதில் இருக்கவில்லை.

“வா! ஏறியிரு!” ரோஸி அழைத்தாள். அவன் ஏறி இருந்தான். இரு அவனுக்கு முதல் தடவை.

“ரோஸி! உனக்கு வேலையில்லையா?”

“இப்போதுதானே இரவு படுகி றது. காலை 4 மணிக்குத்தான் படுத் தேன். ‘பாரில்’ சனம் குறைவு. 12 மணிக்குப் போனால் சரி. அப்போதுதான் ‘கலினோ’ சனம் ‘பாரு’க்கு

கள் தங்கள் உடலில் மிருந்த கவனம்”

“ரோஸி எனக்குப் போட்டியாக நீ வந்து விட்டாய்” என்றவாறு யூலியன் சிரித்தான்.

“தேய் யூலியன்! நீ இப்போது கதைக்கிறாய்”

இருவரும் யன்னல் குந்திலிருந்து தேனீர் அருந்தியபடி இருந்தார்கள். ரோஸி சென் கத்தரின் தெருவைப் பார்த்தபடி இருந்தாள்.

“மரியான் வருகிறான். இண்டைக்கு வேலைக்கு வருகிறான்”

யூலியன் எட்டிப் பார்த்து விட்டு குந்தை விட்டு இறங்கினான். அவனது முகம் மாறியிருந்தது.

“தேய் எங்கே போகி றாய்? எதற்குப் பயப்பி கீறாய்?”

அவன் எதுவும் கதைக்கவில்லை. அவளது தேனீர்க் கிண்ணந்தையும் வாங்கிக் கொண்டு போய்க் கழுவினான். மரியான் உள்ளே வந்தான். அவனது கையில் ஆறுபியர் கலும் பை நிறைய சாப்பாட்டுச் சாமான்களும் இருந்தன.

“தேய் யூலியன்! இந்த இறைச்சி களை பிரிஜ்ஜைக்குள்ளை”

யூலியன் அவற்றை வாங்கிக் கொண்டு குசினிக்குள் போனான்.

“ஓஹாய் ரோஸி! இஞ்சை என்ன செய்கிறாய்? வேலை இல்லையா?” மரியான் கேட்டான்

“எங்கள் ‘பார்’ காய்ஞ்சு போய் இருக்குது அதுதான் நேரத்துக்கு வந்துவிட்டேன். 12இற்கு போய்ப் பார்ப்பம். உன்றை ‘பார்’ எப்பிடி?”

“அதேதான்” மரியான் சொன்னான்.

ரோஸி குந்திலிருந்து இறங்கி அவன் கொண்டு வந்த மியரில் ஒன்றை அவனுக்கும் உடைத்துக் கொடுத்துவிட்டு தானும் ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டு அவனருகில் குந்தி அவனது உடத்தில் முத்தமிட்டாள்.

“நீ களைப்பாய் இருக்கிறாய்” என்றாள்.

“டேய் யூலியன்! சோற்றைப் போட்டு விடுகிறாயா..? நான் ஒரு ‘ஸ்பெசி டெவில்’ செய்கிறேன் எல் ஸாரும் சாப்பிடலாம்”

யூலியன் “ம்” என்றவாறு அவன் சொன்னவைகளைச் செய்து கொண்டிருந்தான்.

“என்ன டெவில் செய்யப் போகி நாய்..?” ரோஸி கேட்டாள்.

“சொசேஜேஸ் வாங்கி வந்தேன். மரக்கறிகளைப் போட்டு ஒரு ‘ஸ்பெசி டெவில்’ செய்வும். வாச வந்திட்டானா?”

“அவன் அறைக்குள் இருக்கி நான்” ரோஸி சொன்னாள்.

“டேய் யூலியன்! வாசுவக்கு ஒரு யியர் கொடுத்துவிடுகிறாயா?” என்றான் மரியான்.

யூலியன் வாசவின் அறைக் கதவைத் தட்டி யிருக்க கொடுத்து விட்டு வழுமைபோல கண் வெட்டாமல் அவனைப் பார்த்துவிட்டுப் போனான். வாசவின் அறைக்குள் இருந்து ஸ்பானிய கிற்றார் இசை வெளியே கேட்டது.

“யூலியன் தாங்ஸ்... மரியான் தாங்ஸ்!”

“வாச இதிலை வாவன்?” மரியான் அழைத்தான்.

“ஒரு எழுந்து விழயமாக இருக்கிறேன். உனக்கு கொம் பனிக்கு ரோஸி இருக்கிறாள் தானே” என்றவாறு கதவைச் சாத்தினான். இசை மறைந்தது.

“அப்போ இன்டெக்கு சொசேஜ் டெவிலா? உன்றை கறுப்பு சொசேஜ் இல்லையா?” என்று கேட்டாள்.

“அது உனக்குத்தான்” என்ற வாறு எழுந்து, “வா சமைப்பம்” என்றவாறு மரியான் குசினிக்குப் போனான். மிகுதி பியர்களைக் காவியிட அவனும் பின்னால் போனான். மரியான் சொசேஜை சிறிதுசிறிதாக வெட்டினான். அதில் கொஞ்சத்தை எண்ணெயில் வாட்டி கொறிப்பதற்காய் எடுத்தான். ரோஸி மரக்கறிகளைச் சிறிது சிறிதாய் வெட்டிக் கொடுத்தாள். பியர் முடிந்திருந்தது. மரியான் சொசேஜையும் மரக்கறி களையும் சேர்த்து வாசனைத் திரவியங்களும் பட்டாரும் போட்டுக் கைகளால் பிரட்டிக் கொண்டிருந்தான். அவன் குசினித் தட்டுக்

களைத் கழுவி இரண்டு குறைப் போத்தல் சாராயத்துடன் வந்தாள். கிண்ணன்துக்குள் ஜீஸஸ்ப் போட்டு சாராயத்தால் நிறைத்து ஒரு மிடறு குடித்துவிட்டு மரியானுக்குப் பருக்கி விட்டாள். Oven தயாராய் இருந்தது. அதற்குள் ‘டெவில்’ தட்டைத் தள்ளி விட்டுவிட்டு கை களைக் கழுவி ரீசேட்டைக் கழுத்தினான்.

“வெக்கையாய் இருக்கிறது. உனக்கு வெக்கையாய் இல்லையா?” என்று ரோஸி யிடம் கேட்டான்.

“ஏன் எனது ரீசேட்டையும் கழுட்ட வேணும் போவுள்ளதா?” என்றுவிட்டுச் சிரித்தான்.

“நோ ரீசேட் போட்டா இருக்கிறாய்?” என்றுவிட்டு அவனும் சிரித்தான்.

அவன் ரீசேட்டை கொஞ்சம் மேலே எடுத்துவிட்டாள். அவன் ‘பாரில்’ அவ்வாறு நின்றுதான் வாடிக்கையாளருக்குப் பரிமாறு வது வழக்கம். கிண்ணத்துள் சாராயம் முடிந்திருந்தது. அவன் மின்னும் சாராயத்தை நிறைத்து அவனிடம் கொடுத்தாள். அவன் அதைப் பருகிவிட்டு அவனையன்னில் குந்தில் தூக்கி இருத்தி விட்டு இருவரும் முத்தமிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். Oven அலாரம் அடித்தது.

“மரியான் உன்றை ‘டெவில்’ ரெடிபோல்”

மரியான் ‘டெவிலை’ வெளியால் தூக்கி வைத்தான்.

“யூலியன் சாப்பாடு ரெடி” வாச வின் கதவைத் தட்டினான்.

“வாச சாப்பாடு ரெடி. சாப்பிடு”

“நீங்கள் சாப்பிடுங்கோ. நான் பிறகு சாப்பிடுகிறேன்”

அறைக்குள் இருந்தவாறு வாச பதினித்தான். குசினிக்குள் யூலியன் சாப்பாடு எடுக்க வந்தான்.

“பொறு! நான் போட்டுத் தருகி ரேன்” என்றவாறு முவருக்கும் அவன் சாப்பாட்டைப் போட்டாள். யூலியன் சமைத்த மனம் குறைவதற்காய் வாசனையுடன் கூடிய மெழுகுவர்த்தியைக் கொழுத்தி குசினித் தட்டில் வைத்தான்.

“இந்தா யூலியன் உனக்குப் பிடித்தமான சொசேஜ்” என்றவாறு

அவனிடம் கோப்பையை நீட்டினாள். மரியானும் ரோஸியும் யன்னல் குந்தில் இருந்தபடி சாப்பிட்டார்கள். சாராயமும் முடிந்திருந்தது. மரியான் தட்டில் இருந்த சமையல் வைன் போத்தலை எடுத்துக் கொண்டு ரோஸி யன்னல் குந்தில் ஏறி அமர்ந்து குடித்தான். அதை வாங்கி ரோஸியும் இரண்டு மிடறு கள் பருகினாள். பின்னர் மரியானின் அறைக்குள் போய் ஆடைகளைக் களைந்து விட்டு அவனது கட்டிலில் படுத்து போர்வையால் போர்த்துக் கொண்டாள். மரியானும் வைன் போத் தலை முடித்துவிட்டு அறைக்குள் வந்து உடைகளைக் களைந்து விட்டு போர்வைக்குள் புதுந்தான். இருவரும் மாறிமாறி முத்தமிட்டனர். மரியான் அவனது மார்ப்புப்பகுதியில் ரூந்து மெல்லக் கீழே வந்துகொண்ட டிருந்தான். அறைக் கதவு திறந்தி ரூந்தது. அவன் அங்கிருந்து ரேஹா வைப் பார்த்தாள். யூலியன் சோபா வில் இருந்து அவனது வழுமையான சனல்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

“யூலியன் வாவன். எங்களுடன் இணைந்து கொள்ளன்.” என்று ரோஸி கேட்டுவிட்டுச் சிரித்த மறு கணத்தில் அவன் ஆவென்று பல மாகக் கத்தினாள். அவனைத் தள்ளிவிட்டு எழுந்து மிகுந்து தூஷ ணத்தால் மரியானைத் திட்டினாள்.

“வேசிக்குப் பிறந்தவனே... தாயோடு படுத்தவனே... நாயே” என்று பலமாகக் கத்திக் கொண்டிருந்தாள். அவன் படுக்கையை விட்டு வெளியில் வருவதற்கு முயற்சி செய்தாள். மரியான் விட வில்லை. “என்ன விடு! என்னை விடு!” என்று பலமாகக் கத்திக் கொண்டிருந்தாள். மரியான் எழுந்து அறைக் கதவைச் சாத்தி விட்டு அவனைப் படுக்கையில் தள்ளி அவனின் மேல் ஏறி அமர்ந்து அவளின் இரு கைகளையும் அமத்தி வைத்தவாறு இருந்தான்.

அவன் பலமாகக் கத்தி, காறி அவன் முகத்தில் துப்பினாள். அவன் அசையவில்லை. அவன் பலமாகக் கத்தினாள். திமெரை ஸ்பானிய கிற்றார் இசை கேட்டது. மரியானின் கதவுக்கு ஒரு உடை. அது திறந்தது.

“அவளை விட்டா நாயே...!

அவன் வேண்டாம் என்றால் ஏன் வற்புறுத்துகிறாய்?"

மரியான் ஏதும் சொல்ல வில்லை. அவளின் மேலிருந்து இறங்கினான். மரியானின் உடல் வலுவுக்கு வாசவைப்போல் நாலு பேரை ஒரேயடியாகப் பிடித்து உடைக்கக் கூடியவன். ஆனால் அவன் மிரண்டு போயிருந்தான்.

"ஹாலீ! நீ வெளியே போ!"

ஹாலி தனது உடைக்களைத் தடவி எடுத்துக்கொண்டு வெளியே போனாள். அவளிடமும் மிரட்சி தெரிந்தது. மரியானின் அறைக் கதவை அடித்துச் சாத்திலிட்டு ஹோலுக்கு வாச வந்தான். யூலியன் டிவி.பில் பாலியல் சனைலைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"நீ என் செய்து கொண்டிருந்தாய்..?" எனப் பலமாகக் கேட்டான் வாச.

யூலியன் எதுவும் சொல்லாமல் எழுந்து அறைக்குள் சென்றான். அவனது முகத்திலும் மிரட்சி தென் பட்டது. வாச திரும்பி டிவி.யைப் பார்த்தான். அதில் பாலியல் காட்சி யொன்று போய்க்கொண்டிருந்தது. டிவி.யை நிறுத்தினான். அப்போது தான் யன்ன் கம்பி கையிலிருப்பதை உணர்ந்தான். அந்த ஸ்பானிய கிற்றார் இசை ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. வாச தனது அறைக்குள் வந்து கதவைச் சாத்தினான். அவன் யன்னை குந்தில் அமர்ந்திருந்தான்.

"12 மனிக்கு நான் வேலைக்குப் போகவேண்டும். அதுவரையும் இங்கு நிற்கலாமா?" எனக் கேட்டான்.

வாச எதுவித பதிலும் சொல்ல வில்லை. வாச அவளைப் பார்த்தான்.

"நீ அந்த 'ஹால்'பைக் கழற்று. அது அம்மாவினுடையது" என்று விட்டு. "இந்தா இந்த 'ஹால்'பைப் போடு" என்று அவளை நோக்கித் தனது ஹால்பை எறிந்தான்.

யன்னலுாடு வந்துகொண்டிருந்த வீதி வெளிச்ச ஓளியில் அறை நிறைந்திருந்தது. அவளின் நிழல் அம்மாவின் படுக்கைகளிடு படர்ந்திருந்தது.

"நான் சொன்னது கேட்கவில்லையா?"

அந்தக் குரலில் அழுத்தம் தெரிந்தது. அவன் மெல்ல யன்னை குந்திலிருந்து இறங்கி 'ஹால்'பை கதவைது தாயின் கட்டிலில் போட்டான். தனது முடிகளைக் கோதி கொண்டுவரையப்போட்டான். நிர்வாணமாக சிறிது நேரம் நின்றான். அவளின் நிழல் அவனது படுக்கை வரை நீண்டிருந்தது. அவன் கொடுத்த 'ஹால்'பைப்போட்டுவிட்டு யன்னை குந்தில் மீளவும் அமர்ந்திருந்து சென் கத்தரின் தெருவைப் பார்த்தபடியேயிருந்தாள். வாச தாயின் 'ஹால்'பை எடுத்து பக்குவ மாய் மடித்தான். பின்பு அதை முகர்ந்து பார்த்தான். பின்னர் அதைத் தலையணை மீது பக்குவ மாக வைத்தான். அவனது செய்கைக்கான அர்த்தம் அவனுக்குப் பிரியவில்லை. ஸ்பானிய கிற்றாரின் காதல் இசை அறையில் கலந்து ருந்தது. அந்த அறையின் ஓளியும் அந்த இசையும் தகுந்த சுருதியோடு இணைந்திருந்தது.

"அம்மா என்றால் உனக்கு விருப்பமா?" அவன் கேட்டான்.

"எனக்கு இரண்டு வயதாய் இருக்கும்போதே அப்பா போருக்குப் போய் இறந்து போனார். போர்க் கப்பலில் ஏறுவதற்கு முன்னதாக 'நான் இறந்தால் என்னை மறந்து விடுவாயா?' எனக் காதல் மிகுதி யால் அப்பா கேட்டாராம். அவர் இறந்த பின்னரும் அம்மா அவரின் நினைவாகவே இறந்தாள். அப்பாவை அவன் என் மூலமாகக் கண்டதாலோ என்னவோ என்னை மிகுந்த அக்கறையுடன் வளர்த்தாள். உனக்குத் தெரியும் தனியாக ஒரு பெண் எவ்வளவு கஷ்டங்களை அனுபவித்திருப்பாள். அவன் எனக்கு நம்பிக்கை மிகுந்த வளாக் கூடுகிறாள். ஒரு போதும் அவன் எனக்குத் தீங்குநினைத்தது கிடையாது. அவனது முழுநினைப்பும் என்னைப்பற்றியதாகவே இருக்கும். எனது வாழ்வில் அம்மாவின் பங்கு பிரமாண்டமானது. அம்மாவின் நினைவு வழும்போது அந்த 'ஹால்'பை முகர்ந்து பார்ப்பேன். அதில் அம்மாவின்மனம் உள்ளது"

அவனது குரல் நெஞ்சின் ஆழத் திலிருந்து வருவதாகத் தோன்றியது. ஹாலி யன்னை குந்திலி

ருந்து சிகர்ட்டை மூட்டி புகைத்து படியிருந்தாள்.

"நான் அம்மாவைப்பற்றிநினைப் பதேயில்லை. எனக்கு அப்படியொரு சீவன் இருப்பதாய் நினைப்பு வருவதும் இல்லை. நான் 12 வயதில் பருவ மடையும் வரையில் அவள் ஒரு தாய் போல இருந்தாள். அதன் பின்பு என்னை 'ஹேசி'யாக்கி பிழைப்பு நடத்துவதில் அக்கறையாய் இருந்தாள். 16 வயதில் ஒரு வழக்கறி ஞானோடு என்னைக் கூட்டி விட்டாள். அதன் பின்னர் பெரிய வாடிக்கையாளர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள். உடல் வலிக்கும் போது அம்மா சாராயம் தந்தாள். படுக்க வந்த வர்கள் கஞ்சாவும் கொக்காயினும் தந்தார்கள். எனக்குள் வெறி வந்தது. அம்மாவுக்குப் போட்டியானேன். பெரிய வாடிக்கையாளர்களை எனது கைக்குள் போட்டுக் கொண்டுவிட்டை விட்டு வெளியேறி னேன். நின்றாக உழைத்தேன். உடைகள் வாங்கினேன். என்னை அலங்கரிப்பதற்குச் செலவழித் தேன். உடல் அழுகைக்காப்பாற்ற சுத்திரசிகிச்சைகள் செய்தேன். இப்போல் எல்லாவற்றையும் நிறுத்தி விட்டேன். 'பாரிஸ்' மர்பைக் காட்டிக் கொண்டு பரிமாறும் வேலையில் 'ஷப்ஸ்' தேவைக்கத்திகமாவே கிடைக்கிறது. உறவுகளைப்பற்றி நான் எந்த அர்த்தங்களையும் கொண்டிருக்கவில்லை" என்று விட்டு தெருவைப் பார்த்தபடி யிருந்தாள். கிற்றார் இசை கேட்ட வண்ணமிருந்தது. குந்திலிருந்து இறங்கி அவனருகே வந்து சிகர்ட்டை நீட்டினாள். அவன் அதை வாங்கிப்பற்றியாடி யன்னை குந்தில் ஏறியாற்றந்தான். அவன் அவனது கட்டிலில் அமர்ந்தாள்.

"எதுவும் உண்மையாய் இருப்பதில்லை. ஒடும் நீரில் விழுந்து இலைபோலநான் போய்க்கொண்டிருக்கிறேன்" என்றாள்.

வாச குந்திலிருந்து 'ஸா காசா' தெருவைப் பார்த்த வண்ணமிருந்தான். அவனது முகத்தையும் பார்க்கக்கூடியதாய் இருந்தது.

"வாச! உனது அம்மா இறந்தால் என்ன செய்வாய்?"

பதில் ஏதும் வரவில்லை. பாடவின் இறுதியில் உச்சத்திற்கு கிற

நாரின் இசை போய்ச் சடுதியாகநின் ரது. பின் அடுத்த காதல் பாடல் இசைக்கத் தொடங்கியது. திட்டாரென விம்மும் ஓலி கேட்டது. ரோளி அவு ஸைப் பார்த்தாள். அவன் அழுவதா கவே அவனுக்குப் பட்டது. எழுந்து அவன் அருகே சென்றாள். கண்க ளால் கண்ணீர் வடிந்து கொண்டி ருந்தது.

“வாச என்னை மன்னித்து விடு. கண்ணீர் வருமளவுக்கு ஆழமான அர்த்தம் இருக்கிறது என்று எனக குத் தெரியாது. என்ன மன்னித்து விடு”

அவன் கையிலிருந்த சிகரட்டை வாங்கி ட்ரேக்குள் அமர்த்தி நூர்த்து விட்டாள். அவனது கண்களைத் துடைத்துதலையைக் கோதி முகத்தை அவனது பக்கம் திருப்பினாள்.

“வாச என்னை மன்னித்து விடு. நான் பழகிய மனிதர்கள் எவ்வோரும் அபிடித்தான்”

அவன் குந்தில் ஏறி அமர்ந்தாள். அவனைத் தன்னகத்தே அணைத்தாள். அவன் உதடில் முத்தமிட்டாள். அவன் அவனைக் கண்வெட்டாது பார்த்தபடியிருந்தான். அவனும் அவனைக் கண் வெட்டாது பார்த்தபடியிருந்தாள். அவன் குந்திலிருந்து இறங்கி அவன் உதடில் முத்தமிட்டான். பின்னர் அவனது ‘ரோப்’பை நீக்கி மார்புகளை கைகளால் தட்டவி முகத்தைப் புதைத்தான்.

அவன் ‘வாச! வாச!’ என மெல்லியதாய் முனகினாள். கைகளைப் பின்னால் ஊன்றி பின்னோக்கி உடலை வளைத்தபடியிருந்தாள். அவன் கழுத்திலிருந்து மெல்ல மெல்ல முத்தமிட்டபடி நீழ் நோக்கி வந்தவன் தொப்புள் அண்மையாக நிறுத்திக் கொண்டான். தொப்புள் பகுதி சிவந்தபோம் இருந்தது.

“அவன் அநில்தான் கடித்தான்” என்றாள்.

தனது நாவால் அந்த கிடத்தை மென்மையாக வழுஷனான். அவன் ‘வாச! வாச!’ என்றபடி அவனை அணைத்தாள். அவன் அவனைத் தூக்கி நிறுத்தினான். அவன் அவனை முத்தமிட்டபடி அவனின்

ஆடைகளை மெல்ல மெல்லக் களைந்தாள். அவன் அவனைத் தூக்கி தாயின் கட்டிலில் வளர்த் தினான். உச்சியிலிருந்து மெல்ல மெல்லக் கொஞ்சியவாறு கீழ் நோக்கி வந்தான். ரோளி ‘வாச.. வாச..’ என முனகியபடியிருந்தாள். காமம் உச்சமடைந்தது. ஸ்பானிய கிற்றாரின் இசை காமத்தின் அசை வடன் இழைந்திருந்தது. இருவர் நிலையிலும் உலகு மறைந்தி ருந்தது. கிற்றாரின் இசை அதி

“நான் சிகரட் பற்றவேணும் விடுகிறாயா?”

அவன் பிடியை விலக்கும்வரை அவன் கட்டிலில் அமர்ந்திருந்தான். அவன் பிடியை விலக்கியிருந்தது. எழுந்து மேசையிலிருந்த தன்னீரைக் குடித்துவிட்டு சிகரட்டை மூட்டிப் புகை பிடித்தபடி யன்னல் குந்தில் அமர்ந்திருந்தான். நேரம் 12.00 மணியை அன்மித்திருந்தது. கட்டிலின் போர்வைகள், தலையணை என்பன காமச் சன்னத்த

உச்சத்திற்குச் சென்றது. அதி உச்சத்தில் வேறு கரங்களைத் தீண்டி உச்சத்தில் நின்றொலித் தது. பின்னர் மெல்ல மெல்லக் குறைந்து மென்மையாய் இசைத் துக்கொண்டிருந்தது. அவன் தனது கால்களால் அவனது இடுப்பை இறுக்கப் பிடித்தாள். அவனது கழுத்தைக் கைகளால் இறுகப் பிடித்தாள். அவனை முத்தமிட்டாள். அவன் எழுந்திருக்க முயன்றான். அவன் பிடியைத் தளர்த்த வில்லை. அவன் அவன்மீது படுத்தி ருந்தான். அவனை முகர்ந்தான். அவளின் மணம் இனிதாக இருந்தது. அவன் பிடியைத் தளர்த்த வான். அமுந்திட முயன்றான். அவன் அவன்தீர்மீது படுத்தி ரோப் தாயினுடையது. அவன் திரும்பி வழும்போது அவன் இன்னும் புகைத்தவண்ணமே யிருந்தான். அவன் உடைகளை அணிந்தாள். அவனைப் பார்த்தாள்.

நில் குலைந்துபோயிருந்தன. அவன் ‘ரோப்’பை எடுத்து உடலை மூடிப் படுத்திருந்தாள். அறைபின் மெளனத்தோடு கிற்றாரின் இசை இயந்திருந்தது.

“நான் இங்கே தங்கவிடவா?” அவன் கேட்டாள்.

அவன் எதுவுமே சொல்ல வில்லை. வெளியில் பார்த்தவாறு குந்தியிருந்தான்.

“நான் போகவேண்டுமா?” அவன் திரும்பவும் கேட்டாள்.

அவன் பதிலளிக்கவில்லை. புகைத்தவாறு இருந்தான். அவன் எழுந்தான். ‘ரோப்’பைப் போட்டுக் கொண்டு குளியறைக்குப் போ வான். அந்த ‘ரோப்’ தாயினுடையது. அவன் திரும்பி வழும்போது அவன் இன்னும் புகைத்தவண்ணமே யிருந்தான். அவன் உடைகளை அணிந்தாள். அவனைப் பார்த்தாள்.

சிறுக்கை

அவன் யன்னலுக்கு வெளியே பார்த்தபடியிருந்தான். அவன் அவனைப் பார்த்தபடியிருந்தான். அவன் திரும்பவில்லை.

“நான் போகிறேன். கதவைச் சாத்தவிட்டு” என்றுவிட்டு அறையை விட்டு அகன்று நேரே மரியானின் அறைக்குள் போனாள். மரியானும் யுலியனும் கட்டிப் பிடித்தபடி உறக் கத்திலிருந்தனர். அங்கிருந்த தனது கைப்பையை எடுத்தாள். வாசலை நோக்கிப் போனாள். அங்கு கதவைச் சாத்துவதற்காக வாச காத்திருந்தான். அவன் அவனது முகத்தைப் பார்க்க வில்லை. அவன் வெளியில் நின்று “வாக! நியும் என்னையொரு ‘வேசி’ யாகவேநடத்திவிட்டாய் என்ன...?” என்பது அவனது காதுக்குள் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. கிற் றாரின் இசை அவனது காதுக்குக் கேட்கவேயில்லை. அவனால் அழு கையை நிறுத்த முடியாமல் இருந்தது. அவன் யன்னலுாடாக எட்டிப் பார்த்தான்.

அவன் குரல் தளதளத்திருந்தது. அவன் கண்கள் பனித்தி ருந்தன. அவன் நடந்தான்.

வாச கதவைப் பூட்டிவிட்டு தனது அறைக்குள் ஓடிப்போனான். தாயின் ‘ரோப்’பை எடுத்து முகத் துள்புதைத்துவுமென்று அழுதான். “வாக! நியும் என்னையொரு ‘வேசி’ யாகவேநடத்திவிட்டாய் என்ன...?” என்பது அவனது காதுக்குள் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. கிற் றாரின் இசை அவனது காதுக்குக் கேட்கவேயில்லை. அவனால் அழு கையை நிறுத்த முடியாமல் இருந்தது. அவன் யன்னலுாடாக எட்டிப் பார்த்தான்.

அவன் ‘லாகாசா’வின் பிரதான வாயிலுக்கூடாக வெளியே வந்து சென் கத்தரின் வீதியை நோக்கி

நடந்துகொண்டிருந்தாள்.

‘ஹோஸி! ஹோஸி!’ என்று உரக்கக் கத்துவதாக உணர்ந்தான். ஆனால் அது அவனுக்குக் கேட்டிருக்க முடியாது. அவன் திரும்பிப் பார்க்கவில்லை. சென் கத்தரின் வீதியால்நடக்கத் தொடர்கினாள்.

அவன் குந்தில் ஏறியமர்ந்து அவன் போன திக்கைப் பார்த்த படியிருந்தான். அவன் மேல்ஸ் மெஸ்ஸு அவன் கண்களிலிருந்து மறைந்து கொண்டாள்.

அவன் கையிலிருந்த தாயின் ‘ரோப்பிலிருந்து ஹோஸியின்மனமும் சேர்ந்து வீசுவதாக உணர்ந்தான்.

காதல் பாடலின் இறுதி வரி கணள் எல்பானிய கிற்றார் மீட்டிக் கொண்டிருந்தது...

26.12.2006

எரிவதும் சுகமே நூல் வெளியீட்டு விழா

20. 05. 2007 (பிரான்ஸ்)

யாழ்ப்பாணம் குநந்தர் மண்ணைச் சேர்ந்த சுமார் 20 வருடங்களுக்கு முன்னர் சுமார் 18 வயது இளைஞராக பிரான்ஸில் புகலிடம் தேடிய கவிஞர் எ. ஜோயின் ‘எரிவதும் சுகமே’ கவிதை நூல் வெளியீட்டு விழா 20.05.2007 அன்று பாரிஸில் கவிஞர் வாசதேவன் தலைமையில் சிறப்புற நடைபெற்றது.

எழுத்தாளர் மா. கி. கிறிஸ்ரியன், கவிஞர். தா. பாலகணேசன், கவிஞரும் நூடக, திரைப்பட இயக்குநருமான அருந்ததி, கவிஞர் கி.பி. அரவிந்தன் ஆகியோரது சிறப்பு, விமர்சன வெளியீட்டுரைகள் சிந்தனைக்கு விருந்தாக அமைந்தன. சபையில் இருந்து சாம்சன், ஜெயா பத்மநாதன் ஆகியோர் தமது கருத்துக்களை முன்வைத்தனர்.

புகலிடம் தேடிய கலைஞரின் தன்னொத்த எல்லாருக்குமான குரலாக வலியை ஆழமாக உள் வாங்கி உலகு உணர வெளிப்படுத்தும் படைப்பாக வெளிப்படுத்தப்பட்டதை அனைவரும் சுட்டிக் காட்டினார்கள். புகலிட மனோநிலை குறித்த தீவிர உள்வாங்கல்களின் தெறிப்பு கவிதைகளில் தெரிகின்ற அதேவேளை, மானுட ஈனிலையின் மீதான தார்மீகக் கோபங்களின் வெளிப்பாடு கவிதைகளில் இன்னும் துலங்கவில்லை என்பதாகவும் உரைகள் அமைந்தன.

இவரது முதலாவது கவிதைத் தொகுப்பான ‘அந்தக் கரையில்...’ (2005) நூலுக்கும் இப்போது வந்திருக்கின்ற கவிதைத் தொகுப்புக்கும் இப்போதைய கவிதைகளுக்கும் இடையில் பாரிய பாய்ச்சலைன்று நிகழ்ந்திருப்பது கண்கூடு.

இக் கவிதைத் தொகுப்பில் சர்ரியலிச ஒவியப் பாணியிலான திருமதி டியான் சி ரெஜி அவர்களின் தீட்டுகைகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இந்நூல் பாரிஸ் ஸ்ரீபாரதி அச்சகத்தின் வெளியீடு.

தொடர்புகளிற்கு:

Emiliyanus Judes (Joy)

7 sq. des Anglaises

93800 Epinay Sur Seine

France.

மின்னஞ்சல்: Kappiya@hotmail.com

புஸ்ராஷ்டிரா துப்பங்கிச் சூழல் தினிதங்ஸ் டாக் டெக்னிக்

இரா. ரஜீன் குமார்

புலம் பெயர் தமிழர் யாம்
 குழந்தைகள் பறுவது, இன்பம் துய்த்ததால் அல்ல
 பீள்ளைகள் வேண்டும் என்பதற்காய் அல்ல
 கிறைவன் தந்ததால் அல்ல
 மேற்கு நாடுகளின் குழியிலைக்காய் அல்ல
 மேலதிகமாகக் கிடைக்கும் பீள்ளை வளர்ப்புக்கான -
 அரசு உதவிப் பண்துக்காகவும் அல்ல
 யுத்தத்தால் அழிந்த தமிழ்ச் சந்ததியின்
 அழிவை சமன் செய்யவென
 விசுவாசத்துடன் பிரகடனீக்கிறோம்.

கவனம் குழந்தையின் முதுகை அழுத்தம்
 குஞ்சுகற்பாறையை காணாதிருத்தல்
 இறந்த குழந்தையில் பாய்ந்த குண்டு
 வநஞ்சீலா - முதுகீலா - உடலே இல்லையா
 தேடுதல் - இனம் பீரித்து அறிதல்
 இயலாதாயின் அழாதாயினும் இருக்கல்
 பற்றிய வகுப்புகளில் பங்கெடுத்தல்
 வீரமாய் விளம்பர்ப்புவதால்
 உயிரினும் ஒழுப்புப்படும்.

தேம்பியழும் குழந்தை தீடங் கொண்டு
 சேதி சொல்லுகோ
 இனீயும் சூல் கொள்ளச் சம்மதியாக்
 கருப்பைகள் குதித்தோட
 துரத்தி மயங்கி விழும் கொட்டு
 பிறனும் இடம் பார்த்து சரி செய்கோம்
 வீரக்கலவீ வீரக்கலவீ

ஆந்தை கவர்ந்த பின் பெண்முறைக் கவர்ந்து
 ஊரைக் கொளுத்திய சாம்பர் மேட்டுல் கொத்தலம் அமைத்து
 அவர் போய் இவரும் இவர் போய் அவரும்
 சேரன் - சோழன் - பாண்முயன் பொரித்த
 கொடியின் பரம்பரை நாம்
 வீர சுதந்திரம் வேண்டி நின்றோம்
 இனி வேறொன்று கொள்வோமா

(02.05.1993இல் இருந்து 01.06.2006வரை வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது.)

Inheritance of Loss

by Kiran Desai

ஸுதிசாக வந்த இழப்புக்கள்

கிரான் தீசாய்

பரா குமாரசாமி

இந்தியப் பெண் எழுத்தாளரான கிரான் தேசாய் 2006ம் ஆண்டிற்கான (Man Booker Prize) 'மான் புக்கர்' பரிசை தனது 'Inheritance of Loss' (முதிசாக வந்த இழப்புக்கள்) என்ற நாவலுக்குப் பெற்றுள்ளார். இவர் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளரான அமிர்த்தா தேசாயின் மகளாவார். 'மான் புக்கர்' பரிசைப் பெறும் வயது குறைந்த இந்தியப் பெண் எழுத்தாளர் இவராகும். இப் பரிசைப் பெறும் பொழுது இவருக்கு வயது 35. இதற்கு முன்பு இப்பரிசை, 'சின்ன விஷயங்களின் கடவுள்' (God of small things) என்ற நாவலுக்கு, அருந்ததி மோய், தனது 36வது வயதிலேயே பெற்றார்.

இமய மலைச்சாரலில் உள்ள கலிம்பொங் என்ற நகரத்தைப் பின்புலமாகக் கொண்டு இந்த நாவல் எழுதப்பட்டுள்ளது. கலிம்பொங் நகரம் மேற்கு வங்கா எத்தில் டார்ஜிலிங் மாவட்டத்தில் உள்ளது. கடல் மட்டத்திலிருந்து 1247 மீற்றர் உயரத்தில் உள்ள இந் நகரம் 1056.5 சதுர மீற்றர் பரப்பளவையும் 42,980 சனத் தொகையையும் கொண்டது. நேபாளத்திலிருந்து ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின்போது வந்து குடியேறிய நேபாள மக்களே இந்து பெரும்பான்மையாக உள்ளனர்.

நாவல் தொட்டுச் செல்லுகின்றது. அரசியல் எழுச்சியானது கதாமாந்தர் ஓவ்வொருவரையும் ஓவ்வொரு வகையில் உலுக்கி விடுகின்றது. கிரான் தேசாயின் மொழி ஆஞ்சை, பனிமுடிய முகில்களைத் தொடும் இமாலய மலைச்சிகரங்கள், மூங்கில் காடுகளுக்கூடாக ஓடும் ரெஸ்ரா நதி, தொடர்ந்து பெய்யும் மழை, நிலசீரிவகள் இவற்றைக் கொண்ட அப்பிரதேசத்திற்கே எம்மை அழைத்துச் சென்று விடுகின்றது.

இயற்கையாகவும் உண்மையாகவும் தோன்றும் கதாபாத்திரங்களின் வர்க்க குணாம்சங்களையும் மன்றிலைகளையும் அவர்கள் பேசும் உரையாடல்கள் மூலமே வெளிக் கொண்டு வருகின்றார்.

இங்கிலாந்தில் வெள்ளை இனவாதத்தினால் நலிந்து, அந்த விரக்தியை தனது அபலை மனைவி யிடம் வெறுப்பாய்க் கொட்டிய கடந்த காலம், கறுப்பு ஜோராயியனாக மாறி தனது இன்தத்தையே வெறுக்கும் நிக்குகாலம் - இவற்றால் விரக்தியற்று, தனது வளர்ப்பு நாயிடம் மட்டும் பரிவுகாட்டும் ஓய்வு பெற்ற நிதிபதி, மோட்டார் விபத்தில் பெற்றோரை இழுந்து அநாதை

லெச்சாஸ், பூ'டியாஸ் போன்ற சுதேசிகள் சிறுபான்மை யாகவே உள்ளனர்.

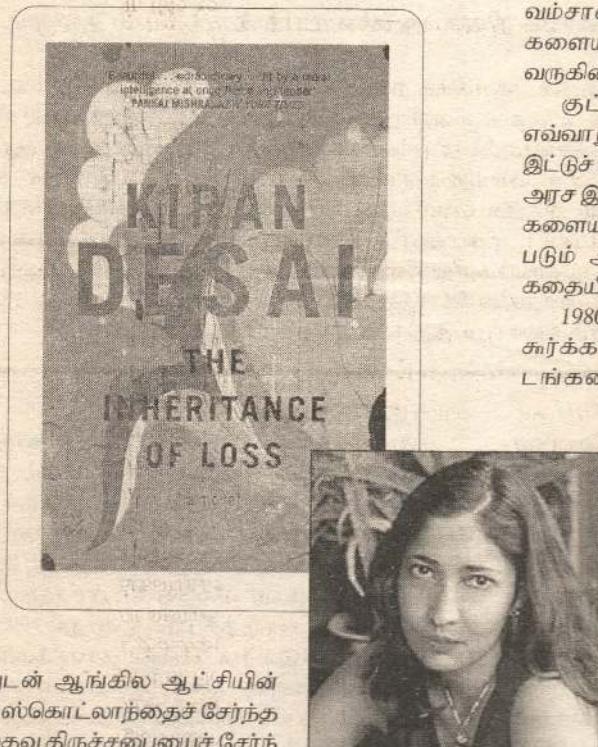
1980களில் அங்கு எழுந்த கூர்க்கா மக்களின் எழுச்சியையும் வன்முறைகளையும், காலனித்து வத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட மக்கள், அது விட்டுச் சென்ற பிரச்சினைகளை உலகமயமாக்கல் சொல் வாக்குச் செலுத்தும் நவூயகத்தில் எதிர்கொள்வதையும்

யாகி அவரின் வீட்டிற்கு வநாம் பேத்தி சாய், அவனுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க வந்து அவனின் காத வுக்கும் கூர்க்கா மக்களின் 'சுரித்திரம் படைக்கும்' போராட்டத்திற்குமிடையில் ஊரலாடும் ஏழை நேபாள இளைஞர்கள், நியூயோர்க் நகரில் இந்திய உணவு விடுதிகளில் மாடாக உழைக்கும் பிழை, அவனின் கனவில் வாழும் அவனின் தந்தை சமையல்காரன்

நூல் அறிமுகம்

பன்னாலால், காலனித்துவம் விட்டுச் சென்ற எச்ச சொர்சங்களான நோனா, லோலா, அங்கிள் போட்டி, பாதர் பூட்டி - இவர்கள் இந்த அழகான மலைப் பிரதேசத்தில் - சந்தோஷம், துக்கம், அரசியல் எழுச்சி, துப்பாக்கிச் சூடு, பொலிஸ் சித்திரவதை எல்லா வற்றிற்கும் முகம் கொடுக்கும் வரலாறுதான் இந்த நாவஸ்.

நேபாள வம்சாவழியினர் பெரும்பான்மையாக வாழும் இந்தப் பிரதேசத்தைப் பின்புலமாகக் கொண்ட இந்த நாவலின் கதாபாரத்திரங்களில், நீதிபதியின் பேஞ்சி சாம்கங்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க வரும் கயனைத் தவிர, மற்றவர்கள் இந்தியாவின் ஏனைய பிரதேசங்களைச் சேர்ந்தவர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

அத்துடன் ஆங்கில ஆட்சியின் போது ஸ்கோட்லாந்தைச் சேர்ந்த கிறிஸ்தவதிருச்சபையைச் சேர்ந்த வர்கள், இப்பிரதேசம் தமதுநாட்டையொத்த சீதோல்ண நிலையைக் கொண்டிருந்ததீனால், அங்கு தமது பாசாலைகள் மற்றும் அமைப்புக்களை அமைத்துக் குடியேறியிருந்தார்கள். இதனால் அங்கு வாழும் மத்திய தர வர்க்க மக்களும் அவர்களின் மதம், பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றைக் கைக்கொண்ட கறுப்பு ஜோப்பியர்களாகவே மாறிவிட்டார்கள். இதனால் மத்தியதர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த கதாமாந்தர்கள் (நேபாள) கூர்க்கா மக்களின் எழுச்சியைத் தமக்கு இடைஞ்சல் தரும் நிகழ்வு என்ற அனுதாபமற்ற கண்ணுடனேயே பார்க்கின்றனர். இந்த சாதாரண மத்தியதர வர்க்கத்தின் கண்ணோட்டத்தை ஆசிரியை அவர்களின் உறவுமாடல்கள் மூலமாக நன்றாக வெளிக்கொண்டு வருகின்றார். அதே சமயம் நேபாளிய

“ குட்டி முதலாளித்துவ இளைஞர் எழுச்சிகள் எவ்வாறு வன்முறைக்கும் மற்றைய சீரழிவுகளுக்கும் இட்டுச் செல்லும் என்பதைக் காட்டும் அதேவேளையில் அரசு இயந்திரத்தின் கண்முடித்தனமான நடவடிக்கை பொலிஸ் சித்திரவதைகளினால் பாதிக்கப்படும் அடிமட்டத்தில் வாழும் அப்பாவிகளையும் கதையில் நடமாட விடுகின்றார் கிரான் தேசாய் ”

வம்சாவழியினரின் உணர்வுகளையும் அபிலாஹை களையும் கயன் மூலமாக அவர் வெளிக்கொண்டு வருகின்றார்.

குட்டி முதலாளித்துவ இளைஞர் எழுச்சிகள் எவ்வாறு வன்முறைக்கும் மற்றைய சீரழிவுகளுக்கும் இட்டுச் செல்லும் என்பதைக் காட்டும் அதேவேளையில் அரசு இயந்திரத்தின் கண்முடித்தனமான நடவடிக்கை களையும் பொலிஸ் சித்திரவதைகளினால் பாதிக்கப்படும் அடிமட்டத்தில் வாழும் அப்பாவிகளையும் கதையில் நடமாட விடுகின்றார்.

1980களில் கூர்க்கா தேசிய விடுதலை முன்னணி கூர்க்கா மக்களுக்கு ஒரு தனிநாடு கோரி போராட்டங்களை நடத்தியது. 1985-1986களில் இப்போராட்டங்கள் உச்சநிலையை அடைந்தன. 1988ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் இந்திய அரசிற்கும் கூர்க்கா விடுதலை முன்னணிக்கும் ஏற்பட்ட சமாதான ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில், 'டார்ஜீலிங் கூர்க்கா மலையக சபை' உருவாக்கப்பட்டது. இச்சபைக்கு மாவட்ட நிர்வாகம், கல்வி, சுகாதாரம், உல்லாசம் பிரயாணம் ஆகிய துறைகளின் பொறுப்புகள் கொடுக்கப் பட்டன. மேற்கு வங்காள அரசு சட்டம், ஒழுங்கு, போக்குவரத்து, நிதித்துறை, உயர்கல்வி ஆகியவற்றை நிர்வகிக்கின்றது.

இந்த நாவலின் கதையோட்டம், தர்நாற்றும் வீசும் நியூயோர்க் ஓதுக்குப் பழவிதிகள், மழையும் சக்தியும் நிறைந்த கலிம்பொங் பாதைகள் ஊடாக இடிந்து கொட்டுகின்ற கொண்டிருக்கும் 'சோலூ' மாளிகைக்கு பிழை வை அழைத்துச் செல்லுகின்றது.

அதன் போக்கில் ஓவ்வொருவரும் ஏதோ ஒன்றை இழந்து விடுகிறார்கள். நீதிபதி தனது அன்பு நாயை இழக்கிறார். சாய் தனது காதலை இழக்கிறார். பிழை தனது உழைப்பின் பலன் அத்தனையும் இழக்கிறார். சமையல்காரன் பன்னலாவின் கனவுகள் சிதறுகின்றன.

ஆனால், கிரான் தேசாய் தனது தாயார் அமிர்தா தேசாயிடமிருந்து முதிசமாகப் பெற்ற சிறந்த எழுத்தாற்றலை இழக்காமல் எமக்கு சிறந்த நாவல் ஒன்றைத் தந்திருக்கின்றார்.

உலற்ற இயிரின் இறப்புக்களின் உரையாடல்

ரதன்

Andrucha Waddingtonம், முன்றாம் நிலை ஆண்மையக் கருத்தியல் தளமும்

1960களில் மூன்றாவது நிலை சினிமா இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் உருப்பெற்றது. மூன்றாம் உலகப் பார்வையில் சமூக, பொருளாதாரச் சூழலை, உலகை முன்னிறுத்திப் பார்ப்பதே மூன்றாவது நிலை சினிமா வாகும். அத்துடன் கமரா, எட்டிங் போன்ற நலீன் தொழில்நுட்பங்களுக்கூடாக காட்சிப் படமங்களை, குறிப்பிட்டு முறையில் அல்லது மறைபொருளாக, சில சமயங்களில் நேரடியாக (வித்தியாசமான கமரா கோணங்களுக்கூடாக) வெளிப்படுத்தப்படும். 1976இல் வெளிவந்த பிலிப்பைன் படமான Perfumed Nightmare (Dir: Kidlat Tahimik)இல் சிறு கற்களால் கட்டப்பட்ட மிகப் பெரிய வியாபார 'மோல்' வித்தியாசமான கமரா கோணங்களில் காட்டப்படுகின்றது. இது தொழிலாளர்களின் நிலையையும், சிறு வியாபாரிகளின் வெளியேற்ற நிலையையும் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. உலகமயமாதவின் கோரத்தை இப்படம் மக்கள் முன் வைத்தது. 1989இல் வெளிவந்த Romero: Dir: John Duigan மூன்றாம் நிலைப் படத்துக்கு மற்றொரு சிறந்த உதாரணம்.

உநாட்டுப் போரின்போது வெளியாகும் பாங்கள், இயக்கங்களின் ஆதரவின்றி வெளிவர முடியாது. இயக்கங்கள் பெரும்பாலும் சகல சமூக ஸ்தாபனங்களையும், ஊடகங்களையும் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துள்ளன. மறுபூம் அரசினாலும் கட்டுப்படுத்தப் படுகின்றது. இவற்றைத் தாண்டி இயக்கங்களின் ஆதரவின்றி வெளிவரும் படங்கள் பெரும்பாலும் சர்வதேச சந்தைகளை நோக்கியே வெளிவருகின்றன. இப்படங்களின் நிதியும், கருவும் பெரும்பாலும் இந்தச் சந்தையால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. இவை புத்தி ஜீவிமட்டத்திலேயே பிரச்சினைகளை ஆராய்கின்றன. (உ+ம்: No More Tears – Rajini's Murder) போரின் உக்கிரங்களுடான் படங்கள் போரின் பின்னரே புதிய அரசின் ஆதரவுடன் வெளிவருகின்றன. (உ+ம்: வியட்நாம் யுத்தப் படங்கள்)

மூன்றாவது நிலை சினிமாவின், முக்கியத்துவத் தையும், கருத்தியலையும், அரசியல், இயக்க குழுநிலை களும், உலகமயமாதவும் கட்டுப்படுத்துகின்றன. இலை உண்மையில் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டிய விடயங்களை வெளிப்படுத்த முடியாமல் உள்ளன. (பிறிதொரு கட்டுரையில் இவை புற்றி விரிவாக பார்க்கலாம்). மூன்றாவது நிலை சினிமாவின் வளர்ச்சிக் கட்டுப்பாட்டுக் காரணிகளிலிருந்து விலகி பிரேசிலிய சினிமா வெளிப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டுரையின் நோக்கம், பிரேசிலிய சினிமாவுடன், பெண்ணியப் பார்வையில் யதார்த்தவாத சினிமாவை உண்மைக் கருப்பொருள் களை மையமாகக் கொண்டு படைத்த ஆண்டு முன்றாம் நிலைப் படமான Andrucha Waddi

-ngton இன் படங்களையும் பார்ப்பதே.

பிரேசிலிய சினிமா வளர்ச்சியானது கரடுமரடா நது. 1970கள் முடியும்வரை வெற்றி நடை போட்ட சினிமாத் தயாரிப்பு நிறுவனங்கள், பின்னர் வங்கு ரோத்துநிலையை அடைந்தன. 1985-1989வரை பிரேசிலிய அதிபரான José Sarneyஇன் காலத்தில் சினிமாத் தயாரியாளருக்கு வரி விலக்கு போன்ற சலுகைகளை அளித்து உற்சாகப்படுத்தியது. ஆனாலும் 1990 இல் 13 படங்களும், 1993 இல் 3 படங்களும் தயாரிக்கப்பட்டன. முப்பது வருடங்களின் பின்னர் ஐநாயக முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அதிபர் Fernando Collor de Mello (1990-1992) காலத்தின்போதுதான் நிலைமை மோசமடைந்தது. 1995-2003வரை ஆண்ட அதிபர் Fernando Henrique Cardosoஇன் ஆட்சியில் மேலும் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டன. அத்துடன் அரசு நிதியும் வழங்கப்பட்டது. பொருளாதார உலகமயமாக்கலின் விளைவால் பிரேசிலின் திரைப்படத் தயாரியாளர்களும் சர்வதேச சந்தை களையும், திரைப்பட விழாக்களையும் குறி வைத்து தமது திரைப்படங்களைத் தயாரித்தனர். தேசியம், மற்றும் தேசிய வடிவங்கள், கருத்துக்களுக்கான கவர்ச்சி குறைந்து, சமூக புதிய வடிவங்களுக்கான கருத்துக்கள் வரவேற்றப் பெற்றன. இதனால் பல படங்களுக்கான தயாரிப்புக்கு சர்வதேச தயாரிப்பு நிறுவனங்கள் நிதி அளித்தன. இதன் விளைவு சில படங்கள் ஆங்கிலத்திலும் (Kiss of the Spider Woman) தயாரிக்கப்பட்டன. 1998இல் பெரும் வெற்றி பெற்றதும், சர்வதேச விழாக்களில் விருதுகளையும் குவித்த மீது சிறந்த உதாரணம்.

Station படம் Sundance Instituteஇல் தயாரிக்கப்பட்டு Sony and Miramax நிறுவனங்களால் விநியோகிக்கப் பட்டது. கொலம்பியா நாட்டு இணைத்தயாரிப்பான Four Days in September(1997) அமெரிக்காவில் பரவலாக விநியோகிக்கப்பட்டதுடன், ஒஸ்காருக்கும் பரிந்து ரைக்கப்பட்டது. சர்வதேசச் சந்தைகளில் கவர்ச்சிப் பொருளான பொப்லிசையை மையமாகக் கொண்டு Rio's Love Songs, Black Orpheus, Nova போன்ற படங்கள் வெளிவந்தன.

ஒரு புழும் சர்வதேசச் சந்தைகளை நோக்கிப் படங்கள் நகர்ந்தாலும், மறுபழும் உள் நாட்டுப் பிரச்சி ணைகளை மையமாகக் கொண்டு பல படங்கள் வெளி வந்தன. உலகமயமாதல் -Savage Capitalism (Dir: Jose Klotzel), The Machine Gun (Dir: Jorge Furtado), The War of Canudos (Dir: Sergio Rezende), Behind the Sun (Dir: Walter Salles Jr), மற்றும் நகர வன்முறைகளை மையமாகக் கொண்ட Island of Flowers (Dir: Jorge Furtado) போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

பிரேசிலின் சினிமா வளர்ச்சிக்குப் பல பெண் சினிமா இயக்குனர்களின் பங்களிப்புகாத்திரமானதும், உரமிட்டுமாகும். Ana Carolinaவின் Mar de rosas (Sea of Roses), Heart and Guts, Dream of a Waltz போன்ற படங்கள் பெண்ணியப் பார்வையில், பெண்களுக்கு எதிரான பாலியல், சமூக வன்முறைகளை புதிவாக்கின். Tizuka Yamasaki இன் Parayba, a Strong Woman, the Roads to Freedom போன்றன தொழில்சார் ஊடகவியலாளர்கள் மற்றும் வேலைக்குப் போகும் பெண்களுக்கு எதிரான பாலியல் கொடுரங்களை பதிவாக்கின.

பிரேசிலின் சினிமா வரலாற்றில் தொழிலாளர்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளை பதிவாக்கிய They Don't Wear Black Tie (Dir: Leon Hirszman), The Hour of the Star (Dir: Suzana Amaral), Hidden City (Dir: Chico Botelho) போன்றன குறிப்பிடத்தக்கவை. இவை பெண் தொழிலாளர்கள், வீதியில் அநாதரவாக விடப்பட்ட சீறுவர்கள், குடியேற்றவாசிகளுக்கு எதிரான முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் கொடுரங்களையும் வெளிப்படுத்தின.

நான் நீ அவர்கள், (Me You Them - Eu Tu Eles, Dir: Andrucha Waddington)

பிரேசிலின் வட மேற்குப்பிரதேசத்தில் ஓர் குக்கிராம். டார்லின் தனது தாயின் மரணவிட்டிற்கு கிராமத் திற்கு வருகின்றான். வயிற்றில் கருவடன் கிராமத்தை விட்டுச் சென்ற டார்லின், மீண்டும் வயிற்றில் கருவடன், கையில் சிறுவனுடன் தாயின் முகத்தை இறுதியாக சந்திக்க வருகின்றான். அவாது வறுமை, அவனுக்கு ஒசியல்க்கடன் திருமண பந்தத்திற்கு நிரப்பந்திக்கின்றது. திருமணம் ஓர் ஓய்ந்தம். வெகு இலகுவானது. ஒசியல் அவள் தங்குவதற்கு வீடு தருகின்றான். டார்லின் ஒசியலிற்கு சமைத்துப் போடவேண்டும். ஒசியல் வயது முதிர்ந்தவன். ஆடு மேய்ப்பவன். பிள்ளை பிறக்கின்றது, பிள்ளை கருப்பு நிறம். ஊட்டச் சத்து குறைவு எனக் கூறுகின்றான். ஆனாலும் கருப்பு நிறம் நிரந்தரமாகிவிடுகின்றது. இவர்களது விட்டில்

தங்க, தனது விட்டால் கலைக்கப்பட்ட, ஒசியலின் ஒன்று விட்ட உறவினான் செசின் ஹோ வருகின்றான். இவனும் ஒசியலின் வயதை ஒத்தவன். இவனுக்கும் டார்லினுக்கும் உறவு ஏற்படுகின்றது. டார்லின் மீண்டும் கர்ப்பமாகின்றான். டார்லின் கரும்புத் தோட்டத்திற்கு வேலைக்குச் செல்லின்றான். மூன்றாவது பிள்ளை பிறக்கின்றது. செசின் ஹோ நன்றாகச் சமைப்பான். இதனால் ஒசியல் எதுவும் கூறவில்லை. மீண்டும் கரும்புத் தோட்டத்திற்கு வேலைக்குச் செல்லும் டார்லின். இளைஞரான சைரோவைச் சந்திக்கின்றான். அவனை அவளது விட்டில் தங்க வைக்கின்றான். இவர்களுக்கிடையில் உறவு ஏற்பட்டு, இன்னொரு பிள்ளை பிறக்கின்றது. இப்பொழுது மூன்று கணவன் கள். நான்கு பிள்ளைகள் ஓரே விட்டில். ஒரு நாள் காலை, புதிதாகப் பிறந்த பிள்ளையையும், ஏனைய பிள்ளை களையும் காணவில்லை. தேநிக்கொண்டிருந்தபொழுது ஒசியல் அந்தப் பிள்ளைகளுடன் விட்டுக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றான். ஒசியல் ஒரு பத்திரத்தை டார்லினிடம் நீட்டுகின்றான். அது பிள்ளைகளின் பிறப்பு அந்தாட்சிப் பத்திரம். அந்தப் பிள்ளைகள் அனைத்தும் தனது பிள்ளைகள் என ஒசியல் அதில் பதிந்துள்ளான்.

இது உண்மைக்கதையை மையமாகக் கொண்டது. Marlene de Silva Saboia என்ற பெண்மணியின் உண்மைக் கதையே இது. இந்த இலத்தீனமெரிக்கப் படத்துக்கான திரைக்கதையை Elena Soarez என்ற பெண் எழுதியிருந்தார். சில வருடங்களுக்கு முன்னர் ரொான்றோ சர்வதேச திரைப்படவிழாவில் இப்படம் திரையிடப்பட்டபோது பல மேற்கத்திய விமர்சகர்கள், இது படமாக்கப்பட்ட முறைக்காகப் பாராட்டினார்கள். திரைக்கதையைப் பெரிதாக வரவேற்கவில்லை. காரணம் மூன்று கணவன்மார். மேற்கத்திய கலாச்சாரம் முற்போக்கானது என்று கூறியபோதும் இவர்கள் பெண்கள் விடயத்தில் பிறப்போக்கானவர்களே.

இப்படத்திலும் ஆணாதிக்க வெளிப்பாடுகள் சிறப்பாக வெளிப்படுகின்றன. ஆணாதிக்க சமுதாயத்தில் வளர்ந்த ஒசியல், தனது மனைவியின் உறவுகளை அங்கீரிப்பதன் காரணம் என்ன? முதலில் டார்லினை வயிற்றில் கருவடனும், கையில் குழந்தையுடனும் ஏற்றுக் கொள்கின்றான். தனது வீடு அவளது வீடு எனக் கூறுகின்றான். பின்னர் அதன் விளக்கத்தை கூறுகின்றான் “நீ எனக்குச் சொந்தமானவள், எனவே உனது வீடும் என்னுடையதே”. சைரோவிட்டினுள் வரும் பொழுது, ஒசியல் அழுத்தமாக கூறுகின்றான் “இது எனது வீடு, இவள் எனது மனைவி”. இவ்வளவு அழுத்தமுள்ள பாத்திரம், இறுதியாக, சகல பிள்ளைகளையும் தனது பிள்ளைகளாக பதிவு செய்வதன் மூலம் தனது ஆணாதிக்க வெளிப்பாட்டை வெளிப்படுத்துகின்றது. இது தியாகமாக வெளிப்படலாம், ஆணால், உண்மையில் இதுவும் ஓர் ஆணாதிக்க வெளிப்பாடே. அனைத்தும் எனக்கே சொந்தம் என்பது.

கதாசிரியர், இவற்றையெல்லாம் மீறி டார்லினை தனது மூன்று கணவன்மாருடனும் தொடர்ந்து சேர்ந்து

வாழுவைக்கின்றார்.

பாலச்சந்தர் தனது படங்களில் மரபை மீறிய உறவுகளைக் காட்டினிட்டு, மரபு - கலாச்சாரம் மிக முக்கியமானது எனக்கூறி. இந்த உறவுகளை உடைத்து விடுவார். மிக அண்மையில் வெளி வந்த 'பச்சைக்கிளி முத்துச்சரம்' என்ற படத்தில் வேறு பெண்ணுடன் கண வனுக்கு ஏற்படும் நட்புக்கு, சுகமினமுற்ற பிள்ளைக் காக உடலுறவை மறுத்த மனைவி காரணம் எனக் காட்டப்படுகின்றது. இவ்வாறு பெண்கள் மிகு மரபையும் கலாச்சாரத்தையும் தினிக்கின்றார்கள் படைப் பாளிகள். ஜெயகாந்தனின் 'சினிமாவுக்குப் போன சித்தாஞ்' வில் பிரபல நடிகளை நினைத்து உறவு கொள்ளும் மனைவியைப்பற்றி கூறுகின்றார். எத்தனை கணவன்மார் நடிகைகளை நினைத்து மனைவிகளுடன் உறவு கொள்கின்றனர். ஆனால் அதனைப்பற்றிய பதிவுகள் எதுவும் இல்லை.

ந்ரமசிரி பண்டாரநாயக்கவின் 'கத்திலாகே கத்த தாவ்' (கத்தியின் கதை) என்ற படத்தில் கணவன் சிறைக்குச் சென்ற பின்னர் தனது வயிற்றை நிரப்ப வேறு ஆண்களுடன் உறவு கொள்கின்றாள் சுத்தி, பின்னால் தனது கணவனாலேயே கொலை செய்யப் படுகின்றார். பிரசன்ன விதானகேயின் 'பொரு வலவு' படத்தில் வயல்டின் முதல் மகன் திருமணமாகி விடுகின்றாள், மற்றவனுக்குத் திருமண வயது. இந்திலை யில் தனது முன்னாள் காதலனுடன் உறவு ஏற்பட்டு வயிற்றில் கருவைச் சுமக்கும் வயலட், தனது கரு பாவத்தின் சுமை என நினைக்கும் அளவிற்கு, சமுதாயம் அவளை விமர்சிக்கின்றது. பிரசன்ன சமூகத்தை என்னி நகையாடுகின்றார். பிரசன்ன மிக வித்தியாசமான படைப்பாளி, துணிச்சலுடன் சமூகத்தை விமர்சித்துள்ளார்.

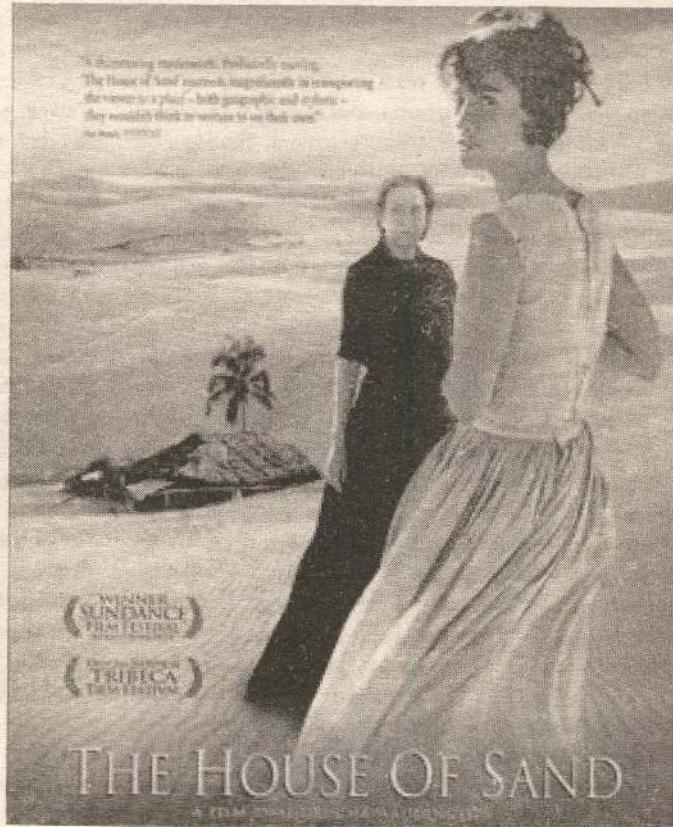
அபர்னா சென் தனது 'பரோமா' படத்தில் தனது காதலனுக்காகக் காத்தி குக்கும் மனைவியைக் காட்டுகின்றார். அபர்னா பெண் படைப்பாளி, அதனால் பெண் மீதான அக்கறையுடனும் துணிச்சலுடனும் பரோமாவைப் படைத்துள்ளார்.

Nirontor (Forever Flows) என்ற பங்களா தேஷ் படம் - கடந்த வருடம் (2006) ஒள்காருக்கு அனுப்பப்பட்டது ரீதியின் குடும்பம் பங்களாதேஷின் தலைநகரான டாக்காவில் வாழும் நடுத்தரக் குடும்பம். ரீதியின் தகப்பனார் வேலை செய்ய முடியாத நிலையில் உள்ளார். அவளது தம்பியார் வேலை யற்றவர். குடும்பம் அவளது உடலுழகில் தங்கியுள்ளது. பாலியல் தொழிலாளியாக வேலை பார்க்கும் ரீதி குடும்ப பாரததைச் சுமக்கின்றாள். அவளது தம்பி கீரு உணவுகள் வைத்து நடாத்த விரும்புகின்றார். அதற்கான பண்த்தையும் ரீதியே கொடுக்கின்றாள். கீருவின் உணவுகம் சிறப்பாக முன்னேறுகின்றது. கீருவின் மனைவி மேலும் படிக்க விரும்புகின்றாள். இப்பொழுது ரீதி

யின் உழைப்பு குடும்பத்திற்கு தேவையில்லை. அவளது உழைப்பைக் குடும்பம் எதிர்பார்க்கவில்லை. அவளது வாழ்வு எந்தப் பாதையில் நகரப்போகின்றது என்பதை அவளே தீர்மானிக்க முடியாமல் உள்ளது.

ரீதியின் தாயார், ரீதியின் தோளைத் தொடர முற்படும் பொழுது, "என்னைத் தொடாதே, உனது தொடுதல் எனக்கு, எனது வாடிக்கையாளரையே நினைவுபடுத்துகின்றது" எனக் கூறுகின்றாள். இதுவே ரீதியின் வாழ்வின் உக்கிரத்தையும், அவளது அகவலியையும் சுட்டி நிற்கின்றது. அவளது இந்த வாழ்விற்கு, அவளது குடும்பமும் காரணம். அவளது விசாரணைகள் தொடுதலிருந்து ஆரம்பிக்கின்றன. தனிமனித ஒழுக்கமும், சமூக ஒழுக்கமும் ஒன்றிலொன்று தங்கிப்பிருக்கின்றன. ஆண்களின் கோட்டாட்டியாலில்தான் சமூகக் கோட்டாடுகள் தங்கியுள்ளன. இவைதான் ஒழுக்க நெறிமுறைகளைத் தீர்மானிக்கின்றன. உனது நித்திரையையும் தீர்மானிப்பது நான்தான். உனது உடலுறவு வாழ்வதான் சமூக ஒழுக்கமும், மதுவாழ்வும் என ஆண்கள் குரலை முப்புகின்றனர். அபு சயிட் சிறப்பாகத் தனது விசாரணைகளைத் தொடர்கின்றார். இவை சில மூன்றாம் நிலைப் பெண்ணிய சிந்தனைவாத படங்களுக்கு உதாரணங்களாகும்.

இங்கும் (நான் நீ அவர்கள்) டார்லினின் வாழ்க்கை நேரடியாக காட்டப்படுகின்றது. எதுவும் ஒளித்து வைக்கப்படவில்லை. டார்லினுக்கு எந்தக் குற்ற உனர்

திரை விமர்சனம்

வூம் இல்லை. இயல்பாகவே உள்ளாள். செசின்ஹோ விடம் (இரண்டாவது கணவன்) சென்று சைரோ தங்குவதற்கு அறை கட்டித் தருமாறு கேட்கின்றாள். அத்துடன் தனக்கும் சைரோவுக்கும் உள்ள உறவைப் பற்றியும் கூறுகின்றாள். பார்வையாளிடம் இந்த உணர்வு வெகு யதார்த்தமாகக் கொண்டு செல்லப் படுகின்றது. ஒரு பெண் கதாசிரியரால்தான் இது முடியும். அவளும் பாத்திரக் கூறுகள் முக்கியமானவை. திரு மணம் தனது வறுமைக்கே. குறிப்யாக, தனது இரு கருக்களுக்காக. பின்னால் குடும்பத்துக்காக உழைக்கின்றாள். பின்னர், தனது புதிய கணவனுக்காகத் தங்குவதற்கு இடமும் குடும்பமும் ஏற்படுத்துகின்றாள். இவள் ஓர் சமைதாங்கியாகச் செய்யப்படுகின்றாள். ஒவ்வொரு கணவனிடமும் ஒவ்வொன்று உண்டு. ஒருவனிடம் காக, மற்றவனிடம் பாசம், உழைப்பு, மற்றவனிடம் நவீனத்துவம்.

சிறந்த படங்களுக்கு வழிகாட்டி. தனி நபர், சமூகமரபுகள், ஒழுக்கங்கள் மீதான விமர்சனங்களை வைக்கின்றன. கேள்வி கேட்கின்றன. ஆண்களின் உடல் உறவுக்கும், அதிகாரத்துக்குமான தொடர்புகள், அரசியல் சக்திகளுக்கு சமூகத்தின் மீதான அக்கறை போன்றவற்றின் மீதான தொடர்ச்சியான விமர்சனங்கள், எதிர்-முரண் நிலைமீதான கருத்தியல்கள், குற்ற உணர்வுகள் மீதான பார்வைகள் இவற்றையெல்லாம் தாங்கி படைப்புக்கள் வெளிவருகின்றன. இந்த விமர்சனவியலே இன்றைய சினிமாவின் தேவை.

The House of Sand - Brazil – Portuguese -2006:

இது Andrucha Waddingtonஇன் இரண்டாவது படம். எங்கும் மணல். எந்தப்பக்கம் திரும்பினாலும் மணல் மேடுகள். குனிந்தால் மணல், நிமிர்ந்தால் மணல்.

ஓசியஸ் எனது கணவன் என டார்லின் அழுத்திக் கூறுகின்றாள். ஓசியஸ் அவனுக்குச் சொந்தமானவன். அதேபோல் 'குஞ்சை அடை காப்பதுபோல்' தனது மற்றைய இரு கணவன்மாரையும் காக்கின்றாள். மீண்டும் தாம்புமிச் சமுதாய முறைக்குச் சென்று விட்டோம் என நினைக்கத் தோன்றுகிறது. வெகு தூரத்தில் இல்லை தாம்புமிச் சமுதாய முறை.

டார்லினாக நடித்த Regina Casé பிரேசிலின் பிரபல அழகி. படத்தில் அவரது அழகைப் பார்க்க முடியாது. அவரது சமையைத்தான் பார்க்க முடியும். அவளும் மன அழுத்தங்களின் வித்தியாசமான பரிமாணங்களைத்தான் காணலாம். படத்தின் மையமாக இவர் இருந்தபொழுதிலும், இவர் படைப்பு எந்த வணிகத் தன்மைகளையும் கொண்டிருக்கவில்லை.

இலத்தீனமெரிக்கப் படங்கள் இன்று உலகின்

மணல், மணல், மணல், அந்தப் பாலைவனத்தில் முகில் கூட்டங்களும், குரியனும் அதிகப்படியாகக் காணக் கிடைக்கக் கூடியவை. அந்த அனல் பிரதேசத்தில் Vasco de Sa (Ruy Guerra) தனது குழுவுடனும், தனது கரப்பமுற்ற மனவியுடனும், மனவியின் தாயாருடனும் வாழ்கின்றார். வாழ்கின்றார் என்பதை விட அந்த மேட்டுப் பிரதேசத்தை வாங்கியுள்ளார். அங்குள்ள பலரும் அங்கு வாழ விரும்பவில்லை. ஆனால் வள்கோ பிடிவாதமாக உள்ளார். அவருடன் உடன் இருந்தவர் கள் ஒரு இரவில் ஒடிவிட்டனர். இப்பொழுது தீவரம், மனவியும், மாமியாரும் மாத்திரம்தான். தீவரம் அப்பொழுது நடைபெற்ற சிறு விபத்தில் இருந்து விடுகின்றார். தனித்த அந்தப் பாலைவனத்தில் இப்பொழுது தாயும் மகளும் தான். இது நடைபெற்றது 1910இல் பிரேசிலின் வட கிழக்குப் பிரதேசத்தில். இப்பொழுது

திரை விமர்சனம்

கற்பனையில் பாருங்கள். 1910, பாலைவனம், தனித்து இரு பெண்கள். அந்தத் தனிமையையும், கொடுரத் தையும், பயத்தையும் உணர்வீர்கள். அந்தப் பாலைவனத்தைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்துள்ள கமரா இந்தக் கொடுரத்தை உணர்த்தியுள்ளது. இவர்கள் ரியோ ஏக்குத் தப்பிச் செல்வேண்டும் என்ற கனவு கனவாகவேயாகிவிடுகின்றது.

காலம் கரைகின்றது. இப்பொழுது 1919ம் ஆண்டு வள்கோவின் மனைவி ஓரியாவிற்கு, மரியா என்ற மகள் பிறந்து 9 வயதாகின்றார். இவர்களுக்கு அருகில் (ஸமார் 4 மணித்தியால் நடைதாரத்தில்) உள்ள அடிமை வாசிகள்தான் இவர்களது நண்பர்கள். ரியோவில் இருந்து ஒரு குழு வந்து தங்கியிருப்பதாக இவர்களில் ஒருவனான மாசு கறுகின்றான். சமார் இரண்டு நாட்கள் நடந்து சென்று இவர்கள் இருப்பிடத்தை அடைகின்றார்கள் ஓரியா. இவர்கள் ஆடிப்பாடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். முதன்முறையாக இசையைக் கேட்டவுடன் ஓரியாவின் கண்களில் இருந்து கண்ணர்வுகின்றது. அவர்கள் மே மாதம் 19ம் திகதியின்று குரிய கிரகர ணத்தைக் காண வந்துள்ள விழுஞ்ஞானிகள். இவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக ஓர் இராணுவ வீரனான வூயிகும் உள்ளான். ஓரியா ஏக்குத் தப்பிச் செல்வேற்கும் நட்பும் உறவும் ஏற்படுகின்றது. ஓரியா, வூயிஸ்மூலம் ரியோ செல்ல வாம் என நம்புகின்றான். அவள் திருமிக் குரும்பொழுது ஓரியா விற்கு பெரும் அதிர்ச்சி காத்திருக்கின்றது. அவளது தாயார் இறந்து விட்டார். ஓரியா ஏற்கனவேரியோவிற்கு செல்வதற்காக ஏற்பாடு செய்திருந்த வண்டிக்காரன் சென்று விடுகின்றான். இறுதியாக நம்பியிருந்த இராணுவ வீரனான வூயிகும் ஓரியாவை விட்டு விட்டுச் சென்று விடுகின்றான். இப்பொழுது ஓரியாவுக்கும் மாசவிற்குமான நட்பு அதிகரிக்கின்றது.

இப்பொழுது 1942. உலக மகாயுத்தம் நடைபெறுகின்றது. அமெரிக்கச் சண்டை விமானங்கள், ஜேர்மனி விமானங்களைக் கண்காணிக்கும் நோக்குடன் இப்பகுதியில் ரோந்தில்கடுபூடுகின்றன. மரியா குழப்பமுற்ற வளாகக் காணப்படுகின்றான். அடிக்கடி குடிக்கின்றான். இப்பொழுது வயது முதிர்ந்த இராணுவ அதிகாரி வூயிஸ் இவர்கள் இருப்பிடத்தைக் கண்டுபிடிக்கின்றான். வூயிஸ்டன் மரியா ரியோவுக்கு செல்கின்றாள்.

1969ம் ஆண்டு ஓரியாவிடம் திரும்பும் மரியா, ஓரியா விற்கு ஓர் ஒலிப்பதிவு நாடாக்கருவியை கொடுக்கின்றாள்.

கடந்த ஆண்டு ரோறன்றோ சர்வதேச திரைப்பட விழாவில் திரையிடப்பட்ட இப்படத்தில் பிரதான பாத்திரத்தில் நடித்த நடிகைகள் படத்தில் மூன்று, இரண்டு பாத்திரங்களில் நடித்துள்ளனர். தமிழுக்கு இது புதிதல்ல எம்.ஜி.ஆர், சிவாஜி ஓரே நேரத்தில், ஓரே காட்சியில் தனமன்-தந்தையாக, அண்ணன்-தமியாக நடித்துள்ளனர். இங்கு சுற்று வித்தியாசமானது என்ன

வென்றால், முதலில் தாயாக Fernanda Monte-negroவும், மகள் ஓரியாவாக Fernanda Torres ம் நடித்துள்ளனர். பின்னர் ஓரியாவுக்கு வயது முதிர்ந்த பின்னர் ஓரியாவாக Fernanda Montenegroவும் ஓரியாவின் மகளுக்கு வயது முதிர்ந்து பாட்டியானபோது மீண்டும் Fernanda Monte-negroவும் நடித்துள்ளனர்.

அதேபோல் முதலில் ஓரியாவாக நடித்த Fernanda Torres பின்னர், ஓரியாவின் மகள் மரியாவாகவும் நடித்த துள்ளனர், ஒனிப்பதிவுக் கருவிக்குப் பின்னால் மாத்தி ராமல், நிஜுத்திவும், இவர்கள் தாயும் மகளுமாகும். அத்துடன் மகள் Fernanda Torres இப்பட இயக்குனரின் மனைவியுமாவர். இந்த முயற்சி சுற்று வித்தியாசமாக இருந்த போதிலும், வயது முதிர்ந்த பாத்திரங்களில் ஒரே நடிகைகள் நடித்தமையினால் வெவ்வேறு பரிமாணங்களைக் கொண்டு வரமுடியவில்லை.

பண்களின் உறுதியை வெளிக் கொண்டார் நிருக்கும், இப்படத்தின் கதையும் களமும் உலக சினி மாவுக்குப்படித்து, சிந்தித்துப் பாருங்கள் 60 ஆண்டுகள் நகரத்துக்குப் போகும் முயற்சிகள் எல்லாம் தோல்வி. சந்திரனில் இறக்கிவிட்ட மனிதர்கள் போல், வானத்

தையும், கதிரவனையும், மணலையும் ஒரு சில மனிதர்களையும் பார்த்து வாழ்ந்த பெண்கள். இறுதியில் ஓரியா உறுதியுடன் அப்பிரதேசத்திலேயே தீர்மானமாக வாழ்கின்றாள்.

இவர்களுக்கருகில் தப்பியோடி வந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் கறுப்பின் அடிமைவாசிகளில் ஒருவனான மாசு. இவன் ஒரு வேலைக்காரனுக்கும், கணவனுக்குமிடைப்பட்ட வாழ்க்கையை ஓரியாவுடன் வாழ்கின்றான். ஓரியாவின் முடிவுகளில் இவனது கருத்துக்கள் இருப்பதில்லை. ஓரியாவின் முடிவே முடிவானது.

இவர்களுக்கு ஏற்பட்ட நிலைதான் இன்று உலக முழுவதும், விரக்தியின் எல்லையில் சுதந்திரத்தைத் தேடி, பசிக்கு உணவு தேடிப் பின்னர் இதுதான் வாழ்வு என்று மன்பக்குவத்துக்கு வந்துவிடுவோம். ஆணையையாகக் கொண்ட இவ்வகையில் ஓரியாவின் சுதந்திர உணர்வு ஒடுக்கப்பட்டு, அவளது அடையாளங்கள் நகக்கப்பட்ட நிலையில் ஓரியா தனது வாழ்வைத் தானே தனது பரிமாணங்களுக்குப்பட்ட நிலையில்

தீர்மானிக்கின்றாள். இறுதியில் ஓரியாவுக்கு ரியோ வுக்கு செல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைத்தும் அவள் செல்ல வில்லை. இது அவளது விரக்தியின் வெளிப்பாடா? இல்லையேல், அவளது உறுதியின் வெளிப்பாடா? மரியா இறுதியில் தாயுடன் மீண்டும் இணைவது இன்றைய வாழ்வில் பெண்களின் நிலையை சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டியுள்ள சிறந்த முயற்சி.

இப்படத்தின் திரைக்கதையாசிரியர் ஓர் பெண்மணி யாவர். பெண்கள்பற்றிய அறிவுசார் நிலைகளை மதிப் பீடு செய்கின்றார். உங்களது இயக்கத்துக்கும், உங்களைச் சுற்றியுள்ளவர்களின் இயக்கத்தால் ஏற்படும் சார்பான், எதிரான இயங்குதலுக்கும், இவை தவிர்ந்த புறநிலைக் காரணிகளால் ஏற்படும் தாக்கங்களுக்கும் ஏற்ப சமுநிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்த இயங்கியலை திரைக்கதையாசிரியர் அபத்தவகையான திரைக்கதையாக சிறப்பாக எழுதியுள்ளார். பெண் பாத்திரங்களின் உள்ளுணர்வுகளைத் துருவித்துருவி ஆராய்கின்றார்.

இப்படத்தின் ஒளிப்பதிவும் பின்னனி இசையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்விரு படங்களும் நவைதார்த்தவாதப் படங்கள். இவை பெண்ணிய மேலாதிக்கத்தை சுட்டிக் காட்டி நிற்கின்றன. ஓரியா தனது பாலியல் சுதந்திரத்தைத் தானே தீர்மானிக்கின்றாள். 'நான் நீ அவர்' களில்டார் லின்

தனது கணவன்மார்களையும் அவளே தீர்மானிக்கின்றாள். வழையைக்கு மாற்றாக, தந்தைவழி சமூக அமைப்புக்கு எதிராக செயல்படும் பாத்திரங்கள். தங்களது நிலையைத் தாங்களே தீர்மானிக்கின்றன. மனித விழுமியங்களான கெளரவும் போன்றவற்றின் பிரதிநிதி களாவும் அவர்களே உள்ளார்கள்.

அப்பாடத்தின் திரைக்கதையாசிரியர் ஓர் பெண்மணி யாவர். பெண்கள்பற்றிய அறிவுசார் நிலைகளை மதிப் பீடு செய்கின்றார். உங்களது இயக்கத்துக்கும், உங்களைச் சுற்றியுள்ளவர்களின் இயக்கத்தால் ஏற்படும் சார்பான், எதிரான இயங்குதலுக்கும், இவை தவிர்ந்த புறநிலைக் காரணிகளால் ஏற்படும் தாக்கங்களுக்கும் ஏற்ப சமுநிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்த இயங்கியலை திரைக்கதையாசிரியர் அபத்தவகையான திரைக்கதையாக சிறப்பாக எழுதியுள்ளார். பெண் பாத்திரங்களின் உள்ளுணர்வுகளைத் துருவித்துருவி ஆராய்கின்றார்.

மனித உறவுக்கும், வரலாற்றுக்கும், சமூகக் கட்டமையுக்கும் அதிகாரங்களின் வளர்ச்சிக்குமான தொடர பியலை முன்வைத்து, ஆண்களால் இவைக்கு இணைவாக எழுப்பி உள்ள கருத்தியலை இப்படங்கள் விரைக்கின்றன. இப்படங்கள் சமூகத்தளத்தின் திசைகளைத் திருப்பிடுவதான்.

நூல் அறிமுகம்

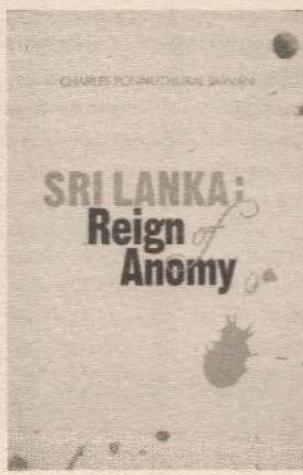
SRILANKA: Reign of Anomy by Charles Ponnuthurai Sarvan Centurion Media

'இலங்கை: சீரழிவு ராச் சியம்' என்ற பேராசிரியர் சார்ஸ் பொன்னுத்துரை சர்வன் அவர்களின் ஆங்கில நூல் வெளியாகி இருக்கின்றது. 1958இல் நடந்த கலவரத்துக்குப் பின்னர் இலங்கையை விட்டகன்று தொடர்ச்சியாக புகவிடத்தில் வாழும் சர்வன் அவர்கள் ஆங்கில இலக்கியத்துறை சார்ந்தவர்.

ஆனாலும் இலங்கை அரசியலின் வரலாற்றினைத் தொடர்ச்சியாகத் தேடி வந்ததினதும் மிகப் பரந்த வாசிப்பினதும் பெறுபேறாகவும் கூமார் 90 பக்கங்கள் கொண்ட இந்த நீள்கட்டுரை நிறையத் தகவல்களைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கிறது.

இலங்கையின் ஏரிந்து கொண்டிருக்கும் இன்றைய பிரச்சினைகளுக்கான காரணிகளை சரித்திரங்களில், இலக்க

கியங்களில், மற்றும் மனித வெளிப்பாடுகளில், கடிதங்களில், சொந்த உரையாடல்களில் வெளிப்படுகின்ற கூறுகளில் இருந்து கண்டு கொள்ளத் துணிகிறது. ஆசிரியரின் மிகப் பரந்த நூல்களினுடனான பரிச்சயம் இந்த நூலின் ஒவ்வொரு பக்கங்களிலும் வெளித் தெரிகிறது. இந்நூல் அவசியம் சிங்களத்திலும் தமிழிலும் வெளிவந்தால் சாமான்ய மக்களையும் சிந்திக்கத் தூண்டு வதாக அமையும் என்றாம்.

கிடைக்குமிடம்:
Nadarajah Straube
Brunsbütteler Damm 21
13581 Berlin
Germany

cnsusee@yahoo.de

பாதிப்பு : ஸாக்ருஷ்டி ஸஸ்தின்

தனஞ்செயன்

கையில் வேலேந்தும் குழந்தை மருகன்
கொடும்பகை நெருங்காமல்
எழ்மை என்றுங்
காத்தருள் செய்கிறான்.

பால் வழியும் அவன் முகத்தில்
தவழும் மென் சீரிப்பும்
ஸீஞ்சுக் கைகளில் ஆயதழும் கண்டால்
உள்ளமருகுதைய்யா.

ஆயிரமாய் இடம் பெயர்ந்து
பலநூறாய் கொலையுறினும்
எஞ்சீரிருக்கும் எவர் எவரோ வயிற்றில்
எம் முருகன் பிறக்கிறான்.

கொடும்போர் வெடுத்து ஊரழிந்தாலும்
எம் பீள்ளைகள் உயிர் தப்பி
கடல்தாண்டி சீரோடுவாழ
குழந்தை வேல்மருகன் அருள்புரிந்தான்.

இன்று பேரன் பேத்தீயுடன் நாம்
வெளிநாட்டுனில் கொஞ்சிக்குலவி
ஜூர்நினைவுகளை அசைபோடுவதற்காய்
குழந்தை வேல்மருகன் போர் புரிகின்றான்.

நானை எம் சந்ததி அழியாது
அமைதியுடன் வாழவும்
எம் இனப்பெருமையை
உலகறியச் செய்யவும்
பாலமருகன் கைகளில்
வேல்கள் கொடுப்போம்
அவனிருக்கப்பயமேன்

பால் வழியும் முகத்தில்
தவழும் மென் சீரிப்பும்
ஸீஞ்சுக் கைகளில் ஆயதழும் கண்டால்
உள்ளமருகுதய்யா.

34வது இலக்கியச்சந்திப்பு - பேர்லின்

09.10.2007 - 10.10.2007

தொகுப்பு: மானசி

1988ம் ஆண்டு ஜெர்மனியில் ஆரம்பித்த இலக்கியச்சந்திப்பு தொடர்ந்து இருபது வருடங்களாகவும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் என்று தொடக்கத்தில் எவ்வரும் என்னியிருக்க முடியாது. புகலிடத்தின் முற்றிலும் புதிய குழலை எதிர்கொண்டவர் களின் விளையாற்றல்கள் எப்போதும் ஒரேவிதமாகவும் இருக்க வில்லை. புகலிடச் சூழலைப் பிரக்ஞை முறவாக எதிர்கொள்வதில் இருந்தே பல்வேறு அமைப்புக்கள் தோற்றம் பெற்றன. இலங்கையின் சிறுபான்மை இனமான தமிழர்களின் மீதான அடக்குமுறையின் மறு உற்பத்தியே புகலிடத் தமிழ்ச் சமூகம் என்பதால் மற விடுதலைப் போராட்டமும், இலங்கை அரசியலின் யதார்த்தமான தகவல்களும், இயக்க அரசியல் தலையிடுகளும் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கான கரிசனையிக்க பார்வைகளும் இலக்கியச்சந்திப்பினைத் தொடர்ந்து பாதித்துக்கொண்டே இருந்தன.

பேர்லின் நகரில் 2007ம் ஆண்டு ஜூன் 9ம், 10ம் திங்கிகளில் இலக்கியச்சந்திப்பின் 34வது தொடர்நடைபெற்றது. புகலிட கலை, இலக்கிய, அரசியல் செயற்பாட்டாளர் களும் ஆர்வலர்களும் கலந்து கொண்டனர்.

இந் நிகழ்வினை இலக்கியச்சந்திப்பின் ஆரம்பகர்த்தாக்களில் ஒருவரும் தற்போது பேர்லினில் வசிப்பவருமான பரராஜாசிங்கம் அவர்கள் ஆரம்பித்து வைத்து உரையாற்றினார். ஏற்கனவே நடைபெற்ற இலக்கியச்சந்திப்புகள் சிலவற்றில் சிங்கள நன்பர்களும் பங்குபற்றியிருக்கிறார்கள் என்றும் அந்த வரிசையில் இன்றுடாக்டர் சுமன்சிறியும் சேர்ந்து கொள்கிறார் என்றும், இலக்கியச்சந்திப்பின் ஆரம்பத்தில் சஞ்சிகைகள் பற்றிய விமர்சனங்கள் என்பது மிக முக்கியமான நிகழ்ச்சியாக இருந்து பின் நீண்ட காலமாக இது விடுபட்டுப் போயிருந்ததென்றும் இப்போது மீண்டும் தொடருவது நல்ல அறிகுறி என்றும் சொன்னார்.

பரராஜாசிங்கம் அவர்களின் ஆரம்ப உரையை அடுத்து சுயஅறிமுகம் நடைபெற்றது. அதனைத் தொடர்ந்து பிரதீபனின் (பிரான்ஸ்) புகைப்படக்கண்காட்சி பற்றிய அறிமுகத்தை ந. கசீந்திரன் வழங்கினார்.

அங்கு 'இமைகளின் வாயில்' என்னும் பிரதீபனின் அறிமுகக் குறிப்புடன் அவரின் பத்துப் புகைப்படங்களின் தொடர் காட்சிக்குவைக்கப்பட்டிருந்தன. சீந்திரன் தனது உரையை ஆரம்பித்தபோது, இலங்கை அரசு மீண்டும் சிறுபான்மை இனங்கள் மீதான விரோதப் போக்கை மறுபடியும் காட்டியிருக்கும் ஒரு துக்ககர மான நிகழ்வுக்குப் பின் சந்திக்கிறோம். கொழும்பில் விடுதிகளில் தங்கியிருந்த தமிழ் இளைஞர்களில் 300க்கு மேற்பட்டவர்களை பலவந்தமாக பஸ்களில் ஏற்றி வாக்குக்கு மிகக்குப்பகுதிகளுக்கு அனுப்பி வைத்த மையும் அதைத் தொடர்ந்து மனித உரிமை அமைப்புகளின் தலையிட்டினால் அரசியல் சாசனத்தின்மீது தொடுக்கப்பட்ட வழக்கினால் அவர்கள் மீண்டும் கொழும்புக்குத் திருப்பிக் கொண்டுவந்துவிடப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் இலங்கை அரசாங்கத்தின் இப்படியான நடவடிக்கைகளை நாங்கள் கண்டிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருக்கிறோம் என்பதை வலியுறுத்தி தனது பேச்சை ஆரம்பித்தார்.

சீந்திரன்: இது பிரதீபனின் இரண்டாவது புகைப்படக்கண்காட்சி. இவருடைய முதலவாவது கண்காட்சி 2006ம் ஆண்டு பாரிலில் கலைச்செல்வனின் 'மறக்காத மனமுகமாய்...' நிகழ்வில் நடைபெற்றது.

எல்லைவன்பேர்க் கூன்னும் ஒரு புகைப்படக்கலைஞர்களுக்கு ஜேஜர்மனில் பிறந்து பிறகு தென்னாபிரிக்கா வுக்குப் போனார். தென்னாபிரிக்கா முற்போககுக்கட்சி களில் தன்னை இணைத்துக்கொண்டு அங்கு ஒரு புகைப்படக்கலைஞராக இருந்தார். அவர் எடுத்த நிறையப்புகைப்படக்கள் அந்த அரசினால் அழிக்கப்பட்டன. எஞ்சியவைகளில் அவர்களுடைய சரித்திரம் மித முள்ளது.

பிரதீபனுடைய கமரா வில்லைகள் மனித அவைகளுக்காட்சிப்படுத்தலை நோக்கித் திரும்பி இருக்கின்றன. தன்னை எப்போதுமே வளர்த்தெடுக்கின்ற நிலையில் இருக்கின்ற ஒரு கலைஞரை நான் அவருடைய 'இமைகளின் வாயில்' அறிமுகத்தில் காண்கிறேன். அவசர அவசரமாக ஓரும் மனிதர்கள், சந்துபொந்துகளில் வழியும் மனிதர்கள் என்று காட்சிப்படுத்துபவை இங்குள்ள இவருடைய புகைப்படங்கள்.

பிரான்சில் நடந்த கண்காட்சியில் இருவுமனிதர்கள்

நடமாடும் இடங்களையும் பெரும்பாலோரால் 'அருவஙுப் பானவை' என்று கருதப்படும் விடயங்களையும் காட்சிப் படுத்தி இருந்தார் என்ற பெருமையும் அவரையேசாரும். இவருடைய பயணம் நன்கமைய வேண்டும். அது இவ்வளக்கிற்குப் பயனுள்ளதாக அமைய வேண்டும் இவரை அறிமுகம் செய்து வைத்ததில் பெருமைய டைகிறேன்.

புகலிடச் சஞ்சிகைகள்

அறிமுகமும் விமர்சனமும்

தலைமை: இரா. ரஜீன்குமார்

ரஜீன்குமார்: புகலிடத்தில் வெளிவந்துகொண் டிருந்த சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியர்களினதும் எழுத்தா ஸர்களினதும் வாசகர்களினதும் கலந்துரையாட வுக்கான ஒன்றுகூட்டற் தளமாகத்தான் இலக்கியச் சந்திப்பு ஆரம்பித்ததே. இப்போது மீண்டும் அது நடப்பதென்பது சந்தோஷமானதும் வரவேற்கத் தக்கதானதுமாகும். சஞ்சிகைகள் என்பது ஊக்கங்கள் என்பதற்குள் அடங்கும். ஊடகங்கள் மக்களைக் கொண்டு செல்வதில் மிகமுக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

1. எல்லாவற்றையும் மறுத்தல்
 2. எல்லாவற்றையும் திரித்தல்
 3. எதுபற்றியும் ஒன்றும் சொல்லாதிருத்தல்
- என்றாலும் இயங்குபவை இவை.

[பேச்சாளர்கள் ஒவ்வொருவரையும் தனக்கே யிரிய பாணியில் அறிமுகம் செய்து வைத்து சஞ்சிகை அறிமுக விமர்சன நிகழ்வை நெறிப் படுத்தினார்]

சஞ்சிகை: உயிர்நிழல் - பிரான்ஸ்

அறிமுகம் : கிருஷ்ண சுப்ரமண்யா (ஜெர்மனி). இவர் தமிழ்-ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பாளர். பல கண்காட்சி களை நடத்திய புகலைப்படக் கலைஞர். Political Action

என்னும் அமைப்பில் உறுப்பினர்.

கிருஷ்ண சுப்ரமண்யா: இறுதியாக வெளிவந்த இதழ் பற்றிய விடயங்கள் பற்றிப் பிரதானமாகச் சொல்லலாம். உயிர்நிழல் வித்தியாசமான, கருத்துகள் பரிமாறிக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு விவாதத்தொகுதியில்கான பத்திரிகை, கலையரசனின் உலகப்பிரச்சினை, இஸ்லா மிய அடிப்படைவாதம், டென்மார்க் கார்ட்டுன், என்பவற் றுடன் மொழிபெயர்ப்புகள் பிரெஞ்சு. நோர் வேஜிய, ஆங்கில மொழிகளில் இருந்து, ஆனால் ஜெர்மனியில் பல மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் இருந்தும் ஜெர்மன் மொழி யில் இருந்து அதைக் காணமுடியவில்லை என்பது குறையாகத் தெரிகின்றது. மூலில் இலக்கியம் பற்றிய பெளசரின் கட்டுரை முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகின்றது. புகலிடநிகழ்வுகள் பற்றிய தொகுப்புகிளம் நல்ல தொரு விடயமாகப்படுகின்றது.

[உயிர்நிழல் சஞ்சிகை பற்றிய முழு வாசிப்பு
இல்லாது விமர்சனம் செய்தது போன்ற உணர்
வைத்தான் இந்த விமர்சனக் குறிப்புகள் தோற்
றுவித்தன]

சஞ்சிகை: தேசம் - இங்கிலாந்து

அறிமுகம்: அசோக் (பிரான்ஸ்), இவர் புலம்பெயர் தமிழ்ச் சமூகத்தில் அரசியல் அறிவார்த்த தளத்தின் நகர்வுக் காக ஓம்பின்றி உழைத்துக் கொண்டிருப்பார்.

அசோக்: இது இருமாத இதழ். சர்வதேச தமிழ்ச் சஞ்சிகை. 1977ம் ஆண்டு தொடக்கம் புகலை சஞ்சிகையைப் பார்க்கவேண்டும். புகலிடத்தில் இருந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் சகல சஞ்சிகைகளும் அரசியல், கலை, கலாச்சார விடயத்தில் ஒரு மாற்றுச் சஞ்சிகை என்றாலில் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இவற்றை நாம் வாசிக்கின்றபோது மாற்றுச் சஞ்சிகை என்றால் என்ன என்ற கேள்விதான் எழுகின்றது. சஞ்சிகைகள் எல்லாவற்றையும் மாற்றுச் சஞ்சிகை

இலக்கியச்சந்திப்பு

யாப் பார்க்கும் ஒரு தவறான போக்கு புகலிடத்தில் காணப்படுகின்றது. மாற்றுச் சஞ்சிகை என்பது அதன் கலாச்சார அரசியல் பின்னணியில் இருந்து பார்க்கப்பட வேண்டும். ஒரு சமூகத்தில் வழமையாக காணப்படுகின்ற அல்லது மலிந்து காணப்படுகின்ற ஒரு பொதுப் போக்கான அரசியல் கலாச்சாரப் பின்னணிகளுக்கு அப்பால். அந்தப் பிற்போக்கான கருத்துக்களுக்கப்பால், முற்போக்கான அரசியல், ஆழகியல், கருத்தியல் சார்ந்த சஞ்சிகை. சஞ்சிகை ஆசிரியர்கள் ஏதோ ஒரு கருத்தியல் வர்க்கப் பின்னணி கொண்டவர்களாக இருக்கிறோம். தேர்வுகள் இவை சார்பானதாகவே இது வரை வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதில் ஆரோக்கியமானவை பேட்டிகள், பல்வேறு அரசியல்வாதி களின் பேட்டிகள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. இவற்றை இரண்டு விதமாகப் பிரிக்கலாம்.

1. அவர்களுடைய ஆளுமையை வெளிப்படுத்துதல்

2. சமூகத்திற்கும் அவருக்குமான தொடர்புற்றிய கேள்விகளை எழுப்புதல் - அதனாடாக சமூகத்தின் மீதான அவர்களுடைய அக்கறையை விழர்ச்சனீதியாக வெளிக் கொண்டதல்

இப்படிப் பார்த்தால் தேசம் சஞ்சிகையில் வெளி வந்த பேட்டிகள் இரண்டாம் வகையைச் சார்ந்தவை.

வன்முறைகளுக்கும் அராஜகத்துக்கும் எதிராகக் குரல் கொடுக்கின்ற பத்திரிகைகள், அதற்குச் சாத குமான் விடயங்களைத் தாங்கி வருவதை நாம் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது. 'நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டி னாலும் குற்றம் குற்றமே' என்கின்ற போக்கு புகலி ச் சஞ்சிகைகளில் இல்லையென்றே கூறவேண்டும். ஆனால் தேசம் தொடர்ந்து அவைத்து வன்முறைகள், ஒடுக்குமுறைகள் என்பவற்றிற்கு எதிராகத் தொடர்ந்து ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. பத்திரிகையாளருடைய நீர்க்கத்துரிசனம் என்ன என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்கு, உதாரணமாக, கருணா விடுதலைப் புலிகளில் இருந்து பிரிந்தபோது இருவரும் ஒரே கருத்தியலைச் சார்ந்தவர்களே என்ற கருத்து முன்வகைப்பட்டபோது விர்மா னங்களை எதிர்கொண்டது தேசம். இப்போது அது நிதர்ச்சனமாகி இருக்கின்றது. இதுதான் ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியரின் தீர்க்கத்துரிசனம் என்று சொல்லவேண்டும் என்பதை இந்த இடத்தில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடுவது அவசியம்.

தேசம் வேறுந்தச் சஞ்சிகைகளையும் விட, முஸ்லிம்கள் தொடர்பான அநேக கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளிவந்திருக்கின்றது. விவாதத்திற்குரிய கட்டுரைகள் பல வெளிவந்திருக்கின்றன. முஸ்லிம் என்ற அடையாளம் பற்றிய விவாதங்கள் முன் னெடுக்கப் படவேண்டும். தலித்தியம் பற்றிப் பேசுகின்றபொழுது அது ஒரு கருத்தியலாக அல்லாமல் சாதிச் சங்கங்கள் உருவாக்குவது போன்ற போக்கில் சுல்லிடுவது நிகழ்கின்றது.

குறைபாடுகள் என்று பார்த்தால், ஆசிரியரின் தனிக்கை மனோபாவம் கட்டுரையின் முழுவடிவத்தைச் சிதைக்கின்றது. அது படைப்பாயியின் அனுமதியுடன் செய்யப்படுகின்றதா என்பது கேள்வி. இன்று ஆயுத வன்முறையை விட எழுத்து ஊடக வன்முறை மிகவும்

யாப்கரமானதாக இருக்கின்றது. இன்னைத் தளங்கள் தனிநபர் சேஷப்புகளைச் செய்வது மிகமோசமானதாக இருக்கின்றது. தனிநபருக்கும் அரசியலுக்குமான உறவுகள் பேணப்படவேண்டும். அது அரசியல் சார்ந்தது. இச்சஞ்சிகையிலும் அதேபோல் தனிநபர்கள் பற்றி எந்தவிதமான ஆதாரங்களும் இல்லாமல் கவராசியாக இருக்கின்றதென்பதற்காகவே வெளிவந்திருக்கின்றது. இவற்றை ஆசிரியர் தவிர்ப்பாரானால் இது எதிர்காலத்தில் நல்லதொரு புகலிடச் சஞ்சிகையாக அரசியல் களத்தில் உண்மைகளை வெளிக் கொண்டும் ஒரு சஞ்சிகையாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

சஞ்சிகை: மண் - ஜேர்மனி

அறிமுகம்: தனபாலசிங்கம் (பேர்லின்). இவர் வாசிப்பு மனிதனைப் பூரணமாக்கும் என்பதில் நம்பிக்கை கொண்டவர்.

தனபாலசிங்கம்: இது 90ம் ஆண்டில் இருந்து 17 வருடங்களாக தொடர்ச்சியாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. நின்றுபோன பத்திரிகைகள் என்னும்போது 'சரிநிகர்' பத்திரிகைதான் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. புகலிடத்தில் எத்தனையோ சஞ்சிகைகள் வந்து நின்று போயிருக்கின்றன. சிவராஜா, சௌந்தரராஜன் 'மண்' சஞ்சிகை ஆசிரியர்கள். இதை ஒரு மாற்றும் சஞ்சிகை என்று சொல்லமுடியாவிட்டாலும் சிறுவர் முதல் பெரியோர்கள் வரை அனைவரும் எழுதும் அனைவரையும் வாசிக்கத் தூண்டும் ஒரு சஞ்சிகையாக ஒரு பொதுத்தளத்தில் இயங்குகின்றது. காத்தரமான எழுதாளர்களை உருவாக்குவதற்கான முயற்சியில் உள்ளது என்று 'மண்' சஞ்சிகையைக் கொள்ளலாம். நற்போக்குச் சஞ்சிகையாக இதை நான் காணகிறேன். ஆசிரியர் தலையங்களங்கள் மிகவும் நன்றாக இருக்கின்றன. இந்த நேரத்தில் நெதர்லாந்தில் இருந்து வெளிவந்து நின்றுபோன 'அஆதி' சஞ்சிகை ஞாபகத் திற்கு வருகின்றது. அவற்றின் ஆசிரியர் தலையங்களும் இன்றும் மீட்டுப் பார்க்கக்கூடியவை. நேரத்தியான வடிவமைப்பில் 'மண்' வந்தால் இன்னும் நன்றாக இருக்கும். இதில் தனிக்கைகள் இல்லை. வரித்த பார்வையுடன் தொடர்ந்து வெளிவரும் என்று நம்பலாம்.

[சரிநிகர் இப்போது காலாண்டு சஞ்சிகையாக மீண்டும் வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளது.]

சஞ்சிகை: உயிர்மெய் - நோர்வே

அறிமுகம்: உ மா (பேர்லின்) இவர் பெண்ணியவாதி, விமர்சகர்.

உமா: இது காலாண்டுப் பெண்கள் சஞ்சிகை. இதை ஒரு அறிமுகமாகவும் ஏற்கனவே வெளிவந்து நின்று போன பெண்கள் சஞ்சிகைகளாடனா ஓப்டாகவும் அவற்றிற்கான தனித்துவத்தின் அவசியம் பற்றியும் பார்க்கலாம். என்பதுகளில் புகலிடத்தில் இருந்து நிறையச் சஞ்சிகைகள் வந்தன. பெரும்பாலும் ஆண்களே (சில சஞ்சிகைகளைத் தவிர) ஆசிரியர்கள், எழுத்தாளர்கள், வாசகர்கள். பெண்கள் பெயரில் ஆண்கள் எழுதி வந்தனர். என்பதுகளின் பிற்பகுதி களில் பெண்கள் வட்டம், நமது குரல், கண், சக்தி,

இலக்கியச்சந்திப்பு

ஊதா. பின்பு 1991ம் ஆண்டில் பெண்கள் சுந்திப்பு மலர். இச்சஞ்சிகைகள் நின்று போய் எட்டு வருடங்களிற்குப் பின் 'உயிர்மெய்' இப்போது வந்திருக்கிறது. வெளிப் பார்வையற்று வீட்டின் மூலைகளில் முடங்கிக் கிடக்கும் பெண்களின் கரம்பற்றுவதும் தங்களின் நோக்கமாக ஆசிரியர்கள் தமயந்தியும் பானுபாரதியும் குறிப்பிடுகின்றார்கள். நோர்வே வாழ் பெண்களின் பேட்டிகள் அதிகமாக வெளிவந்திருக்கின்றன. இதுவரை 3 இதழ்கள் வந்திருக்கின்றன. ஐரோப்பிய மனதிலை வெளிப்பாடுகள் சர்வதேசத்தியான பல பெண்களையும் அவர்களின் சாதனைகளையும் வெளிக் கொணருகின்றது. சமுத்திரனின் கிழக்கில் யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களின் வாழ்நிலை, மற்றும் இலங்கை அரசியலில் நோர்வேயின் பாத்திரம் என்பனவும், சிறுகதைகள் நான்கும்.

சாரங்கா தயானந்தனின் 'சிறுகு', பெண்ணின் நிலை பற்றிய உருவகக்கதை. தமிழ்ப்படங்களில் வருவது போல் படித்தவர்கள், பிராமணர்கள்தான் நல்ல கருத்தைச் சொல்லுமுடியும் என்றவாறுதான் பாத்திரம் படைக்கப்பட்டுள்ளது. பெண்ணொடுக்குமுறை என்பது வர்க்கக் ரதியில் வேறுபடுகின்றது என்பதற்கு இக்கதையை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

'துன்பம் நேர்க்கையில்'-3 தடவைகள் கருக்கலைப்பு. பெண்ணின் உடல்மீதான ஆதிக்கம் எவ்வளவு தூரம் இருக்கின்றதென்பதை மிகவும் இலகுவாகப் புரிந்து கொள்ளும் விதத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

சலவை. பெண்களின் உழைப்பு. ஆண்கள் தண்ணிப் பார்ட்டிவைப்பது. 'அம்மா' போன்ற கதைகள் வாசிக்கக் கூடியனவாக இருக்கின்றன.

இதுவரை வந்த சஞ்சிகைகளுடன் ஒயிடும்பொழுது பெண்களின் ஓடுக்குமுறை என்பது அபிவிருத்தி யடைந்த - அபிவிருத்தியை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருக்கும் (இலங்கை-இந்தியா) போன்ற நாடுகளுக்கிடையில் வேறுபடும். பின் குறிப்பிட்ட நாடுகளில் இருக்கும் பெண்களுக்கு தாங்கள் ஓடுக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்ற விடயமே தெரியாது. இவர்களிற்கு அத விடுதலை முக்கியம். அதாவது, பெண்களின் சஞ்சிகை என்னும் போது இதற்கான பாதையைத் திறந்து விடுவதற்கான முனைப்பைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று கருதுகின்றேன். சீதனம், பொட்டு, தாலி போன்ற பிரச்சினைகளில் இருந்து உடல் மொழி, மொழிப் பிரயோகம், உடல் அரசியல் என்பன நோக்கி நகர்ந்திருக்கின்றன பெண்ணியத்தின் பிரிவுகள். அந்தத் தொடர்ச்சியை 'உயிர்மெய்'யில் காணமுடியவில்லை. ஆக்கதாரர்கள் கூடுதலாக பெண்களின் பெயர்கள் இருக்கின்றன. இது எல்லாமே பெண்கள்தானா என்பது தெரியவில்லை. பெண்கள் சஞ்சிகை எனும் போது பெண்ணியத்தளத்திலான விவாதங்களை கலந்துரையாடல்களை உருவாக்கும் ஒரு சஞ்சிகையாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று நான் கருதுகின்றேன். தொடர்ந்தும் 'உயிர்மெய்' வெளிவரவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

ஸ்ரீஜின்துமார்: சஞ்சிகை மிர்ச்சனம் என்பது கஷ்டமானது அதை இங்கு சிறப்பாகச் செய்கின்றார்கள்]

சஞ்சிகை: வடு-பிரான்ஸ் - மாதச் செய்தி இதழ் அறிமுகம்: தேவதாசன் (பிரான்ஸ்). இவர் தலித் இலக்கிய அரசியல் ஈடுபாட்டாளரும் மறுத் தோட்களில் ஒருவருமாவர்.

தேவதாசன்: 'வடு' சாதி ஓடுக்குமுறைக்கும் சாதி யத்திற்குமான பிரச்சினைகள் பற்றிப் பேசுகின்றது. மதும், இலக்கியம், தேசியம், சாதியம் போன்ற விடயங்கள் எல்லாரும் ஒளிச்சு விளையாடுவதால், 'இதைப் பிறகு பார்ப்பம்' என்று 30 வருட தமிழ்த் தேசியப் போராட்டத்துக்குள் அமிழ்ந்துபோக. 30 வருட அரசியலில் கற்றுக்கொண்ட விடயங்களினால் இப்படியொரு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம். இது ஒரு சாதிச் சங்கமாக இருக்காது சமூக விடுதலையை முன்னெடுக்கும் ஒரு அமைப்பாக இருக்கும். எவ்வாறான அரசியற் தீவு முன்வைக்கப்பட்டாலும் அது தமிழ்ப்பகுதி களிடம் கையளிக்கப்பட்டால், காலம்காலமாக பிறப்புத் தப்பட்டவர்கள் குறித்து அவை எதுவும் செய்யப் போவதில்லை. எனவே, அவர்கள் தங்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தாங்களே சொல்வதும்கொண்டு வரு வெளிப்பாட்டு ஊடகம் தேவை என்று அளவில்தான் அதை இந்த வடு முன்னெடுக்கின்றது. தலித் மக்களுக்கான ஒரு தீவுவுத் திட்டத்தை எஸ்ரூட்காட் அரசியல் மாநாட்டில் முன்வைத்தோம். பிரான்ஸில் உள்ள இலங்கை தலித் மேம்பாட்டு முன்னணி என்னும் அமைப்பின் வெளியீடு 'வடு'.

இனி - டென்மார்க்

அறிமுகம்: கசீந்திரன் (பேர்லின்) இவர் மொழிபெயர்ப் பாளர்- விமர்சகர்- அரசியற் செயற்பாட்டாளர்.

கசீந்திரன்: சஞ்சிகைகளின்மீதான காரசாரமான விவாதங்கள் நடைபெற்ற அந்த நாட்களை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். இலக்கியச் சந்திப்பில் பங்கு கொண்ட வர்கள், இதனால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டவர்களில் பலர் இணையத்தளங்களை தங்கள் எழுத்துக்கான தளங்களாக வரித்துக் கொண்டதாலும் தொலைக்காட்சி, வாணைல் போன்றவற்றின் பல்கிப் பெருகிய தன்மையும் வாசிப்பதற்கான அவகாசத்தை எடுத்துக் கொள்ளுதல் என்பது அருகி வந்திருப்பதை நாம் காணலாம். இவை களிற்கு அப்பால் தங்களுடைய தன்னார்வத்தினாலோ, மீண்டும் மீண்டும் கைகளைச் சுட்டுக் கொள்வதற்குத் தயாராக இருப்பதனாலோ என்னவோ குகலிடத்தின் பல பாகங்களில் இருந்தும் சஞ்சிகைகள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. பறை, சக்தி, இனி போன்ற சஞ்சிகைகள் எல்லாம் ஒரே A5 வடிவத்தில் இருக்கின்றன. A4 அளவு சஞ்சிகைகள்தான் கூடியவாய்ந்திருப்பிடிகளில் தன்மையாதிரி சிலவேளைகளில் ஒரு மயக்கம், 'இனி'யில் வெளிவருகின்ற விடயங்கள் அறுபதுக்கால விடுதலைப் போராட்டத்தின் பங்காளிகளாக இருந்தவர்களினும் அவர்களினாலும் தொடர்ச்சியைப் பேணுதலுக்குமான ஒரு முயற்சியாகக் கொள்ளலாம். 'இனி'யில் உள்ளடக்கம் எழுதப்படுகின்ற நினைவை மீன் நிறுத்தலை முன்னெடுக்கிறது. சந்தூதவின் வெளிவருகிற போல் பற்றிய கட்டுரை சிறப்பாக உள்ளது. ஹென்ரிச் போல் முதலாளித்துவதற்கின் கொடுர முகங்கள்,

இலக்கியச்சந்திப்பு

ஊடகங்களின் ஆஸ்தனை, ஊடகங்களின் அராஜ குங்கள் என்பவற்றைத் தனது எழுத்துக்களில் கொண்டு வந்தார். இதனால் இவர் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டார். மனிதாபிமான நேர்மையிக்க பக்தவிரிகையாளர்.

“எனக்கு எது எது பிடிக்கவில்லையோ, நான் எதை எதை விரும்பவில்லையோ, என்னைப்போல் எதை எதை மற்றவர்களும் விரும்பவில்லையோ, அது இருக்கக் கூடாது என்பதில் நான் எதுவித தவறையும் காண வில்லை” - உல்ஸிர் மைனோ’ன்

வரலாற்றில் இருந்து திட்டமிட்டு மறைக்கப்படு கின்ற விடயங்களையும் சுந்தாஷ் போன்ற ஆரவார மற்ற எழுத்தாளர்களையும் கொண்டு வெளிவரும் இச்சிறுசஞ்சிகைகளை நாங்கள் தொடர்ந்து படிப்பதன் மூலம் அவைகளை ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

[பேச்சாளர்களின் உரைகளைத் தொடர்ந்து சபைபோர்த்தங்கள் குறிப்புகளைத் தெரிவித்தனர்]

பரா: அடுத்து வரும் இலக்கியச் சந்திப்புகளில் இணைய சஞ்சிகைகளையும் வாணோலி போன்றவற்றையும் விமர்சனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

தேவதாசன்: ‘உயிர்நிழல்’ விமர்சனத்தின்போது இந்துத்துவத்திற்கும் தமிழக்கும் தொடர்பில்லை என்றவாறு பேசினார் கிருஷ்ண. தமிழ்மொழி என்பது இந்துத்துவத்தில் கரைந்துவிட்டது என்பதை நாங்கள் மறந்துவிட முடியாது. இந்துத்துவத்திற்குள் போய் தமிழ்மொழி தன்னை அழித்துக்கொண்டதால்தான் இன்று நாங்கள் இங்கு புலம்பெயர்ந்து வாழ்வதன் ஒரு குறிப்பிட்ட காரணமுமாகும்.

அசோக்: கலாச்சாரத்துக்கும் மொழிக்குமான உறவு மிகவும் நெருக்கமானது. தமிழக் கலாச்சாரம் என்பது இந்துத்துவக் கலாச்சாரம். கலாச்சாரத்தில் இருந்துதான் மொழி கட்டமைக்கப்படுகிறது. எனவே மொழி அந்தக் கலாச்சாரத்தை உள்ளவாங்கித் தன்னைத் தகவமைத்துக் கொள்வதுதானிருக்க முடியாதது.

மொழிக்கும் மதத்திற்கும் இடையில் உள்ள நெருக்கம் தவிர்க்கமுடியாதென்பதும் அதுதான் வரலாறுகளும் இருக்கின்றது.

கிருஷ்ண: தமிழ்மொழியை இந்துசமயமோ இந்துசமயத்தைத் தமிழ்மொழியோ குத்தகைக்கு எடுக்கவில்லை. உதாரணத்துக்கு, இலங்கையில் உள்ள இலக்கியங்களைப் பார்த்து இது தமிழ் இலக்கியமோ மூஸ்லிம் இலக்கியமோ என்று என்னால் வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடியவில்லை. மூஸ்லிம் படைப் பாளிகளின் எழுத்துக்களை மதப்பின்னணி கொண்டு பார்ப்பது சரியாகப் படவில்லை. இப்போது இங்கு ஜேர்மனியில் இருக்கும் உங்களில் ஒருவர் ஒரு ஜேர்மன் காரரைப்பொல ஒரு ஜேர்மன் இலக்கியம் படைக்கலாம். அதன் எழுத்துப்பின்னணி தெரியாதவரை அது ஜேர்மன் இலக்கியமே. அதேபோல்தான் ஒருவர் தான் வாழும் சூழ்நிலையின் மொழியை உள்ளவாங்கி அதனைத் தனது மொழியாகக் கொள்கிறார்.

சந்தாஷ்: ஏன் தமிழ்மொழி இந்துசமயத்தின் சொத் தல்ல என்று சொல்லவேண்டும் வருகின்றதென்றால், பெளத்தர்களாலும் சமணர்களாலும் தமிழ் வளர்க்கப்

பட்ட காலம் மறக்கடிக்கப்படுகின்றது. இன்றைக்கு, பெளத்தம் தன்னுடைய தனிச்சொத்து என்று சிங்களப் பேரினவாதம் சொல்கின்றது எப்படி எவ்வளவு வெளிப் படையான பொய்போ அதுபோல்தான் இதுவரும்.

மீரா: முருகனையும் ஸ்கந்தனையும் ஒன்றென்று தமிழ்க்கடவுளாக்கிய இந்துசமயத்திடம் நாம் எச்சரிக் கையாக இருக்க வேண்டும்.

கசி: இந்துசமயம் தமிழை எப்போது காவு கொண்டது, 12ம் நூற்றாண்டில். பல்வெற் காலத்தில் இந்துசமயம் மூர்க்கமாகத் தன்னை ஸ்தாபனமயப்படுத்தியது. இலங்கைக்கு இந்துசமயம் வரவில்லை. அங்கு சைவம்தான் வந்தது. கிறிஸ்தவர்களின் அல்வது மூஸ் லிம்களின் தமிழக்கான பங்களிப்பு என்று பேசுவதே அபத்தமானது. இப்படி இந்துத்துவவாதிகளால்

இலக்கியச்சந்திப்பு

மட்டும்தான் சொல்ல முடியும் அவர்களின் மொழி தமிழ். இலங்கையில் நடக்கின்ற சிறுபான்மை இனங்களின் மீதான தாக்குதல் விளைவுகள் ஏற்படுத்திய தமிழ்த் தலைமைகளிடம் நாங்கள் எல்லாவற்றையும் காவு கொடுத்துவிட்டு வீணே இருத்தல் அல்லது அவைகள் எதார்த்தமானவை என்ற நிலைப்பாட்டில் இயங்குதல் என்பனவற்றிலான தவறுதான் இது என்பது குறிக்கப்பட வேண்டியது.

கலையரசன்: டென்மார்க் கேலிச்சித்திரம் பற்றி நிறையக் கேள்விகளை கிருஷ்ண எழுப்பி இருந்தார்கள். கட்டுரையில் உங்களுக்குத் தெளிவின்மை இருப்பதாகத்தான் நான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் ஒயே கட்டுரையிலேயே நீங்கள் எழுப்பிய சந்தேகங்களிற்குப் பதில் இருக்கின்றது. என்ன பிரச்சினையென்றால், கருத்துச் சுதந்திரம் என்ற அடிப்படையில் இனவாதம் பேசுவதை அனுமதிக்க முடியாது. எல்லா மதத்திலும் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதை விமர்சனர்தியாக முன்வைக்காமல் குறிப்பிட்ட மதத்தைத் தாக்குவது போன்ற நடவடிக்கைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியாதவை. இல்லாமியர்களிற்கு ஆதரவாக மனிதாபிமானர்தியில் கதைக்கும் போது அவர்களை இல்லாமிய அடிப்படைவாதிகள் என்று சொல்வது எப்படி இருக்கின்றதென்றால் தமிழர்களின் உரிமை பற்றிக் கதைக்கும் சிங்களவர்களை ‘புலிகள்’ என்று சொல்வது போலத்தான்.

கிருஷ்ணா: மிலை ஹல்லைபேக் என்னும் பிரெஞ்சு எழுத்தாளர் ஒரு பத்திரிகையாளர் மாநாட்டில் இல்லாமிய மதம் என்பது ஒரு பின்தங்கிய சமயம் என்று பயிக்காகச் சொன்னார். அதுவரையும் அவரை உச்சத்தில் கொண்டாடிய பெரும் பத்திரிகைகள் (Le monde, Die Sie) இப்போது அவருடைய எழுத்துக்களை வாபஸ் வாங்கத் தொடங்கி இருக்கிறார்கள்.

உ.மா.தமிழும் இந்துத்துவமும் ஓன்று என்பது தமிழ் கற்பிக்கப்படும்போதே போதிக்கப்படுகின்றது.

சிவராஜா: தமிழ் எழுத்தாளர்களின் அடையாளங்கள் அழிந்துவிடக்கூடாதென்று நோக்கில் ஜேர்மன்தமிழ் எழுத்தாளர்கள் சங்கம், 24 எழுத்தாளர்கள் மட்டும் அடங்கிய ஒரு விபரத்திற்கு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. பலரைத் தொடர்பு கொண்டும் ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் அவர்கள் தங்கள் விபரங்களைத் தந்து ஒத்துழைக்கவில்லை. என். செல்வராஜா (இலண்டன்), புண்ணியாமீன் (இலங்கை) ஆகியோரின் உதவியுடன் இதைச் சென்ற ஆண்டு வெளியிட்டோம். புண்ணியாமீன் எழுத்தாளர்களைத் தொடர்பு கொண்டு 25 பேர் கொண்ட தொகுப்பொன்றை வெளியிட்டிருக்கின்றார்.

ஹௌஸன் மண்டோ படைப்புகள்
பொ. கருணாகரமூர்த்தி (பேர்விளீன்)
தலைமை: இரா. ரஜீன்குமார்

பொ. கருணாகரமூர்த்தி: சாதத் ஹஸன் மண்டோ 11.05.1912இல் பஞ்சாபிலுள்ள வுநியானாவில் பிறந்து தனது 43வது வயதில் ஈரல் கருகி இறந்து போகிறார்.

தன்னைப் பற்றி அவர் இப்படி ஒரு முறை எழுதுகிறார்: “சாதத் ஹஸன் ஒரு நாள் இறந்து விடுவான். ஆனால் மண்டோ எப்போதும் சாக மாட்டான்”

இவர் தனது வார்த்தைகளில், “என்னுடைய கதைகளை அழுக்கென்நிக்கள் கண்வர்கள் என்றால் நிங்கள் வாழும் சமூகம் அழுக்காக இருக்கின்றதென்பதுதான் அது. என்னுடைய கதைகளினுடோ நான் உண்மையை மட்டுமே வெளிக்காட்டுகின்றேன்”

இவர் 20ம் நூற்றாண்டின் பிரபல்யமான உருது சிறுகதை எழுத்தாளராக இருந்தார். இவர் ஒரு பத்தி ரிகையாளர், வியர்சகர், திரைப்பட வசனக்ரத்தா. இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின்போது அகில இந்திய வாளெனாலிக்காக வேலை செய்தார். தன்னுடைய 20வருட கால எழுத்துத்துறையில் 22 சிறுகதைத் தொகுப்புகளையும், 7 வாளெனாலி நாடகத் தொகுப்புகள், மூன்று கட்டுரைத் தொகுப்புகள், ஒரு நாடகம் என்று பிரசிற்திருந்தார். பெரும்பாலானவை திரைப்படங்களாகவும் நாடகமாகவும் பரிணமித்திருக்கின்றன.

மண்டோ கலகக்காரராக இருந்தார். விளிம்பு நிலை மக்கள், பாலியல் தொழிலாளிகள், நெதியா - பாகிஸ்தான் பிரிவினையினால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள், குழந்தைகள் பற்றி எழுதினார்.

சமூகத்தின் அழுக்குகளுக்குள் நாங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நாங்கள் உணர்ந்து கொள்ளும்போது மண்டோவின் கதைகளை வாசிப்பதற்கு இயல்பாகவே ஒரு தூண்டலைப் பெறுவோம்.

இவருடைய இறப்புப்பற்றி நெருங்கிய நண்பனும் கவிஞருமான ஹமீட் ஜவால் இப்படிக் கூறுகிறான். “மண்டோ உன்னுடைய தவறுகளிலேயே மிகமோசமானதவறுநீர்மரணித்ததுதான்”

இந்த வாசகங்களுடன் தானும் இணைந்து போவதாகக்கூறி தனது அழிமுகத்தை முடித்துக் கொண்டார்.

ஓரிரு கதைகளை வாசித்துக் கொட்டி அக்கதைகளுடன் தன்னுடைய அனுபவத்தைப் பகிர்ந்தார்.

குறிப்பு: இந்நாலில் நிறைய எழுத்து, வசனப் பிழைகள் இருக்கின்றன.

மண்டோவின் கதைகள் தமிழ்க் குழலில் அனைவரின் வாசிப்புக்குப்பட வேண்டும் என்பதும் இந்தப்படைப்படிகள் இன்னும் ஆழமான பக்கங்களைத் தொட்டுச் சென்றிருக்கலாமோ என்ற எண்ணம் இருதியில் எஞ்சிநின்றதை பல்லுணர்ந்திருப்பர்]

முஸ்லிம்கள்
தமிழ் இலக்கியத்துக்குச் செய்த பங்களிப்பு
றவுப் எம். காளிம் (நேர்வே)
தலைமை: ந. கசீந்திரன் (பேர்விளீன்)

(இவருடைய பேச்சின் முக்கிய பகுதி. இங்கு தனியேப்பிரசரமாகிறது. பக்—)

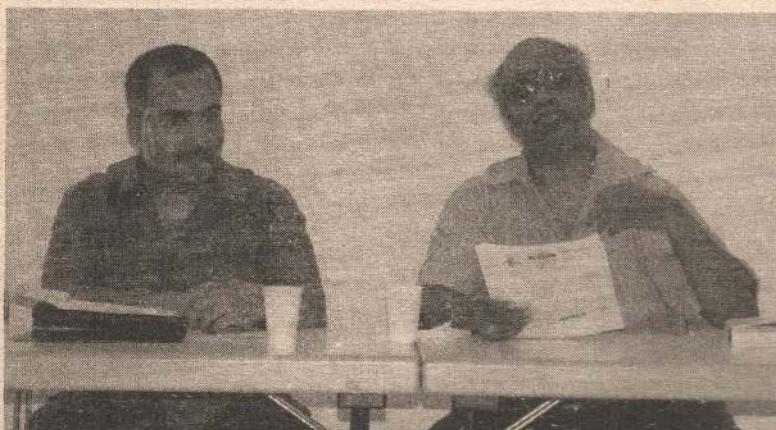
இவருடைய பேச்சுக்குப் பின்னான பார்வைகள் பின்வருமாறு:

பரா: 317தமிழர்களை கொழும்பில் இருந்து வெளி யேற்றும்போது அப்ரீம் கோட்வரை சென்று அவர்கள் அந்த இடங்களிலிருக்க திரும்ப வருவது சாததிய

மாயிற்று. ஆனால் 80 இலட்சம் மூல்லிம் குடும்பங்கள் இன்று 17 வருடங்களாக தங்கள் இருப்பிடங்களில் இருந்து தூரத்தப்பட்டு மீளாக குடியமர்த்தப்படாமல் இருப்பதுமற்று ஏன் நாங்கள் இன்னும் சுப்ரீம் கோட்டில் வழக்குத் தாக்குதல் செய்யாமல் இருக்கின்றோம் என்பது முக்கியமான கேள்வியாகின்றது.

றவுப்: 17 வருடங்களாக இவர்கள் இன்னும் வாக்கு ரிமையோ வேலைவாய்ப்புக்கானோ இல்லாதிருக்கின்றார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் இருக்குமிடத்தில் 44% மூல்லிம் 44% சிங்களம் 12% தமிழ்.

கிருஷ்ண: நீங்கள் சரித்திரத்தில் பாரதாரமாக ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த இன்ச் சுத்திகரிப்பை (வடபல மூல்லிம்களின் வெளியேற்றத்தை) இப்படி நகைச் சுவையாகச் சொல்வது மனச் சங்கடமாக இருக்கிறது. மார்ட்டின் ஹாதர் கிங் சொன்னது போல எனக்கும் ஒரு கணவு இருக்கிறது. “யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட மூல்லிம்கள் மீண்டும் அங்கு வந்து குடியேறவேண்டும். அங்கு அவர்களின் பாங்கோசை கேட்க வேண்டும்”

முரளி: யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ் வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிற அறிவுஜீவிகள் பற்றிய விமர்சனக்குறிப்புகள் மிகவும் தீவிரமானதாக இருக்க வேண்டும். அவர்களிற்கு நகைச் சுவையோ இரட்டை அர்த்தங்களோ விளங்காது. தமிழ்த் தேசயம் பேசிய, தமிழ் வளர்த்த யாழ்ப்பாணத்தார் எல்லோரும் நல்ல உதாரணங்களாக எங்களுக்கு இருக்கிறார்கள். மூல்லிம் மக்களைப் பற்றி எழுதிய ஜெயபாலனோ, சிவத்தமிழோ, சேரனோ, சிவ சேகரமோ என்று, எனவே இவர்களை மிகவும் தீவிரமாக விமர்சனத்தில் அனுகவேண்டும்.

ஸஹிர: பரா சொன்னதுடன் நானும் உடன்பட்டுகிறேன். இந்த இடத்தில் பாரதியின் கவிதையொன்று நூபகத் திற்கு வருகின்றது. பாஞ்சாலியின் துகிலுரியப்பட்ட போது சுற்றிவர நின்று வேடிக்கை பாரத்தவர்களை ‘நெட்ட நெடு மரங்கள்’ என்று விழிக்கின்றார். அந்த அந்த மனச்சாட்சி இருந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று சொல்லத் தோன்றுகின்றது.

சீ: 1981ம் ஆண்டு யாழ். நூலகம் ஏரிக்கப்பட்ட போது ‘புத்தரின் கண்ணீர்’ என்ற முதல் கவிதை எம். ஏ.

நுழூமானிடம் இருந்துதான் பிறந்தது. இன்று தமிழ் உலகத்தை ஆக்கிரமித்திருக்கின்ற புதுக்கவிதை வடிவத்தை மு. மேத்தா அறிமுகப்படுத்தியபோது, தலையில்வைந்துக் கொண்டாடியபோது, அந்து எதிர் விமர்சனமாற்றி இலங்கையின் கவிதைப் பாரம்பரியத் தைத் தக்க வைந்துக் கொண்டவரும் எம். ஏ. நுழூமான் தான்.

போர்த்துக்கீசரின் வருகைக்கு முன், பின் மூல்லிம் கள்மீது கொடுமிழைக்கப்பட்ட போது கண்டிய மன்னன் அங்கு வருமாறு கோரி அவர்களைக் குடியேற்றுகிறான். வடக்கில் இருந்து மூல்லிம்கள் தூரத்தப்பட்டதற்கு மன்னிப்புக் கேட்பதும், அவர்களை மீளாக குடியமர்த்தி அவர்களுடைய சகல கொள்வத்துடனும் அழைக்கப் படாதவரைக்கும் அவர்களுடைய போராட்டம் தொடரும் என்பதும் அவர்கள் எந்த மலினத்துக்கும் விலைபோகமாட்டார்கள் என்பதும் அவர்களுடைய வெரிப்பாடுகளில் இருந்து தெரிய வருகின்றது.

புகலிடத்தில் இரண்டாம் தலைமுறையினரின் அடையாளத் தேடலும்
தமிழ்ச் சமூகமும்
மீரா & காருண்யா (பேர்லின்)
தலைமை: ந. சசீந்திரன்

மீரா: அடையாளம் என்பதன் பொது வரைபு, இடம் பெயர்ந்த மக்களுடைய அடையாளம்.

அடையாளம் என்பது சிக்கலான உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டது. அடையாள விருத்தி என்பது ஒரு படிமுறையான வளர்ச்சி, இது ஒருவருக்கு அதனுடைய வாழ்க்கூல், சமூகம், பாடசாலை என்ப வற்றிற்கிடையில் நடைபெறும் பரிவர்த்தனையில் உருவாகும் வளர்ச்சிப் படிமுறை.

குடும்பச் சூழலுக்கு வெளியே தீவர்கள் பல விதமான சமூகங்கள், வாழ்க்கைப் போக்குகள் என்பவற்றோடு பரிவர்த்தனைகளைப் பேணிக் கொள்ள நிரப்பந்தமாகும் அதேவேளை குடும்பச் சூழலில் ஒரே விதமான மாற்றங்களாற்ற கலாச்சாரக் கட்டமைப்புக் களை உள்ளங்க நிரப்பந்தமாகின்றது.

தங்களுடைய சமூகத்திற்கும் வந்து சேர்ந்திருக்கின்ற சமூகத்திற்கும் இடையில் ஊசலாடும் நிலை அல்லது ஸ்திரப்படுத்தப்படாத நிலை என்பது ஒரு நல்ல விடயாக ஜேர்மானிய சமூகத்தினால் பார்க்கப் படுவதில்லை. புதிய குழுவை அடையாளம் காண்பதுவும் ஒரு வளர்ச்சிப்படிமுறையும் ஒரு சமூகத்தை உருவாக்குவதற்கானது. அதற்கான ஒரு புதிய வெளியை உருவாக்குவது.

ஏன் அந்தப் புதிய வெளிதேவை எனில், புலம் பெயர் குழலில் ஒருவர் தனது பெற்றோருடைய பின்னணி யிலான அடையாளமும் இல்லாமல் புலம் பெயர்ந்திருக்கும் சமூகத்தினதும் அடையாளமும் இல்லாமல்

அது ஒரு புதிய இனம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இது தனியே தமிழ் சமூகத்தை மட்டும் குறிப்பதல்ல. இங்கு எங்களைப்போல் வேறுநாடுகளில் இருந்து வந்த புலம்பெயர் சமூகத்தவர்களும் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்குத் தீட்டியான அடையாளப் பிரச்சினை இருக்கின்றது. எனவே இந்த அடிப்படையில் நாங்கள் அதனது இந்தப் புலம்பெயர் சமூகங்களில் இருக்கும் வளரிளம் பறந்துள்ளதை அனைவரும் ஒரு புதிய இனம், ஒரு புதிய வெளி என்ற அடிப்படைக்குள் வந்து சேர்கிறார்கள். Transcultural elements.

இடம்பெயர் சமூகம் என்றால் என்ன?

'Diaspora' என்னும் பதம் ஆரம்பத்தில் பரதேச மெங்கும் சிதுறி வாழ்ந்த யுத்தமக்களினைக் குறிப்ப தற்காக பாவிக்கப்பட்ட சொல். அது இன்று, தங்கள் நாட்டிற்குத் திரும்பிப் போகலாம் என்ற தொடர்ந்த கனவுடன் வாழும் இடம்பெயர் சமூகங்களைக் குறிப்ப தற்குப் பரவலாகப் பாவிக்கப்படுகின்றது.

'நாட்டுக்கு மீத்திரும்புதல்' என்னும் அவா மிகவும் முக்கியமான விடயம்.

ஏனென்றால் இது புலம்பெயர்ந்திருக்கும் ஒரு இளைஞருக்கு இங்கு அவருக்கு முன் வழங்கப்பட்டிருக்கும் சகல சந்தர்ப்பங்களையும் பயன்படுத்துதல் என்னும் நடைமுறைக்கு இந்த மீத திரும்புதல் என்னும் கனவைஞாபகப்படுத்திக் கொண்டிருப்பது ஒரு தடையாக இருக்கின்றது. (அதாவது வாழிட நிரந்தர மின்மை)

தமிழ்க் கலாச்சாரம் தனக்கான எல்லைகளை வைத்திருக்கின்றது. அதேபோல்தான் ஜேஜர்மன் கலாச்சாரமும். ஜேஜர்மன் கலாச்சாரம் எதை எதிர்பார்க்கின்றதென்றால், நீங்கள் இடையில் நிற்கமுடியா தென்று, எப்படியென்றாலும் தங்கள் கலாச்சாரத்தினை முழுமௌயாக உள்ளாங்கிக் கொண்டு அதில் கரைந்து போவதைத்தான். இங்கு புலம்பெயர்க்குமில்லை ஒருவாக கப்பட்டிருக்கும் இந்தச் சமூகம் என்னமாதிரி இருக்க வேண்டும் என்பதுபற்றி elites ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டும். இந்த இளம் தலைமுறை இங்குதான் வாழுப் போகின்றது என்னும் உண்மையைப் பெற்றோரும் இந்தத் தலைமுறையும் திட்டவட்டமாக நம்பி அதற்கான செய்யப்பாடுகளிலும் தங்களது உரிமைகளிற்கான போராட்டத்திலும் சடுபடவேண்டும்.

[இந்திகழிவில் மீராவின் தத்துவார்த்த விளக்கங்கள், அவைதொடைக் கணித வரைபுகள் கொண்ட காட்சியாக்கல் உதவியுடன் செய்யப் பட்டமை, புரிதலின் சிக்கல் தன்மையினை பெருமளவுநீக்கியிருந்தது.]

புகலிடத்தில் வாழும் இளம் தலைமுறையினரின் வாழ்க்கை நடைமுறை பற்றி காருண்யா பேசினார்.

காருண்யா: புகலிடத்தில் பெற்றோரின் வாழ்க்கை முறைக்கும் இளைஞர்களின் வாழ்க்கைமுறைக்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாடுகள் என்பது பற்றி நான் எனது கருத்துக்களைக் கூறுகிறேன். வழக்கமாக மேடைகளில், ஈட்டாங்களில் பேசுவதென்றால் பெற்றாரோ அங்கதுதமிழ் ஆசிரியரோ அதைத் தயாரித்துத் தருவார்கள். அதைப் பாடமாக்கி நன்றாகப் பேசுவேன்.

இம்முறை அது சாத்தியப்படவில்லை. ஏனென்றால் நான் இது குறித்து அவர்களை அணுகியபோது அவர்களது உதவி கீட்டவில்லை. நான் இங்குள்ள இளம் தலைமுறையினரின் பிரச்சினை பற்றிப் பேசப் போகின்றேன் என்று கூறியபொழுது அவர்கள் கேட்டார் கள் உள்கென்ன பிரச்சினை என்று. அவர்களுடைய கேள்வித் தொடுப்புகளில் எனக்கிருக்கும் பிரச்சினையையே மறந்து போனது.

பெற்றோருடைய சமூதாயத்திற்கும் இளம் சமூதாயத்திற்கும் இடையில் கருத்துப் பரிமாற்றம் என்பது மிகக் குறைவு. கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கு முதல் தடையாக மொழி உள்ளது. பெற்றோர்கள் தமிழ்மையே பேசிக் கொண்டிருக்க, இளம் தலைமுறையினர் தாங்கள் புலம்பெயர்ந்துள்ள நாட்டு மொழியைத் தங்கள் மொழியாகக் கொண்டிருப்பது, தங்கள் உணர்வுகளை, சிந்தனைகளை அந்த மொழிகளில்தான் இளைஞர் களால் வெளிப்படுத்த முடிகின்றது. இதில் இன்னும் ஒரு விடயம் என்னவெனில் பெற்றோர்கள் ஏதாவது தமிழில் சொல்லும்போது எங்களுக்கு விளங்காவிடில்லாங்கள் அதனைத் திருப்பிச் சொல்லும்படி கேட்போம். ஆனால் நாங்கள் எதையாவது பெற்றோருடன் பேசும்போது அவர்களுக்கு விளங்காவிடில் அவர்கள் தங்களுக்கு விளங்கவில்லை என்று சொல்லமாட்டார்கள். என்ன சொல்ல வருகின்றோம் என்ற சிரத்தையும் அவர்களுக்குக் கிடையாது. அப்போது, "இப்பிடி அப்பா அம்மாவுக்கு எதிராக வாய் காட்டக் கூடாது" என்று சொல்லிவிட்டு அவர்கள் பாட்டுக்குச் சென்றுவிடு வார்கள். எங்களுக்கும் பெற்றோருக்கும் இடையில் இந்த மொழிபற்றியபரிமாற்றம் எப்போது வரும் என்றால், டொக்டரிடம் போகவேண்டும் அல்லது ஒரு அவுவல கத்துக்குக் குதும் எழுத வேண்டும் என்றால் மட்டும் தான். அப்போது வருவார்கள் "இதை ஒருக்கால் செய்துதாமகளே" என்று.

உடைகள் தெரிவி, நன்பர்கள் தெரிவி என்று எல்லாமே வித்தியாசமாக இருக்கும். 16 வயது வரையும் இரண்டு விதமான நண்பர்கள் கூட்டம் இருந்தது. ஒன்று தமிழ் நண்பர்கள். மற்றது ஏனைய சமூகங்களைச் சேர்ந்த நண்பர்கள். இப்படி இருக்கும்போது ஒரு பிறந்தநாளையே முன்று தடவைகள் கொண்டாடி இருக்கிறேன். 1. பாடசாலை நன்பர்கள் 2. வெளி நன்பர்கள் 3. தமிழ் முறைப்படி வீட்டில் தமிழ்மை என்றால் தெரியும்தானே. கேக் வெட்டுவது, சாப்பிடுவது, காச்கிடைக்கும் காசை வேண்டி அம்மாவிடம் கொடுப்பது. அது எங்களுக்குக் கிடைக்காது. (தயவுசெய்து ஒருவரும் காசு குடுக்க வேண்டாம். அது பிள்ளைகளுக்குப் போய்ச் சேராது)

நீங்கள் சிறிலங்காவில் இருந்தபோது உங்களுக்கு இப்படி ஒரு பிரச்சினை இருந்திருக்க முடியாது. ஏனெனில் உங்களுக்கிருந்த நண்பர்கள் எல்லாரும் தமிழர்கள். எனவே ஒரு தடவைதான் நீங்கள் பிறந்தநாள் கொண்டாடி இருப்பீர்கள். எனவே இங்கு இந்தத் தலைமுறை இடைவெளிகள் வித்தியாசமங்கள் நிறைய இருக்கின்றன என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்; உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

இலக்கியசுந்திப்பு

புகலிடத்தில் வாழும் இளைஞர்களை ஆண் பெண் என்று பிரிக்கிறேன். ஏனெனில் இதிலும் வளர்ப்பில் வித்தியாசம் உண்டு.

உதாரணத்திற்கு, ஆண் இளைஞர்கள் இங்குள்ள சமுதாயத்துடன் assimilate பண்ணக் கூடிய விதத்தில் தான் வளர்க்கப்படுகின்றார்கள். பெண் இளைஞர்களை எடுத்தால் நிறையீப் பிரச்சினைகள். உதாரணத்திற்கு, ஒரு நாள் நான் எனது நண்பி ஒருத்தியுடனும் அவருடைய அம்மாவடனும் ட்ரெயினில் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம். அப்போது நண்பி சொல்கின்றார் தனக்கு கணக்குப் பாடத்தில் ஒரு சந்தேகம், அதற்காக தன் நண்பி ஒருத்தியின் வீட்டிற்குப் போகவேண்டும் என்று. அப்போது அம்மா சொல்கின்றா, தனக்கு நேரமில்லை. அதனால் இப்போது போகமுடியாது என்று. நண்பியின் விருப்பத்திற்கும் அந்த அம்மாவின் பதிலுக்கும் என்ன தொடர்பு என்று எனக்கு அந்த நேரம் விளங்கவில்லை. பிறகுதான், அவனுடைய அம்மா அவனை எங்கு சென்றாலும் கூட்டிக்கொண்டு போய்வந்தார் என்று தெரிந்தது. அவனுடைய அம்மாவுக்கு நேரம் இல்லை என்றால் அவன் கணிதப்பாடம் படிக்க முடியாது.

பெண்பிள்ளைகள் வெளியே போனால், இரவு 9 மணிக்கு முதல் வீட்டிற்கு வந்துவிடவேண்டும். எப்போதும் கையில் handy வைத்திருப்பார்கள், அவர்கள் எங்கே நிற்கிறார்கள் என்பதைப் பெற்றோர்கள் அடிக்கடி தெரிந்துகொள்வதற்கு.

பெண் இளைஞர்கள், கண்ணுக்குத் தெரியாத ‘ஆட்கள்’ எனப்படும் அமைப்புக்காக வாழ்கிறார்கள். அதாவது, பெற்றோர்கள் எப்போதும் நாங்கள் எதைச் செய்தாலும் ‘ஆட்கள்’ என்ன நினைப்பினம். ‘ஆட்கள்’ என்ன சொல்லுவினம் என்று திருப்பித் திருப்பிச் சொல் வார்கள். இங்கிருக்கும் சமுதாயம் என்ன சொல் கின்றது, ஒரு தனிமனிதாக ஒருவர் எதையும் செய்யலாம், மற்றவருக்குத் தீங்கு விளைவிக்காத வகையில். எங்கள் தமிழ்ச் சமுதாயமானது ஏற்கனவே சரி பிழைக்களைப் பட்டியல் போட்டு வைத்திருக்கின்றது. அந்தச் சரி பிழைகளுக்குள் சரிப்பட்டு ஒருவர் வாழ வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்திக்கின்றது. பெற்றோருடன்

எத்தனையோ விவாதங்கள் நடந்திருக்கின்றது. அவற்றின் இறுதியில் தீர்ப்பாக ஒரு வசனம் இருக்கும். ‘நீ உனக்கு மட்டும் வாழவில்லை. சமுதாயத்திற்கும் சேர்த்துதான் வாழுகின்றாய்’ என்று. தனக்கு மட்டும் வாழாமல் ‘ஆட்கள்’ என்ற அமைப்புக்கும் சேர்ந்து வாழுதல் சரியான பாரம். அந்தப் பாரதைச் சும்பது சரியான கஷ்டம். இந்தச் சிந்தனைகள் ஜோப்பிய சமுதாயத்திலும் இருந்திருக்கின்றது. அது குறைந்தது ஒரு 50 வருடங்களிற்கு முதலே இல்லாமற் போய் விட்டது.

இந்த வித்தியாசங்களுக்கிடையில், இரண்டு பண்பாடுகளுக்கிடையில் நாங்கள் வாழ்கின்றோம் என்பதை பெற்றோருடைய சமுதாயம் விளங்கிக் கொள்ளவேண்டும். இந்த இரண்டு பண்பாடுகளுக்கிடையில் வாழ்வதற்கு ஒரு திறமை வேண்டும். அந்தத் திறமையைப் பற்றி ஒரு ஆராய்ச்சியாளர் எழுதி இருக்கின்றார். ஒரு பண்பாட்டில் இருந்து இன்னொரு புதுப்பண்பாட்டிற்குச் செல்லும்போது சுமார் 5 கட்டங்களைத் தாண்ட்தான் முழுமையாக மறு சமுதாயத்திற்குள் கரைய முடியும் என்று.

1. Honey moon phase. தேன்றிலவுக் கட்டம். இந்த இடத்தில் புதிதாக எதைக் கண்டாலும் exciting ஆக இருக்கின்றது.

2. Rejection phase. வெறுத்தொதுக்குதல். எம் பண்பாடே மேலானது என்னும் என்னாம்.

3. Regression phase. பின்நோக்கிச் செல்லும் கட்டம். இங்கு நாட்டுக்குத் திரும்பிச் செல்லுதல் எனும் என்னம் முதன்மையாகிறது. இது ஒரு நோயாகிறது.

4. நோய் குணமாகும் கட்டம். மீண்டும் அக்கலாச் சாரத்தில் உள்ள உங்களுக்குப் பிடித்த விடயங்களை ஏற்றுக்கொள்ளத் தொடங்குகிறீர்கள்.

5. 10% assimilate பண்ணவிடுதல்

இந்த கட்டங்களைத் தாண்டுதற்கிடையில் ஊச ஸாட்டங்கள் எந்தக் கட்டத்திலும் நிகழக்கூடும்.

பல் கலாச்சாரத்துடன் இணைந்து வாழக்கூடிய திறமையுள்ள மனிதனுக்கு பல பண்புகள் தேவை.

1. தான் என்னென் கொள்கைகள் வைத்திருக்

கின்றேன் என்றும் தன்னம்பிக்கையுடன் சரி பிழைகள் சொல்க்கூடிய தெளிவும் தேவை.

2. பண்பாடுகளிற்கிடையில் வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன என்பதும் அவை என்ன என்பதும் தெரிந்திருக்க வேண்டும்

3. வித்தியாசங்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் [காருண்யாவின் சரளமான தமிழ் நடை இந்த தத்துவப்பார்வைகளுக்கான நடைமுறை மற்றும் சுய அனுபவங்களின் வகைமாதிரிகைகளை இயல்பான நகைச்சவையோடு அமிய முடிந்தது.]

இதனைத் தொடர்ந்து கலந்துரையாடல் மிகவும் விரிவாகவும் மிகுந்த ஆர்வத்துடனும் நடைபெற்றது. பொதுவாக அனைவருமே இவர்களின் சரளமான சிறேக்பூர்வமான பேச்சுநடையையும் அதேசமயம் தெளிவான வாதங்களையும் பற்றி மனப்பூர்வமாகவே பெருமைப்பட்டுக்கொண்டார்கள். இந்நிகழ்வை இலக்கியச்சு சந்திப்பின் சிறப்பம்சம் என்று சுறுதல் மனம்கொள்ளத்தக்கது.

**அக்டோபர் புரட்சி - எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும்
யோகரட்னம் (பிரான்ஸ்)**
தலைமை: தேவதாசன் (பிரான்ஸ்)

யோகரட்னம்: பல நாறு ஆண்டுகளாக மனிதர்களாகவே மதிக்கப்படாத தலித்துக்கள் 1910ம் ஆண்டிலிருந்தே வடபகுதி தொழிலாளர் சங்கம் மூலம் தமது உரிமைக்காக ஸ்தாபன ரத்யாகப் போராட முற்பட்டனர். இக்காலப்பகுதியில் ஆங்கிலேய மின் வெரியால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வாட்கோட்டை யாழிப் பானக் கல்லூரியில் ஜேக்கப் காந்தி என்னும் தலித்தானவன் அக்கல்லூரியில் அனுமதி கேட்டபோது யாழிப்பாண் 'உயர்' சாதி மாணவர்கள் பாடசாலையை பகிள்கிறத்து போராட்டம் நடத்தினர். ஜேக்கப் காந்தியும் சளைக்காமல் தனது கல்லூரி அனுமதிக்கான போராட்டத்தை நடத்தியதனாலும், அப்பாடசாலையில் அதிபராக நியமிக்கப்பட்டிருந்த ஆங்கிலேய பாதிரியாரின் மனிதாபிமான முன்னெடுப்புமே, ஜேக்கப் காந்தி அப்பாடசாலையில் யாழிப்பாண வரலாற்றில் முதல் தலித்தானவனாக அனுமதிக்கப்பட்ட நிகழ்வு சாத்திய மானது.

சிறிய சிறிய போராட்டங்களாக ஆரம்பித்து படிப்படியாக தலித்துக்களை விழிப்புணர்ச்சி வளர ஆரம்பித்தது. 1927ம் ஆண்டு யோவே போல் என்பவரால் ஒடுக்கப்படும் தமிழ் ஜூழியிர் சங்கம் என்னும் ஸ்தாபனம் அமைக்கப்பட்டு, தலித்துக்கள் மத்தியில் சமூக விடுதலையின் அவசியத்தை உணர்த்துமுகமாக 'சனத்ரம்போதினி' எனும் பத்திரிகையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1928இல் சேர் பொன் இராமநாதன் சாதி அமைப்பு முறைப் பாடசாலைகள் கொண்டுவர வேண்டும் எனக் கோரினார். கோப்பாய் அரசினர் பயிற்சிக் கலாசாலையை 'உயர்' சாதியினரின் தனி ஸ்தாபனமாக ஆக்கு மாறுமனுக்கொடுத்தார்.

இவற்றை எதிர்த்து நின்று யோவேபோல் உறுதி

யான போராட்டத்தை முன்னெடுத்தார். 1930களில் தலித்துக்கள் கல்விகற்று 13 பாடசாலைகள் 'உயர்' சாதி யினரால் ஏரிக்கப்பட்டது.

யாழிப்பாணம் வில்லூன்றி மயானத்தில் தலித்தபெண் ஓருவரின் உடல் ஏரிக்கப்பட வேண்டுமென தலித்துக்கள் மேற்கொண்ட போராட்டத்தில் அவ்வட்டை ஏரிக்க விடாது சாதியெறியர்கள் தடுக்கனர். அந்திகழ்வானது பெரும் கலவரமாகத் தோற்றும் பெற்ற அதில் 'உயர்' சாதியினரின் துப்பாக்கிச் சூட்டிற்கு முதலி சின்னத் தமிழ் என்பவர் கொல்லப்பட்டு சாதிப்போராட்டக் கலவரத்தில் முதல் தியாகியானார். இதன் பின்புமகாதோசாதி பதியின் அனுமதியுடன் மேற்படி சடலம் ஏரிக்கப்பட்டது.

1931இல் சர்வசன வாக்குரிமை அழுவுக்கு வந்த போது தமிழ்த்தலைவர்களின் பிரதிநிதியாக விளங்கிய சேர் பொன் இராமநாதன் தலித்துக்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்கக்கூடாது என டொன்றுர் ஆணைக்கும் முன் சாட்சியினரித்தார். 1940ம் ஆண்டுகளில் தலித்துக்களிடையே பெரும் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டு யார்குடாவில் தமது போராட்டங்களை விரிவுபடுத்தினர். போராட்டங்களை வழுப்படுத்த பேருதவியாக செயல் பட்டது சன்மார்க்க ஜூக்கிய வாலிப்பர் சங்கமாகும்.

1942இல் சன்மார்க்க ஜூக்கிய வாலிப்பர் சங்கத் தினால்வட இலங்கையில் உள்ள சகல தலித்துக்களின் நலனையும், ஜூக்கியத்தையும் கட்டிக்காக்க ஒரு பொதுவான அமைப்பை உருவாக்க வேண்டும் எனும் நோக்கில் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்தின் அடிப்படையில், 1943இல் மிகப் பெரும் தலித்தாநாடு கூட்டப்பட்டு அம்மாநாட்டில் 'சிறியான்மைத் தமிழர் மகாசபை' என்னும் அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டு யோவே போல் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார்.

இம் மகாசபையானது கல்வி வாய்ப்பு, ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலைத் தெரிவு, உத்தியோக வாய்ப்பு, சீவல் தொழிலாளர்களின் மேம்பாடு போன்றவை கலாக்கூடன் பொருளாதார முன்னேற்றும் போன்ற அனைத்திலிலும் தலித்துக்களின் எதிர்கால வளர்ச்சி குறித்துப் போராட வந்தது. இம்மகாசபையின் இரண்டாவது மாநாட்டில் (1944) தலித்துக்களின் இன்னல்களையும் ஒடுக்குமுறைகளையும் தீர்ப்பதற்கு ஏதுவாக தலித்துக்களுக்கான தனித்தொகுதியை ஒதுக்கியோ, அன்றிநியமனப் பிரதிநிதித்துவம் மூலமான பதவிகளும், யாழிமாவட்டமக்கள் விகிதாசரத்தின்படி 25 சதவீதமான இடமும், தலித்துக்களின் விகிதாசரத்திற்கேற்ப மக்கள் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட வேண்டுமெனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டு அத்தீர்மானம் இலங்கை அரசிற்கும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. 1945இல் நடைபெற்ற மகாசபை மாநாட்டில் மீண்டும் பரிசீலிக்கப்பட்டு அதற்கான தனி ஆணைக்கும் நியமிக்கக் கோரியும் சகல ஸ்தாபன சபைகளிலும் பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்கக் கூடிய வகையில் வட்டாரங்கள் பிரிக்கப்பட வேண்டுமெனவும், கல்விப் பிரச்சனையில் முஸ்லிம் மக்களுக்கு அளித்த விசேட சலுகையை தலித்துக்களுக்கும் வழங்க வேண்டுமெனக் கோரியும் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டது.

1945இல் இலங்கை அரசியல் சட்டத்தில் திருத்தம்

இலக்கியச்சந்திப்பு

செய்வதற்காக நியமிக்கப்பட்ட சோல்பரி ஆணைக் குழு இலங்கை வந்தபோது மகாசபை சார்பில் தலித் மக்கள் பிரச்சனை பேசப்பட வேண்டுமென தீர்மானித்து எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் ஜி. ஜி. பொன்னம்பலத்தினால் முறியடிக்கப்பட இருந்தது. அக்காலத்தில் கரவெட்டி யிலுள்ள கன்பொல்லைக் கிராமத்தில் நிகழ்ந்த சாதிக் கலவரத்தின் அன்றத்தங்களை சோல்பரி ஆணைக்கும் நேரில் பார்வையிட வைத்தனர். இதைத் தொடர்ந்து ‘உயர்’ சாதி வெறியர்கள் இதற்குக் காரணமாயிருந்த மகாசபை பிரதிநிதிகளான எம். சி. சுப்பிரமணியம் கணப திப்பிள்ளை, டி. ஜேம்ஸ் ஆகியோரைத் தாக்கினர். சோல்பரி ஆணைக் குழுவும் பிற்பாடு ‘உயர்’ சாதி யினரால் உருவாக்கப்பட்ட தேசவுழைச்ச சட்டத் திற்குள் தலித்துக்களைக் கட்டிப்போட்ட நிலை தொடர்க் காரணமாகிப்போனது.

1948இல் சுதந்திரம் என்ற பெயரில் பிரத்தானிய அரசு சிங்கள உயர் வர்க்கத்தினரிடமும், யாழ் மேலா திக்க சாதியினரிடமும் அதிகாரங்களை ஒப்படைத்து விட்டுப்போக, தலித்துகள் தொடர்ந்தும் தங்கள் போராட்டத்தினை இடதுசாரிக் சிந்தனையாளர்களை நம்பி புதிய நோக்கில் தமது போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் சென்றனர். 1955இல் தலித்துகளுக்கும் குடி யேற்றத் திட்டங்களில் கானிகள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்றும் கோரிக்கையை மகாசபை முன்வைத்தது. 1956இல் நல்லூர் கந்தசாமி தலித்துகளின் வழிபாடு டிற்கு திறந்து விடப்பட்டது. தொடர்ந்தும் தங்களது தீண்டாமைக் கொடுமைக்கெதிரான போராட்டங்களை முன்னெடுத்து வந்ததை சகிக்க முடியாத தமிழ்க் கட்சிகள் மகாசபையைப் பிரிக்கும் சதி முயற்சியிலும் ஈடுபட்டனர். 1956இல் மகாசபை உறுப்பினர்களில் ஒரு பகுதியினர் தமிழருக்கக் கட்சியின் சதி வலைக்குள் விழுந்தனர். இருப்பினும் மகாசபையின் நீண்டகாலக் கோரிக்கையான தீண்டாமை ஓழிப்புச் சட்டம் பண்டார நாயக்காவின் ஆட்சிக்காலத்தில் சட்டமாக்கப்பட்டது. மீண்டும் 1971இல் இச்சட்டமானது திருந்தமாக கம்பட்டு அதற்கான அபாராதங்களும், சிறைக் காலங்களும் அதிகரிக்கப்பட்டது.

1956-1960 காலப்பகுதியில் சண்டிலிப்பாம், கரவெட்டி, மட்டுவில், கட்டுவென்புலம், புலோலி, மந்துவில் ஆகிய பகுதிகளில் 19 பாடசாலைகள் தலித்துகளுக்கென்றே உருவாக்கப்பட்டன. யாழ் சைவ வேளாள சாதியினரின் ஒடுக்குமுறைகளிற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கு முகமாக, 1967இல் தலித்துகள் பெள்த மத்து திற்கு மாறுவது என முடிவெடுக்கப்பட்டு பல கிராமங்களில் இருந்து நான் உட்பட, அனைத்து இலங்கை பெள்த காங்கிரஸ் தலைவராக இருந்த வைருமத்து தலைமையில், நூறு தலித் மாணவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டு தென்னிலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்டனர். இதைத் தொடர்ந்து கன்பொல்லை, கரவெட்டி, புத்தார், முநகரி ஆகிய கிராமங்களிலும் பெள்த பாடசாலைகள் உருவாக்கப்பட்டன.

1965இல் அருந்தத்தியர் சங்கம், சலவைத் தொழி

லாளர் சங்கம், சிகை அலங்கரிப்பாளர் சங்கம், திருவள் ஞாவர் மகாசபை போன்ற பல சங்கங்களினால் சிறு பான்மைத் தமிழர் ஐக்கிய முன்னணி என்னும் பொது அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டு 1966இல் அச்சவேலியில் ஒரு மாநாட்டை யுற்நடாத்தியது. அம்மாநாட்டின் இறுதி முடவாக தலித்துக்கள் யாழ் உயர் சாதியினரால் இரண் டாம்தர மக்களைக் கருதும் நிலைப்பாட்டிற்கு எதிராகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அத்தீர்மானத்தின் போது தலித் மக்கள் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு தமக்கு முன்று மாத கால அவகாசம் தரும்படி தமிழ்காங்கிரஸ் கட்சி, தமிழருக்க கட்சிப் பிரதிநிதிகள் கேட்டுக் கொண்டனர். அது அவர்சனின் இயல்பான ஏமாற்று நடவடிக்கைதான் என்பதைப் பின்னர் உணர்ந்து கொண்டோம்.

சர்வதேசுதீவில் சீன-ரஷ்ய கம்யூனிஸ்ட் பிளவு நிகழ்ந்த நிலையில் இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி யிலும் அப்பாதிப்புநிகழ்ந்தது. அதன் காரணமாக் சீனச் சார்பினர் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையை விட்டு விலகினர். இதில் அங்கம் வசித்தவர்களாலேயே தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் அமைப்பாளராக கே. டானியல் பணியாற்றினார். இதன் முதலாவது மாநாடு 21.10.1967இல் மாற்நகர மண்டபத்தில் அமைந்த சின்னர் கார்த்திகேச (சங்கானை தேவநிக்கடை பிரஹைத்தின்போது கொல் லப்பட்ட) அரங்கில் நடைபெற்றது.

1967இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சங்கானைப் போராட்டமானது வடபகுதி முழுவதும் பரவியது. அதன் விளையால் நிச்சாம் எனும் க்ராமத்தில் வன்னியன் குமரேச அவர்கள் சாதி வெறியர்களின் துப்பாக்கிச் சூட்டிற்கு பலியானார். அப்போது ஆதரவாக எஸ் டி பண்டார நாயக்கா (கம்பஹா எம். பி.) அவர்கள் இருந்தார். தலித் தமிழர்கள் சம்பந்தமான வழக்குகளில் ஆஜராவதற்கு யாழ்ப்பான சட்டத்தரணிகள் எவருமே முன்வராத நிலையில் பிரயாணச் செலவை மட்டும் ஏற்று எழுது தலித் மக்களுக்காக யாழ்ப்பாணம் வந்து வழக்கு

களை நடத்தியவர்கள் சில சிங்களச் சட்டத் தரணிகளே.

தலித்துகள் தங்களது போராட்டங்களை இடது சாரிக் கொள்கைகளின் வழிகாட்டுதலிலேயேபிஸ்ப்பரி வந்தனர். இதனால் தமிழக் காங்கிரஸ், தமிழருக்கக் கட்சி என்பொய்யிற்கு தலித்துகளின் இப்போக்கு சிம்ம சொப்பனமாகத் திகழ்ந்தது. தமிழக் கட்சிகளைல்லாம்

இனைந்து தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியாகி, உயர் சௌவேளாளர்களின் அபிளாணங்களின் 'தமிழீழ்' கோசுத்தை முன்வைத்து அதை தமது நலன்களைப் பேணும் முயற்சிக்காக மட்டுமே பயன்படுத்த முனைந் தனர்.

1967-1982 காலப்பகுதி போராட்டத்தில் மட்டும் பதி ஸைந்துக்கும் மேற்பட்ட தலித்துகள் 'உயர்' சாதி யினரால் கொலை செய்யப்பட்டனர். சின்னர் கார்த் திகேசு (சங்கான), இரத்தினம் (மந்துவில்), வன்னியர் குமரேசு (சங்கான), மா, சீவரட்னம் (கன்பொல்லை), க. செல்வராசா (கன்பொல்லை), மு. கந்தையா (கர வெட்டி), அரியரட்னம் (அச்சுவேலி), நல்லப்பு (சங்கான), அன்னாச்சாமி (புன்னாலைக்கட்டுவெள்) ஆகி யோரை மேட்டுக்குடி அதிகார வர்க்கத்தினர் பயங்கர வாதிகள் எனப் பழி சுமத்திக் கொன்றனர்.

தீண்டாமை வழிப்பு வெகுஜன இயக்கத்தின் சார்பில் டானியல் போன்றவர்களால் எழுதப்பெற்ற பிரச்சார நாடகங்கள் மேடை யேறியமையும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். அதனுடன் கே. பசுபதி போன்ற கவிஞர் களின் கவிதைகளும் தாழ்த்தப்பட்ட தமிழ்த் தலித் மக்களுக்கு உணர்ச்சியையும், உதவேகத்தையும் அளிப்பவையாக விளங்கின. 1980இல் உருவாக்கப் பட்ட 'கலை இலக்கியப் பெரும்பற்றும்' டானியலை அமைப்பாளராகக் கொண்டு இயங்கியது. 'மக்கள் இலக்கியம்' என்ற பத்திரிகையும், அதுபோல மலர்விழி, தேங்காடு, வாகை, தாரகை முதலிய சஞ்சிகைகளும் சிறுபான்மைத் தலித்துகளின் வாழ்வியல் பிரச்சனை களை முன்வைப்பனவாக வெளிவந்தன. இந்த வகையில் இலக்கியில் இன்றும் தலித்துகளின் மீதான 'உயர்' சாதி ஒடுக்கு முறை சார்ந்த மனிலையை தமது இலக்கியப் படைப்பாற்றல் திறனுடாக அம்பலப்படுத்தி வருபவர்களாக தெணியான், டொமினிக் ஜீவா போன் ஹோர் உள்ளனர்.

தேவதாசன்: 1910ம் ஆண்டில், அதாவது கிட்டத் தட்ட 100 வருடங்களிற்கு முன்னர் தலித்துகள் எவ்வாறு இருந்தார்களோ அந்த நிலைக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். அந்த வீழ்ச்சியைப்பற்றித் தெரிந்தால்தான் நாங்கள் இப்போது ஏன் தலித் மக்கள் எழுச்சிப்பற்றிப் பேசுகிறோம் என்பதைப்பறிந்து கொள்ள முடியும்.

யோகரட்னம்: தமிழராக் கோவும் தொடங்கியது. இதன்மூலம் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டது. தலித் உரிமைகள் சம்பந்தமான விடயம் மழுங்கடிக்கப் பட்டது. ஏற்கனவே போராட்ட குணாம் சங்களுடன் இருந்தவர்களும் தமிழராக் கோரிக்கையினால் அள்ளுப்பட்டுப் போனார்கள்.

ராஜலிங்கம் எம்.பி.கு நடந்ததையும் 1981களில் புன்னாலைக்கட்டுவெள், எழுதுமட்டுவாள் போன்ற இடங்களிலிருந்துத கொடுமைகளையும் கூட்டிக் காட்டி னார். மாடுகள் குளிக்கக்கூடிய குளத்தில்கூட தலித் துகள் குளிக்க முடியால் போனதையும் அதற்காக அவர் துரத்தித் துரத்திக் கொல்லப்பட்டதையும் எடுத்துக் கூட்டினார். இந்தக் காலகட்டத்தில் ஆயுதப் போராட்டம் எழுச்சியடைந்திருந்ததையும் தமிழ் மக்களின் ஏகபோகப் பிரதிநிதிகள் என்று தங்களைக்

கூறிக் கொள்பவர்களிடமும் இதுபற்றிப் பிரேரிக்கும் போது அவர்களும் மேற்படுத்தப்பட்ட சாதியினரின் நடவடிக்கைகளைக் கண்டுகொள்ளாமல் இருப்பது தான் புத்திசாலித்தனம் என்பதுபோன்ற அறிவிரை களைக் கூறினார்கள்.

81ம் ஆண்டு யாழ் நூல்நிலையம் ஏரிக்கப்பட்டத் தற்கு இன்றும் கதறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கோடி ரூபாய் செலவழித்து அதை மீண்டும் மக்களின் வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்த யாழ் மேயராக இருந்த செல்லன் கந்தையா அவர்களினால் புனரமைக்கப் பட்டது. 06.02.2003இல் மீண்டும் திறக்கப்பட இருந்த போது அவருடையபெயர் அங்கு பொறிக்கப்பட்டுவிடும் என்பதுகாகவே அந்திகழ்ச்சி தடை செய்யப்பட்டது தெரிந்ததே. யாழ் மத்திய கல்லூரி அதிபர் ராஜூதுவரை அவர்கள் கொல்லப்பட்டமை என்று இப்படியான நிகழ்வுகள் தலித்தாக இருந்ததால் மட்டுமே நடந்துள்ள கொடுமைகளை வரிசையாக அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

யோகரட்னம் அவர்களின் பேச்சினைத் தொடர்ந்த சபையோர் குறிப்புகள்:

தேவதாசன்: தலித்துகளும் ஒடுக்கப்பட்டிருக்கும் சமூகமும் தமிழ்த் தலைமைகளை எப்போதும் சந்தே கத்துடன் பார்க்கவேண்டும் என்பதுதான் என் நிலைப் பாடாக இருக்கின்றது.

பரராஜூசிங்கம்: 'சங்கம்' என்ற இணையத்தள மொற்றில் தமிழர்களின் முக்கிய நாட்கள் என்று குறிப் பிடப்பட்டிருக்கும் பகுதியில் ஆறுமுகநாவலர் ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட மாணவனைச் சேர்த்ததால் யாழ் மத்திய கல்லூரியில் இருந்து வெளியேறினார் என்று. மற்றது யாழ் நூலகம் ஏரிக்கப்பட்ட அதேநாள் எழுதுமட்டு வாளில் பாடசாலைக்குச் சென்று 'தாழ்த்தப்பட்ட' சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கருதப்படுவர்களின் புத்தகங்கள் வீதியில் வைத்துக் கொழுத்தப் பட்டன. இதுபற்றிய பதிவுகள் எதுவும் இல்லை.

யோகரட்னம்: இதை டானியல் ஒரு இடத்தில் இப்படிப் பதிவு செய்கிறார். யாழ் நூலகம் ஏரிக்கப் பட்டது பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்று அவரிடம் கேட்டதற்கு அவர், எழுதுமட்டுவாளில் பாட சாலை மாணவர்களின் புத்தகங்கள் கொழுத்தப் பட்டதுபற்றி நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள் என்று அவர்களையே திருப்பிக் கேட்டார். இது சரி என்றால் அதுவும் சரி. இது பிழை என்றால் அதுவும் பிழை.

ஸ்ராவின்: நீண்ட ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்தே போராட்ட உணர்வு இயல்பாகவே தலித்துகளிடம் இருந்திருக்கின்றது. 40களில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அதற்கொஞ்சு தலைமையைக் கொடுத்திருக்கின்றது. 62க்குப் பின்னான கம்யூனிஸ்ட் கட்சிப் பிளவுகளில் தமிழக் காங்கிரசுக்கும் தமிழருக்கும் கட்சிக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட போட்டி பிளவுகளில் தலித்துகளும் பிளவுபட்டுப் போனார்கள்.

தேவதாசன்: ஒரு காலத்தில் இடத்தில் இடது சாரிகள் ஆட்சியைப் பிடிக்கக்கூடும் என்றொரு சாத் தியம் இருந்தது. இன்றைய காலகட்டத்தில் அப்படி ஏதாவது இருக்கின்றதென்று நாங்கள் நம்பினால் அது

சுத்தப் பம்மாது, குறிப்பாக ஜேவிபியை இனவாதக் கட்சியாகத்தான் நாங்கள் பார்க்கிறோம். இந்தக் கால கட்டத்தில் ஒரு தீர்வத்திட்டம் வருவதென்றால் இந்த மக்களின்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளின்கு யார் நஷ்ட ரடு வழங்குவதென்பதுதான் இப்போதைய கேள்வி. இவர்களுக்கு கட்டாயம் நஷ்ட ரடு வழங்கியே யாக வேண்டும். அதற்கான தீர்வத் திட்டமொன்றை நாங்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறோம். எனவே வரப்போகும் தீர்வத் திட்டங்கள் இவைகளையும் உள்ளடக்கி அடுத்த கட்டச் செயற்பாட்டுக்கு நகரவேண்டும்.

யோகர்ணம்: இதை இன்னொரு விதத்தில் பார்த்தால் முஸ்லிம்களுக்கு இழைக்கப்பட்டது கொடுமை என்று என்னாவது ஆரம் ஆதங்கப்படுகிறோம். அல்லது கிழக்குப் பிரச்சினை, மலையக மக்கள் பிரச்சினை என்பவற்றைத் தனித்தனியே பார்க்க வேண்டும் என்று விளங்கிக் கொள்கிறோம். அதுபோல் தலித்து கள் பற்றிய விடயங்களும் பிரச்சினைகளும் ஒரு தனிப் பிரிவாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

தனபால்: எழுத்துக்களில் ‘தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்’ என்று சொல்வதைவிட்டு ‘தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்’ என்று சொல்லப்பட்ட மக்கள் என்று சொல்வதைவிட்டு பாவிக்கப்பட வேண்டும்.

ராகவன்: அம்பேத்கர் பேசிய தீண்டாமை, அகமண முறை, மேல்கீழ் என்ற படிமுறை பற்றிய விமர்சனங்கள் மிக முக்கியமானவை.

சுசீந்திரன்: ஆகமக் கோயில்களுக்கு முன்பு சிறு தெய்வ வழிபாடுகள் இருந்தன. மலையக மக்கள் 1824இல் வரத் தொடர்க்கும்போது இது இங்கு வந்தது. சாதிப்பிரச்சினை என்பது மிகவும் கோராமான வடிவில் இன்றும் பார்ப்பப்பட்டி, கீரிப்பட்டி போன்ற சிறு கிராமங்களிலும் தொடர்ந்து கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். பொருளாதார மேம்பாட்டினால் ஏற்கனவே உயர்த்தப்பட்ட சமூகத்தினரால் கீழானவர்கள் என்று கருதப்பட்டவர்கள் அடிமட்ட மக்களை அடக்கி ஓடுகு கிறார்கள்.

10.06.2007
ஞாயிற்றுக்கிழமை

முதலாவது நிகழ்வாக, பிரதீபனின் புகைப்படக் கண்காட்சி தொடர்பான விமர்சனக் கவுன்துரையாடல் நடைபெற்றது.

இந்திகழுவுக்கு பரராஜிஸ்கம் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்.

றவுப்: இதில் ஒரு படத்தில் இருட்டும் அதற்குப் பின்னால் ஒரு வெளிச்சமும் தெரிகின்றது. இலங்கையில் உள்ள சகல மக்களும் இப்போது ஒரு இருண்ட குழலில் இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் ஒரு வெளிச் சத்தை காண்பார்கள் என்ற குறியிடாக எனக்குத் தோன்றுகிறது.

கிருஷ்ணா: புகைப்படம் என்பது ஒரு சித்திரம் போன்றது. அபின் கோபுரத்திற்கு முன்னால் எடுத்த படத்தைக் கவனித்தால், குறிப்பாக இதை எடுப்பது

மிகவும் கடினமானது என்பதை ஒரு புகைப்படக் கலைஞராக என்னால் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. அது ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்வதுடன் நிற்காமல் ஒரு சித்திரமாயும் மிலிர்கின்றது என்று சொல்லலாம். மற்றுத் தீரு ஒடைக்குள் எடுத்த படம். அடுத்து மெத்ரோ ஸ்ரேசனுக்குள் எடுத்த படத்தில் ஒரு வேகத்தைக் காட்டி இருக்கிறார். ஒவ்வொரு படங்களையும் பற்றி நிறையச் சொல்ல முடியும். மொத்தத்தில் உங்களின்கு ஒரு பிரத்தியேகத் திறமை இருப்பதைத் தெளிவாகக் காட்டி மிருக்கிறீர்கள்.

தேவதாசன்: எனக்கு இதன் நுணுக்கங்கள் எதுவும் தெரியாது. அந்றாடம் பிழைப்புத் தேடி அலையும் மனிதர்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதாக நான் நினைக்கிறேன். நிங்கள் இயற்கையாகத்தான் எல்லா வற்றையும் எடுத்திருக்கிறீர்கள். எதிலும் செயற்கை இல்லை. அப்படி இருக்க நிங்கள் ஏன் இவற்றை இயற்கையாக இருக்கும் வண்ணங்களுடன் எடுக்காமல் வெறும் கறுப்பு-வெள்ளையில் எடுத்திருக்கிறீர்கள். அதன் நோக்கம் என்ன?

பிரதீபன்: பல காரணங்கள் உண்டு. 1. கறுப்பு-வெள்ளை எனக்குப் பிடித்திருக்கின்றது. 2. இந்தப் படங்கள் ஒரு சந்தோஷமான விஷயத்தைச் சொல்வதல்ல. வலியையும் வேதனையையும் சொல்கின்றன. அதைச் சொல்வதற்கு எனக்கு நிறங்கள் தேவையில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இவற்றை நிறங்களுடன் சொல்வதில் நிறையச் சிக்கல் வரும். நிறங்கள் இருக்கும்போது புகைப்படங்களின் அரசியலுக்குள் செல்ல முடியாது. உதாரணத் திற்கு, ஆரம்பத்தில் சில போட்டோக்கள் செய்திருக்கிறேன். அப்போது நான் எடுத்த போட்டோக்களை எனக்குத் தெரிந்த ஒரு அனுயவமான போட்டோ கிராபரிடம் கொண்டு சென்று காட்டினேன். அந்தப் படத்தில் பூனை ஒன்று பால் குழுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. பின்னால் நிறையப்பச்சை இலைகள். பூனை focusஇல், இலைகள் out of focusஇல். அதைப் பார்த்து அவர் சொன்னார் போட்டோ நன்றாக இருக்கிறது. ஆனால் பின்னுக்கு out of focusஇல் இருக்கும் மிகச் சிறிய ஒரு சிவப்பும் பூ தன்னை அந்தப் படத்துக்குள் நுழைவதைத் தடுக்கின்றதென்று மற்றுத் தோட்டோக்களைப் பார்க்கும்போது அதைக் கிட்டத்தட்ட 20 பெட்டிகளாகப் பிரித்து அவை ஒன்றொன்றுக்குளும் அதன் அரசியலைத் தேட வேண்டும் என்று சொல்லப் படுகிறது. அதனால் ஒரு சிறுபள்ளிக்கூட அந்தப் புகைப்படங்களுக்கூடாக உங்களோடு நிறைய விடயங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

பரா: பிரதீபன் கறுப்பு-வெள்ளை பற்றிய நல்லதோரு விளக்கத்தைக் கொடுத்திருந்தார். உதாரணத்திற்கு ஒருவரை எவ்வளவு கலர்ப்படம் எடுத்தாலும் கறுப்பு-வெள்ளைப் புகைப்படம் தான் ஒருவருடையக்கொடுக்க வேளியில் கொண்டு வரும்.

சீரீந்திரன்: குறிப்பாக 7வது படம். அந்தக் காலத் தில் 4ம் குறுக்குத் தெருவில் எப்போது வொறி வரும் என்று காத்துக் கொண்டிருப்பவர்களைப் பார்த்திருப்பிரகள். அதேமாதிரி இங்கும் அன்றாடம் வேலைக்காகக் காத்திருப்பவர்கள், வெளிநாட்டவர்கள், எந்தவிதமான அடையாளப் பத்திரிகைகளும் இல்லாதவர்கள், ஏந்த நேரத்திலும் நாடு கு த்தப்பாலாம் என்னும் ஆபத்தை எதிர்நோக்கி இருப்பவர்கள். நிரந்தர வதிவிடம் இல்லாத நபர்கள், பொலிசைக் கண்டுதும் ஓடி ஒளிப்ப தற்குத் தயாரான நிலையில் இவர்கள் எப்போதும் இருக்க வேண்டும். இப்படிப் பல்வேறு விடயங்கள் அந்த ஒளிக்குப்பின்னால் இருக்கின்றது. ஆனால் அவ்வளவு செய்திகளையும் இந்தப் படம் தரவில்லை என்று நான் நம்புகிறேன்.

பிரதீபன்: எல்லாப் படங்களும் ஒரு வகைக்குள்தான் அடங்கும். அதனால் தொடர்ச்சியாக, இத்தொடரைப் பார்க்கும்போது உங்களுக்கு அத்தகவுக்கள் கிடைக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். பார்த்தவர்கள் கண்டன் உரையாடுவதற்கு, போட்டோகிராபியின் இத்தனை கால வரலாற்றில் போட்டோகிராபி ரெக்ஸிக்ஷனை வைத்து சில சொற்பதங்கள் கண்டுபிடிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அந்த மொழியைப் பாவித்துத்தான் நானும் பேச முனைந்திருக்கிறேன். சரியான ஒரு சட்டகத்துக்கள் மையப்படுத்தி கமராவை focus பண்ணாதிருத்தல் என்பதும் அவற்றில் ஒன்று.

மீரா: மூன்றாவது படத்தை எடுத்தால், ஸ்ரேசனில் சாமான் விற்கின்ற ஒரு ஆஸ். காலில் கயிறு கட்டியது போல் அந்த இடத்திலேயே நிற்க வேணும். மற்றவர்கள் அதை வேகமாகக் கடந்து செல்கிறார்கள். இது புரிகிறது. ஆனால் மீதி எல்லாப் படங்களிலும் ஏன் என்ன சந்தர்ப்பங்களில் அவற்றை எடுத்தீர்கள் என்பதை விளங்கப்படுத்த முடியுமா?

பிரதீபன்: இதில் இருக்கும் ஒவ்வொரு படத்தையும் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு மாதிரிப் பார்க்கக்கூடும். ஒவ்வொன்றுக்கும் நான் விளக்கக் கொடுத்தால் அதற்கான purpose இல்லாமல் போய்விடும்.

மீரா: அதை விளங்கிக்கொள்ள முடிகிறது. ஆனால் ஒவ்வொரு போட்டோவையும் எடுக்கும்போது நீங்கள் என்ன மனநிலையில் இருந்தீர்கள்? அல்லது அவை ஒவ்வொன்றையும் எடுக்கும்போது என்ன நினைத்தீர்கள்?

பிரதீபன்: இதற்குப் பதில் சொல்லாமல் தவிர்ப்பது நல்லது.

சிவலிங்கம்: என்னிடம் கமராவைத் தந்தால் நான் கடற்கரைக்குப் போவேன் அல்லது பார்க்கிறக்குப் போவேன். ஒரு திறந்தவெளியில் எல்லாமே திறந்த தாகவும் இயற்கையாகவும் இருக்கிறது என்று அவற்றைப்படம்பிடிக்க நினைப்பேன். ஆனால் எனக்கு இந்தப் படங்களைப் பார்க்கும்போது ஏதோ ஒரு ஒடுக்கத் திற்குள்தான் எல்லாவற்றையும் பார்ப்பதுபோல் இருக்கின்றது. நாங்கள் பார்ப்பது வேறு. ஒரு கலைஞன் பார்ப்பது வேறு. நெருக்கடிகளைக் காட்டவேண்டும் என்ற உங்களுடைய சிந்தனைதான் இப்படியான ஒடுக்கங்கள், முடிய இடங்கள் என்று உங்களுடைய

கமராவைத் திருப்பி இருக்கின்றதென்று நான் நினைக்கிறேன்.

பிரதீபன்: இது ஒரு ஆறேழ மாத கால இடைவெளியில் எடுக்கப்பட்ட படங்கள். இந்தப் படங்கள் எடுக்கும்போது என்னுடைய situation ம் அப்படித் தான் இருந்தது.

பாரா: சிவலிங்கம் கேட்டது நல்லதொரு கேள்வி. வழக்கமாகப் புகைப்படக் கலைஞரிடம் நீங்கள் என்ன கமரா பாவிக்கிறீர்கள் என்று கேட்டால், manual என்று தான் சொல்வார்கள். ஏனென்றால் settings எல்லா வற்றையும் கலைஞரேன் தீர்மானிக்கிறான். சாதாரண மானவர்களுக்கும் புகைப்பாடுக் கலைஞருக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்றால், சாதாரணமானவர்களின் கமரா படம் எடுக்கும். கலைஞர் அவன்தான் படம் எடுப்பான், கமரா அல்ல. இது வெறும் படங்கள் அல்ல. பிரதீபன் உங்களோடு பேசுகிறார். இரண்டாவது உலக மகா யத்தத்தின்போது ஹங்கேரியில் ஒளிந்து வாழ்ந்த ஒரு புகைப்படக் கலைஞருக்கு அப்போது கேட்கக் கூடியதாக இருந்தது பிபிசி செய்திகள் மட்டும்தான். அவருடைய அப்பத்தைப் பார்த்தால் அவர் எடுத்த படங்களில் எல்லாமே பிபிசி செய்திக்குப் பின்னான இசையின் ரிதத்தைத்தான் பார்க்கக் கூடியதாக உள்ளது.

சௌந்தரராஜன்: படங்கள் எல்லாம் பொதுவாக அவலத்தைச் சொல்லவதாகத்தான் இருக்கின்றது. உண்மையில் நாங்கள் அவலத்துக்கு அப்பால் சந்தோஷமாக இருக்கின்றோம். சந்தோஷத்தை வெளிப்படுத்துகிற மாதிரி, ஒரு படத்தையும் இதில் காணவில்லை. ஏன் சந்தோஷத்தைத் தவிர்த்திருக்கின்றோம்? சந்தோஷத்தையும் அவலத்தையும் எடுத்தால் சந்தோஷம்தான் மனதில் படியும். அவலம் அந்த நேரம் வந்திட்டுப் போகும். சந்தோஷத்தைக் காணத்தான் எல்லோரும் தேடி ஒடுகினம். எங்கள் எல்லாரிலையும் ஒரு குணம் இருக்கு, அவலத்தைச் சொன்னாத்தான் மனிசர் என்டு.

பிரதீபன்: இதில் இந்தப் படங்களைப் பார்த்துச் சந்தோஷப்பட என்ன இருக்கின்றது? அது எந்த விடயங்களைப்பற்றிப் பேசுகிறது என்பதையும் அழிமுகத்தில் சொல்லி இருக்கிறேன். நான் இதிலை எதையும் create பண்ணேல்லை. அவலத்தை வெளியே கொண்டு வரவேணும் என்று முயற்சித்து அதைக் கொண்டு வரவில்லை. நான் போகும்போது என்னுடைய உணர்வுகள் இவற்றைப் படம் பிடிக்கத் துாண்டன. அவ்வளவுதான்.

கிருஷ்ண: நாங்கள் வீட்டிலை எங்கடை அல்பங் களை எடுத்துப் பார்த்தால் எல்லாம் சந்தோஷமான நிகழ்வுகள்தான். கல்யாணவீடு, அந்த வீடு, இந்த விடைன்று, அதைப் பார்த்துப் பார்த்து எனக்கு அலுத்துப் போச்சு. எனக்கு முதலாற்துத்தம் தேவை. ஒவ்வொரு நாளும் பாரிஸ்நகரத்தின் ஒரு மாலைப்பொழுதில் என்னென்ன நடக்கும் என்பதை இப்படங்கள் எனக்கு ஒரு கதை போல் சொல்வதாகத்தான் நான் உணருகின்றேன். அடிப்படை வண்ணங்கள் 4 இருக்குது. ஆனால் கறுப்பு வெள்ளை என்று எடுத்தால் அதற்குள் இலட்சம் possi

-bilities இருக்குது.

சந்தாஸ்: சில மணோத்துவநிபுணர்கள் சொல்கி றார்கள், மன அழுத்தம் கூடிய நேரங்களில் அதிகமாகச் சாப்பிடுவார்களென்று. வெளியில் அளவிற்கு அதிகமான சந்தோஷமாக இருப்பார்கள். ஆனால் உண்மையிலேயே அவர்களுடைய மனது சம் தோஷமாக இருக்கின்றதா என்றால் இல்லை. உதாரணத்துக்கு, வாங்கோவை எடுத்தால் அவர் விருத்தியான மனினிலையில் இருந்த காலங்களில் பூக்களாகவே மட்டும் கீறித்தன்னினார். எனவே படைப்புகளை மட்டும் வைத்து சந்தோஷம்-துக்கம் பற்றிப் பேசுவது அர்த்தமில்லாதது என்று நினைக்கிறேன்.

பரா: நாங்கள் எங்களைச் சந்தோசமாகக் காட்ட முயற்சித்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பது எல்லாருக்கும் தெரியும். எனவே மீண்டும் ஏன் ஒரு escapistக்குப் போகவேணும். மற்றது எல்லாப் படங்களிலும் ஏதோ ஒரு இடத்தில் ஒளி தெரிகின்றது. ஒரு கலைஞருக்கே உரித்தான் திறமையுடன் சட்டகங்களைப் பதிவு செய்திருக்கிறார் பிரதிபன்.

மீரா: கிருஷ்ண சொன்னார், ஒரு கலைஞர் தன்னுடைய சூழ்நிலையைக் கலைப் படைப்பாகக் காட்டி இருக்கின்றார் என்று. அது ஒகே. ஆனால், கலைஞருக்கு ஒரு பொறுப்பு இருக்கிறது. சொல்ல வருகிற விடயத்தை முழுமையாகச் சொல்லவேண்டும் என்று. நீங்கள் ஒரு விஷயத்தைத் தொட்டிருக்கிறீர்கள் அதை முழுமையாகச் சொல்லவில்லை என்றுதான் படுகிறது. இதைச் சொல்வது கலைப்

பிரதிபன்: இதை வந்து விசா இல்லாத ஒருவரின் பிரச்சினை என்று பார்க்க ஏலாது. அது பெரிய விஷயம். அனுபவமாக விரிந்து கொண்டு போகும். பங்களாதேஷில் இருந்து வந்த ஒரு ஆளுக்கும் யாற்பொ

ணத்தில் இருந்த வந்த ஒரு ஆளுக்கும் இருக்கிற விசாப் பிரச்சினை வேறுவேறு. யாழ்ப்பானத்திலை இருந்து வாற ஓராளுக்கு வந்து ஒரு கிழமையில் இருக்க இடம், ரெஸ்ரோரன்றில் வேலை, 1500 யூரோ சம்பளம். கண்டங்கள் இருக்கும்தான். ஆனால் அது வேறு மாதிரி. இங்கு நான் சொல்ல வருவது ஒரு சின்ன விஷயமானதான். பெரிய வட்டத்துக்குள் ஒரு சின்ன வட்டம். நான் பெரிய வட்டத்துக்குள் போகவில்லை. ஏனென்றால் இந்தச் சின்ன வட்டத்துக்குள்ளேயே

எனக்குச் சொல்வதற்கு நிறைய விடயங்கள் இருக்கு. பரந்த தளத்தில் பேசுவதென்பது அது இன்னுமொரு விடயம்.

ராகவன்: ஒரு மனிதர் இயல்பாக இருப்பதற்கு இந்த நாடுகளில் விசா மிகவும் முக்கியம். அது இல்லாத போதான சூழ்நிலையை நீங்கள் ஓரளவு பயிய முயற் சித்திருக்கிறீர்கள். இந்த சபிள் கோபுரத்தை எடுத்தால் அது பாரிஸில் பிரமாண்த்தையும் ஒரு symbolஆகவும் காட்டுவது. ஆனால் இங்கு அதே சபிள் கோபுரம் negative ஆகத்தான் காட்டப்படுகிறது. பிரமாண்தங் கஞ்சகுள்ளங்களுடைய போதும் மனித அவசலங்களைக் காட்ட முனைகிறீர்கள். ஆனால் நீங்கள் இன்னும் ஆழமாக இதற்குள் போகவேண்டும் என்றுதான் நான் பார்க்கிறேன்.

அசோக்: புகைப்படங்கள் என்று பார்த்தால் அது மொழியற் கூற மொழி ஜடகம்தான். ஆனால் இந்தக் கலந்துரையாடல் எப்படிப் போகின்றதென்றால் புகைப் படக்கலைக்கு கறுப்புவென்னதான் ஒரேயொரு நீர்வு என்பது போல். நான் என்ன நினைக்கின்றேன் என்றால் வரணங்களின் தேர்வு அழகியல் சார்ந்தது. ஒரு புகைப் படக் கலைஞரோ அல்லது ஒவியனோ தன்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிப்பதற்கு இந்த ஜடகத்தைத் தெரிவு செய்கிறான். வரணங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் அர்த்தங்கள் இருக்கின்றது. வரணங்களைத் தேடுகின்ற நபருக்கு இருக்கின்ற கோட்டாட்டுச் சிந்தனையின் அடிப்படையில்தான் இதுவிகழ்கின்றது. கறுப்பு என்பது நாங்கள் நினைக்கின்ற விஷயங்களை வெகு கலைப் பாகச் சொல்வதற்குக் காரணமாக அமையலாம். ஆனால் உண்மையிலேயே ஒரு தேர்ச்சி பெற்ற கலைஞர் என்றால் வரணங்களுக்காகத் தன்னுடைய கோட்டாட்ட வெளிப்படுத்துவதுதான் சவால் நிறைந்தது. எப்போதுமே கலைஞருக்கு சவால் கள் மிக முக்கியமானது. கறுப்புக்கூடாக நாங்கள் துயரங்களை அல்லது நாங்கள் நினைக்கிற மன அழுத்தங்களைக் கொண்டுவர முடியும். அதற்கு அப்பால் வரணங்களுக்கான அடிப்படைக் கோட்டாக இருக்கின்றன. அவற்றிலும் நாங்கள் கவனம் கொள்ளவேண்டும். வரணங்களிற்கூடாக ஒரு துயரத்தைக் கொண்டு வருவதற்கும் கறுப்பு வெள்ளைக்கூடாக ஒரு துயரத்தைக் கொண்டு வருவதற்கும் வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. அதற்காக என்னிடம் கமரா இருந்தால் நான் கறுப்பு வெள்ளையில் நல்ல படங்கள் எடுப்பேன் என்பது அர்த்தமில்லை. அதற்கும் ஒரு திறமை வேண்டும். அந்தவகையில் பிரதீபனுடைய இந்தப் புகைப்படங்கள் பல்வேறு விஷயங்களையும் அர்த்தங்களையும் எங்களுக்குக் காட்டுகின்றன. இந்தப் புகைப்படங்களை ஒரு வகையில் பார்த்தால் சர்ரியலிசுக் கலிதைதான். கலைஞர் ஒரு அர்த்தத்துடன் எடுத்திருப்பான். நான் ஒரு அர்த்தத்துடன் பார்ப்பேன்.

பிரதிபன்: நீங்கள் இதைக் குறிப்பிடும்போது எனக்

இலக்கியசந்திப்பு

கொருவிடயம் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. இந்த நிறம் பற்றிய கோட்பாடுகள் எல்லாம் வந்த பிறகுதான் இப்போ முது அண்மையில் சினிமா ஓன்று எடுப்பது பற்றிய விபரம் ஒன்றைப் படித்தேன். பெயர் ஞாபகமில்லை. படம் நகரப் போவது கறுப்பு-வெள்ளையில். இப்படி அந்தத் திரைப் படக் குழு முடிவு செய்தபோது அதன் ஆர்ட்-டைரக்டர் சொல்கிறார் இதுதான் எங்களுடைய முடிவென்றால் backgroundஇல் இருக்கப் போகும் ஓவ்வொரு பொரு ஞம் என்ன நிறத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பதை இப்போதே முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று. ஏனென்றால் கறுப்பு-வெள்ளைக்குப் பின்னால் இருக்கும் ஓவ்வொரு நிறமும் நிறைய disturb பண்ணும் என்று. சாதாரணமாக நிறப்படம் செய்வதை விட இது மிகவும் கடினமானது என்பதால்தான்.

அசோக்: இது ஒரு படைப்புக்கும் படைப்பாளிக்கும் இடையில் உள்ள பிரச்சினை. ஒரு புகைப்படத்தைப் பார்ப்பதற்கு அதுபற்றிய அறிவு தேவை என்பதை இந்த விவாதங்களிற்குப் பின் உணர்கிறேன். உங்களுடைய விளக்கங்களில் இருந்து அவற்றைப் பார்க்கும்போது இப்போது அது புரிகிறது.

சிவராஜன்: நாங்கள் படம் எடுக்கிறதென்றால் அதில் உள்ள மனிதர்களுக்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுப்போம். ஆனால் உங்களுடைய இந்தப் படங்களைப் பார்க்கும்போது, மேலதிக வெளிச்சம் இல்லாமல் இயல்பான ஓளியிலேயே விஷயங்களை வெளியில் கொண்டு வரப் பார்க்கிறீர்கள். இப்படித்தான் சுவருடங்களிற்கு முன்பு ஒரு நண்பனுடன் அவர் புகைப்படம் எடுக்குமிடத்துக்குச் சென்றேன். அது ஒரு ட்ரெயின், ஒரு பூனைக்குட்டி, ஒரு ஹோஸ் கல்வி கல்வி குதிரை. இந்த மூன்றும் ஒரே சமயத்தில் அகப்பட்டவேண்டும். இதற்காக எத்தனையோ தடவைகள் அவருடன் சென்று நான் பொறுமை இழந்து இனிமேல் அந்தப் பாத்தை எடுப்பதற்கு அவர் செல்லும்போது வரமாட்டேன் என்று கூறி விட்டேன். அதற்கு ஒரு பயங்கரமான பொறுமை வேண்டும். வைட்டிங் என்பது மிகக் கஷ்டமான விடயம், நீங்கள் எவ்வளவுதாரம் ஓவ்வொரு ஷோட்டிற்கும் உழைத்திருக்க வேண்டும் என்பதைப்பறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது.

ராமராஜ்: பிரதிபனின் இந்த முயற்சிக்கு நாங்கள் நன்றி சொல்ல வேணும். நீங்கள் சமூகத்துடன் சேர்ந்திருக்கிற விஷயங்களுடன் தொடர்புபடுத்தி இந்தக் கலையைச் செய்கிறீர்கள். சபிள் ரவுரின் கீழ் நிற்கும்போதுகூட அவைக்களை என்னும் உங்களுடைய இந்த உணர்வு, நாங்கள் ஓவ்வொருவரும் இங்கு எவ்வளவு வசதியாகவும் சந்தேஷமாகவும் இருந்தாலும் ஓவ்வொரு நிமிடமும் அங்கிருந்தொரு தக்கக்கரமான செய்தி வந்துகொண்டிருக்கும் ஒரு அவை வாழ்க்கைக்குத்தான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். நீங்கள் இப்படிப் பல பரிமாணங்களில் இன்னும் விஷயங்களைக் கொண்டுவரவேண்டும்.

பகவத்சிங்: இங்கு வந்திருக்கும் ஒரு இளைஞரின் வாழ்வின் தொடக்கமும் அவன் எப்படியான ஒரு வாழ்வைத் தேட முயற்சிக்கின்றான் என்பதும் கடைசியில் எப்படி வாழுமிடகிறது என்பதன்தும் தொடரத்

தான் இப்படங்கள் சித்தரிக்கின்றன எனத் தோன்றுகிறது.

தேவதாசன்: அசோக் சொன்ன குறிப்பைத்தான் நான் திரும்பவும் சொல்ல வருகிறேன். அதாவது கறுப்பு வெள்ளைப் படங்களுக்குள் நிறைய விஷயங்களை நாங்கள் ஓளித்துவிடலாம். இதை நீங்கள் கவனத்தில் எடுக்கவேணும். ஏனென்றால் உலகம் நிறங்களால் ஆனது. அதைக் கறுப்பு-வெள்ளைக்குள் சுருக்குவதென்பது நாங்கள் சொல்ல விரும்புகின்ற விஷயத்தை இலகுவாகச் சொல்ல முயற்சிப்பதுதான். இதை ஒரு குறைபாடுள்ள விடமாகத்தான் பார்க்கிறேனேயன்றி ஒரு கெட்டித்தனமான விடமாக என்னால் பார்க்க முடியாது. அவலங்களும் கலரிலைதான் இருக்கு. அதை நீங்கள் சரியாக வெளிக்கொண்றுவதுதான் கலை. கறுப்பு-வெள்ளை என்றொரு காலம் இருந்ததுதான். ஆனால் கலரில் எல்லாவற்றையும் வெளிக்கொண்றுவதற்கான தொழில் நுட்பங்கள் எல்லாம் வந்துவிட்டன. எனவே நாங்கள் அந்தக் கறுப்பு-வெள்ளைக் காலத்தை முடித்துவிடுவோம். உங்களுடைய இந்தக் கறுப்பு-வெள்ளை விளையாட்டு ஓளிப்புமறைப்பு விஷயமாகத்தான் எனக்குத் தெரிகிறது. அதனால் நீங்கள் உங்களுடைய அடுத்த யணைத்தை கலரில் தொடரவேணும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜெகா: இவர் போட்டோகிராபியில் காட்டி இருக்கிற கெட்டித்தனத்தை printingஇல் காட்டவில்லை என்றுதான் தெரிகின்றது. இதை இவர் manuel printingஇல் செய்யவில்லை. செய்திருந்தால் இந்த போட்டோக்களின் details வேறுமாதிரி இருந்திருக்கும். கறுப்பு-வெள்ளைப் படத்தில் இருக்கும் உயிர்ப்பு கலர்ப்படத்தில் இருப்பதில்லை. printingஇல் கவனம் செலுத்தினால் இவருடைய அடுத்தடுத்த கண்காட்சிகள் நிச்சயம் மேளங்தாக இருக்கும்.

அடுத்ததாக, இலங்கை இனப் பிரச்சினைக்கான அரசியல் தீர்வு பற்றிய கலந்துரையாடல் நிகழ்வில் முதலாவதாக சீந்திரன் இதுவரை இலங்கையில் இருந்த யாப்புக்களும் அதன்மீதான விமர்சனங்களும் என்ற தலைப்பில் பேசினார். இந்நிகழ்வுக்கும் பராராஜ சிங்கம் தலைமை வகித்தார்.

சீந்திரன்: இலங்கையில் இன்று மீட்சி ஓன்றினைப் பெற முடியாது, மிகமோசமடைந்து கொண்டிருக்கும் பிரச்சினையான இனமுரண்பாட்டுக்கு நிரந்தரத் தீர்வொன்றை உத்தேசமாகவேணும் வரைவு செய்வதில் இருந்து வருகின்ற இழுப்பிகள் தொடர்ந்தபடியே இருக்கின்றன. தெளிவான முடிவொன்றுக்கு பிரதி நிதித்துவ அரசியலாளர்களால் வரமுடியவில்லை. இலங்கை ஒரு பெளத்த, சிங்கள ஒற்றையாட்சிக் குடியரசு நாடென்பதில் இருந்து இம்மியவேணும் பன்மைத்துவ அரசியலை நோக்கி நகர்வதில் பெரும் பான்மை இனக்கட்சிகள் தோற்றுப் போகின்றன. இதனால் இலங்கையின் பெரும்பான்மைத் தென்பகுதி மக்கள் முன்னால் இவர்கள் எந்தத் தீர்வுத் திட்டத் தினையும் துணிச்சலுடனோ இதய சுத்தியுடனோ முன்வைக்காமையினால், மலினமான முறையில் பரப்புரை செய்யப்படும் இனவாத அரசியலுக்குள் மக்கள்

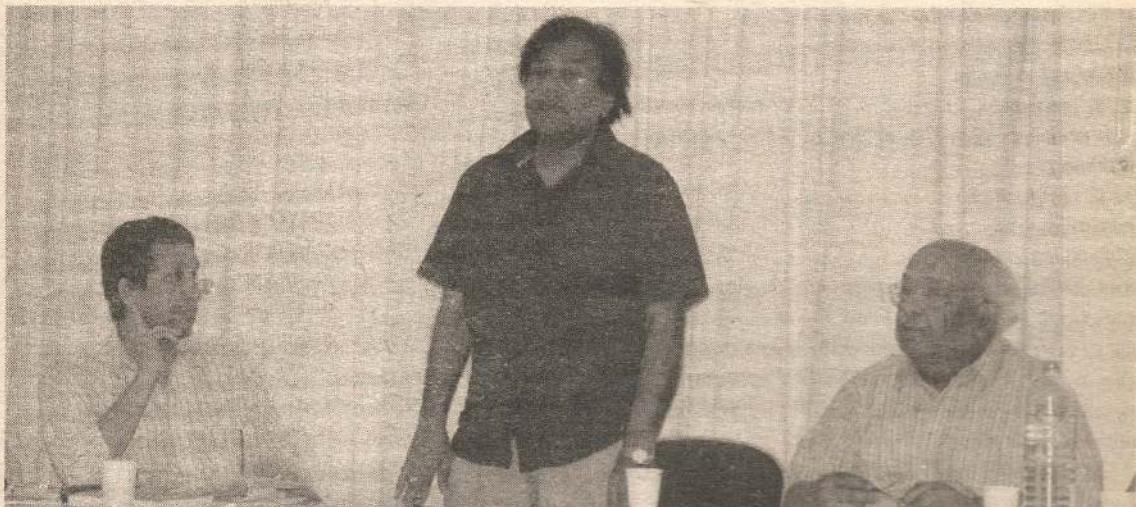
தொடர்ந்தும் இழுத்துச் செல்லப்படுகின்றனர். தற்காலி கமான இராணுவ வெற்றி கோல்விகளை முன்னிறுத்து வதன் மூலம், அடிப்படையான சிக்கல்கள் ஆரவாரங் களுக்குள் மறைக்கப்படுகின்றன. சுதந்திர இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றினைக் காய்தல் உத்தவின்றி அனுகும்போது இலங்கையில் நிலவுகின்ற பன்மைத் துவ மறுப்புக் குணாம் சத்தின் அடிப்படைகள் தெளிவாகின்றன.

ஒரு அரசியல் அமைப்பை நிர்ணயம் செய்கின்ற அரசியல் யாப்புக்களில் வரலாற்றிலும் மற்றும் காலத் திற்குக் காலம் யாப்பில் ஏற்படுத்தப்பட்ட திருத்தச் சட்டங்கள் மற்றும் அவற்றுக்கு அமைவாகச் செய்யப்பட்ட ஓய்வந்தங்கள் போன்றவையும் அதன் அடிப்படைவளர்ச்சியான 'நாம் ஒரு தேசத்தின் மக்கள்' என்ற உணர்வினை வளர்த்தெடுப்பதற்கு மாறாக அதனைச் சீரழித்த போக்கே இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றின் பரிணாமப் போக்கில் எஞ்சி நிற்கின்றன.

பதவிகளைக் கொண்டிருப்பவர்

(நிதி ஒதுக்கீடு மேற்படி அமைச்சர்களுக்கு 60%, ஏனைய 106 அமைச்சர்களுக்கு மிகுதி 40%)

அமைச்சரவை கலைக்கப்பட்டாலும் தனது பதவிக் காலம் முடியும் வரை ஜனாதிபதி பதவியை வகிப்பார். அமைச்சர்களை, அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கையை, அமைச்சின் விடயங்களைத் தீர்மானிப்பவர். எந்த வொரு அமைச்சின் விடயத்தையும் தான் விரும்பிய போது பொறுப்பேற்கலாம். அரசின் உயர் உத்தியோகத்தர்களையும் வெளிநாட்டுத் தூதுவர் களையும் நியமனம் செய்யபவர். பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அல்லாதவர்களுக்கும் வேறு அமைச்ச விடயங்களை ஒப்படைக்கலாம். முதலீட்டுச் சபை, தென்னிலங்கை அபிவிருத்தி அதிகாரசபை போன்ற நிறுவனங்களை தனது தனிப்பட்ட விருப்பத்திற்கு அமைய நிறுவலாம். யுத்தத்தை அல்லது சமாதானத்தை உத்தியோக பூர்வமாகப் பிரகடனப்படுத்தலாம். அவசரகால நிலை

காலனித்துவத்திற்குப் பிந்தைய இலங்கையில் ஆட்சி புரிந்த எந்த அரசும் அந்நாட்டின் சிறுபான்மை இனங்களின் உரிமைகளையோ நாட்டின் பன்மொழி, பன்மத, பல்லின, பல்கலாச்சாரத் தன்மைகளையோ ஒரு சாதகமான அமைவாகக் கண்டுகொள்ளாமல் பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் என்பதன் பேரால் ஒரு எதேச்சாதிகார அரசியல் நியமத்தினை நோக்கிச் சென்று இன்றைய கட்டம் வரை கொண்டுவந்து விட்டுள்ளன. இன்று இலங்கையின் நிறைவேற்று அதிகாரங்கள் கொண்ட ஜனாதிபதிக்குரிய அதிகாரங்களைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்: அரசுத் தலைவர், அமைச்சரவையின் தலைவர், முப்படைகளின் தலைவர், அரசாங்கத்தின் தலைவர், தனது கட்சியின் தலைவர், சட்டமா அதிபரையும், உயர் நீதிமன்ற பிரதம நீதியரசரையும் நியமனம் செய்யபவர், மற்றும் ஜனாதிபதிச் செயலகம், சமய விவகாரங்கள், நிதித் திட்டமிடல், பாதுகாப்பு, தேசத்தைக் கட்டி யெழுப்புதல் ஆகிய ஐந்து அமைச்சக்களின் அமைச்சர்

மையைப் பிரகடனப்படுத்தலாம். தனது குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு அந்தியுர் அரசு பதவிகளை வழங்கலாம்.

இலங்கையின் இவ்வாறான இன்றைய யதார்த்த நிலையில், மேற்படி நிலைமைகள் ஏற்படக் காரணமான மூலகாரணிகளைப் புரிந்து கொள்ளாமல், அவை எவ்வகைத்தாக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை ஊடுசென்று நோக்காமல், அவை எவ்வாறு வரலாற்றின் சமைகளாகவும், சமுகமான தீர்வுக்கும், இனங்களுக்கிடையிலான புரிந்துணர்வுக்கும் மற்றும் அமைதிக்கும் அபிவிருத்திக்கும் தடங்கல்களாக இருக்கின்றன என்பதை நூலுக் அறியாமல், தீர்வுகளின்றை எட்டுவதை நோக்கி நாம் நகர முடியாது.

இலங்கையின் அரசியல் சாசனங்கள் ஒரு முரண்வார்ச்சி

1505இல் இலங்கையில் காலனித்துவ ஆட்சி தொடர்க்குவதற்கு முன்னால் அங்கே கோட்டை, கண்டி, யாற்பானம் ஆகிய மூன்று இராச்சியங்கள் இருந்தன. போர்த்துக்கீசருக்கும், ஷல்லாந்தருக்கும் முழு இலங்கை

கையினையும் கைப்பற்ற முடியவில்லை. பெருமளவில் இவர்கள் கரையோரங்களையே ஆண்டனர். 1802இல் இலங்கையின் ஆட்சிப் பொறுப்பு ஆங்கிலேயரின்கைகளுக்கு முற்றாக மாறியது. இந்தியாவில் இருந்ததைப் போன்று கிழக்கிந்திய கம்பனி மூலம் ஆட்சிப்பிரவுது போல்லாது. அந்த ஆண்டிலேயே இலங்கை நேரடி பிரித்தானிய ஆட்சிக்குப்பட்ட முடிக்கூரிய முதல் கால வித்துவநாடாக ஆக்கப்பட்டது.

கண்டி இராச்சியத்தைப் பல குழ்ச்சிகளின் மூலம் கைப்பற்றி, 1815ம் ஆண்டு கண்டிய ஆட்சித் தலைவர் கலூடன் கண்டிய ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது. கீழ்வரும் அந்த ஒப்பந்தம் 12 சரத்துக்களைக் கொண்டிருக்கின்றது.

1. கண்டி இராச்சியத்தின் சகலவகை அரசரிமையும் மலபார் இன் அரசனான ஸ்ரீவிக்கிரமராஜசிங்கனி டமிருந்து பறிமுதல் செய்யப்படுகிறது.

2. அரசன் தோல்வியடைந்துவிட்டாக இத்தால் உறுதிப்படுத்தப்படுவதோடு, முடியிறக்கம் செய்யப்பட்டு. அவனுக்கிருந்த இராச்சியத்தின் மீதான மரபு நிதியான அரசரிமை நீக்கப்படுவதுடன், இல்லாதொழிக்கப்படுகின்றது.

3. அவனுடைய சகல உறவினர்களில் ஆண்கள் அனைவரும் இத்தீவிலிருந்து நாடு கடத்தப்படுகின்றனர்.

4. பிரித்தானிய சாம்ராச்சியத்தின் இறைமையின் அடிப்படையில் ‘அதிகாரம்’ எனப்படுவாக்களுக்கும், திசாவைகளுக்கும், முகத்தலாக்ககளுக்கும், கோற ளைகள், விதாணகள் மற்றும் விளம்புகளை அதிகாரி களுக்கும் அவரவர் அதிகார நிலைக்குத் தக்கவாறு வழங்கப்படுகின்ற உரிமைகள், சலுகைகள் மற்றும் அதிகாரங்கள் நீங்கலாக காலனித்துவ அரசு அதன் ஆணையாளர்களின் மூலம் ஆட்சிநடாத்த அதிகாரம் வழங்கப்படுகின்றது.

5. பெளத்த மத்த மாற்றப்படக்கூடாதென்பதுடன் அதன் உரிமைகள் பேணிப் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்பதும் இத்தால் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது.

6. எல்லாவகைச் சித்திரவுதைகளும் மற்றும் அங்க வினர்களாக்குவதும் இத்தால் நீக்கப்படுகின்றது.

7. ஆணையாளர் மட்டுமே ஒரு நபருக்கு மரண தண்டனை வழங்கலாம். அத்துடன் அரசாங்கத்தால் உரித்து வழங்கப்பட்ட அரசு பிரதிநிதி ஒருவரின் முன்னையிலேயே மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்படலாம்.

8. நாட்டில்நடைமுறையில் இருந்து வருகின்ற வழக் கங்களுக்கேற்ப கண்டிய மக்களின் மீதான எல்லா வகை சிவில் மற்றும் குற்றவியல் வழக்குகள் நீர்க்கப்படும். எங்கே எப்போது அரசின் தலையிடு இவற்றுக்கு அவசியம் என்பதை அரசாங்கமே தீர்மானிக்கும்.

9. கண்டிய மக்கள் அல்லாதோருக்கான நீர்ப்புக்கள் பிரித்தானியச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் வழங்கப்படும்.

10. மூன்று, நான்கு கோற ளைகள் மற்றும் சப்பிரகமுவா இணைப்பு பற்றிய அறிவிப்பு இத்தால் நீக்கப்படுகின்றது.

11. இங்கிலாந்து அரசருக்குச் சேர வேண்டிய

மற்றும் தீவின் உள்ளூர் சேவைகளுக்கான கொடுப் பனவுகள் யாவும் அறவாக்கப்படவேண்டும்.

12. வியாபாரம் மற்றும் வர்த்தகம் என்பன ஆணையாளரால் மட்டுமே சௌதி செய்யப்படலாம்.

இந்த ஒப்பந்தத்தில் இருந்தே ஒரு கூட்டாட்சி மறையிலான தீர்வில் அன்றைய கண்டிய ஆட்சித் தலைவர்கள் நாட்டான் கொண்டிருந்ததை அறிய முடிகிறது.

1927ம் ஆண்டு பொன்னார் அரசியல் சீர்திருத்த ஆணைக்குமுக்கும், பின்னர் 1947ம் ஆண்டில் சோல் பெரி (அரசியல் யாப்பாக்க) ஆணைக்குமுக்கும் கண்டியத் தலைவர்களே சமஸ்தி அடிப்படையிலான அரசியலையைப்பைப் பரிந்துரை செய்தனர்.

அவர்களின் பரிந்துரை பின்வருமாறு அமைந்தி ருந்தது: போர்த்துக்கேயரின் வருகைக்கு முன் இலங்கை ருகுணம், மாயா, பிரிதி ஆகிய மூன்று இராச்சியங்களாகப் பிரிந்திருந்தது என்பதால் தமிழர்கள் அதிகம் வாழும் வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்கள், கண்டி மாகாணம், கரையோரச் சிங்களவர்கள் வாழும் தெற்கு-மேற்கு மாகாணங்கள் என்ற சுய ஆட்சி பொருந்திய மூன்று இராச்சியங்களாகப் பிரிக்கலாம் என்றும் இதன்மூலமே ஒரு இராச்சியம் இன்னொரு இராச்சியத்தின்மீது அதிகாரம் செலுத்துவதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம்.

1833இல் இலங்கையில் ஹோல்புறாக் அரசியல் சீர்திருத்தம் மூலம் சட்ட சபை ஒன்று உருவாக்கப்பட்டு, படிப்படியாக சதேசிகளும் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள். 1889இல் இருந்தே கண்டிய மற்றும் மூஸலிம் பிரதிநிதிகளுக்கு சட்டசபை இருப்புக் கிடைத்தது. பின்னர் சிறுசிறு சீர்திருத்தங்கள், மாற்றங்கள் 1910, 1921, 1924 ஆகிய ஆண்டுகளில் மறையே குறுமக் கலஸ், மன்னிங், மன்னிங்-டெவான்சையர் ஆகியவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டன. கல்வியும் செல்வமும் உடைய ஆண்களுக்கு மட்டும் வழங்கப்பட்ட வாக்குரி மையின் மூலம் பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை 1910இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு 1912இல் நடந்த முதலாவது தேர்தலில் இலங்கை மக்களின் பிரதிநிதியாக பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்கள் தெரிவி செய்யப்பட்டார். இலங்கையர்களின் முதல் அரசியல் கட்சியான இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ் 1919இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பொன்னம்பலம் அருணாசலம் என்ற தமிழரே அதன் முதல் தலைவர்கள் தேசிய காங்கிரஸ் சுயராஜ்யக் கோரிக்கை வைப்பதற்கு முன்பாகவே இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ் பூரண சுதந்திரம் பற்றிச் சிந்தித்தது. ஆரணால் சிங்களத் தலைவர்கள் இவ்வியக்கத்தைச் சிங்களவர்களுக்கான இயக்கமாகவே கண்டனர். இதனால் பொன்னம் பலம் அருணாசலம் அதிலிருந்து விலகிப் பின் சில காலங்களில் மறைந்துவிட்டார்.

டொன்னார் ஆணைக்குமுள்ள அரசியல் சீர்திருத்தத்தினால் 1931இல் இலங்கையில் சர்வஜன வாக்குரிமை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு 1933இல் முதலாவது சட்டசபைத் தேர்தல் நடைபெற்றது. அன்றைய முழுசுக்தந்திரத்தை கோரிக்கையாக்கி காந்திய வழி நின்று சமூகப் புரட்சியினை முன்றிப்பந்தனையாக்கி 1924இல்

ஆரம்பிக்கப்பட்ட மாற்பாண வாலிபர் காங்கிரஸ் 1936இல் நடைபெற்ற தேர்தலைப் பகிள்கரிக்குமாறு அறைகளை விட்டதைத் தொடர்ந்து கணிசமான தமிழர் சட்டசபையைப் பிரதிநிதிகளாக ஆக்கப்பட வில்லை. இரண்டாம் உலகமகாயுததம் காரணமாக அடுத்த தேர்தல் 1947இலேயே மீண்டும் நடைபெற்றது. 1947இல் சோஷ்பரியின் யாப்பு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு 1948இல் சுதந்திர யாப்பாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. மலையக மக்கள் தமிழர்கள் என்பதாலும், அவர்கள் கடந்த தேர்தல்களில் இடதுசாரிகளை ஆதரித்தார்கள் என்பதாலும் 1949இல் அவர்களது பிரஜாவரியை புரிக்கப்பட்டு நாடற்றவர்கள் ஆக்கப்பட்டனர். 1956இல் கொண்டு வரப்பட்ட தனிச் சிங்களச் சட்டம் எதிர் காலத்தில் நாட்டைச் சீரிக்கக் காரணமாக அமைந்தது. இவையும் இன்னும் இவைபோன்றவையும் சோஷ்பரியின் யாப்பில் சிறுபான்மை இனங்களின் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்று கருதப்பட்ட 29வது சுதந்தின் உட்பிரிவில் காணப்பட்ட சட்டத்திற்கு முரணாகவே கொண்டுவரப்பட்டன. இதற்கெத்தாக கோமறைக் கழகம் (Privy Council) வரை சென்ற கோமஸ்வரன் வழக்கு, ரணசிங்க வழக்கு போன்றவைகள் மூலம் நிருபணமாகிய பாரானுமன் றத்தின் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரங்கள் பற்றிய புதிய விளங்கங்கள், 1972இல் உருவாக்கப்பட்ட புதிய குடியரச யாப்பு கொண்டு வருவதற்கு பலவற்றில் ஒரு காரணியாக அமைந்திருக்கலாம். முதலாவது குடியரச யாப்பில் பெளத்தம் முதன்மை மதமாக ஆக்கப்பட்டது.

அரசியல் சாசனம் என்பது ஆஸ்பப்புவர்களிடமிருந்து முழுஉள்ளென அதிகாரத்தினைப் பெறுகின்ற அரசின் உரிமைப்பத்திற்ம். அரசின் வடிவமைப்பதுடன் அரசின் நோக்கம், அதன் ஒவ்வொரு தினைக்களத்தினதும் அதிகாரம், அரசாங்கம் - சமூகம் என்பவைகளுக்கிடையிலான உறவு, அரசின் நிறுவனங்களுக்கிடையிலான உள்ளார்ந்த உறவுகள் மற்றும் அரசுத்திகாரத்தின் எல்லைகள் ஆகியவற்றைத் தீர்மானிக்கின்றது. அதனால் ஒரு சிலில் சமூகத்திற்கும் அதனது அரசுத்திகாரத்திற்கும் இடையிலான ஒரு அடிப்படையான உடன்படிக்கை என்று கொள்ளப்படும். ஒரு யாப்பினதுவளர்ச்சி என்பது அதன் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு வளர்ச்சியே. ஆனால் இலங்கையில் அதனை ஒரு முரண்வளர்ச்சியாகவே காணலாம். ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனவினது அரசாங்க மானது ஜெந்தில் ஆறு பெரும்பான்மை அங்கத்தவர்களை 1977இல் தேர்தலில் பெற்றின் இரண்டாவது குடியரச அரசியல் யாப்பு 1978இல் இருந்து நடை முறைக்கு வந்தது. இது 17சட்டச் சீரிருத்தங்களுடன் இன்று நடைமுறையில் இருக்கின்றது. ஐநாதிபதி முறைக்கு மாற்றிடான பதிலிகாக பாரானுமன்றம் சார்ந்த மந்திரி சபை ஆட்சி ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டாலாயே முதலில் அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்படலாம். தென் பகுதி மக்களின் மனங்களில் ஆழமாக வேருந்தி இருக்கும் தமிழ்தலைவர்களில் கோட்பாடு இலங்கையின் இன்றைய அரசியல் போக்குக்கு எவ்வளவுதாரம் காரணமாக அமைகின்றது என்பது மேலும் ஆய்வுக்குரியிடு. தமிழ்தலைவர்களில் கோட்பாடு என்பது இலங்கை புத்த மதத்தின்

பொருட்டு கௌதமபுத்தரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தீவு என்றும் அதன் முதல் மனிதன் விஜயன் என்றும் அவனது வழித்தோன்றல்களும் புத்தமதத்தினைக் காப்பதற்கென்றே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வர்கள் என்றும் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. அரசு என்பதும் அவனுடையே தோற்றும் பெறுகின்றது.

(பிரசேர்க்கை : யோகரட்னம்:

1. 56ம் ஆண்டு கொண்டு வந்த சிங்களமொழிச் சட்டத்தில் ஒரு உபயிரிவொன்று வந்தது. அதை நிங்கள் இதில் குறிக்க முடிந்து விட்டார்கள். தமிழமொழி விசேஷ பிரிவு. இதை ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் தனிச் சிங்களச்சட்டம் மட்டும் கொண்டுவரப்பட்டதான் ஒரு உணர்வை நாங்கள் கொடுக்கிறோம்.

2. 72ம் ஆண்டு யாப்பில் பெளத்தமதம் அரசமதமாக கப்பலில்லை. அரசியல் யாப்புதயாரிக்கப்பட்டபோது அரசியல் நிறையைசைப்பை ஒன்றைக் கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா கூட்டு இருந்தார். எங்களுடைய தமிழ்த் தலைமைகள் அந்தச் சந்திப்பிற்குப் போவதற்கு மறுத்துவிட்டார்கள். மாறாக தமிழ்க் கட்சியின் யாழ்ப்பானப் பகுதி மேயராக இருந்து உயர்ந்திமென்ற நீதியரசர் சி. எக்ஸ். மார்ட்டின் போய்ச் சேர்ந்தார்.

3. ஜே.ஆரின் புதிய அரசியல் யாப்பில் அரசமதம் பெளத்தம் எனக்கொண்டு வரப்பட்டபொழுது தமிழருக்காக்கட்சியினரே அதற்கு ஒத்துக்கையொப்பமிட்டார்கள்.

நிகழ்வில் இரண்டாவதாக வி. சிவலிங்கம் அவர்கள் இதுவரை முன்மொழியப்பட்ட தீவுகளும் அவற்றின் விபரங்களும் மற்றும் தற்போது சர்வகட்சி மகா நாட்டில் முன் வைக்கப்பட்ட தீவுகள் என்பது குறித்து பேசினார்.

சிவலிங்கம்: கொழும்பில் இருந்து பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்ட முந்நாறுக்கும் மேற்பட்ட தமிழர்களை மீண்டும் அந்தந்த இடங்களிற்கு தீருமிகி அனுப்பப்பட்ட தகவல் கிடைத்த கணத்தில் நின்று பேச கிறோம். இது குறித்த மனித உரிமை அமைப்புகளின் தீவிரமான செயற்பாடும் வழக்குத் தாக்கவும் அரசைப் பணியிலைக்கும் ஒரு நிலைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கின்றது. இதை நான் ஏன் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் நாங்கள் இதற்குத் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்திருந்தால் அரசின் நிலைமைகள் இன்னும் மோசமான நிலைக்குப் போயிருக்கக்கூடும். நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு அரசியல் கருத்துக்கை கொண்டவர்களாக வெவ்வேறு அமைப்பைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் சில விடயங்களில் தீர்க்கமான ஒரு முடிவை எடுக்க வேண்டிய காலகட்டத்துக்கு வந்திருக்கின்றோம்.

சர்வகட்சி மாநாட்டுக் குழுவுக்கு தரப்பட்டிருக்கின்ற தீர்வுத் திட்டங்கள் பற்றிய கருத்துகள் என்பது தலைப்பு.

சர்வகட்சி மாநாட்டுக் குழுவிற்கு சிறீலங்கா சுதந் தீர்க்கட்சி, ஈழமக்கள் பூர்த்திகர விடுதலை முன்னணி, கல்விமான்கள் குழு-தில்லை விதாணவின் அறிக்கை, தமிழ்மக்கள் விடுதலைப்பலிகளின் தீவு அறிக்கை - இப்படியாக கிட்டத்தட்ட 13 கட்சிகள் இந்தத் தீர்வுத் திட்டங்களைச் சமர்ப்பித்திருக்கின்றன.

நான் முக்கியமான ஒரு தீர்வுத்திட்டம் பற்றிப் பேசுகிறேன். இங்கு கூடியிருக்கும் நாங்கள் ஒன்றும் பெரிய கல்விமானங்கள் அல்ல. இங்கு கூடியிருக்கிற வர்கள் அனைவரும் அன்றாட வாழ்க்கைப் போராட்டத் திற்கான சிக்கவில் மாட்டிக் கொண்டிருப்பவர்கள். எப்படி இருப்பினும் தாயகம் தொடர்பான சிந்தனைகள் எந்தக் கணத்திலும் எங்களை விட்டு அகலாதிருக்க முடியாதபடி எங்களது இருப்பு அமைந்துள்ளதாலும் இதுபற்றி எங்கள் உள்ளக் கிடக்கக்கூடியில்லைப் பேசத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம். கடந்த ஜனாதிபதித் தேர்தல் இரண்டு முக்கியமான விடயங்களை முன்வைத்து நடைபெற்றது. ஐ. தே. கட்சி சார்பில் ரணில் சமஸ்தி அடிப்படையிலான தீர்வையும் மகிந்த ஒழிறையாட்சி யின் கீழான தீர்வையும் சொன்னார்.

அனைத்துத் தமிழ்களும் ரணிலுக்கு வாக்களித்து தங்கள் வர்க்க விசுவாசத்தைக் காட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. மாறாகத் தேர்தலுக்குச் சில தினங்களுக்கு முன்பாக தமிழ்கள் வாக்குச் சாவு டிக்குச் செலவுதற்கான தடை உத்தரவு பிறப்பிக்கப் பட்டது. தமிழ்களுடைய இறைமையை நாங்கள்தான் பாதுகாப்போம் என்கிற வாதம் கிடைப்பட்டது. சிங்கள அரசாங்கம் எங்களுக்கு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. தமிழருக்கான அரசு எங்களிடம் உள்ளது என்றார்கள். சமஸ்தி அடிப்படையிலான தீர்வைக் கூறிய ரணிலுக்கு வாக்களிக்கும் தமிழ்மக்களைத் தடுப்பதற்கு எத்தனை

கொண்டிருக்கிறது. காலம்காலமாகக் காக்கப்பட்டு வந்த கலாச்சாரங்கள் இப்போது அகதி முகாம்களுக்குள் வேறுபல வடிவங்களை எடுத்து வருகின்றன. உதாரணத்துக்கு இன்று பதினாறு பதினேழு ஆண்டுகளாக புத்தனத்தில் வாழும் முஸ்லிம்கள்.

ஜனாநாயகத்திற்கான மாற்றுத்தைக் கோரி நிற்பவர் களுக்கு திஸ்ஸ விதாரண அறிக்கை அதற்கான வடிவங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. இது இரண்டு முக்கிய மான சம்பவங்களைக் குறிப்பிடுகின்றது.

ஒன்று, சிறுபான்மை இனங்களுடைய பாதுகாப்பு எவ்வாறு உறுதி செய்யப்படவேண்டும் என்பது. அதில் சமஸ்தி என்ற சொற்பிரயோகம் பாலிக்கப்படாவிட்டாலும் அத்தீர்வுக் கொள்கைகள் சமஸ்தி அடிப்படையிலானது.

இரண்டு அதிகார மையங்கள்பற்றிப் பேசுகிறது. மாகாண அமைப்பு, மத்திய அரசு. மாகாண அமைப்பிலும் மத்திய அரசிலும் சிறுபான்மை இனத்தின் பிரதிநிதித் துவம் வலியுறுத்தப்படுகிறது. அதிகாரப்பரவலாக்கம், அதிகாரப் பகிரவு என்பனவற்றின் மூலம் சிறுபான்மை இனங்களின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. சம்பந்தத் துவம் அமெரிக்காவின் இரண்டு முக்கியஸ்தர்கள் இலங்கைக்குத் தெருக்கின்றன. ரிச்சர்ட் பெலஸர் என்ன சொல்கின்றார் என்றால் புலிகளின் யாங்கரவாத நடவடிக்கைகளும் வன்முறைகளும் நிற்பாட்டப்பட வேண்டும். அதேநேரம் அரசாங்கமும் அதிகாரப் பரவலாக்கல் மூலம் இவற்றைச் சீரமைக்க வேண்டும். ஒரு பத்திரிகை நிருப்புக்கு அமெரிக்கத் தாதுவர் அளித்த பேட்டி ஒன்றில் இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு சமஸ்தி அரசு தான் என்று கூறுகின்றார். உங்களுடைய தீர்வைப் புலிகள் ஏற்காவிடில் அப்போது என்ன செய்வதென்று கேட்பதற்கு அவர் சொல்கின்றார். புலிகளுடைய கட்டுப்பாட்டில் இருக்கின்ற தமிழ்மக்கள் மிகவும் ஒடுக் கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அரசியல் தீர்மானம் என்ன பேசுவார்கள் என்பது எமக் குத் தெரியும். ஆனால் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாலிருக்கும் தமிழ்மக்கள் - அதாவது தமிழ்ப் பிரதேசங்களிலும் சிங்களப்

பிரதேசங்களிலும் வெளிநாடுகளிலும் வாழுகின்ற தமிழ்மக்கள் இவர்கள்தான் பெரும்பான்மை. இவர்கள் ஏற்கின்ற ஒரு தீர்வை அரசு முன்வைக்க வேண்டும். அதாவது சர்வகட்சி மாநாடு இந்தத் தீர்வை வைக்க வேண்டும். அவர் தெளிவாகச் சொன்னார்: புலிகளை விட்டு விடுங்கள். நீங்கள் இந்தப் பெரும்பான்மைத் தமிழ்மக்கள் ஏற்றுக்கொள்கையை ஒரு தீர்வையையுங்கள். அப்போது அவர்களின் எதிர்காலம் தானாகவே தீர்மானிக்கப்பட்டு விடும்.

நாங்கள் வெறுமனே புலிகளுக்கு எதிராகவோ வேறு அமைப்புகளுக்கு எதிராகவோ பேசிக்கொண்டிருப்பதில் அர்த்தமில்லை. நாங்கள் தீர்வுத்திட்டம் பற்றி, முக்கியமாக, திஸ்ஸ விதாரணவின் தீர்வுத்திட்டத்தை எப்படிப் பார்ப்பது என்பது பற்றியும் அதனை எப்படிமுன்னெடுப்பது என்பது பற்றியுமான விவாதங்களிலும்

கோட்டுரூபாய்கள் கையளிக்கப்பட்டன. அதன் பின்னான குழ்ச்சிகள் என்பன அம்பலத்திற்கு வரும் நாள் வெகு தூரத்தில் இல்லை. இந்த அரசியல் தீர்வுப்பற்றி இந்தக் காலகட்டத்தில் பேசுவதற்குரிய முக்கியமான தெரிவு என்ன?

இதில் முக்கியமானது என்னவென்றால் போராட்டம் பலவினப்பட்டுக் கொண்டுவருகிறது. அங்கு வாழ்கின்ற ஒவ்வொரு தமிழர்களும் நாட்டை விட்டு எப்போது வெளி யேறலாம் என்ற நிலையிலும் தங்கள் உயிரை எப்படிப் பாதுகாப்புத் தமிழ்மக்களும் உள்ளனச்சலுடனும் தான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இலட்சக் கணக்கானவர்கள் தினமும் அகதி களாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு புழும் அரசு, யாங்கரவாதத்தை ஒழுக்கிறோம் என்று சொல்லி அகதி அலையைப் பெருப்பித்துக்

அது பற்றிய கருத்துப் பரிமாற்றங்களிலும் வெகுதலிருமா கவும் இறுக்கத்துடனும் பயணம் செய்ய வேண்டும்.

பத்ரி: இன்பிரச்சினைக்கான தீர்வு என்பது இது ஒரு பக்கப் பிரச்சினையா? ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பிரச்சினையா? ஓட்டுமொத்தமாக தமிழ்த் தரப்பு என்று சொல்லப்படுவர்கள் என்று இல்லாமல் மூஸ்லிம்கள், தலித்துகள், பெண்கள் என்று சொல்லப்படுவர்கள் அதாவது பிரச்சினையின்மீது அக்கறை உள்ளவர்களில் யாரைப் பிரதிநிதித்துவம்படுத்துகிறது? தீர்வுகள் என்பதை எவ்வாறு மூஸ்லிம்களைப் பழக்கனித்ததோ தலித்துகள் பிரச்சினைகளை உள்ளடுக்கவில்லையோ அப்போதே அதனை ஒரு ஐந்நாயக மறுப்பாகத்தான் கொள்ள முடியும். இப்படி ஒவ்வொரு பகுதி யினரதும் அபிலாலைகளையும் உள்ளடக்காத தீர்வுகள் வெறும் தினிக்கப்படும் தீர்வுகளாகத்தான் பார்க்க முடியும்.

நான் ஒரு மூஸ்லிமாகப் பேசுகிறேன். அப்போதில் இருந்து இப்போதுவரையிலுமான சகல பேச்சவார்த்தை களிலும் மூஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு மறுக்கப்பட்டு வருத்துள்ளது.

இப்போது APRC - சகல கட்சிப் பிரதிநிதிகள் குழு, பெரும்பான்மை அறிக்கை, பிறகு அந்தப் பெரும்பான்மை அறிக்கையில் ஒரு சிறுபான்மை அறிக்கையாக இந்த வடக்கு-கிழக்கு இணைப்புப் பற்றி வருகிறது.

இப்போது மூஸ்லிம்கள் எங்கே நிற்கிறார்கள்? அவர்களுடைய நிலை என்ன? அவர்கள் தங்களுடைய தரப் பில் இருந்து இந்த APRC அமைப்பிற்கு ஏதாவது விடயங்களைத் தீர்வு சம்பந்தமாக வழங்கியுள்ளாரா? கிழக்கு மூஸ்லிம் முன்னணி ஒரு அறிக்கையைத் தயாரித்திருப்பதாக சில இணையத் தளங்களில் வெளிவந்துள்ளன. இன அடிப்படையிலான (சிங்கள/தமிழ்/மூஸ்லிம்) தனி அலுகைகளை வழங்குவதை அது எதிர்க்கிறது. தமிழ்-சிங்கள - மூஸ்லிம் மக்களின் ஒற்றுமை கிழக்கில் உறுதிப்படுத்தப்படும் வகையில் அதிகாரப் பகுதிகள் இருக்கவேண்டும்.

மதசார்பு, மதங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும். எல்லா மதங்களையும் ஒரேயெனவு முக்கியத்துவத் துடன் பாரபட்சமற்றுப் பாதுகாத்தல். சிறீஸ்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் பெரும்பான்மை அறிக்கை வருவதற்கு முன்பாக ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அது உண்மையில் ஒரு ஆபிரிக்கச் சட்டவல்லுநரால் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மூஸ்லிம்களுக்கான ஒரு தனிஅலுகை அது வளியுறுத்துகிறது.

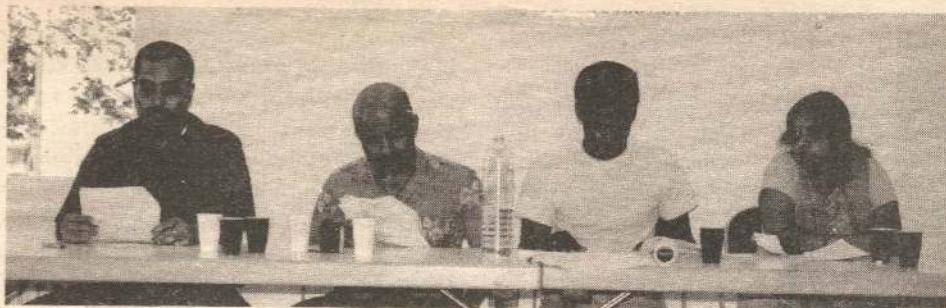
வடகிழக்கு இணைப்பு-பிணைப்பு பிரச்சினையை இன்றைக்கு எடுத்தால், இதற்கு மூஸ்லிம்கள் ஒரு தடைக்கல்லாக இருக்கின்றார்கள். எப்படி என்று பார்த்தால், புலிகளைப் பொறுத்தவரை மூஸ்லிம்களை வடக்கில் இருந்து விரட்டியாகவிட்டது. கிழக்கிலே விரட்டப் போனார்கள். முடியவில்லை. மூஸ்லிம்கள் இல்லாதிருந்தால்வடக்கு கிழக்கு என்னும் பாரிய பிரதேசத்தை தமிழ் அரசாக இலகுவில் செய்யலாம் என்பது புலிகளிற்கு உவப்பான விடயம்.

சிங்களவர்களால் தமிழர்கள் எவ்வளவு தூராம் ஒடுக்கப்படுகிறார்கள் என்று தமிழ்மக்கள் கருதுகிறார்

களோ அந்தப் பரிமாணத்திற்கு எந்த வகையிலும் குறைவில்லாது தமிழர்களால் மூஸ்லிம்கள் ஓடுக்கப் படுவதை மூஸ்லிம்கள் உணர்கின்றார்கள். இது வரலாறு கடந்து வந்த பாதை. தமிழ்பேசும் மக்கள் என்ற வரையறைக்குள் தங்களை அடையாளம் கண்டு கொண்டிருந்த மூஸ்லிம்கள் என் அதிலிருந்து மெது மெதுவாக விடுவித்துக்கொண்டு ஒரு தனி அடையாளத்தைக் கோரும் நிலைக்கு வந்தார்கள் என்பதை வரலாற்றுதியான சம்பவங்களைக் கொண்டு பார்க்க வேண்டும். தமிழிழக் கோரிக்கைப் போராட்டத்திற்குத் தங்களை இணைத்துக் கொண்டு போராடப் பற்பட்ட எத்தனையோ மூஸ்லிம்களைப் புலிகள் பலி கொடுத்தி ஞக்கிறார்கள். இது மிகவும் கொடுமையானது. எனவே இவர்களை இருட்டிட்டிப்புச் செய்துவிட்டு நாங்கள் எந்த ஒரு தீர்வுப்பற்றியும் பேசுமுடியாது.

ஒவ்வொரு இலக்கியச் சந்திப்பிலும் வடக்கில் இருந்து மூஸ்லிம்களை புலிகள் வெளியேற்றியதற்கான கண்டனத்தைத் தெரிவிக்கிறோம். இங்கு தீர்மானங்களை நாங்கள் தொடர்ச்சியாக நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் யதார்த்தம் என்னவென்றால், இத்தனை வருட காலமாக எதுவும் நடக்க வில்லை என்பதும், யாழ்ப்பாணத்தில் மூஸ்லிம்களின் பாரம்பரிய நிலங்கள் விலைபோய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதும்தான். இது புலிகளின் வெற்றி என்று தமிழர்கள் ஒருவேளை கொள்ளலாம். கிழக்கிலும் எத்தனையோ வழிகளைப் பிரயோகித்து இப்படியான ஒரு வெளியேற்றத்துக்கு முயற்சித்தார்கள். ஆனால் இன்று இராணுவத்தின் வெற்றியினால் அப்பகுதி மக்கள் இப்போது நிம்மதியாக மூச்ச விடுகின்றார்கள். இதை நான் இந்த இடத்தில் முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டும். (முதுார் வெளியேற்றம் பற்றிய ஆவணக் கட்டுரையை <http://uyirnizhal.com/pathivugal.htm>இல் பார்வையிடலாம்) மாழ்ப்பாணத்தை விட்டு வெளியேறாத தமிழர்கள் சிங்களவர்களை அரக்கர்களைப் போன்று பார்க்கும் தன்மையை உருவாக்கி இருக்கிறோம். இனி மூஸ்லிம்கள் பற்றியும் அய்யானதொரு நிலையைத்தான் தொடர்ந்து வந்த இந்த வரலாற் றப்பாதை வழிவகுப்பதை எதிர்காலத்தில் காண முடியும். மூஸ்லிம்கள் என்ற அடிப்படையில் அவர்களிடம் தமிழ்பேசும் மக்கள் என்று சொல்லி எடுக்கப்படும் எந்த முடிவுகளையும் தினிப்பதை அனுமதிக்க மாட்டோம். எங்களுடைய இறுதி மூச்சவரை இதற்கான ஜனநாயகம் போராட்டத்தில் நாங்கள் ஈடுபடுவோம்.

எம்.ஆர். ஸ்ராலின்: தமிழ்ச் சமூகத்தை ஒற்றைப் பரிமாணத்தில் புலிகள் பார்ப்பதைப் போல் பார்க்கப் போகிறோமா? அவர்கள் சொல்கிறார்கள் உங்களுக்கு இப்போது பிரச்சினை என்றால் அடக்கி வாசி யுங்கோ. அதெல்லாத்தையும் தமிழிழப் பாரானுமன் றத்தில் பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று. இலக்கியச் சந்திப்பானது நுண்஠ளங்களில் பிரச்சினைகளை விவாதிக்கும் ஒரு களமாகச் செய்யப்பட்டு வருவதைத் தொடரும் போக்கில் விவாதங்கள் அமையவேண்டும். மூஸ்லிம்கள், தலித்துகள், கிழக்கு மக்கள் மற்றும் பெண்கள் இவர்கள் எல்லோரினதும்

பிரச்சினைகளுக்கான ஒரு தீர்வுத்திட்டத்தைத்தான் சிங்கள அரசிடமோ சர்வதேசத்திடமோ முன்வைக்க வேண்டும். வரலாற்றுறவுத்தியாகப் பார்க்கும் பொழுது கிழக்கு மாகாணம் எப்போதுமே தமிழர் களுக்கு மட்டுமேயான பாரம்பரியப் பிரதேசமாக இருந்ததில்லை. மேலும் தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகளின் அறிக் கையில் மட்டும் தான் பெண்களுக்குரிய இடங்களுக்கு பற்றிக் கைத்ததிருக்கிறார்கள். ஆனால் சிங்கள முஸ்லிம் மக்களுக்கான சுயாட்சிப்பறி எதுவும் பேச வில்லை. கிழக்கு மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது தனியே பிரிந்தால் அங்கு தமிழருக்கும் முஸ்லிம் களுக்கும் இடையில் பிரச்சினைகள் தோன்றுவதற்கான வாய்ப்பில்லை. இன்றுவரை அப்படியொன்று நடந்ததாக சரித்திரமும் இல்லை. கிழக்கில் தமிழ்த் தேசிய வரவுக்குப் பின்புதான் இந்தப் பேதங்கள் இங்கு உருவாகிப் பின்பு கூற்றமையடைந்தது.

தேவதாசன்: இன்றைக்கு குறிப்பாக யாழ்ப்பானத் தைப் பொறுத்தவரை 4 அல்லது 5 இலட்சம் மக்கள்தான் அங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகமான வீதமானவர்கள் தலித்துகளாகத்தான் இருக்கின்றார்கள். தலித் மக்களின் வாழ்க்கைக்கு உத்தரவாதத் தைத் தரக்கூடிய ஒரு தீர்வுத்திட்டத்தை முன்மொழி வதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கின்றோம். தமிழில் கேட்டுவிட்டு வெளிநாட்டுக்கு ஓடிவந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் தமிழ்மக்களின் விருப்பங்களிற்கேற்ற மாதிரி நாங்கள் இந்தத் திட்டத்தை அனுகூலமாக விட்டியாது. மதக்கல்வி முற்றாக அகற்றப்பட வேண்டும். தலித்துக்கான இந்தத் தீர்வுகளையும் நிங்கள் உங்கள் தீர்வுத் திட்டத்தில் இணைத்துக் கொள்ளவிடுன் அது முரணமானதொன்றல்ல.

தனபால்: எல்லோரும் திருப்பதிப்படக்கூடிய தீர்வு என்பதற்கும் நியாயமான தீர்வு என்பதற்கும் இடையிலான வேறுபாட்டைப் புரிந்துகொண்டு நாங்கள் பேச வேண்டும்.

ராம்ராஜ்: திஸ்ஸவிதாரண அறிக்கையில் வடக்கு-கிழக்குப் பிரச்சினையோ அல்லது ஏனைய பிரச்சினை களையோ பற்றிப் பேசப்பாராமல் இருப்பதற்கான காரணம், அவற்றைக்கொண்டு வந்தால், APRCஇல் எடுக்கப்பட வேண்டிய தீர்மானங்கள் நிறைவேறுவதற்கு இன்னும் அதிக காலம் இழுத்தடிக்கப்பட்டு விடுமோ என்ற பயம்தான் காரணம். வடக்கு-கிழக்கில் உள்ள மக்கள்தான் இணைப்பு பிரிப்புப் பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். இப்போதைய பிரிப்பு சிங்கள அரசியல்

தலைமைகளின் அரசுக்குச் சாதகமான ஒரு காம்நகர்த்தல் என்றான் இதனைக் கொள்ள வேண்டும். புலிகள் எப்போதும் ஒரு அரசியல் தீர்வுக்கு வரமாட்டார்கள் என்பது தெரிந்த விடயம். அதனை அரசும் பரிந்து கொண்டு காலத்தைக் கடத்துகின்றது. இந்தச் சூழலில் புலம்பெயர் வாழ் ஜனநாயக சக்திகள்தான் இதனை முன்நகர்த்துவதற்கான உந்துதலைச் செய்வதில் தங்கள் பங்களிப்பை முக்கியமாக வழங்க வேண்டும்.

யோகுட்னம்: ஆய்வுகள் தீர்வுகள் முதலியவற்றில் ராடுபொயர்கள் வரலாறுகளை செய்திகளை மறைக்காது தெளிவாக வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

பகவத்சிங்: புதலித்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நாங்கள் இவ்வளவு காலமும் இலங்கையில் நடக்கும் விடயங்கள் தொடர்பாக பேசித் தீர்வுகளைக் கொண்டு வர ஒரு குழு அல்லது ஒரு தலைமையை உருவாக்கி ஒரு அழுத்தத்தைக் கொடுக்கத் தவறி இருக்கிறோம். இனம் தலைமுறையினருக்கு இவற்றை எடுத்துச் சொல்வதற்கான வழிவகைகளை உருவாக்குவதற்கு எதிர்கால சந்ததி எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதற்கான வழிவகைகளை இலக்கியச் சந்திப்பு போன்றவை வழிவகுக்கும் என நம்பகிறேன்.

கிருஷ்ண: நாங்கள் சில நாட்களில் இலங்கையில் போய்கிறங்கி புர்ச் செம்வழுபோல் கதைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அங்கு இப்போது ஆயிரக்கணக்கான வர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனை எப்படி உடனடியாக நிறுப்பட்டுவரு, அதற்கு நாங்கள் இப்போது என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைத்தான் நாங்கள் முதலில் யோசிக்க வேண்டும்.

அசோக்: எங்களுடைய விருப்பங்கள் என்பதும் யதாரத்தம் என்பதும் வேறுவேறு. நாங்கள் வைக்கும் தீர்வுகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட போவதில்லை, ஏனையில் அதற்கான அதிகாரங்கள் எந்தத் தமிழ்த் தரப்பி டரும் இல்லை. ஆனால் பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கும் தீர்வுத் திட்டத்தில் உள்ள மோசமானவற்றைக் கிளக்க முயற்சிக்கலாமே ஓழிய அதை நடைமுறைப்படுத்தும் பக்கத்தில் நாங்கள் இல்லை. இதை நாங்கள் முதலில் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். முஸ்லிம்கள், தலித்துக்கள், பெண்கள் என்பவற்றைப் பற்றிப் பேசுவர்கள் தமிழ்த்தரப்பினர். ஆனால் இத்தீவுக்கான கோரிக்கையை நாங்கள் தேசியம் ட்டத்தில் சிங்கள அரசிடம் கையளிக்கிறோம். எனவே ஒரு தீர்வு வந்துபின் இரண்டாவது கட்டப் போராட்டமாகத்தான் ஏனையவற்றைக்

கொள்ள முடியம். இது யதார்த்தம். இவற்றை விளங்கிக் கொள்கின்ற அதேவேளை இன்றைய நெருக்கடியான காலகட்டத் தில் துரிதப்படுகின்ற தீர் வொன்றை நாங்கள் எட்டுவதற்கான குறைந்த பட்சமுயற்சிதான் திஸ்ஸவிதாரண தீர்வுத் திட்டத்தின் மீதான பார்வைகள். பதீர் சொன்னார் கிழக்கு மக்கள் இப்போது நிம்மதி யாக முசுகவிடுவதாக. அவர்கள் அங்கு இப்போது வேறு ஆயுதக்குழுக்களால் துன்புத்தப்பட்டு வருகிறார்கள். எனவே கிழக்கில் ஒரு மேலாளிக்க சுக்தி இப்போது வளர்ந்துகொண்டு வருகின்றது. ஆயுதக்குழுக்கள் இருக்கும்வரை யாரும் நிம்மதியாக வாழமுடியாது. விடுதலைப்பிலிகள் சென்றிருக்கலாம். ஆனால் அந்த இடத்தை நிரப்ப இப்போது பிள்ளையான்குழு கருணா குழு என்ற எத்தனை குழுக்கள். அங்கு வடக்கு கிழக் கில் வாழும் மக்களுக்கான ஜனநாயக வெளியேற்று வாக்கிக் கொடுக்கவேண்டிய குறைந்தபட்ச கடப் பாட்டில் நாங்கள் இருக்கின்றோம்.

உமா: விளிம்புநிலை மக்களின் அபிலாஹைகளைப் பழந்தளிய ஒரு தீர்வை நோக்கி நாங்கள் அனுகூ வத்தன்மூலம் என்ன சொல்ல வாந்திரோம் என்றால் இவ்வொலமும் இலங்கை அரசு எங்களிற்கு எதைச் செய்ததோ அதையே நாங்கள் இன்னொரு வடிவத்தில் இப்போது செய்கிறோம். மேலும் பெண்கள் என்பவர்கள் தனியே தமிழ்க்காலம் ஒடுக்கப்படுவதைல்ல. முழுச் சமூக அமைப்பினாலுமே ஒடுக்கப்படுவார்கள். தீர்வு என்ன வடிவில் வந்தாலும் விளிம்புநிலை மக்களின்

போராட்டம் என்பது தவிர்க்க முடியாதது.

பரா: திஸ்ஸ விதாரண அறிக்கை பற்றிய விளக் கத்தைக் கொடுத்து, தீர்வுக்கான பேச்சுவார்த்தைக்கு வரும்போது விசேட விடயங்களுக்கான குழுக்களை அமைத்து விவாதத்திற்கு விடப்பட வேண்டும்.

சிவலிங்கம்: வெவ்வேறு பரிமாணங்களில் ஒரு விடயத்தைப் பார்க்கும்போது குழப்பங்கள் வருவது சகஜம். முன்பு யோகரட்னாம் குறிப்பிட்டதுபோல, நோயாளியைக் குணப்படுத்துவதென்பது சரிதான். ஆனால் Operation success patient is dead என்ற நிலைக்கு வராதவாறு கவனமாக இருக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

இதனைத் தொடர்ந்து இரா. றஜீன்குமார், ராகவன், நந்தா ஆகியோர் ஒரு கவிதா வாசிப்புற் செய்தனர். தெரியப்பட்ட கவிதைத் துண்டுகள், ஓட்டுக் கவிதைகள் என்றும் அவைகளை 'ஓட்டுக் குழுக்கள்' என்று அர்த்தத் தில் பார்க்கவேண்டாம் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார். ஆனால் கவிதைகள் யாருடையவை என்பதைக் குறிப்பிட டிருக்கலாம் என்று தோன்றியது. முடிவில் றஜீன்குமார் தனது 'புல்லாங்குழலும் துப்பாக்கிக் குழலும் இனிதென்பர் தம்மக்கள்' மற்றும் 'என்றோ ஒரு நாள் எழும்' என்றும் கவிதைகளைப் படித்துக் காட்டினார்.

இலக்கியச் சுந்திப்பின் 35வது தொடர் ஜேஜுமனியில் உள்ள ஸ்ரூப்காட் நகரில் நடைபெறும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

உயிர்நிழலுக்கு...

'உயிர்நிழல்' ஒக்டோபர் - டிசம்பர் 2006. (இதழ் 25) வாசிக்கக் கிடைத்தது. அம்பையின் 'கைலாசம்' ஆற்றொழுக்கான பெண்மையைப் பிரதி. பெண்ணுடல் பற்றிய ஆந்தந் தேடல் மிரதியில் முதன்மை பெறுகிறது. முரண்களை நெருதலின்றி உருவாக்குவதும் உருவழிப்பதும் இடையறாது தொடர்வது இப்பிரதியை முக்கியமானதாக்குகிறது. இதே போன்றதொரு அமையியிலின் கீழ்வரும் பிரதி பா. தில்லைநாதனின் 'இது கண்காணிக்கிறது' என்ற கதையை உயிர்நிழலில் வாசித்திருக்கிறேன். அக்கதையினால் என்னுள் எழுந்த அதிர்வுகள் இன்னும் என்கியிருந்தாகவே கருதுகிறேன்.

'தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் எதை நோக்கி?' - தீர்வை நோக்கியபாதையில் இலங்கை அரசியல் என்ற வி. சிவலிங்கம் எழுதியுள்ள கட்டுரை பஸ்முகநோக்கில் விரிந்து செல்கிறது. நேர்மையாகவும் வெளிப்படையாகவும் சில விடயங்கள் முன்வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இலங்கையின் எந்தவொரு மூலையில் இருந்து கொண்டும் இல்லாரான கருத்துக்களை முன்வைக்க முடியாது.

'எளிமை என்பது அபிவுழீவித்திற்கு ஆசுவாசம் தருவது - யல்மினா ரேஸாவடனான உரையாடல்' இன்னொரு தளம் நோக்கிய நகர்வு. போலித்தனம்,

பாசாங்கு செய்தல் முரண்பாடுகளை வளர்த்தல், அந்தியமாதல், மன அழுத்தத்திற்குள்ளாதல் என எல்லாவித அம்சங்களையும் இயல்பாகப் பேசியிருப்பது கவனத்தையரிக்கிறது.

லக்ஷ்மியின் 'பிரத்தியேக நாட்குறிப்பிலிருந்து...' வாசித்தவை தொடர்பில் சில வார்த்தைகள். மூன்றாந்தரக் காமரசம் ததும்பும் பாடல்களுக்கு அபிநியித்தல் என்பது எல்லா இடங்களிலும் சர்வசாதாரணமாகவிட்டது. சில அபிவுழீவிகள் இது போன்ற விடயங்களை உலக மயமாக்கவின் விளைவுகளெனச் சுட்டிக்காட்ட முயல்வதுதான் எனக்கு வெகு அபத்தமாகப்படுகிறது. 'பாலியல் கல்வியைப் புகுத்துவதற்கு இதுவுமாரு சீற்றந்தவழி' எனச் சில 'மேதைகள்' சொல்வதையும் செவிமடுத்திருக்கிறேன். கர்த்தரே இவ் அறிவு ஜீவிகளிடமிருந்து என்னைக் காத்தருவாரும்!

விமுக்தி ஜயங்கந்தரவின் 'The Forsaken Land' தொடர்பான பிரதீனின் அபிப்பிராயங்களுடன் நான் முழுமையாக உடன்படுகிறேன். எனினும் 'புதுப்பேட்டை' போன்ற சொற்றுத்தனமான படங்களை சாருநிவேதிதான் போன்றோர் தாக்கிக் கொண்டாடுவதுதான் மனவருத்தத்திற்குரியது.

- இராகவன். கரவெட்டி. (இலங்கை)

ஓவியாடுப் பிழாஷபும்...

இராகவன்

நாளொருவர் கொலையும்
பொழுதொருவர் கடத்தலுமாய்
கழிகின்றன நமது நாட்கள்

நமக்கான
ஒர் இரங்கற் பாவை
யார் இசைக்கக்கூடும்?

நமக்கான
ஒர் அஞ்சலிக் குறிப்பை
எவர் எழுதக்கூடும்?

நமக்கான
ஒர் இரங்கலுரையை
யார் நிகழ்த்தக்கூடும்?

சுடப்பட்டிருந்தவன்
நமக்கு உறவினன் அல்ல
என்பதில்
மகிழ்கிறது அகம்

கடத்தப்பட்டவன்
எமக்கு சீஞ்சிதன் அல்ல
என்பதில்
ஆறுதலடைகிறது மனம்

நாளொருவர் கொலையும்
பொழுதொருவர் கடத்தலுமாய்
கழிகின்றன
நமது நாட்கள்...

அம்பையின் கைலாசம் சிறுகதை:

பெண்ணுடைல் மீதான கருத்தியலும் எதிர்ப்பு அரசியலும்

சந்தாஷ்

உடல் உணர்ப்படக் கூடியது. எனவே அதன் மீதான புனைவுகளாகும் சாத்தியம். உடல் ஒரு புனைவு உடலோடு தொடர்புறு 'புணர்தல்', 'உறவு கொள்ளல்', 'கலவி செய்தல்' என்பனவும் புனைவுகளின் அடிப்படையில் உணர்ப்படுவன. உடலுறவு எமக்குக் கூறப்பிக் கப்பட்டிருக்கும் வடிவமைப்புகளினுடோக ஒரு புனைவாகவே அனுகப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

"எரியினிடபே ஒர் உடல், சேதிகள் எதுவும் சொல்லாத உடல், அந்தனை ரகசியங்களையும் தன்னுள் உறைய வைத்த உடல்" எனக் கதையில் சொல்லப் படுவது இறந்த உடலுக்கு மட்டும் பொருந்தவில்லை. புனைவுகளை உள்வாங்கி, புனைவுகளால் கட்டமைக்கப்பட்ட குழலில் உயிருடன் இயங்கும் உடல்களாகும் தன்னுள் உறைந்திருக்கும் இரகசியங்களைச் சொல்வதில்லை. ஏற்கனவே கட்டமைக்கப்பட்ட புனைவுகள் அவற்றைத் தமக்கேற்றவாறு உணர்கின்றன. வெளியிடுகின்றன. மொழிபெயர்க்கின்றன.

ஒரு தனிமனிதருக்கு ஒரே ஒரு அடையாளம் (identity) மட்டுமே இருப்பதில்லை. ஒருவருக்கு ஒரே நேரத்தில் பால், இனம், சாதி, பிரதேசம், குறிப்பிட்ட நாட்டின் பிரஜை, வர்க்கம், தலைமுறை. அகதி எனப் பல அடையாளங்கள் இருக்கும். ஒரு பெண் தன் அடையாளத்தை வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் வெவ்வேறாக உணர முடிந்தாலும் பெண்ணின் உடல் என்ற தனி அடையாளம் உறவு, இசை, மோகம் பற்றிய கதையாடல்களில் மறுக்கப்பட்டு, மறைக்கப்பட்டு ஒரு

கருவி(100)யாக மாத்திரம் கருதப்பட்டு வந்திருப்பதனால் ஏனைய அடையாளங்களினால் வித்தியாசப் பட்டாலும் பெண்ணின் உடல் என்பது ஒரு நுண் தளத்தில் பொதுவான கூறுகளை - அடக்கமுறையை எதிர்கொள்ளல் - அதற்கு எதிராக இயங்குதல் என்ப வற்றில் கொண்டிருக்கிறதா என்பது ஒரு கேள்வி.

மனிதர்கள் தாமே பின்னிக் கொண்ட வலைகளில் சிக்கி ஒரு வாழ்வியலை வடிவமைத்துக் கொள்கின்றனர். இந்த வலைகளுக்கு கலாச்சாரங்கள், சம்பிரதாயங்கள் என்ற பெயர்களாகும் உண்டு. இந்தக் கலாச்சாரங்களாகும் சம்பிரதாயங்களாகும் உண்மையில் மனிதர்கள் அவற்றிற்குக் கொடுக்கும் அர்த்தங்களே. கலாச்சாரங்களுக்கான அரசியல் வேர்களையும் அரசியலுக்கான கலாச்சார வேர்களையும் பற்றிய விரிவான தேடல்நுடோக இவற்றைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

அம்பையின் கதைமாந்தர்கள் உலவும் படித்தபடித்துக் கொண்டிருக்கும் உயர் மத்தியதர வர்க்க (பெரும்பாலும் மேல்சாதி) குழலில் மதங்கள், கலாச்சாரங்கள் என்பன பெண்ணுடலுக்குக் கொடுக்கும் அர்த்தங்களுக்கெதிரான அர்த்தத்தை பெண்ணுடலின் மொழியினுடோக வெளியிடுவது அம்பையின் கதைகளின் சிறப்பம் சமாகும்.

"என் அல்குல் எனக்கே புரிப்பாத ஓன்றாகத்தான் இருந்தது. அதன் ஜூதுமயிர் பற்றியோ, இதழ்கள் பற்றியோ எந்தத் தியானமும் இல்லை. ஏதோ பாவத்தைச் சுமப்பதுபோல் உடலைச் சுமந்தோம் என்னைப்

“ உடல் அப்போது ஒரு பிரம்மாண்டம்.

அதன் ஒவ்வொரு துளையும்,
ஒவ்வொரு மேடும், ஒவ்வொரு
இடுக்கும், ஒவ்வொரு நெளிவும்
ஒரு விடுபடும் ரகசியம்.
உடலே உலகாய் விச்வரூபம்
எடுத்த காலமது.
அதன் ஒரு சிறு இழைதான்
கைலாசம்.

”

Saihika R. Seshadri

போன்றவர்கள். உடல் ஒரு குரிசு. கற்றுக் கொடுக்கப் பட்டது அதுதான்....”என்று கற்பிக்கப்படும் அர்த்தங்களையும்,

“ஒரு இயற்கைக் காட்சியாக பரிணமித்தது என்றால். அதன் மேடுகள் மலையாகவும், அதன் ஆழங்கள் பள்ளத்தாக்குகளாகவும், அதன் அந்தாங்கள் சல்லக்கும் நிரோடையாகவும் மாறின. அவன் உடலும் அதே இயற்கைக் காட்சியின் வேறு ரூபங்களாகப் பட்டது” என்று அவற்றிற்கெதிரான அர்த்தங்கள் உணர்ப்படுவதும் கதையின் போக்கில் சொல்லப் படுகிறது.

பெண்ணின் சுயத்தின்மீது ஆண் கருத்தியல் தொடுக்கும் போரில், பெண்ணின் உடலை பெரும் பாலான சந்தர்ப்பங்களில் அதற்கான களமாக இருந்து வருகிறது. பெண்ணின் உடலை உட்கொள்ளும், ஆக்கி ரமிக்கப்படும் ஓன்றாகவே உடலுறவின் அர்த்தங்கள் புரிந்து கொள்ளப்படுகின்றன (பெரும்பாலும்). உடலுறவு சமன் பெண்ணின் உடலை ஆண் நுகர்தல் என்பது பொதுமைப்படுத்தப்பட்டுள்ள நடைமுறை. இதிலிருந்து பெண் தன்னுடலை மீட்டல் என்பது இந்த அர்த்தங்களுக்கு எதிரான அர்த்தங்களை உணரும் ஆக்கிரமிப்புக்கெதிரான விடுதலை அரசியலே.

பாலுறவையும் பாலுறுப்புக்களையும் குறிப்பிடும்

கதைகள் அனைத்தும் ‘பாலியல் கதைகள்’ என்ற வகையறைக்குள் அடக்கப்படுகின்றன. இதுவரை கற்பிக்கப்பட்டு வரும் அதிகாரத்தைக் காப்பாற்றும் பாலியலுக்கு எதிரான கதைகளையும் இப்படிச் சலபமாக முத்தினா குத்திவிட்டு, அவைக்கு முற்படும் அர்த்தங்களைப் பிரியமறுப்பது என்பது இதுவரை சொல்லப் பட்ட கற்பிதங்களுக்கு பழகிப்போன சுனைகெட்டதனத்தின் வெளிப்பாடுகள்தான்.

‘உயிர்நிழலில்’ இக் கதைக்குக் கொடுக்கப்படும் முக்கியத்துவம் அதன் ஆக்கிரமிப்புக் கருத்தியலுக் கெதிரான அரசியலினாலும் என நினைக்கிறேன்.

அம்பையின் கதை மாந்தர் உலவும் உலகிற்கேற்ப பாலியல் பற்றிய வேட்கைகளும் அவாக்களும் ஆழ்மனில் படிவுகளாக வெவ்வேறு விம்பங்களாக உருமாறி நன்விலி மனத்தின் வெளிப்பாடுகளாவதை அழகாக குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

பாலியல் என்பது மனித மனத்துக்குள் அடக்கப்படும் (repress) உணர்வுகளா என்பது ஒரு கேள்வி. அதை நவீன குழலில் அதிகாரத்தை உற்பத்தி செய்ய பயன்படுத்தப்படும் கருவி என்ற மைக்கல் பூக்கோவின் கருத்துடன் அனுகுவதன்மூலம் மையங்களினால் அடக்கப்படும் ‘மற்றைய’ உணர்வுகளின் ‘இருப்பை’ புரிந்துகொள்ள முடியுமென நினைக்கிறேன்.

வடு வடு வடு

‘வடு’ என்னும் மாதச் செய்தி இதழ் பிரான்சில் இருந்து 2007ம் ஜூன் மாதம் தொடக்கம் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. இது பிரான்ஸ் தலித் சமூக மேம்பாட்டு முன்னணியின் சார்பில் வெளிவருகின்றது. ‘வடு’ வின் முதலாவது இதழில் ‘வடு’ வின் இலக்கு குறித்து இப்படியாகச் சொல்கிறது அதன் ஆசிரியர் தலையாங்கம்.

.....

ஆணையிறவுக்கப்பால் எல்லோரும் ஓன்றுதான் எனும் மாபெரும் வரலாற்றுப் போய் புலம்பெயர்ந்த மண்ணில் இன்று அம்பலமாகியிருக்கின்றது. தஞ்சமடைந்த நாடுகளுக்குக்கூட சாதியை விமானமேற்றி இறக்குமதி செய்து உலகசாதனை படைத்திருப்பவன் யாழ்ப்பானத் தமிழன். உயர்குல வேளாள மணமக்களுக்கு அந்தஸ்து மாறாத சோடிகளைத் தேடி பத்திரிகைகளில் ஏலம் விடுகின்ற கேவலங்களே அருவருப்பானது.

அந்த வகையில் தமிழ்ச் சமூகம் கொண்டுள்ள சாதி ஏற்றத்தாழ்வுகளை இலங்கையில் நடக்கும் சாதிக் கொடுமைகளை புகவிடத்தில் தொடரும் சாதி காப்பாற்றுவதற்கான திட்டமிட்ட முனைப்புகளை பகிர்ந்துப்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை இன்னுமின்னும் நாம் பின்போட முடியாது.

என்ன இது சாதிப்பிரச்சினைக்காக ஒரு பத்திரிகையா? ஆம். இது சாதிப்பிரச்சினைக்கான பத்திரிகையேதான்.

ஆண்டாண்டு காலமாக ஒடுக்குமுறைக்குள்ளாகி வரும் தலித் மக்களின் உணர்வுகளை, நெஞ்சுசுநிறை வடுக்களை, எதிர்காலம் குறித்த கரிசனைகளை உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்ளும் ஒரு எத்தனிப்பாகவே இந்த வடு பிரசரமாகின்றது.”

தொடர்புகளிற்கு:

A. Thevathasan

4 Place Roger Salengro
95140 Garges Les Gonesse
France.

நன்கொடை: 1 யூரோ
வருட சந்தா: 15 யூரோக்கள்

முஸ்லிம் மக்கள் தமிழக்குச் செய்த பங்களிப்பு

றவுப் காளிம்

[பத்தொன்பது வருடங்களாக ஜோராபாவில் தொடர்ந்து நடைபெற்று வரும் இந்த 'இலக்கியச் சந்திப்பு' மிக முக்கியானது என்று நான் கருதுகின்றேன். அடக்கி ஒடுக்கப்படும் மக்கள் தங்கள் கருத்துக்களை உரிமையிடன் சொல்லும் ஒரு களம் இங்கே விரிவு பெற்று வருகிறது. இச்சந்திப்பத்தில் இலக்கியச்சந்திப்பின் 34வது தொடரான இந் நிகழ்வில் கலந்துகொள்ள எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்ததையிட்டு மிகக் கந்தியிடுன், 'முஸ்லிம் மக்கள் தமிழக்குச் செய்த பங்களிப்பு' பற்றிய ஒரு சில குறிப்புக்களை மட்டும் உங்கள் முன் சமர்ப்பிப்பதில் பெரும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.]

தமிழ்ப் புலவர்கள் வறுமையில் வாடியபொழுது தமிழ்நாட்டின் காயல் பட்டினத்தில் வாழ்ந்த கொடை வள்ளல் சீதக்காதி மரைக்காயர் அப் புலவர்களுக்கு உதவினார். "இலக்குமி, சரஸ்வதி போன்றோர் தொடர்ந்து வாழ்கிறார்களோ இல்லையோ யான் அழியேன். ஆணால் சீதக்காதியுடன் தமிழும் மர ணித்தது" என்பார் நமசிவாய்ப்புலவர். அரிசிபின் விலை தங்கத்தின் விலைக்குச் சமானமாக இருந்த ஒரு பொழுதில் பல எதிர்ப்புகளுக்கும் மத்தியில் தமிழுக்கு உதவினார் சீதக்காதி. "அவர் திரும்பவும் உயிர்பெற்று வந்தாலன்றி தமிழுக்கு மீட்பில்லை" எனப் படிக்காசுப் புலவர் உரத்துப் பாடுகின்றார். அவருடைய கொடையைச் சிரிப்பித்து படிக்காசின் ஒரு பாடல் இப்படி அமைந்தது:

"காய்ந்து சிவந்தது குரிய காந்தி-கலவியில்
தோய்ந்து சிவந்தது மின்னார் நெடுஞ்கண்-
தொல்பல நூல்
ஆய்ந்து சிவந்தது பாவாணர் நெஞ்சம்
அனுதினமும்
ஏந்து சிவந்தது மால் சீதக்காதி இருக்ரமே"

நீதிபதி மு. மு. இஸ்மாயில் அவர்கள் எட்டயபுரத்துச் சமஸ்தான வித்துவானாக விளங்கிய உறுப்புபுலவரின் சீறாப்புராணத்தைப் படித்திருக்கலாம், மாராகக் கம்ப ராமாயனத்தையல்லவா அக்கு வேறு ஆணி வேறாக அவர் ஆராய்ந்தார். முஸ்லிம்கள் மதத்திற்கு அப்பால் நின்று மொழிக்குச் சேவை செய்திருக்கிறார்கள் என்பது இப்படிப் பல படியாக நிருபணமாகின்றது. இவ்வகையில் முஸ்லிம்கள் சிங்களப்பகுதிகளிலும் தமிழூர் பேசுகிறார்கள். முக்கிய இஸ்லாமிய நூல்கள் இன்றும் தமிழில் பேணப்படுகின்றன.

முயற்சி வேதநாயகம் பிள்ளை எழுதிய 'பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்' அல்லது பி. ஆர். ராஜமையர் எழுதிய 'கமலாம்பாள் சரித்திரம்' என்பவை தமிழின் முதலாவது நால்லென்று சொல்லப்படுகின்றது 'பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்' 1876இல் வெளிவந்துள்ளது. இவங்கைபில் இருந்து 'அஸன்பே சரித்திரம்' அறிஞர் சித்திலெவ்வை (1838-1898) அவர்களால் 1885இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. தமிழின் இரண்டாவது நால்லாக இது இருப்பதனால், ஸமத்துத் தமிழ் நால்லு இலக்கிய முன்னோடி அறிஞர் சித்திலெவ்வை அவர்களே என்பது மனதிருத்தத்தக்கது. அறிஞர் சித்திலெவ்வை அவர்கள் 'முஸ்லிம் நேசன்', 'ஞானதீபம்' முதலிய பத்திரிகைகளை நடத்தியுள்ளார். இவரது இத்தகைய சேவைகளின் மூலம் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சிக்கு மிகுந்த பங்காற்றியுள்ளார். 19ம் நூற்றாண்டிலேயே முஸ்லிம்கள் தமிழை ஒரு மொழியாகக் கற்கவேண்டும் என்ற கொள்கை வெளியிடப்பட்டது.

மரபுவழி முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்கள்

1. யாழ்ப்பாணம் பதுறுத்தீன் புலவர் : இவர் 1861இல் காப்பிய இலக்கணங்களோடு அமைந்த 'முகையிதீன் புராணம்' எழுதினார். முகம்மது நபி அவர்களின் வழித்தோன்றாலக சுராக்கின் பாக்தாத் நகரில் பிறந்து இஸ்லாமிய மறுமலர்ச்சிக்கு வழி கோலிய மதத் தலைவர் முகையிதீன் அப்துல் காதர் ஜெயலானி அவர்களைக் காவியத் தலைவராகக் கொண்டது 'முகையிதீன் புராணம்'.

2. காந்தான்குடி அகமதுக் குட்டிப் புலவர் 1839இல் 'இகவா அம்மானை' என்ற நூலை எழுதியுள்ளார்.

3. அக்கரைப்பற்று அசனார் லெவ்வைப் புலவர் 1842இல் 'சுறுசுறு படைப்போர்' எழுதினார்.

4. மருதமுனை சின்ன ஆலிம் அப்பா 19ம் நூற்றும் முனை பேணப்படுகின்றன.

மாண்பின் நடுபெகுதி மில் வாழ்ந்தவர். 'மழைக் காவியம்' இவரது ஆழ்ந்த புலமையை வெளிப்படுத்துகின்றது என்பர். அத்தோடு 'ஞானரை வென்றான்' என்ற நாலை யும் எழுதினார். அவரது ஒசைப்பண்பும் உட்பொருளும் மிகக் பாடல்களுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக:

“உந்தாவி எதனாலே உடலான தெதனாலே உயிர் போற வகை கூறடா

கனவான தெதனாலே கருவாகி வருநாலு
கல்மாவை யுரை நீய்டா

பண்ணான வழுபாறு படராது திசைமதுபரிவாக
வருமேதடா

மனுவாக உனை நாளை வரவாதி யுரைகழு
மதுநாம மருணியடா”

5. தெல்தோட்டை அருள்வாக்கி அப்துல் காதர் புலவர் (1866-1917) 'அடைக்கலமாலை', 'சந்தத் திருப்புகழ்' முதலான பல இலக்கியங்களைப் படைத் துள்ளார்.

6. யாழ்ப்பாணம் அசனார் வெவ்வைப் புலவர் இறைநேசர் பற்றிய அந்தாதி, முனைஜாத்து விருத்தம் முதலியவற்றைப் பாடி 'புதழ்ப்பாவணி' என்ற தொகுப்பு நாலையும் வெளியிட்டார். இவரிடம் சிறப்புரை பெற்றுக் கொள்வதில் இந்திய எழுத்தாளர்கள் ஆர்வம் காட்டி யதாகவும் யாழ்ப்பாணத்தில் பலர் ஆசன வெப்பை புலவரின் தலைமையில் தங்கள் நால்களை வெளியிட்டுள்ளார்கள் எனவும் அறியக்கிடைக்கின்றது.

7. அட்டாளைச்சேனை அப்துல் ரஹ்மான் ஆலிம் புலவர் 19ம் நாற்றாண்டின் இறுதியில் 'மணமங்கல மாலை' என்னும் நாலை இயற்றியுள்ளார்.

8. புத்தளம் வரகவி செய்கு அஸாவதின் புலவர் பல கவிதை நால்களை இயற்றியவர்.

9. 20ம் நாற்றாண்டில் வாழ்ந்த மரபுவழி முஸ்லிம் புலவர்களில் புலவர் மணி ஆ. மு. சர்புத்தீன், கவிஞர் அப்துல் காதர் வெவ்வை ஆகியோர் முக்கிய மானவர்கள்.

முத்துநவீன முஸ்லிம் கவிஞர்கள்

புரட்சிக்கமால், அண்ணல் பலீல் காரியப்பர், ஏ. இகுவால், அன்புமுகைதீன், எம். ஏ. நாற்றமான், சோலைக்கிளி, மேனகவி, இளைய அப்துல்லா முதலியோர் தற்காலத் தமிழ்க் கவிதைக்கு வளாம் சேர்த்துள்ளனர்.

உறரந்தை இலக்கியம்

சபைர் இளங்கீர்ண் தமிழின் முக்கியமான நாவலா சிரியர். சுமார் 15 நாவல்களுக்கு மேல் எழுதியுள்ளார். அவற்றில் 'நீதியே நீ கேள்', 'சொர்க்கும் எங்கே', 'அவளுக்கு ஒரு வேலை வேண்டும்' போன்றவை முக்கியமானவை. இவரின் இயற்றியீர் முகமட் கலீல், இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்தவர். மலேசியாவில் இளங்கீர்ண் என்ற பெயில் பிரத்தானிய ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராக 'ஜனநாயகம்' என்ற பத்திரிகையில் எழுதினார். இதன் காரணமாகச் சென்னைக்கு நாடு கடத்தப்பட்டார். அதன் பின்னர் இளங்கீர்ண் என்ற பெயரே அவருக்கு நிலைத்து விட்டது. சென்னையில்

இருந்தபோது 1950களின் தொடக்கத்தில் இருந்து மிகக் குறுகிய காலத்தில் 'பைத்தியக்காரி', 'மரணக் குழி', 'கலாராணி', 'மீண்டும் வந்தால்', 'காதல் உலகிலே', 'ஓரே அணைப்பு', 'பொற்காண்டு', 'பட்டினித் தோட்டம்', 'அழகு ரோஜா', 'வண்ணக் குமரி', 'மாதுளா', 'ஆனும் பெண்ணும்', 'காதலன்', 'நீதிபதி', 'எதிர்பார்த்த இரவு', 'மனிதனைப் பார்' போன்ற கதைகளை எழுதி வார். பின்னர் இலங்கைக்குத் திரும்பியதும் அதே வேகத்திலேயே தொடர்ந்தும் எழுதினார். இலங்கையில் மிகப்பெரியவாசகர் பரப்பினைக் கொண்ட தொடர்க்கதை எழுத்தாளராக அவர் திகழ்ந்தார். "இளங்கீர்ண் தொடர்க்கதைக்காக மருதமுனையின் பெட்டிக் கடையில் ஸ்போதுதினகரன் வருமென்று காத்திருந்து ஒரு கூட்டமே சுற்றி நின்று வாசித்திருக்கிறோம்" என்று குறிப்பிடுவார் மருதூர்க் கனி அவர்கள். இளங்கீர்ண் அவர்கள் 'இங்கிருந்து எங்கே?' (1961), 'காலம் மாறுகிறது' (1962), 'இலங்கையின் இரு மொழிகள்' (1959), 'பாரதி கண்ட சமுதாயம்' (1956), 'தேசிய இலக்கியமும் மரபும் போராட்டமும்' (1993), 'வெறுங்களவல்ல' (வாணாவி நாடகங்களின் தொகுப்பு-1993), இலங்கையின் சாக்த்திய அகடமியின் பரிசு பெற்ற நாலான் 'சமுத்து முற்போக்கு இலக்கியமும் இயக்கழும்' (1994) என்ற பலவகைப்பட்ட நால்களை எழுதி யிருக்கின்றார். 'மகாகவி பாரதியார்' (1982) என்ற நாடகத்தையும் மேடையேற்றியிருக்கின்றார். 'வாழப் பிறந்தவர்கள்' என்ற வாணாவி நாடகம் சுமார் இரண்டரை வருடங்களாக இலங்கைத் தமிழ் ஓலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத் தமிழ்ச் சேவையில் ஓலிபரப்பானதைப் பலர் மறந்திருக்கமாட்டார்கள்.

அ. ஸ. அப்துல்ஸுமது, வை. அகமத், எம். ஏச். எம். சம்ஸ், திக்கவல்லை கமால், ஜூனைதா ஷெரிப் ஆகி யோரும் நாவல் எழுதியுள்ளனர்.

சிறுக்கதை

பித்தன், அ. ஸ. அப்துல்ஸுமது, ஏ. இக்பால், திக்கவல்லை கமால், எம். ஏச். எம். சம்ஸ், எஸ். எல். எம். ஹன்பா, ப. ஆப்தீன், முயின் சமீன், அல் அஸ்மத், எம். எல். எம். மன்குர் முதலியோர் முக்கியமான சிறுக்கதை எழுத்தாளர்கள்.

விமர்சனம் இலக்கிய ஆராய்ச்சி

பேராசிரியர் ம. மு. உவைஸ், எச். எம். பி. முகையதீன், எம். எம். சமீன், எம். எம். சுக்ரி, எஸ். எச். எம். ஜூலின், பேராசிரியர் எம். ஏ. நாற்றமான் போன்றோரின் பங்களிப்புக்கள் முக்கியமானவை.

பேராசிரியர் ம. மு. உவைஸ்

பேராசிரியர் ம. மு. உவைஸ் பாணந்துறையில் ஹேனமுல்லவில் வாழ்ந்தவர். மதுரைக் காமராஜர் பல்கலைக்கழக, இஸ்ஸாமியதீக் குழுமத்திற்கு எதிராக 'ஜனநாயகம்' என்ற பத்திரிகையில் முதல் பேராசியர் இவரே. 'முஸ்லிம்கள் தமிழகுக்குச் செய்த தொண்டுகள்' என்ற தனது முதுமாணிப்பட்டப் படிப்புக்கு 1950களில் பேராசிரியர் க. கணபதியின்ஸை, பேராசிரியர் செல்வநாயகம் ஆகியோரின் கீழ் ஆய்வு

செய்தார். சிங்களப்பகுதியில் வாழ்ந்தாலும் தமிழூப் பற்றாடன் பேணியதுடன் மூஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் தமிழ் இலக்கிய ஆர்வத்தினை ஏற்படுத்தினார். இலங் கையின் இடதுசாரி எழுத்தாளர் மார்ட்டின் விக்கிரம சிங்காவின் 'கம்பெரலிய' என்ற சிங்கள் நாவல் இவராலேயே நேரடியாகத்துமிகுக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

பேராசிரியர் எம். ஏ. நுஹும்மான்

பேராசிரியர் நுஹும்மான் அவர்கள் இலங்கைப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறைத் தலைவராக இருப்பவர். இவரது கவிதைகள், விமர்சனக் கட்டுரைகள் தமிழ் உலகில் பரவலாகப் பேசப்பட்டன. இவரது ஆக்க இலக்கியங்களோடு மொழிபெயர்ப் புக்கள், தொகுப்புகள் என்று அதிகம் வெளிவந்திருக்கின்றன. இவரது பாலஸ்தீனக் கவிதைகள் மொழியாகக் 1970களில் இளங்கவிஞர்களிடம் நிறையவே தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. மகாகவி உருத்திர மூர்த்தியின் கவிதைகளைத் தொகுத்து வெளியிட்டிருக்கின்றார்.

சீராப்புராணம்

சீராப்புராணம் உமறுப்புலவர் அவர்களால் இயற்றப்பட்டு சமார் இருந்து வருடங்கள் கழித்து 1842இல் வெளிவந்திருக்கின்றது. முகம்மது நபியவர் களைப்பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு அவரது, பிறப்பு, திருமணம், வெற்றி ஆகியவற்றின் வரலாறு நினைச் ('சீராத்' வாழ்க்கை வரலாறு) சொல்லும் தலை சிறந்த காம்பியம், விலாதத்துக் காண்டம், நுங்குத்துக் காண்டம், ஹித்துக்காண்டம் என்ற மூன்று காண்டங்களையும் 92 பாலங்களையும் 5026 விருத்தப் பாக்களையும் இக்காப்பியம் கொண்டுள்ளது. இது கம்பராமாயணம், திருத்தக்க தேவரின் சிந்தானி முதலிய வற்றின் கவி மரபின் அடிச்சுவட்டில் எழுந்தது என்று சொல்லப்படுகிறது. நபியின் பிள்ளைப் பருவத்தை விளக்கும் பகுதி கம்பராமாயணத்தின் பாலகாண்டத்தைப் போன்று என அறிஞர்கள் ஓய்கிடுவார்கள்.

தமிழ் மரபினுக்கொப்ப பாலைவனத்தைச் சோலை வனமாகச் சித்தரிக்கின்றார் உமறுப்புலவர். தன்னிர்,

மீன் ஆகியவை அரேபியாவில் அரிதானவையாக இருந்தாலும் ஆசிரியர் தமிழ் நாட்டவரானமையால் இவற்றை உவமையாக எடுத்துக் கொள்கிறார். உமறுப்புலவர் கீழ்க்கரையைச் சேர்ந்தவர். எட்டயபூம் கடிகை முத்துப்புலவரிடம் கற்றவர். தன் புலமையால் எட்டயபூ அரசனின் சமஸ்தானப் புலவராக உயர்ந்தவர். சீதக்காதியின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கவே உமர் சீராப்புராணத்தை எழுதினார். இவர் 'முதலமோழி மாலை' என்ற நூலையும் இயற்றியுள்ளார்.

கம்பராமாயணத்தின் சுந்தரகாண்டத்தை உறனு மானின் பொருட்டு தென்னிந்தியாவில் வீடுகளில் பாடுவதைப்போல யாழ்ப்பாணத்தில் மூஸ்லிம் மக்கள் சீராப்புராணத்தைக் காண்டம் காண்டமாக தமது வீடுகளில் பாடுவர். யாழ்ப்பாணத்து மூஸ்லிம் புலவர்கள் அதற்குப் பயன் சொல்லி வியாக்கியானம் செய்வார்கள். யாழ்ப்பாண மூஸ்லிம்கள் மத்தியில் மனமக்களைக் கவிதைகளாலும், பாட்டுக்களாலும் வாழ்த்திப் பாடும் பழக்கம் இருந்தது. பெண்ணை ஆணுக்குச் சீதனம் கொடுத்தல், சுபநேரம் பார்த்தல், பட்டுவேட்டி சால்வை அனிதல் போன்ற தமிழ்ப் பழக்க வழக்கங்களையும் யாழ் மூஸ்லிம்கள் மத்தியில் காணக் கூடியதாக இருந்தது மதத்திற்கு அப்பால் சென்று தமிழ்மொழியையும், தமிழ்க் கலாச்சாரத்தையும் மரபுகளையும் மூஸ்லிம் மக்கள் கடைப்பிடித்தார்கள்.

முடிவு

1990ம் ஆண்டுக்குப் பின், இலங்கை மூஸ்லிம் படைப்பாளிகளின் எழுத்துக்கள் அவர்களது இருப்பு, வாழ்விற்மை பற்றியதாக மாறியதை அவதானிக்கலாம். இந்த நிலைக்கு மூஸ்லிம் மக்கள் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். தொடர்ந்தும் இந்த நிலைநிடிப்பது ஆரோக்கி யானதல்ல. இரு சமூகத்திலும் உள்ள நலம் விரும்பிகள் முன்னிற்று இரு சமூகத்தினதும் ஒற்றுமை களைப்பலப்படுத்த உழைக்கவேண்டும். மொழியாலும், கலாச்சாரத்தாலும் ஒன்றுபட்ட சமூகங்கள் பிரியவேண்டிய அவசியமில்லை. இதை இரு சமூகங்களும் அடிப்படை நோக்காகக் கொண்டு சேவை ஆற்ற வேண்டும்.

மை (கவிதைத் தொகுப்பு) ஊடறு வெளியீடு (ஜூன் 2007)

ஊடறு இணையச் சஞ்சிகையில் (www.oodarap.com) வெளிவந்த கவிதைகளில் 35 கவிஞருகளின் கவிதைகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

அருதியின் (சுவிஸ்) ஓவியத்தை முன்னட்டையிலும் இலக்கியாவின் (நோர்வே) புகைப்படத்தை பின்னட்டையிலும் கொண்டிருக்கின்றது.

இந்தியாவில் விநியோகம்:

விடியல் பழிப்பகம்,

11 பெரியார் நகர்

மசக்களிப்பாளையம்

கோயம்புதுரூப் 641 015

இந்தியா

ஸ்ரீ ஜெவன் ஹூஸ் யாழ். பல்கலைக்கழகமும்

வாழ சமூகத் தற்காலியதை நிறுத்தவேண்டும்.
யாழ்ப்பாள மேட்டுக்குடி வோதித்தொத்துக்கூட்டுப்போது வேண்டும்.
- ஸ்ரீ ஜெவன் ஹூஸ் -

● நீங்கள் யாழ் பல்கலைக்கழக உபவேந்தராக ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்பட்ட பின்னர், உங்களால் அப்பதவியினை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத குழந்தை உருவானது. அதற்கான காரணங்கள் என்ன? அதுபற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

● உங்கள் கேள்வியே தவறானது. நான் பதவியை ஏற்றேன். துணைவேந்தராக இயங்கினேன். தீர்மானங்களை எடுத்தேன். ஆனால் சில சமூகவிரோதிகளின் நடவடிக்கைகளால், அங்கு என் உயிருக்கு ஆயுத்து ஏற்படக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டது. இதை உணர்ந்த பல்கலைக்கழக மாணியங்கள் ஆணைக்கும் எனக்கு விசேட விடுதலை தந்ததை அடுத்து நான் நாட்டுக்கு வெளியே வந்தேன். நான் துணைவேந்தர் என்பதனாலேயே பல்கலைக்கழக மாணியங்கள் ஆணைக்கும் இந்த உத்தரவைத் தந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. இல்லையேல், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திட மிருந்தே இதை நான் பெற்றிருக்க நேரந்திருக்கும். தற்போதும் நான் துணைவேந்தராகவே இருக்கின்றேன். என்னை ஜனாதிபதி பதவி விலக்கும்வரை நானே யாழ். பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்.

இந்த நிலைமைக்கு காரணங்களானவை :

- துணைவேந்தர் பதவியில் கண் வைத்த சிலரின் ஏரிச்சல்.

- அவர்களின் மாணவர்கள் சீலர், மாணவர் சங்கத் தில் தலைவர்களாக இருப்பது.

- தமிழர் மத்தியில் தலைநிமிரந்திருக்கும் கலாச்சார, மதவெறி,

- மற்றும் யாழ், மேட்டுக்குடியினரின் மேலாதிக்கம் ஆகியவையே.

● யாழ். பல்கலைக்கழகப் பேரவை, யாழ் பல்கலைக்கழக உபவேந்தருக்காக மூன்று பெயர்களைப் பிரேரித்திருந்தது. அந்த மூவரில், ஜனாதிபதி உங்களைத் தெரிவி செய்வதற்கு ஏதாவது பிரத்தியேக காரணங்கள் இருந்தனவா?

● யாழ். பல்கலைக்கழகப் பேரவை, நான் பேரவைக்கு வெளியில் இருந்தும், என்னைத் தேர்ந்தெடுத்தது நாதனமானதல்ல. விண்ணப்பதாரிகளில் எனக்கு மட்டும் Ph.dக்கு மேலாக உயர் பட்டம், D.Sc

இருந்தது. எனக்கு மட்டுமே பல்கலைக்கழக மாணியங்கள் ஆணைக்குமுனின்கீழ் இயங்கும் 15 பல்கலைக்கழகங்களை நிர்வகித்த அனுவமமும், கல்வி பற்றிய பரந்த பாண்டித்தியமும், வெளியீடுகளும் இருந்தன. குறுகிய பாடச்சித்திகளுக்கு அப்பால், நிர்வாகத்தில் பரந்த ஈடுபாடும் எனக்கு இருந்தது. யாழ். பல்கலைக்கழகப் பேரவை என்னைத் தேர்ந்தெடுத்த பின்னர், ஜனாதிபதிக்கு ஏதேனும் பிரத்தியேக காரணம் இருந்ததா என்று கேட்பது குழப்பமானது. ஏன் பேரவைக்கு பிரத்தியேக காரணம் இருந்ததா என்று கேட்கவில்லை? இது குழந்தையையும் கிள்ளி தொட்டிலையும் ஆட்டு வதுபோல் இருக்கிறது. என்னை விட்டு மற்ற இருவரில் ஒருவரை ஜனாதிபதி நியமித்திருந்தால் யாழ்ப்பானத் துக்கு ஒரு உயர் பட்டதாரி இருக்க சில்லறை ஆளை நியமித்து இருக்கிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டியிருப்பார்கள். யாழ். பல்கலைக்கழகப் பேரவையினரையே இப்படியான தேசத்துரோகிகள் நிதர்சனம், கொம் போன்ற இணையத்தளங்களில் வெருட்டியிருக்கின்றனர். பல்கலைக்கழகப் பேரவையைச் சேர்ந்த இந்தப் பெரியோருக்கே இந்த அச்சுறுத்தல் என்றால், இப்படிப் பட்டவர்கள் எவ்வளவுக்கு தமிழ் மக்களை அடக்குகின்றார்கள் என்று நீங்கள் சிந்தியுங்கள்.

● உங்களுடைய நியமனம் தொடர்பாக தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எவ்வகையான பிரதிபலிப்பை வெளியிட்டார்கள்?

● பாராளுமன்றத்தில் வெறும் தாங்கை பேசி தமிழ்க் கலாச்சாரத்தைக் கொச்சைப்படுத்தும் கஜேஞ் திருநம், மேலும் ஈழவேந்தனும், தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு என்னை எதிர்த்ததாகக் கூறியுள்ளனர். ஆனால் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சிவாஜிவிங்கம் அவர்கள் அப்படி ஒரு தீர்மானமும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பில் எடுக்கப்படவில்லை என்று கணேயை தமிழ்வானை வியில் (CTR) ஓர் நேர்காணலில் கடந்த பங்குணி 12ம் திதி(2006) கூறியிருந்தார். இவ் ஒலிப்பதிவை 'தமிழ் நாதம். கொம்' இல் சில மாதங்களாக இருந்தது. தலைவர் சம்பந்தர் அவர்களும் இதை எனக்குத் தன் சொந்த வாக்கின் கீழ் ஏற்குமாறு கூறினார். பல தமிழ் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதலைப்புலிகள்- தமிழ்த்

தேசியக் கூட்டுமையினரிடையேயான ஓர் கூட்டத்தில், ச. ப. தமிழ்ச்செல்வனிடம், விடுதலைப் புலிகள் ஏன் என்னைப்போல் தகுதியான ஒருவரை எதிர்க்கிறார்கள் என்று காரணம்கேட்டபோது தமிழ்ச்செல்வன் அவர்கள், தங்களுக்கு ஒரு எதிர்ப்பும் இல்லை, ஆனால், மாணவர்களை அடக்கமுடியவில்லை என்றும், இம் முறை விலத்தி நின்றால், அடுத்த முறை தாமே என்னைத் துணைவேந்தர் ஆக்குவார்கள் என்றும் கூறினார். உண்மையில் அவ்வாறு செய்வதற்கு அவர்களுக்கு வழியில்லை.

- உங்கள் நியமனத்துக்கு யாழ் பல்கலைக்கழக சமூகத்தினரின் ஒரு பகுதியினரால் காட்டப்பட்ட எதிர்ப்பானது, பல்கலைக்கழகத்தினுள் வெளிச்சக்திகளினால் உருவாக்கப்பட்டது என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்களா? எப்படி?

- யார் இந்த பல்கலைக்கழக சமூகத்தினர்? இப்படிப் பல பெயர்களின் கீழ் என்ன எதிர்த்து பல பிரசரங்கள், சுவரூப்டிகள் வெளிவந்தன. அவர்கள் யார் என்று ஒருத்தருக்கும் தெரியாது. நான் துணைவேந்தரானால், பல்கலைக்கழகத்தைத் தினம் தோறும் தனக்கு சொந்தமான, இலவசமாகப் படுத்துறங்கும் விடுதியைப் போல் கஜேந்திரன் உபயோகிப்பதை நான் தடுப்பேன் என்ற பயத்தில் அவர் என்ன எதிர்த்தி ருக்கலாம். சோதனையே எழுதாமல் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தினிப்பட்டத்தினைப் பெற்ற பலரும், தமது பட்டங்களை நான் திரும்பித் தருமாறு கேட்டு விடுவேன் என்று என்னை எதிர்த்திருக்கலாம். துணைவேந்தராக நியமிக்கப்படாத பேராசிரியர்களும், அவர்களது மாணவர்களான மாணவர் சங்கத் தலைவரும், விடுதலைப்புவிகளின் பல்கலைக்கழகப் பொறுப்பாளரும் என்னை எதிர்த்திருக்கலாம். ஆனால், இவர்கள் தமது எதிர்ப்பை அங்கீரிக்கும்படி யாழ். பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் சங்கத்தைக் கேட்டபோது, 2006ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் மீதிகதி கூடிய யாழ், பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் சங்கம் (UTA) நான் சரியான முறையில் நயமிக்கப்பட்டேன் என்றும், ஆகவே என்னைத் துணைவேந்தராக வரவேற்கவேண்டும் என்றும் தீர்மானித்து. அவர்களின் கோரிக்கையை நிராகரித்தது. அன்று இருவே உதாரணம் கூட்டத்தில் பேசிய போராசிரியர் சித்தம்பலத்தின் வீட்டிற்கு கல்லூரி விழுந்தது. அவர் அலுவலகப் பெயர்ப்பலகை உடைக்கப்பட்டது. இவற்றைக் கண்டிப்பதற்காக UTA மீண்டும் கூட இருந்தபோது விடுதலைப் புலிகளின் பொறுப்பாளரும், கஜேந்திரனும் அப்படிக் கூட வேண்டாம், தாம் அதனைப் பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்று கட்டளை இட்டனர். இதுவே எமது தமிழ் மக்களின் சுதந்திரம். இதேபோல் வவுனியா வளாக சமூகத்தினர் 2006ம் ஆண்டு பங்குனி 22ம்திகதி கூடுவதற்கு இருந்தபோது விடுதலைப்புலிகளின் வவுனியா மாவட்டப் பொறுப்பாளர் ஞானம் அனுதேவையில்லை என்று கட்டளை இட்டார். எனக்கு எதிரானவர்கள் எதுவும் பேசலாம். ஆனால் எனக்குச் சார்பானவர்கள் வாயை மூடுவேண்டும் என்பது எந்த வகையில்லியாய்ம்? இவற்றை ஊடகங்கள் ஒன்றும் பெரிதாக வெளியிட

வில்லை. குறிப்பாக, எனக்கு வாக்களித்த யாழ். பல்கலைக்கழகப் பேரவையினருக்குக் கிடைத்த மிரட்டல்கள் பற்றி இலங்கையில் எந்த ஊடகங்களிலும் வரவில்லை. இந்த நேர்காணலால் உங்களுக்கும் பாதிப்பு ஏதும் வரலாம் என்று நான் பயப்படுகின்றேன்.

- இந்த விடயம் தொடர்பாக விடுதலைப்புலிகளின் நிலைப்பாடு என்ன? அவர்களுடன் நீங்கள் தொடர்பு கொண்டிருக்களா? அல்லது உங்கள் சார்பாக வேறு யாராவது தொடர்பினை மேற்கொண்டார்களா?

- பலர் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒருவருக்கும் சரியான பதில் கிடைக்கவில்லை. பேராய்கள் வன். தோமஸ் சுவந்தரநாயகம், ராய்பு ஜோசப், ச. ஜெபநேசன் போன்றோர் வெவ்வேறு கடிதங்களை விடுதலைப்புலிகளின் தலைவர் வே. பிரபாகரன் அவர்களுக்கு எழுதியிருந்தார்கள். ஆனால் பதில் எதுவும் கிடைத்ததாக எனக்குத் தெரியாது.

- இந்த விடயம் தொடர்பாக சிங்கள சமூகக் கல்வி மான்கள், அரசியல்வாதிகள் மத்தியில் எவ்வகையான பிரதிபலிப்பு இருந்தது?

- வியப்பு! தமிழரே தமது முன்னேற்றத்தை என்எதிர்க்கிறார்கள் என்ற கேள்வி. சிங்கள இனவாதி களுக்கு இது சந்தோஷம்.

- UTHR/Jக்கும் உங்களுக்கும் தொடர்பு உண்டு என்ற குற்றச்சாட்டு ஒன்று உங்கள்மீது வைக்கப்படுகின்றது. அவ்வாறு உங்களுக்கு ஏதாவது தொடர்பு இருந்ததா? அவர்கள் பற்றிய உங்கள் பார்வை என்ன?

- UTHR/J என்ற நிறுவனம் காலம்சென்று துணைவேந்தர் கலாநிதி. துரைராஜா அவர்களால் தொடங்கப்பட்ட ஒரு நிறுவனம். அதில் யாழ். பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் மீட்டுமே அங்கம் வகிக்க முடியும். துணைவேந்தராகப் பதவி ஏற்றுத் தன் பின்னர், 2006ம் ஆண்டு பங்குனியிலிருந்துதான் நான் அதில் அங்கம் வகிக்கத் தகுதியுடையவனானேன். ஆனால், நான் அதில் அங்கத்தவராகச் சேரவில்லை. அங்கத்தவர்கள் அனைவரும் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள். அங்கத்தவர்களில் முக்கியமான ஒருவர் எனது சொந்த அன்றை, ஒரு கட்டத்தில் தம்பி என்ற முறையில் அவர்கள் பதிப்பித்த 'முறிந்த பண' என்ற புத்தகத்தை வெளியிடச் சிறிய உதவி செய்திருந்தேன். அவர்களின் வெளியிடுகளில் ஒரு பங்குகூட நான் எழுதவில்லை. அவர்கள் தொடர்பாக அப்படி ஒரு குறையையும் நான் காணவில்லை. www.uthr.com என்ற இணையத்தள முகவரியில் அவர்களின் வெளியிடுகளைக் காணலாம். அவற்றைக் கவனமாக வாசித்தால், இலங்கை அரசாங்கத்தின் அட்டுழியங்கள் பலவற்றை அவர்கள் பட்டியலிட்டு அம்பலப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதைக் காணலாம். உதாரணம்: சத்துருக்கொண்டான் படுகொலைகள், மற்றும் கிழக்கு மாகாணத்தில் இராஜாவும் செய்த கொலைகள், நவாலி தேவாலயம் படுகொலைகள் போன்றவற்றை இவர்களே வெளியிட்டு, இலங்கை அரசாங்கத்தின் மனித உரிமை மீறல்களை

சர்வதேச அரங்கில் அப்பலப்படுத்தியுள்ளார்கள். இவர்களின் நேரமையான செயற்பாடு காரணமாக, இவர்கள் எழுதுவது மேற்கத்தையநாடுகளால் உடனடியாக ஏற்கப்படுகின்றது. ஆனால் எப்போதும் பொய் யையும், அரசாங்க எதிர்ப்பிடின் மட்டும் எழுதும் ஜாடகங்கள் - நாங்களே வாசித்துக் கை தட்டுவதற்குச் சரியே ஓழிய, வேறொன்றுக்கும் உதவாது. தமிழர் களின் விடுதலைக்கு PUTHRI/J பெரிய அளவில் பங்களித்திருக்கின்றது என வெளியில் கருதப்படுகின்றது.

● நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவர். அதனால், உங்களுடைய எழுத்துகளில் இந்துமதத்தினரின் உணர்வுகளைப் புன்படுத்தும் நோக்கில் நீங்கள் எழுதி வருவதாகவும், மிகவும் கவனமாக கிறிஸ்தவ மதம் பற்றிய உயர்வான விம்பத்தைத் திட்டமிட்டு நீங்கள் உங்கள் பதிவுகளில் எழுதியிருப்பதாகவும் உங்கள் எதிர்ப்பாளர்கள் கருவது தொடர்பாக உங்கள் கருத்து என்ன?

● உங்கள் கேள்வி தமிழ் மேலாதிக்க தேசியவாதத்தின் வெறியைக் காட்டுவது போலாகும். (மன்னிக்கவும்) 'நாம் ஆண்ட தமிழர்கள், எங்கள் கலாச்சாரமே மிகச் சிறந்தது. எங்கள் சாதியே மிக உயர்ந்தது, எங்கள் சமயமே உண்மையானது.' இவையே இந்த மேலாதிக்க தமிழ்த் தேசியவாதத்தின் அறிகுறிகள். இவர்களுக்கு, எங்கள் தரப்பின் குற்றங்கள் பற்றிப் பேசுவதே மகா குற்றமானது. இதனால்தான் 1948இல் தோட்டத் தமிழர்களை நாம் கழற்றி விட்டோம். பின்பு முனிலிம்களைத் தருத்திலிட்டோம். இப்போது மட்டக் களாயில் பிரச்சினை கிளப்பபட்டுள்ளது. கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிரான தமிழ் மேலாதிக்கவாதிகளின் பிரச்சினைக்குரிய சில செயற்பாடுகளைக் குறிப்பிடுகின்றேன். நான் யாழ். பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தராக நியமிக்கப்பட்டபோது போது 'ஒருபேப்பர்' என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியர் சித்திரை ம் திகதி இதழில், பின்வரும் சாரப்பட எழுதுகின்றார், அதாவது, "கிறிஸ்தவர்கள் முன்பு சைவர்களாக இருந்து மதம் மாறிய வர்கள், இது துரோகத்தனமானது, இவ்வாறு மதம் மாறிய ஜீவன் ஹாலை யாழ்ப்பாணத்தில் சைவக் கோவில் ஒன்றைத் தன்னகத்தே கொண்ட யாழ். பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தராக நடமா விடக் கூடாது" என்று அவர் எனக்கு பயங்கரவாத எச்சரிக்கை விடுத்திருக்கிறார்.

கடந்த கார்த்திகை மாதத்தில் விடுதலைப் புலிகளின் மறைந்த மாவீரர்களைக் கும்பிடுப்படி பல தமிழ் ஜாடகங்கள் வேண்டுகோள் விடுத்து இருந்தனர். இது இரந்தவர்களின் ஆவிகளை வேண்டுவது அல்லது கும்பிடுவது போலாகும். கிறிஸ்தவர்கள் தமது மத அனுஷ்டானப்படி ஆவிகளைக் கும்பிடுவது தவறானது. மாவீரர்களை நினைவு கூருவது என்பது வேறு கும்பி டுவது என்பது வேறு. மாவீரர்களைக் கும்பிடுமாறு கிறிஸ்தவர்களை வூற்புறுத்துவது அல்லது கட்டாயப் படுத்துவது அவர்களைப் போராட்டத்தில் இருந்து அந்தியப்படவே வழிசைமக்கும். தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்கள் தூர விலகிச் செல்வார்கள். மேலும் புலிகளின் ஆலோசகர்களில் ஒருவரான திரு. சந்தியேந்திரா

நடேசன், தமிழரின் மதம் சைவசமயமே என்பதைக் கிறிஸ்தவர்கள் ஏற்கவேண்டும் என்று சில வருடங்களுக்கு முன்பு கலிபோர்னியாவில் வழங்கிய விரிவுரை ஒன்றில் கூறியிருக்கின்றார். தமிழர்களாகிய நாம் பல கலாச்சார, மதங்கள், பிரதேசங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை ஏற்கும் அளவுக்கு எது விடுதலைப் போராட்டம், முன்செல்லாத நிலையில், இதைச் சொல்வது துரோகம் என்றால், அதைச் சொல்வது எது இனத்தின் விடுதலைக்கு எனது பங்களிப்பு என்றே நான் கருதுகின்றேன்.

நீங்கள் குறிக்கும் என எழுத்துக்கள் ஆராய்ச்சி அடிப்படையில் எழுதப்பட்டவை. இதனைப் பல்கலைக் கழக வட்டாரங்களிலேயே விவாதிக்க வேண்டும். பத்திரிகைகளிலோ, சுவரோட்டுகளிலோ, அல்லது ஒரு தரப்பாயோ விவாதிக்கப்படக் கூடிய விடயங்கள் அல்ல இவை. ஆனால் ஒன்றை மட்டும்கூற விரும்புகின்றேன். நான் எனது பாரம்பரியம் என்ன என்று ஆராய்ந்தபோது சைவசமயத்தை எனது பாரம்பரியமாகக் கருதியே ஆராய்ந்தேன். அப்படிச் செய்துபோது 19ம் நாற் றாண்டில் சிறுபிள்ளை பலி மற்றும் நல்வூர்க்கந்தசாமி கோவில் முற்றத்தில் 'வேசி' வியாபாரம் நடந்ததென்று ஆவணங்களைக் கண்டபோது அவற்றை உள்ளபடி எழுதுவது எனது கடனாகியது. அதனை மறைப்பது கல்விக்குத் துரோகம். சைவமதத்தை இறுக்கப் பிடிப்பவர்களுக்கு இது நோவை உண்டாக்கி இருக்கலாம். கிறிஸ்தவர்களுக்கு இது முசுப்பாத்தியாக இருந்திருக்கலாம். இதேபோல்தான், அதே நித்தகத்தில் கிறிஸ்தவ குருமாரின் திருவிளையாடல்களையும், சாதி வேற்றுமைகள் எம்முள் இல்லை என்று சொன்னபடியே அதன் பேணல்களையும், கொதம் புத்தர் திருச்சனையில் எப்படி புனித ஜேகோசா:பட(Jehosaphat) ஆக மாறி, அவர்தான் புத்தர் என்று அறியாமல் கும்பிடப் படுகிறார் என்றும் எழுதியபோது, அதை சைவமக்கள் கவனிக்காமல் விட்டிருக்கலாம் அல்லது முசுப்பாத்தி யாய் எடுத்திருக்கலாம். ஆனால், கிறிஸ்தவர் பலர், நான் என் மதத்தைத் துாலிப்பதாகக் கருதுகிறார்கள். ஆழந்த பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சிப் பாரம்பரியத்தை அறியாமல் இப்படி மனக்குறுப்பும் அடைபவர்களுக்கு நான் சொல்வது இதுவே. நீங்கள் கல்கிணையையும், ஆனந்தவிகடனையும், குழுத்தையும் மட்டும் வாசித் துக்கொண்டு ஆழந்த புத்தகங்களை, ஆராய்ச்சி களைத் தயவு செய்து அறிஞர்களுக்கு விட்டுவிடுங்கள். இருதய சுத்தியும், கடபமற்ற நாவுமே கல்விக்கு அந்திவராக்கல்.

● பொதுவாக உங்களைப் பற்றி சிங்கள சமூகத் தினரிடையே, நீங்கள் ஒரு குறுந் தமிழ்த் தேசியவாதி என்ற கருத்து பரவலாக அறியப்படும் அதே நேரம், தமிழர் தரப்பினரிடையே, நீங்கள் தமிழ்த் தேசியத் திறந்து எதிரானவர் என்ற கருத்து முன்வைக்கப் படுகிறது. இது தொடர்பாக உங்கள் கருத்து-

● தேசிய வெறி கொண்டவர்கள் என்னில் குறை கூறினால், அது நான் என்னவோ சரியாகச் செய்கின்றேன் என்று எனக்குக் காட்டுகிறது. களனி பல்கலைக்

கழகத்தின் அப்போதைய துணைவேந்தர், மானியங்கள் ஆணைக்குமுனில் “ஒரு புலி கொழுப்புக்கு வந்து இங்கே புகுந்திருக்கிறது. அதை அடித்துந் தூத்த வேண்டும்” என்று கத்தியபோது, அதை நான் எனக்கு வழங்கிய ஒரு நல்ல சான்றிதழாகவே எடுத்தேன் அதே போலவே, மேற்கத்தையநாட்டுச் சுதந்திரம், தஞ்சம் ஆகியவற்றை சுதந்துக் கொண்டும், சுதந்துக் கொண்டும் இலங்கையில் உள்ளவர்கள் யுத்தம் செய்ய வேண்டும், பல்கலைக்கழகம் செல்லாது வகுப்புக்களைப் பகிள்கிறிக்க வேண்டும் என்பவர்கள் என்மேல் குறை சொன்னால் அதுவும் அப்படியே ஆகும்.

- ஆரம்பகாலங்களில் தமிழ் விடுதலை அமைப்புகள் ஏதாவற்றுடன் உங்களுக்குத் தொடர்பு அல்லது பங்களிப்பு இருந்ததா?

● தமிழரசுக் கட்சி, தமிழர் ஜக்கிய முன்னணி, தமிழர் ஜக்கிய விடுதலை முன்னணி போன்றவற்றுடன் குடும்பமாகவும், மற்றும் அதன் தலைவர்களுடன் தனிப்பட்ட, குடும்ப, சொந்தத் தொடர்புகள் பல இருந்தது. நான் என் தாயாருடன் பல சுதந்தியாக்கிரகங்களில் பங்குபற்றி இருக்கிறேன். 1970-72 காலம்பகுதிகளில், எனது தகப்பனார். பெரிய தகப்பனார் கு.நேசையா ஆகியோர் தமிழர் ஜக்கிய முன்னணியை உருவாக குவதில் காத்திரமான பங்களிப்பைச் செய்திருக்கிறார்கள். நான் 1976இல் இலங்கையை விட்டு வெளி யேறியதில் இருந்து வெளிநாடுகளில் இருந்த இலங்கைத் தமிழர்களுடன் (தூரணம்: குமார் தமிழ்த்துறை, லோஜன் கனகரட்டனம்) போன்றவர்களுடன் சேர்ந்து தமிழர்களின் உரிமைப் போராட்டம் தொடர்பாக சில பங்களிப்புக்களைச் செய்துள்ளேன். ஆனால் நாம் எல்லோரும் ஓரளவுக்கு இப்போது, வெளிநாட்டில் வசிப்பவர்களுக்கு, அமைப்புக்களுக்கு புளித்துப் போனவர்கள் ஆகிவிட்டோம்போல் தெரிகிறது. அது வும், தாழும் தமது பிள்ளைகளும் வெளிநாடுகளில் சுகமாக வாழ்ந்து கொண்டு, இலங்கையில் அப்பாவி மக்கள் பலியாகுவதைக் கை தட்டி வரவேற்கின்ற தமிழர்கள் பெரும்போலிகளாய் இருப்பதுதான் பெரும் துயரம்.

- பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினராகக் கடமையாற்றியவர் என்ற வகையில், இன்றைய நிலையில் வா- கிழக்கில் உள்ள பல கலைக்கழகங்கள், வளாகங்களின் நிலை ஏனைய பகுதிகளுடன் ஒப்பிடும்போது எவ்வாறுள்ளது?

● நிலைமை உதவாது. ஆசிரியர்கள் பாடசாலை களிலோ, பல்கலைக்கழகத்திலோ இல்லை. யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில், வேலைக்கு விண்ணப்பிக்கும் வெளிநாட்டில் படித்த கொஞ்சப் பேரவும் ஏதும் பொய்ச் சாட்டுச் சொல்லி எடுக்குமாட்டார்கள். இயக்கங்கள் பல 1970இன் தரப்படுத்தலை எதிர்த்துந் தொடங்கியில்லை. ஆனால் இன்று தரப்படுத்தல் இருந்தாலே யாழ்ப்பான மாணவன் ஒருவனுக்கு பல்கலைக்கழக அனுமதி கிடைக்கும் என்ற நிலையாகவிட்டது. யாழ்ப்பான மாணவன் பொறியியற்பீடும் உட்பட பல்கலைக்

கழகத்துக்குச் செல்வதற்கு எடுக்கவேண்டிய புள்ளி வரம்பு 2004இல் 1.8648. அதேவேளை ஒரு வவுனியா மாணவன் எடுக்கவேண்டியது 1.9288. அதாவது வவுனியா மாவட்ட மாணவனைவிட யாழ்ப்பான மாணவனுக்குக் குறைந்த புள்ளிகள் போதும். இதேபோலவே மருத்துவமீடு அனுமதிப் புள்ளி வரம்பு யாழ்ப்பானத் துக்கும், வவுனியாவுக்கும் ஏறத்தாழச் சமன் யாழ்ப்பானம் இன்று பிற்படுத்தப்பட்ட (backward) பிராந்தியம் என்று வரையறுக்கப்பட் டுள்ளது. யாழ்ப்பானக் குடாநாட்டில் இருந்து பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அனுமதிக்கான ஒதுக்கீடு, 1980ம் ஆண்டு ஐந்து தொகைக் கணக்கீட்டின் அடிப்படையிலேயே தற்போதும் கணிக்கப்படுகின்றது. தற்போது யாழ். குடாநாட்டில் குறைவாக உள்ள ஐந்துதொகையை அடிப்படையாகக் கொண்டு சரியாகச் செய்யப்பட்டன, தற்போது கிடைக்கும் அனுமதி எண்ணிக்கையும் கிடைக்காது. இதேவேளையில் மட்டக்கள்பீடு மாவட்டத்தில், பொறி யியல் பீடு அனுமதிக்கு 1.459 புள்ளிகளை ஒரு மாணவன் பெறவேண்டும். இது அம்மாவட்ட மாணவர்கள் நன்றாக சோதனை செய்கிறார்கள் இல்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. இதேவேளை யாழ்ப்பானத்திற்குக் கிடைத்த பிற்படுத்தப்பட்ட பிராந்திய வரையறை மட்டக்களைப்புக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று மட்டக்களைப்புபராநூமன் உறுப்பினர்கள் ஒரு மனுவில் பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவுக்குச் சமர்ப்பித்தனர். பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழு அதை 2005ம் ஆண்டு ஏற்றுக்கொண்டது. (இது 2007ம் ஆண்டுமதல் நடைமுறைக்கு வரும்) தரப்படுத்தல்வேண்டாம் என்று தொடர்க்கி, இன்று அதற்காக நாம் கெஞ்சவேண்டிய நிலையே தற்போதைய எமது நிலையாகும்.

- அன்மைக்காலத்தில், கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் ரவீந்திரநாத் கடத்தப்பட்டுள்ளார், தமிழ்த்துறைப் பேராசியர் பாலசுகுமாரின் வெளியேற்றம் மற்றும் உங்களது நியமனத்தில் எதிர்ப்பு போன்றவை, தமிழ் மாணவ சமுகத்தின் கல்வியும் எதிர்காலமும் கேள்விக் குறியாக்கப்பட்டுள்ளதை வெளிப்படுத்துகின்றது. இது தொடர்பாக உங்கள் கருத்து என்ன?

● இது கிழக்கில் நிறையக் காலமாகவே நடக்கிறது. தமிழ் ஜடகங்கள் பல யாழ். குடாநாட்டின் ராகிய எம்மாவும், எமது யாழ்ப்பான மேலாதிக்க மன்ப்பான்மையுடனும் நடத்தப்படுகின்றன. ஆகையால், கடந்த காலங்களில் கிழக்கில் நடந்த சம்பவங்கள் பலவற்றைத் தமிழ் ஜடகங்கள் கவனிக்கவில்லை. முன்னாள் இடைக்காலத் துணைவேந்தர் யுலி தங்க ராஜா காருடன் கடத்தப்பட்டார். பின்னர் அவரின் மைத் துணி தராக்கி சிவராம் கெஞ்சிக் கேட்டதைப்படுத்து அவர் நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்ற நிபந்தனையின் கீழ் விடுதலை செய்யப்பட்டார். அவரது மட்கணனி (Lap-Top) திருப்பிக் கொடுக்கப்படவில்லை. இதற்காக அவர் அதன் பெறுமையை 185000 ரூபா வகுக்காக மாதம் 15000 ரூபா விதம் இன்றும் பல்கலைக்

தழக மானியங்கள் ஆணைக்குறுவுக்குச் செலுத்தி வருகின்றார். அவர் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதால் அப்போது அவருக்காகக் கண் ஸிரிவிட எந்த ஊடகங்களும் இருக்கவில்லை, பின்னர் துணைவேந்தர் முக்கையா புரிகளின் மாணவர் சங்கத் தினால் பதில் விலகச் சொல்லி கட்டளையிடப்பட்ட நிலையில், போட்டிருந்த உடுப்புன் மட்டும் பேருந்தில் ஏறி கொழும்பு வந்து, பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்கும் மூலமாக பதவி விலகினார். அப்போதும் யாரும் அழிவில்லை, ஏனென்றால், அவர் இந்திய வம்சா வளியைச் சேர்ந்தவர் என்பதாலாகும்.

தற்போது எனக்கும் நடந்துள்ளது. மௌனமாக விடுதலைப் புரிகளிடம் எனக்காகப் பரிந்துரைத்த ஒரு சிலரைத் தவிர்த்து யாரும் அழிவில்லை. இன்று ரவிந்திர நாத்திற்கு நடந்து மட்டும் ஏன் www.tamilnet.comஇல் இருந்து எல்லா ஊடகங்கள் மூலமாகவும் பரவலாக அறியப்படுகின்றது. ஏன் இந்தப் பாரப்படச்? அவருக்கு நடந்ததெல்லாம் அறியாய்த் தான். இச்செயற்பாடுகள் தயவுதாட்சன்யம் இன்றி கண்டிக்கப்பட வேண்டியவை என்பதில் மறு கருத்து இருக்க முடியாது.

ஆனால் சைவ யாழிப்பாணத்தார் மட்டும் தான் தமிழரா? இது தமிழ்த்துறோகம் ஆகாதோ? மாணவர்கள் தமிழர்களுக்குச் செய்யக்கூடிய உதவி படித்து அறிவார்ந்த மனிதாக ஆவது. அதற்குத் தடையாக உள்ள எந்த இடையூறும் நிறுத்தப்பட வேண்டும். அவர்களது படிப்பை நிறுத்தி ஆயுதப் பயிற்சிக்கு வள்ளிக்கு வரச் சொல்வதையும், வராதோரைத் 'துரோகி' என முத்திரை குத்துவதையும் நிறுத்த வேண்டும். இலங்கையில் தமிழ் மாணவர்கள் கல்வி கற்பதற்குத் தடையாக விளங்கும் இந் நடவடிக்கை களை ஆதரித்துக் கை தட்டி வரவேற் றுக்கொண்டு, வெளிநாட்டில் தம் பின்னைக்களை ஹார்வேட், பிரின்ஸ் டன், ரொஹ்ஸ்ரோ ஆகிய பல்கலைக் கழகங்களுக்கு அனுப்ப முயற்சிப்போரின் வேஷம் கலைக்கப்பட வேண்டும். பிரபாகரன் - கருணா மோதலுடன் மட்டக் களப்பு மாவட்ட பல்கலைக்கழக அனுமதிப் புள்ளிகள் விழுந்துள்ளன. அதாவது, அதே தொகை மாணவர்களைப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அனுப்புவதற்கான அனுமதி வரப்புப் புள்ளி குறைக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. மேலும், தமிழர் மத்தியில் உண்மையாகவே சமத்துவம் இருப்பதாயின், ஏன் யாழ். மாவட்டத்துக்கு பிற்படுத்தப்பட்ட பிராந்திய வரையறை எடுத்துக் கொடுக்கப்பட்டபோது, மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துக்கு எடுத்துக் கொடுக்கப்படவில்லை?

மேலும், பல்கலைக்கழகங்களுக்கு மேலதிக வளாகங்கள் அளிக்கப்பட்டன, அவற்றை எதிர்காலத் தில் தனிப் பல்கலைக்கழகங்களாக்கும் நோக்கத்துடனேயே இவ்வாறு மேலதிக வளாகங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. இதன் அடிப்படையில், யாழ். பல்கலைக்கழகத் துக்கு வெவுனியா வளாகமும், கிழக்குப் பல்கலைக்கழக கத்துக்கு திருக்கோணமலை வளாகமும் வழங்கப்பட்டது. ஆனால் இத்திட்டத்தின் கீழ்ரஜரட்ட, சப்பரக முல், வயம்பா போன்றவையே வளாகங்களாய் இருந்து பல்கலைக்கழகங்களாய் தரமுயர்ந்திருக்கின்றன.

ஆனால், வெவுனியாவும், திருக்கோணமலையும் இன்னும் வளாகங்களாகவே பின்றிற்கின்றன. ஆனால் யாழிப் பாண் மேலாதிக்க தமிழ்தேசியவாதிகள் இதற்கு இலங்கை அரசின்மேல் பழியைப் போடுவர். அது ஓரள வகுகு உண்மையும்கூட. ஆனால் வெவுனியா வளாக மாணவர்கள் தமக்கு யாழ். பல்கலைக்கழகம் நிதி ஒதுக்காமைக்கு கொந்தளித்தனர். இதன் தொடர்ச்சியாக, வெவுனியா வளாகத்துக்கு நிதி ஒதுக்குமாறு பாராளுமன்றத்தின் Committee on public enterprises யாழ். பல்கலைக்கழகத்துக்கு கட்டளைகளிட்டும் அது நடக்கவில்லை. இதனால் ஆணைக்குமுனிவராகிய நாம் நிதியை தனித்தனியாக யாழ். பல்கலைக்கழகத்துக்கும் வெவுனியா வளாகத்திற்கும் ஒதுக்க நேரிட்டது. வெவுனியா வளாகத்தில் ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறை என்று தெரிவித்தனர். நான் இப்பிரச்சினையை பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குமுனில் எழுப்பி ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்கான சம்பள நிதியை ஒதுக்கப் பண்ணினேன். நான் செய்த அந்த நல்ல காரியத்தை, எனக்கு வேலை எடுப்பதற்காகச் செய்த திட்டம் என்றனர் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ள சில அறிவழிகள். அமெரிக்காவில் நிரந்தர பேராசிரியர் பதவியில் இருந்தநான், அதனைத் துச்சம் எனக் கருதி விட்டுவிட்டு எமது மக்களுக்காகச் சேவை செய்ய வந்தவன் என்பதைத் தெரிந்திருந்தபோதும், சில்லறைத்தனமாக செயற்பட்டனர் அந்த அறிவு ஜில்கள். பின்பும், கடந்த இரு மாதங்களுக்கு முன்னர், வெவுனியாவிலே 4 வெற்றிடங்களுக்கு 4 சித்தியுள்ள வர்கள் விண்ணப்பித்திருந்தனர். ஆனால் வளாகப் பீடாதிபதியும், தறைத்தலைவரும் யாழ். பல்கலைக்கழக தெரிவுக்குமுனைக் கெஞ்சிக்கேட்டும் இருவருக்கே வேலை கொடுக்கப்பட்டது. இதுவே தெற்கில் என்றால் நான்கு வெற்றிடங்களையும் நிரப்பி, இன்னும் ஆசிரியர்கள் வேண்டுமென்று பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குமுனிடம் சொல்லி மேலும் எடுத்தி நிரப்பார்கள். ஆனால் நாம் இப்பதவி வெற்றிடங்களை நிரப்பாத நிலையில், மேலதிக ஆசிரியர்களுக்கான அனுமதியைக் கேட்டால், முதலில் இருக்கும் வெற்றிடத்தை நிரப்பியிப்பின்னர் அது பற்றிப் பேசுவோம் என்றே கூறுவார்கள். நாம் அதைக் குறை சொல்லுமிழ்யாது. நாம் காலம்காலமாக திறமையான விண்ணப்பதாரிகள் வரக் காத்திருப்போம் போலும்! ஒரு தகுதியான விண்ணப்பதாரி இருக்கும்போது வெற்றிடத்தை நிரப்பாதது சட்டவிரோதம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வெவுனியா வளாகத்தை பல்கலைக்கழகமாக்குவதற்கு அவ்வளாக மாணவர்களும், அம்மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களான சிவசக்தி ஆண்டன், செல்வம் அடைக்கலநாதன், சிவநாதன் கிலோர், சதாசிவம் கனகரட்னம், வினோ சப்பிரமணியம், கேதாரலிங்கம் ஆகியோர் என்னுடன் சேர்ந்து செயற்பட முற்பட்டனர். நான் பிரதோசவாதத்தை கிளப்புகின்றேன் என்றால் சிலர், பின்னர் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இம்முழுமிகு யைக் கைவிடச் சொல்லி கட்டளையிட்டனர். 2005ம் ஆண்டு மார்கழிக் குழுப்பதற்துடன் இதை நிறைவேற் றுவதற்கு பாராளுமன்ற வலுவும் இல்லாமல் போய்ந்து.

• நீங்கள் பல்கலைக்கழக மாணியக் குழுவில் அங்கம் வகித்தபோது, தமிழ்ப்பகுதிகளில் உள்ள பல்கலைக்கழகத்துக்கு நீங்கள் ஆற்றிய பங்களிப் பினைக் கூறமுடியுமா?

• நான் ஆணைக்குழுவில் சேர்ந்த ஆரம்பத்தில், யாழ்ப்பான் பல்கலைக்கழகத்துக்கு வருடத்துக்கு சுமார் ரூ.45,000/- மாணவன்/ வருடம் என்ற வகையிலேயே பணம் ஒதுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் தெற்கு பல்கலைக்கழகங்களுக்கு சுமார் ரூ80,000/- மாணவன்/ வருடம் ஒதுக்கப்பட்டது. இதைப் பல்கலைக்கழக மாணியங்கள் ஆணைக்குழுவில் நான் கூட்டிக் காட்டிய போது, ஏனையோர் இது பிழையானது என்று ஏற்று யாழ் பல்கலைக்கழகத்துக்கு ரூ90,000/- மாணவன்/ வருடம் என ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மருத்துவமிகும், வவனியா தொழில்நுட்ப பீடம் ஆகியவை நான் பல்கலைக்கழக மாணியங்கள் ஆணைக்குழுவில் பதவியில் இருந்த காலத்தில் என்று முயற்சியினாலேயே எல்தாபிக்கப்பட்டன. இவற்றின் வளர்ச்சியானது தொடரும் யுத்தத்தால் பின்தங்குகின்றது. திருகோணமலை பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. சம்பந்தருடன் சேர்ந்து திருகோணமலை வளாகத்தை கோணேசுபுரியில் பெரிதாய் கட்டுவதற்கு நிதி ஒதுக்கி வேலையும் தொடங்கினோம். இதுவும் தொடரும் யுத்தத்தினால் இன்னும் சரியாக விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. 2005இல் பல்கலைக்கழக அனுமதி வழங்கப்பட்ட பின் ஒரு பரீட்சைத் தினைக்கழக இயந்திரப் பிழையால் வினாவுகள் மாறின. இதனால் இருக்கும் இடத்தை விடப் பலரை மருத்துவ, பொறியியல் பீடங்களுக்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. நான் யாழ், பல்கலைக்கழக துணை

வேந்தராகிய நிலையில், இச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி, எனது கடைசி ஆணைக்குழுக் கூட்டத்தில், யாழ்ப்பானத்துக்குப் பொறியியல் பீத்தை அளிக்கு மாறும், மருத்துவமிகு வெற்றிடங்களை நிர்ப்புமாறும் என்று சொந்த வேண்டுகோளாகக் கேட்டேன். இது அங்கீகரிக்கப்பட்டது. ஆனால் வந்த குழப்பங்களால் அந்த நிதி இன்று ருக்கு, ரஜுரட்ட பல்கலைக்கழகங்களுக்குச் சென்றுள்ளது. நாமே எமது அழிவு வேறும் பலதும் சொல்லலாம். எமது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இது நன்றாகத் தெரியும்.

• இறுதியாக புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழ்ச் சமூகத்தினருக்கு நீங்கள் என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர்கள்?

• அங்குள்ள தமிழரை வாழுவிடுங்கள். உங்கள் தேவைகளும் அவர்களுடைய தேவைகளும் பல விதங்களில் முரண்பட்டனவை. 1948இல் இலங்கைத் தமிழராகியநாம் 11%, மலையகத் தமிழர் 11%, முஸ்லிம்கள் 7%. இன்று இலங்கைத் தமிழர்கள் 4% என்று பாடப் புத்தகங்கள் சொல்கின்றன. கிழக்கில் நாம் பலனற்றுப் போனோம். முஸ்லிம்களை (இன்று சுமார் 9%) பகைத்து விட்டோம். மலையகத் தமிழர் (சிறிமா-சாஸ்திரி ஓய்ப்பந்தத்தின் பின் 7%) எம்மை ஒருபோதும் நம்பயாட்டார்கள். எமது சமூகத் தற்கொலையை நிறுத்தவேண்டும். யாழ்ப்பான மேட்டுக்குடி மேலாதிக் கத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். இல்லையேல், இலங்கையில் எமக்கு வருங்காலம் இல்லை. ஆனால் வண்டன், ஒஸ்லோ, பாரிஸ், நியூயோர்க், ரொறன் ரோவில் உள்ள புலம் பெயர்ந்த தமிழராகிய உங்களுக்கு இதனால் என்ன?

• •

கடந்த ஆழமாத காலமாக மூடப்பட்டு மாணவர்களின் கல்வி நடவடிக்கைகள் பாதிக்கப்பட்டிருந்த நிலையில், யாழ். பல்கலைக்கழகம் எதிர்வரும் 22ம் திகதி முதல் மீண்டும் செயற்படவுள்ளதாக செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் ரவிந்திரநாத் இன்றெதரியாதோரால் கடத்திக் கெல்லப்பட்டு, இதுவரை என்ன நடந்தது என்று தெரியாமல் உள்ளது. சில மாதங்களுக்கு முன்னர் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பாலகுமார் கடத்தப்பட்டு பின் விடுவிக்கப்பட்டார். கடந்த மாதம் வவனியா விவசாயக் கல்லூரியில் இராஜுவத்தினர் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததில் மூன்று மாணவர்கள் பலியாகியிருந்தனர். இச்சம்பவங்கள் எல்லாம் வடக்கு-கிழக்கில் தமிழ் மாணவர்கள் உயர்கல்வி கற்பதற்குத் தடையாக உள்ள விடயங்களாகும்.

இந்தினலையில், யாழ். பல்கலைக்கழக உபவேந்தராக நியமிக்கப்பட்டு சர்ச்சைகளுக்கு உள்ளாகி, இன்றும் உத்தி யோகூர்வமாக யாழ். பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தராக இருக்கும் திரு. ரட்னாலீவன் ஹால் அவர்கள் சமீத்தில் கண்டா வந்திருந்தார். இலங்கை வடக்கிழக்கில் தமிழ் மாணவர்களின் கல்வி நிலை, முன்னேற்றும், அவற்றுக்கான தடைகள் மற்றும் சர்ச்சைக்குரியதாக மாற்றப்பட்ட அவரது துணைவேந்தர் நியமனம் போன்ற விபரங்களை 'வைகறை' வாசகர்களுக்கு அறியத்தரும் நோக்கத்தில் அவரை 'வைகறை' பத்திரிகையின் ஆசிரியர் குழுவினர் பேட்டி கண்டனர். எமது சில கேள்விகள் அவருக்கு எரிக்கலை ஏற்படுத்தின. இருந்தும் எமது கேள்விகள் எல்லாவற்றுக்கும் பதிலளித்தார். அவற்றை அவருடைய வார்த்தைகளில் அப்படியே 'வைகறை' வாசகர்களுக்குத் தருகின்றோம். இப்பேட்டி தொடர்பாக எவ்ராவது தமது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்பினால் அவற்றை எழுதி அனுப்பினர்களோன்று தொடர்ந்து வரும் வெளியீடுகளில் அவற்றை பிரசரிப்போம்.

- 'வைகறை' ஆசிரியர் குழு (editor@vaikarai.com)

தற்போது பேராசிரியர் ரட்னாலீவன் ஹால் முன்பு வேலை செய்த ட்ரெக்டெல் பல்கலைக்கழகத்தில் தற்காலிகமாக கடமையாற்றுகின்றார்.

நன்றி : வைகறை (இதழ் 123 - தெ 05 2007)

மணிதன் கூவ்டே! மனுசி எவ்டே?

சி. ஜெயசங்கர்.
2006

(பறையழக்கும் ஒலி கேட்கின்றது, 'தாகினாவ்கிட ததீப் தத்துவி' தாளக்கட்டுக்கு ஆட வருகிறது 'ஸ்பிங்ஸ்'. மன்னன் இடிபாட்டுக்கு உரிய முகமுடியைக் கையில் பிடித்தபடியும் தேவையான பொழுதுகளில் முகத்தை மறைத்துப் பிடித்தபடியும் இடிபாட்டுக்கு ஆடும் அளிக்கையாளர் மத்தள அடிக்கு ஏப் இன்னொரு திசையிலிருந்து ஆட வருகிறார். இருவரையொருவர் எதிர்பாராதவிதமாக எதிர்கொள்கின்றனர்)

ஸ்பிங்ஸ்: ஏம்! மனிதப்பதரே! உன்னைத் தின்றுவிடப் போகிறேன்.

இடிபஸ்: ஏம்! மிருகமே! என்னை யாரென்று நினைத்தாய்? நான் கிரேக்க மன்னன் இடிபஸ்.

ஸ்பிங்ஸ்: ஏம்! நீ மன்னனோ! மடையனோ! பொதுசனமோ, பொதி சமக்கும் கழுதையோ. எனக்கு அது தேவையில்லை.

இடிபஸ்: அப்போது உனக்கு என்னதான் தேவை?

ஸ்பிங்ஸ்: நான் போடும் புதிருக்கு விடையளிப்பாயானால் உன்னை விட்டு விடுவேன். இல்லையேல் உன்னை உயிருடன் விருங்கி ஏப்பம் விட்டு விடுவேன்.

இடிபஸ்: எங்கே போடு உன் புதிரை! நான் விடுவித்துக் காட்டுகின்றேன்.

ஸ்பிங்ஸ்: காலையில் நாலு கால்களிலும், மதியத்தில் இரு கால்களிலும், மாலையில் மூன்று கால்களிலும் நடக்கும் விலங்கு எது?

இடிபஸ்: ஹ! மனிதன்!

ஸ்பிங்ஸ்: ஃ! மனிதன் மட்டும் இல்லை, நீ மனுசியை மறந்து விட்டாய்!

இடிபஸ்: மனிதன் என்னும் போது, மனுசியும் அதற்குள் அடங்குகிறாள் தானே.

ஸ்பிங்ஸ்: நீ நினைக்கிறாய் அப்படி.

குரல் 1: மனிதன் நெருப்பைக் கண்டு பிடித்தான்.

குரல் 2: அப்ப மனுசி?

குரல் 1: மனிதன் சக்கரத்தைக் கண்டு பிடித்தான்.

குரல் 2: அப்ப மனுசி?

குரல் 1: மனிதன் நீராவிக் கப்பலைக் கண்டு பிடித்தான்.

குரல் 2: அப்ப மனுசி?

குரல் 1: மனிதன் சந்திர மண்டலத்துக்குப் போனான்.

குரல் 2: அப்பமனுசி?

ஸ்பிங்ஸ்: இப்பொழுது புரிகிறதா!

நீ மனுசியை மறந்து விட்டாய் என்பதை.

மனிதன் என்னும்போது மனுசி அதற்குள் அடங்கவில்லை என்பதை.

நெடு நாட்களின் பின்டு,

முதியோனும் பார்வையிழுந்தவனுமான இடிபாஸ்
தெருக்களில் அலைந்தான்.

பரிச்சயமானதொரு வாசனையை அவன் நுகர்ந்தான்.
அது ஸ்பிங்ஸ்.

“நானொரு கேள்வி கேட்கவேண்டும்” என்றான் இடிபாஸ்.

“என் தாயை என்னால் ஏன் இனங்கண்டுகொள்ள முடியவில்லை?
நீ தவறான விடையைத் தந்தாய்” என்றான் ஸ்பிங்ஸ்.

“ஆனால், அதுதான் எல்லாவற்றையும் சாத்தியமாக்கியது”
என்றான் இடிபாஸ்

“இல்லை” என்றான் ஸ்பிங்ஸ்.

“காலையில் நாலு கால்களிலும்
மதியத்தில் இரண்டு கால்களிலும்
மாலையில் மூன்று கால்களிலும் நடப்பது எது?
என்று கேட்டபோது
நீ, மனிதன் என்று விடையளித்தாய்,
மனுசி பற்றி எதுவும் நீ சொல்லவில்லை.”

“மனிதன் என்று சொல்லும் பொழுது
அதனுள் மனுசியும் அடங்கவிடுகின்றது.
அது எல்லோரும் அறிந்தது” என்றான் இடிபாஸ்.

“நீ நினைக்கின்றாய் அப்படி” என்றான் ஸ்பிங்ஸ்

குரல் 1: ஒவ்வொரு ஆணினதும் வெற்றிக்குப் பின்னால் ஓரு பெண் நிற்கின்றாள்.

குரல் 2: இல்லை ஒவ்வொரு பெண்ணினதும் முன்னேற்றத்திற்கும் முன்னால் தடையாக ஆண் நிற்கின்றான்.

இடிபாஸ்: இப்பொழுது புரிகிறது! மனுசி மனிதனுக்குள் அடங்கவில்லை என்பதை!

இப்பொழுது புரிகிறது! மனுசி மனிதனால் அடக்கப்பட்டிருக்கிறாள் என்பதை!

ஸ்பிங்ஸ்: சரி, காலையில் நாலு கால்களிலும், மதியத்தில் இரு கால்களிலும், மாலையில் மூன்று கால்களிலும் நடக்கும் விலங்கு எது?

இடிபாஸ்: மனிதர்! மனிதர்!! மனிதர்!!!

ஸ்பிங்ஸ்: சரி, நீ போகலாம்.

போய் எல்லோருக்கும் இதைச் சொல்லு.

ஓம்மா!

(கொட்டாவி விட்டவாறு)

எனக்குச் சரியாகப் பசிக்கிறது.

குப்பை செட்டுவிழுத்து கிளைஸாஸ் ஆட்டு சொற்றுப் பற்றிஸ உத்திரா

துவாரகன்

கழிவுகள் கொட்டும் குப்பை மேட்டுல்
குமிருக்கிறது சொற்றிநாய் ஒன்று.

அழகீய அஞ்சுவருப்பான
சக்குமண்ம் வீரட்டும்
குப்பை மேட்டுல்
கண்ணில் பீழை வழிய
ஸீய்ந்து தொங்கும் புண்களில்
இலையான்கள் மொய்க்க
குமிருக்கிறது சொற்றிநாய் ஒன்று.

பச்சைசப்புல் படர்ந்த
மழை நீரோடு அழகாக்கிய மண்ணில்
அழகான சடைத்த குட்டியாய்
வாலாட்டு
வளைந்து நெளிந்து
வருபவர் முகம் பார்த்து
பல கதைகள் கூறிய
அழகான நாட்கள்
அதன் இறந்த காலமானது.

காலம் வீரட்ட
கதிகலங்கி ஓடுயோடு
வாழ்வின் எல்லையாகிப் போன
வீரட்டலின் ஒரமாகிப் போன
இந்தக் குப்பை மேட்டுல்
தவமிருக்கிறது.

என்றாவது ஒருநாள்
இந்தக் குப்பை கொட்டல்
இல்லாதபோனால்
அதற்கு இளமூரிப்புப் பெறும்
நம்பிக்கை தானும் உள்ளதோ
யாருக்குத் தெரியும்

எலும்புகள் வெளிக்கொரிய
நடக்க முடியாத பலவீனத்தோடு
வீரட்டலின் ஒரத்தீல்
இன்னமும் தவமிருக்கிறது சொற்றிநாய்.

இலையான் வீரட்டும் ஒரு செயல் தவிர
அதனால் வேறு எதுதான் இயலுமோ

தமிழ்த்தேசிய விடுதலைப்போராட்டம் எதுகொக்கி?

தவிர் தமிழ்மக் கோரிக்கை...?

பேச்சுவார்த்தைகள்...?

கால் நாற்றாவ்ஞால் விடுதலைப்போராட்டம்...?

வி.சிவலிங்கம்

இலங்கையில் இடம்பெற்று வரும் தேசிய நெருக்கடிகள் ஓர் நிர்ணயமான கட்டத்தை எட்டியுள்ளன. இன்பிரச்சினையை ஆயுத வன்முறையால் தீர்க்கலாம் என்ற வழிமுறையும் இனப் பிரச்சினையின் அரசியல் அம்சத்தைப் பறக்கணித்து அதனோடுணர்ந்து செல்லும் ஆயுத வன்முறையைத் தனிமைய்படுத்தி அதனைப்

இந்நிலையில் நாட்டின் தேசிய நலன் கருதிச் சில பிரச்சினைகளைப் பகிரிங்கமாகப் பேசவேண்டிய கால கட்டம் இதுவாகும். சிங்களமக்கள் மத்தியிலே தற்போதைய நிலவரங்கள் அதனால் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்து கள் மாற்று வழிமுறைகள் என்பவையற்றிவிவாதங்கள் இடம் பெற்றுவருகின்றபோதிலும் சிறபான்மை

இனக்கள் மத்தியிலே, குறிப்பாகத் தமிழ்மக்கள் மத்தியிலே, இவை பேசப்படவில்லையென்பது கவனத்திற்கு ரியது. தமிழ்மக்கள் மத்தியிலே கடந்த 25 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இன்பிரச்சினையை மையப்படுத்திச் செய்தபட்டு வரும் விடுதலைப் புகிகளின் அனுகு முறைகளின் பெறுபேறுகள் குறித்து பேசப்பட வேண்டிய காலகட்டம் இது வாகும். அரசியல் பிரச்சினை குறித்து தம்முடன் மட்டுமே பேசப்படவேண்டும் எனவும் தானே தமிழ்மக்களின் ஏகப் பிரதிநிதிகள் எனவும் உரிமை கோரி, அதனாடிப்படையில் சமாதானப் பேச்சு வார்த்தைகளிலும் ஈடுபட்டனர். இனப் பிரச்சினையைத் தரியதற்கான அனுகு முறையாக ஆயுத வன்முறையும் போர் நிறுத்தத்துடன் கூடிய பேச்சுவார்த்தை களுக்கும் மக்கள் வாய்ப்பளித்தனர். ஆயுத வன்முறையோ பேச்சுவார்த்தைகளோ நிலைமைகளை மாற்ற உதவில்லை.

இந்த இரண்டு வழிமுறைகளும் தோல்வியடைந் துள்ளனம் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இத்தோல்விக்குக் காரணம் என்ன? ஆயுத வன்முறை என்ற உத்தி தோல்வியைத்

பயங்கரவாதம் என வர்ணித்து அதனை ஒடுக்க எடுக்கப் பட்ட முயற்சிகளும் பெரும் மனித அவலங்களைத் தோற்றுவித்துள்ளன நிலையில், நாடு வரலாறு காணாத பிரச்சினைக்குள் சிக்கித் தவிக்கிறது. இலங்கையின் அரசுக்குமானம் என்பது தோல்வியடைந்த ஒன்றாகக் கருதும் அளவுக்கு நிலைமைகள் மாற்றமடைந்துள்ளன.

தந்ததா அல்லது பேச்சவார்த்தை தோல்வியை ஏற்படுத்தியதா?

இந்த இரண்டு உபாயங்களும் தோல்வியடைந்த மைக்குக் காரணம் தெளிவான அரசியல் இலக்கு இல்லாமையே ஆகும். இன்பிரச்சினைக்கான தீவாக 'தனித் தமிழிழும்' என்ற இலக்கு முன்வைக்கப்பட்டது. இந்த இலக்கை நோக்கி கடந்த 25 வருடங்களுக்கும் மேலாகப்பயனித்தவர்கள் இலக்கிழுக்கும் உயர்படியாக தூரத்திற்கும் இடையேயான இடைவெளியை மதியிட்டு செய்யத் தவறியுள்ளனர். இந்தக் கால் நூற்றாண்டு காலத்தில் அரசியல், பொருளாதார, சமூக மாற்றங்களை அவதானிக்கத் தவறியுள்ளனர். நாட்டில் மாற்றமடைந்து சென்ற பொருளாதார - சமூகக்கட்டுமான மாற்றங்கள், சர்வதேச அளவிலான பாரியமாற்றங்கள் என்பன 'தமிழிழுக் கோரிக்கை' என்பது காலத்திற் கொல்வாத ஒன்றாக மாறியுள்ளதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை.

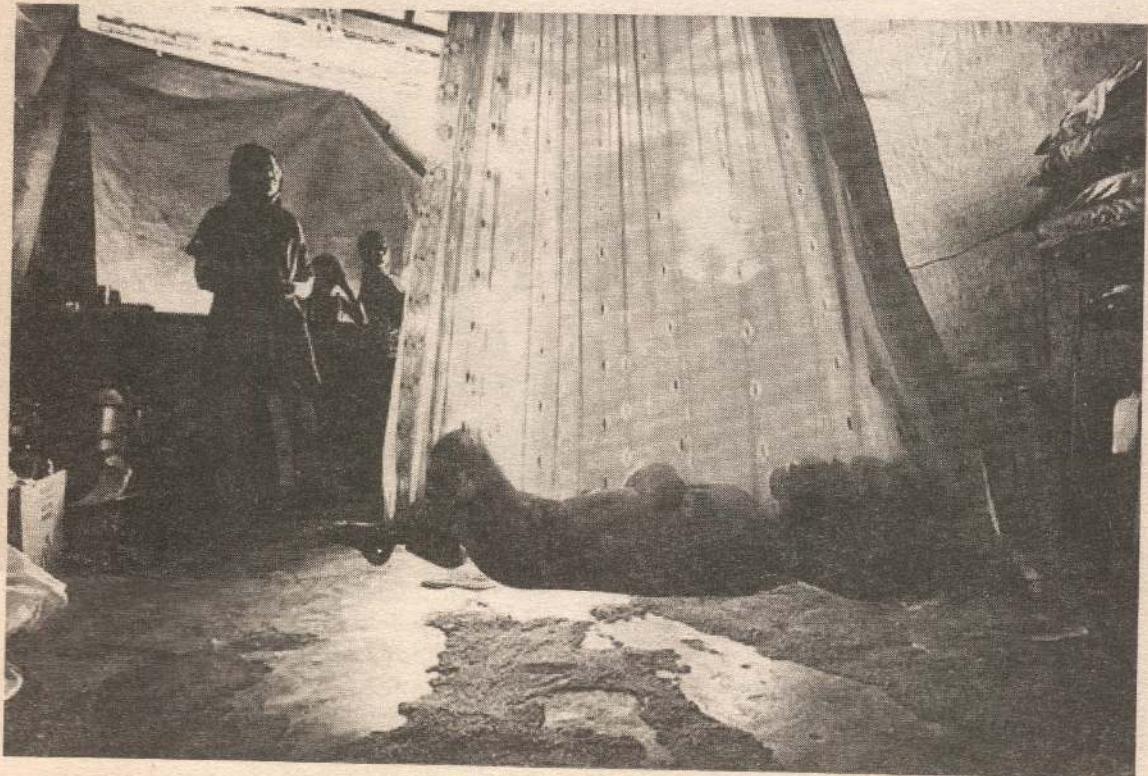
தமிழிழுக் கோரிக்கையானது வெற்றுக் கனவாக மாற்றமடைந்துள்ள நிலைமையை இப் போர்ச்குழு லுக்குள் வாழ்ந்து வரும் மக்கள் யதார்த்தபூர்வமாக உணர்ந்துள்ளனர். 25 வருடகால வன்முறையும் இக் காலப் பகுதிக்குள் காணப்பட்ட உள் முரண்பாடுகளும் மக்களுக்கும் கோரிக்கைகளுக்கும் இடையே நீண்டு செல்லும் இடைவெளிகளும் அதன் யதார்த்தத்தை உணர்த்தின. இந்த நீண்ட இடைவெளிக்குள் நாட்டை விட்டு வெளியேறி மேற்குலகநாடுகளில் வாழ்க்கையை ஆரம்பித்துள்ள மத்தியதர வர்க்கம் போரின் கொடுமைகளை அனுபவிக்கவோ அல்லது அகதிகளாக முகாம்

களிலே பல வருடங்களாக அரசு கொடுப்பனவுகளில் தங்கி வாழும் அவஸ்களை உணரவோ வாய்ப்பிருக்க வில்லை. தமக்குக் கிடைத்த வசதியான வாழ்வுநிலை மைக்களைப் பயன்படுத்தி ஒரு சமூக அந்தஸ்துடன் வாழ்வதற்கான ஓர் கற்பனை ராஜ்யத்தை, அதாவது தமிழ்காம்புத்தை, கான விரும்புகிறார்கள்.

பொருளாதார வாழ்வில் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றங்கள் முரண்பட்ட அரசியல் பார்வையை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இலங்கைக்குள்ளே வாழும் தமிழ் மக்கள் தமிழிழுத்தின் வெற்றுத்தன்மையை யதார்த்தபூர்வமாகக் காணும் போது, நாட்டுக்கு வெளியில் அமைதியான - மகிழ்ச்சி யான வாழ்வை அனுபவிப்பவர்கள் கற்பனையில் சஞ்சிரிப்பதையும் நாம் காணலாம்.

இவ்வாறான போக்கு இந்தியாவின் பஞ்சாப் - சீக்கிய மக்களிடையேயும் காணப்பட்டது. மிகவும் பொருளாதார வளம் மிகுந்த பகுதி என்பதால் இந்தியாவில் இருந்து பிரிந்து காலிஸ்தான் என்ற தனிநாட்டை உருவாக்க சீக்கியர்களில் ஒரு சாரார் விரும்பினார்கள். வன்முறையைக் கையாண்டார்கள். சர்வதேச ஆதர வைப் பெற்றார்கள். வெளிநாடுகளில் வாழ்ந்த சீக்கியர்கள் புனித காலிஸ்தான் கோரி மாபெரும் ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்தினார்கள். உள்நாட்டில் பெரும் போராட்டங்கள் இடம்பெற்றபோது ஆர்ப்பரித்தார்கள். இன்று காலிஸ்தான் போராட்டம் எங்கே? ஏன் தோல்வி அடைந்தது? இத்தோல்விக்கு யார் காரணம்?

இலக்கை நோக்கிய பயணங்கள் சரியாக மதியிட்டு செய்யப்படாததன் விளைவே என்பதை இவ்வனுபவர்கள் உணர்த்தி நிற்கின்றன.

தனித் தமிழ்க் கோரிக்கையும் அதனை அடைய எடுத்த முயற்சிகளும் தோல்வியை அடைந்துள்ளன என்ற முடிவுக்கு நாம் வருவோமாயின் மாற்று அனுபு முறை பற்றி விவரிப்பதன் அவசியத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். எனவே இனப்பிரச்சினைக்கான புதிய அனுகுமுறைகள் குறித்துப் பேசப்பட வேண்டும். இவை நாட்டை ஏதிர்நோக்கும் சகல பிரச்சினைகளையும் உள்ளடக்கியதாக அமையவேண்டும். இந்த அடிப்படையிலேயே பிரச்சினைகளை நோக்கிய பார்வையை இக் கட்டுரை வழங்க முடிகிறது.

இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வுகளை சிங்களப் பேரினவாதக் கோட்டாடுகளின் பெறுபேறுகளில் இருந்து மட்டும் பார்க்க முடியாது. நிரந்தரத் தீர்வுகள் என்பது பேச்சுவார்த்தைகளின் முடிவுகளில் மட்டும் தங்கி இருப்பதில்லை. அதனை நிறைவேற்றும் வகையில் செய்யப்படும் அரசுகட்டுமானங்களிலேயே பெரிதும் தங்கியுள்ளது. இலங்கையின் அரசுகட்டுமானங்களில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இதனை வரலாற்று நீதியாக ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களினுடைய அவதானிக்க முடியும்.

அரசுகட்டுமானங்களில் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றங்களில் கவனம் செலுத்தாது தீர்வுகளில் மட்டும் ஆர்வம் காட்டும் போக்குத் தற்போது அதிகம் கணப்படுகிறது. குறிப்பாகத் தமிழர் தரப்பில் இவ்வாறான அனுபு முறையே பெருமளவில் தென்படுகிறது. இதன் காரணமாகவே பேரம்பேசும் அரசியல் அனுகுமுறையில் ஆர்வம் செலுத்தப்படுகிறது. சுதந்திரமடைந்த காலம் முதல் இன்றுவரை நாட்டின் அரசுகட்டுமானம் தொடர்பாக எவ்வித கொள்கையும் இல்லாமல் வெறுமனே இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வுகளில் மட்டும் கவனத்தைச் செலுத்தி வந்தமையும் தொடர்ச்சியான தோல்விகளுக்குக் காரணமாக அமைந்தது எனக்கொள்ளலாம்.

இலங்கை சுதந்திரமடைந்த காலத்தில் இருந்து இதுவரை இலங்கையில் மூன்று அரசியல் அமைப்புகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. சோல்பரி அரசியல் அமைப்பு, 1972இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட முதலாவது குடியரசு யாப்பு, 1978இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு இன்றுவரை செயற்பாட்டில் உள்ள இரண்டாவது குடியரசு யாப்பு என்பனவாகும். இந்த வரலாற்றுக் காலத்தில், குறிப்பாக சோல்பரி அரசியலமைப்பு செயற்பட்ட 24 வருட காலத்திலும், முதலாவது குடியரசு செயற்பாட்டிலிருந்த ஆறு வருடங்களிலும் மொத்தமாக 30 வருடங்கள் இலங்கை அரசியலில் பாராளுமன்றம் முக்கிய ஸ்தானத்தை வகித்து வந்தது. நாட்டை ஏதிர்நோக்கிய பல்வேறு நெருக்கடிகளை பேசித் தீர்க்கும் தளமாக பாராளுமன்றமே அமைந்திருந்தது. ஆசியாவின் மிக நீண்ட ஜனநாயக அரசியல் வரலாற்றைக் கொண்ட நாடுகளில் இலங்கையும் முக்கிய ஸ்தானத்தைப் பெற்றிருந்தது. 1972ம் ஆண்டு முதலாவது குடியரசு யாப்பு அமுலுக்கு வந்த பின்னர் நாட்டின் ஆட்சிக் கோட்டாட்டில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. காலனித்துவ ஆட்சியினரின் ரோஸ்பரி அரசியலமைப்பு மாற்றப்பட்டு நாடு சுதந்திரக் குடியரசாக முதல்முதலாக மாற்றப்பட்டது. இதன் காரணமாக நாட்டின் பிரதான ஏற்றுமதித் துறைகள்

“

வடக்கு கிழக்கில் முன்வைக்கப்பட்ட அரசியல் கோரிக்கைகளும் அவை தொடர்பாக எழுந்த இடுதுப் போராட்டங்களும் நாட்டுப் பிரிவினை எனவும் பயங்கரவாதமெனவும் அடையாளப் படுத்தப்பட்டன. இதன் காரணமாக நாட்டின் இறைமையையும் பேணப்போவதாகக் கவரி ஆட்சிக் கட்டுமானம் ராணுவம் சார்ந்த செயற்பாட்டுக்குள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டது.

”

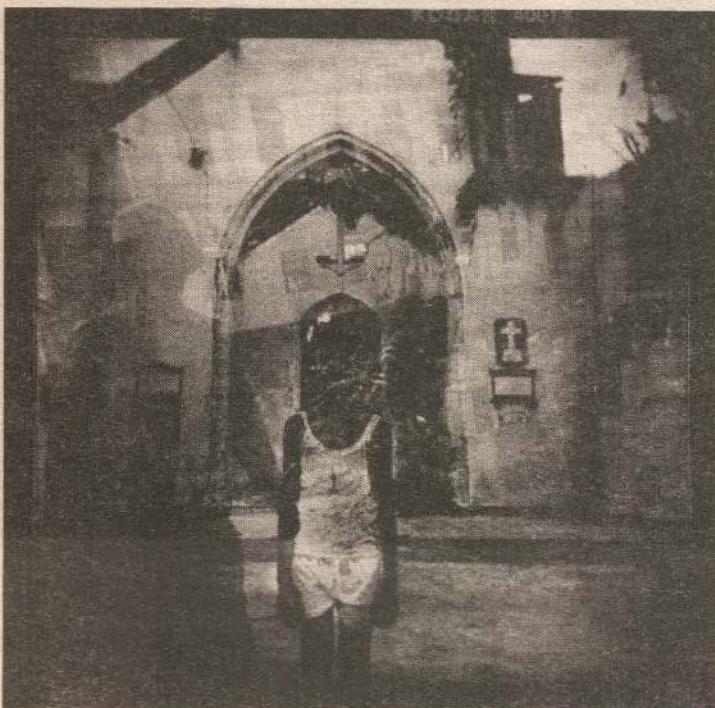
தேச உடைமையாக்கப்பட்டு தேசத்தின் பொருளாதாரம் இலங்கை அரசின் முழுக் கட்டுப் பாட்டுக்குள் கொண்டு வரப்பட்டது. இதேபோன்று அடிப்படை ஜனநாயக மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு அதிகாரம் மக்களைச் சென்றாடையும் விதத்தில் மக்கள் சபைகள் உருவாக்கப்பட்டன. தேசமானது சுதந்திரக் குடியரசாக மாற்றம் பெற்றபோதிலும் தேசிய சிறுபான்மை இனங்களுக்கான போதுமான பாதுகாப்பு ஏற்படுத்தப்படாமையால் தமிழூப் பிரதேசங்களில் அரசுக்கெதிரான போக்குக் காணப்பட்டது. இருந்த போதிலும் பிரச்சினைகளை விவாதிக்கும் தளமாக பாராளுமன்றமே காணப்பட்டது அல்லது ஜனநாயக விழுமியங்களின் நையத் தளமாக பாராளுமன்றமே அமைந்தது.

1977ம் ஆண்டு இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றின் மிகமுக்கியமான காலகட்டமாக அமைந்தது. நாட்டின் பிரதான அரசியல் கட்சியாகவும் சர்வதேச ஏகாதி பத்தியசக்திகளின் நண்பனாகவும் செயற்பட்டு ஜக்கிய தேசியக் கட்சியின் நலன்கள் 70-77 ஆண்டு காலம் பகுதியில் மிகவும் பாதிப்பக்குள்ளாகின. ஏகாதிபத்திய அரசான பிரதொயிய அரசின் கட்டுப்பாட்டில் தேவிலை, ரய்யர் போன்ற பெருந்தோட்ட நிலங்கள் தேச உடைமையாக்கப்பட்டதால் இக்கட்சியின் நலன்களும் மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டது. இம்மாற்றங்களை சமீத்துக் கொள்ள முடியாத ஏகாபதிபத்திய சார்புக் கட்சியான ஜக்கிய தேசியக் கட்சி அப்போது ஆட்சியில் இருந்த ஜக்கிய முன்னணி அரசுக்கு எதிரான பிரச்சாரத்தை புதிய வடிவில் முன்னெடுத்தது.

வடக்கு கிழக்கில் காணப்பட்ட பிரிவினைக் கோவங்கள், அவைப்போது காணப்பட்ட ஆயுத வள்முறைகள், ஜக்கிய முன்னணி அரசுக்குள் காணப்பட்ட உள்கட்சி மோதல்கள், கட்சித் தாவல்கள், சர்வதேச ஏகாதிபத்திய அரசுகளால் செயற்படுத்தப்பட்ட பொருளாதாரத் தடைகளால் உள்நாட்டில் ஏற்பட்ட உணவுப் புற்றாக்குறை என்பன பாராளுமன்ற ஆட்சியின் தோல்விகளாக முன்வைக்கப்பட்டன. நாட்டின் பாதுகாப்புக்கும் இறைமைக்கும் அச்சுறுத்தலாக வடக்கு கிழக்கு

கில் காணப்பட்ட ஆயுத வள்ளுறை வியர்சிக்கப்பட்டு பலமான புதிய ஆட்சிமுறை அவசியம் எனவும் தேர்தலின் முக்கிய கோரிக்கையாக முன்வைக்கப்பட்டது.

இதன் விளைவாக 1977ம் ஆண்டில் மிகப்பெரும் பான்னமோடு தெரிவிசெய்யப்பட்ட ஜக்கிய தேசியக் கட்சி அரசு நாட்டின் அரசுக்கட்டுமானத்தில் பாரிய மாற்றுங்களை ஏற்படுத்தியது. வாக்கு கிழக்கில் முன் வைக்கப்பட்ட அரசியல் கோரிக்கைகளும் அவை தொடர்பாக எழுந்த ஆயுதப் போராட்டங்களும் நாட்டுப் பிரிவினை எனவும் பயங்கரவாதமெனவும் அடையாளப் படுத்தப்பட்டன. இதன் காரணமாக நாட்டின் இறைமையையும் பேணப்போவதாகக் கூறி ஆட்சிக் கட்டுமானம் ராஜ்ஞவும் சார்ந்த செயற்பாட்டுக்குள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. 1948 முதல் 1977 வரையான காலப் பகுதியில் காணப்பட்ட ஐந்நாயகச் சூழல் படிப்படியாக மாற்றமடையத் தொடங்கியது. 1977ம் ஆண்டு முதல் 1994ம் ஆண்டு வரையான 17 ஆண்டு காலப்பகுதியில் நாட்டின் அரசுக் கட்டுமானத்தின் போக்கு பாதுகாப்பு நோக்கியமைக்கருத்தை நோக்கிநகர்த்தப்பட்டன் காரணமாக. ஐந்நாயகக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் கட்டப்பட்ட பல அரசியல் ஸ்தாபனங்களின் செயற்பாடுகள் பலவினப்படுத்தப்பட்டன. அரசு என்பது பலமானதாக அமைய வேண்டும் என்ற கருத்துக் களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டு படிப்படியாக இராஜ்ஞவு அடிப்படையிலான திட்டமிடுதலின் தளமாக மாற்றமடைந்தது. 17 ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக ஜக்கிய தேசியக் கட்சியின் ஆட்சிக்காலம் நிலவிய தாலும் அரசு இயந்திரம் இராஜ்ஞவு மயமாக்கப்பட்ட தினாலும் அதே நிலைமைகளும் அனுகுமுறைகளும் தொடர்வதை நாம் வரலாற்றின் போக்கில் அவுதானிக்

கலாம். 1994ம் ஆண்டு பதவிக்கு வந்த சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்கா தலைமையிலான பொதுஜன முன் னணி அரசு இனப்பிரச்சினைக்கான நீரவை ஏற்படுத்தப் போவதாகக் கூறி மிகப்பெருந்தொகையான ஆதர வோடு பதவிக்கு வந்தது. இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றிலே இனப்பிரச்சினையை நாட்டின் பிரதான பிரச்சினையாக முன்வைத்து நடத்தப்பட்ட போதுத் தேர்தல் அதுவாரும், தமிழ்பேசும்மக்களின் கணிசமான தொகையினரின் ஆதரவோடு பதவிக்கு வந்த பொது ஜன முன்னணி அரசினால் தேர்தலில் கொடுத்த வாக்கு யுதியை நிறைவேற்ற முடியாமற் போனது. இதற்குப் பிரதான காரணம் ஜக்கிய தேசியக் கட்சியின் 17 வருட ஆட்சிக் காலத்தில் இராஜ்ஞவுப் பாதையை நோக்கி அரசு கட்டுமானங்கள் திசைத்திருப்பப்பட்டதால் சமா தான் முயற்சிகளை மேற்கொள்வதற்கு மிகப்பெரிய தடைகள் ஏற்பட்டன. இதன் காரணமாக சந்திரிக்கா அரசும் பேர்ச்சுழலுக்குள் தள்ளப்பட்டது. மிக அதிகள் விவான இழப்புகள் இரண்டு தரப்பிலும் ஏற்பட்டன.

இன்று இலங்கையில் காணப்படும் அரசியல் போக்கைத் தெளிவாக அடையாளம் காணுவதன் மூலமே இனப்பிரச்சினைக்கான நீரவுக்கான மார்க்கம் பற்றிய பாதையை தேட முடியும். ஜக்கிய தேசியக் கட்சியினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இராஜ்ஞவுயைக்காலம் என்ற பயணம் ஐந்நாயகக் கட்டுமானங்களைப் பலவினப்படுத்தி வருவதோடு மட்டுமல்லாமல் அரசியல் நடவடிக்கை களையும் பின்னோக்கி இழுத்துச் செல்கிறது. 1978ம் ஆண்டு அமூலாக்கப்பட்ட இறுக்கமான அரசியல் மைப்பும் அதன் காரணமாக உருவாக்கப்பட்ட நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஐநாடிபதி ஆட்சிமுறை மும் அதிகாரங்களைத் தனிமனிதனின் கையில் குவிப்பதற்கான காரணிகளாக அமைந்தன. இதுவே அரசியல் வன்முறைக்கான தேர்றுவாயாக அமைந்தது. சுதந்திரகாலம் முதல் படிப்படியாக உருவாக்கப்பட்ட ஐந்நாயக விழுமியங்கள் சிதைக்கப்பட்டன.

பாராளுமன்ற ஐந்நாயகத்தின் வேராக அமைந்துள்ள தேர்தல் முறை கேள்விக்குப்படுத்தப்பட்டது. தேர்தல் முறைகேடுகள் முன்னெப்போதையும் விட மோசமாகியது. ஆள்மாறாட்டம் வாக்குப் பெட்டிகள் திருடுதல் வாக்கா ஸர்களைப் பயமுறுத்தல் போன்ற தேர்தலை நிர்ணயித்தன. இதனால் ஐந்நாயக அரசியல் என்பது கேள்விக் குட்படுத்தப்பட்டது.

ஆரம்பத்தில் வன்முறைகள் என்பது தேர்தல் கால அரசியல் வன்முறை களாக இருந்த நிலை படிப்படியாக மாறி இனங்களுக்கிடையேயான வன்முறைகளாக விரிவடைந்தன. அரசுக்கு எதிரான கிளர்ச்சிகளாகவும் உக்கிரமடைந்தன. அரசியல் வன்முறையின் வளர்ச்சியானது அரசியல்

“

வன்முறையின் ஒட்டுமொத்தமான தாக்கத்தினை அரசியல் அமைப்பில் படிப்படியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட திருத்தங்கள் அடையாளப்படுத்தின. பயங்கரவாத தடைச்சட்டம் போன்ற பல ஒடுக்குமுறைச் சட்டங்கள் நாட்டின் ஜனநாயகச் செயற்பாடுகளுக்குச் சாவுமணி அடித்தன.

”

எதேச்சாதிகார நிலைமைக்கு இட்டுச் சென்றது. வன்முறையின் ஒட்டுமொத்தமான தாக்கத்தினை அரசியல் அமைப்பில் படிப்படியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட திருத்தங்கள் அடையாளப்படுத்தின. பயங்கரவாத தடைச்சட்டம் போன்ற பல ஒடுக்குமுறைச் சட்டங்கள் நாட்டின் ஜனநாயகச் செயற்பாடுகளுக்குச் சாவுமணி அடித்தன.

நாட்டில் நிலையான ஆட்சி ஒன்றை நிறுவுவும் பொருளாதாரத் துறையில் துறிதமான வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தவும் என உருவாக்கப்பட்ட அரசியல் அமைப்பு புதிய அரசியல் கலாச்சாரத்தைத் தோற்றுவித்தது. பயங்கரவாத தடைச்சட்டம் என்ற போர்வையில் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைப் போராட்டங்கள் நக்கக்கப்பட்டன. தொழிற்சங்கங்களின் செயற்பாடுகள் சட்ட விரோதாக்கப்பட்டன. வேலைநிறுத்தம் மேற்கொண்ட தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் பயமுறுத்தப்பட்டார்கள். படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள். மாணவர் உரிமைப் போராட்டங்களை நடத்தியவர்கள் கடத்தப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டார்கள். ஜனநாயகத்தின் பிரதான சூராகச் செயற்படும் பத்திரிகைத்துறை தனிக்கைக் குட்படுத்தப்பட்டது. பத்திரிகை நிறுவனங்கள் மூடப்பட்டன. வங்கிக் கணக்குகள் முடக்கப்பட்டன. மானநஷ்ட வழக்குகளால் பத்திரிகை நிறுவனங்கள் திவாலாகி இருந்தன.

சமூகத்தில் வளர்ச்சியிழறு வந்த வன்முறையானது அரசு வன்முறையையும் தனது மட்டத்திற்கு இழுத்துச் சென்றது. இதனால் பயங்கரவாதம் மேலும் விஸ்தரித்துச் சென்றது. அரசு நிர்வாகமானது அவசரகால விதிகளின்கீழ் தனது நிர்வாகத்தைத் தொடர்ச்சியாக நடத்தும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது. சமூக நிலைமைகளைக் கட்டுப்படுத்த சாதாரண சிலில் அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்த முடியாமல்கொள்ள அவசரகாலச் சட்டங்களே சமூக சட்ட ஒழுங்கின் கவசங்களாகின. இதன் காரணமாக அரசியல் அமைப்பின் பகுதிகள் செயற்படாமல் இடைநிறுத்தம் செய்யப்பட்டமைக்கு சமூகம் அவசரகால அதிகாரங்களின் இடுக்குப்பிடிக்குள் இழுத்து வரப்பட்டன. பலத்தைப் பலத்தோடு மோதல் என்பது சாதாரண விதியாக மாறியது. அரசின் செயற்பாடுகள் இவ்வாறு ஒடுக்குமுறைக் கருவியாக மாறியதால் சமூகத்தின் சுதந்திரமான

தொழிற்பாடுகள் படிப்படியாக அருகிச் சென்றன.

நாட்டில் காணப்பட்ட இனப்பிரச்சினை கூர்மை அடைந்து ஆயுதப் போராட்டமாக மாறிச் சென்றதால் அதனை ஓடுக்க அரசு பலவிதமான தந்திரோபாயங்களைப் பயன்படுத்தத் தொடர்ச்சியது. பேச்சுவார்த்தை எனக்கூறி காலத்தைக் கடத்தத் தொடர்ச்சியது. அதே வேளை மிகவும் கடுமையான சட்டங்களை உருவாக்கி தண்டனைகளை வழங்கியது. விசேட நீதிமன்றங்கள், விசேட பாதுகாப்பு வலயங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. பொலிசாருக்கும் இராணுவத்துக்கும் விசேட அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டன. 1978ம் ஆண்டில் அழிமுகப் படுத்தப்பட்ட இன்றைய அரசியல் அமைப்பு அதிகாரக் குவிப்பையும் தனிமனித் சர்வாதிகாரத்திற்கான வாய்ப்புகளை வழங்கிய போதிலும் 1983ம் ஆண்டு இடம்பெற்ற இனக்கலவரங்கள் இராணுவமயமாக்க வுக்கான பின்தளத்தை ஆட்சியாளருக்கு வழங்கின.

இலங்கை அரசுக் கட்டுமானங்கள் இனப்பிரச்சினையை அனுகியவிதமே, குறிப்பாக ஜனநாயக உரிமைகளுக்கான எழுச்சி நிலைமைகளை பயங்கரவாத மென வர்ணித்து அதனை ஓடுக்க எடுத்த முயற்சிகள் யாவும் ஆட்சிப் பலத்தை இறக்குவதற்கான தந்திரோபாயங்களாகவே அமைந்தன. இவ்வாறான தந்திரோபாயங்கள் எவ்வாறு அதிகாரவர்க்கத்தினர் தொடர்ந்து ஆட்சியில் அரசு வாய்ப்பை அளித்ததோ அவ்வாறான நிலைமைகள் தமிழ்ப்பகுதிகளில் நீடித்து நிலைப்பதற்கும் வழிகாலாக அமைந்தன. பாராளுமன்ற ஆட்சி தோல்வியடைந்த தாக்ககூறி நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி ஆட்சியை உருவாக்கி தமது ஆட்சி அதிகாரத்தை நிலைத்துநிறுக்கச் செய்யவைக்கு கிழக்குப்பகுதியில் காணப்பட்ட கொந்தளிப்புநிலையை ஆட்சியாளர்கள் தமக்குச் சாதகமாக எவ்வாறு மாற்றினார்களோ அவ்வாறான ஓரு போக்கு தமிழ்ப்பகுதிகளிலும் உருவாக்க காரணமாக அமைந்தது.

சிங்கள பொதுத் தய மேலாதிக்கம் தனது அதிகார இருப்பைப் பேண தமிழீழப் போராட்டத்தை பயன்படுத்திக் கொண்டது. இராணுவபலத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டது. நாடு பிரியப் போவதாகவும் தாமே சிங்கள

“

சிங்கள பெளத்தமத
மேலாதிக்க வெறியர்களிடமிருந்து
தமிழர்கள் விடுவிக்கப்பட்டு
சுதந்திர தமிழீழத் தாயகத்தில்
சீட்சத்தோடு வாழ வழிசெய்வோம்
எனக் கடந்த கால் நூற்றாண்டு
காலமாகப் போராடி வரும் விடுதலைப்
புலிகள் தமிழ் மக்களின் ஏகபோக
தலைமை தாமே எனக் கவரிச்
செயற்பட்டார்கள்.

”

“

இலங்கை அரசு எவ்வாறு
சட்டரீதியாக சமூகத்தை இராணுவ
மயமாக்கலுக்குள் எடுத்துச்
சென்றார்களோ அதேபோன்று தாழம்
உர் அரசு இயந்திரமாகச்
செயற்படுவதான் மாயத் தோற்றத்தை
ஏற்படுத்தி தமிழ்ச் சமூகத்திற்குள்
இராணுவ மயமாக்கலைத்
தொடர்ந்தார்கள்.

”

மக்களின் தாயகத்தைப் பாதுகாக்கக் கூடியவர்கள் எனவும் கூறி இராணுவத்திற்குத் தீவிர போட்டு வளர்த் தார்கள். இதேபோன்ற நிலைமைகளைத் தமிழ்ப் பிரதேசங்களிலும் காணப்பட்டன. சிங்கள பெளத்துமத மேலாதிக்க வெறியர்களிடமிருந்துதமிழர்கள் விடுவிக் கப்பட்டு சுதந்திர தமிழ்த் தாயகத்தில் சீட்சத்தோடு வாழ வழிசெய்வோம் எனக்கூறி கடந்த 25 வருடங்களுக்கும் மேலாகப் போராடி வரும் விடுதலைப்புரிகள் தமிழ் மக்களின் தலைவிதியைத் தீர்மானிக்கும் ஏக போகத்தலைமை தாமே எனவும் தமிழ் மக்கள்மீது அதி காரம் செலுத்தும் உரிமை தமக்கேயுரியது எனவும் சுறிச் செயற்பட்டார்கள். தமிழ்ப் பிரதேசங்களை அபிவிருத்தி செய்தல் என்ற போர்வையில் முன்மொழியப் பட்ட இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகாரசபைத் திட்டத்தில் தமது கையில் அதிகாரம் இருக்க வேண்டும் என்பதை முன்னிறுத்தியே விவாதித்தார்கள். தென்னி ஸங்கையில் காணப்படும் அரசு படிப்படியாக இராணுவ மயமாகிச் சென்ற நிலைமைகள் புலிகளின் அதிகார இருப்பைப் பேணுவதற்கான இறுக்கமான போக்கை அனுசரிப்பதற்குரிய வாய்ப்புகளை வழங்கின. அரசு மேலும் மேலும் கடினமான இராணுவம் பாதையை நோக்கிச் செல்வதையே இவர்களும் விரும்பினர். இவ்வாறான போக்கே தமிழ் ஈழம் என்ற போலிக் கோவுங்களினுடாக அதிகார இருப்பைத் தொடர்ந்து வைத்திருக்க உதவி வருகிறது.

தமிழ்க் கோரிக்கை என்பது இன்பிரச்சினைக் கான தீர்வாக அமையாது விடினும் அக்கோரிக்கையைத் தொடர்ச்சியாகவும் விடாப்பியாகவும் வற்புறுத்துவதன்மூலமே அதிகாரத்தைத் தமிழ்வசம் வைத்தி ருக்க முடியும் என்பதை அவர்கள் தெளிவாக உணர்ந்துள்ளனர். இப்போக்கின் உண்மைத்தன்மையை அறிவுதற்கு பின்வரும் சம்பவம் நல்ல உதாரணமாகும். கடந்த ஐநாடிபதித் தேர்தலின்போது ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் வேட்பாளரே வெற்றி பெறுவார் என்றும் தமிழர்களில் பஸர் அவருக்கே வாக்களிப்பர் எனவும் கருதப்பட்டது. ரணில் சமஷ்டித் தீவை வற்புறுத்திச் செற்றுமையும் புலிகளுக்கும் அவருக்குமிடையே இரகசியான புரிந்துணர்வு இருப்பதாகக் கருதப்பட்டதாலும் அவரின் வெற்றிக்கு புலிகள் உதவுவார்கள் எனக்

கருதப்பட்டது. தேர்தலுக்கு இரு வாரங்கள் வரை இவ்வாறான தீர்பார்ப்பே காணப்பட்டது. ஆனால் இறுதி நேரத்தில் தமிழ் மக்கள் தேர்தலில் வாக்களிக் காமல் தடுக்கப்பட்டார்கள். இங்கு எழும் கேள்வி இதுதான். சமஷ்டித் தீவை வற்புறுத்தி ரணில் போட்டியிட்டார். ஒற்றையாட்சியை ஆதரித்தும் தாயகக் கோட்பாட்டை நிராகரித்தும் மகிந்த போட்டியிட்டார். இந்நிலையில் தமிழ்மக்கள் ஏன் இறுதி நேரத்தில் தடுக்கப்பட்டார்கள்?

சமஷ்டி அடிப்படையிலான தீர்வு காணப்படுமானால் அது புலிகளின் அதிகார இருப்பிற்கு மிகவும் அச்சுறுத்தலானது. அதேநேரத்தில் தாயகக் கோட்பாட்டிற்கு எதிராக மகிந்த செயற்படவேண்டுமெனில் போரை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும். போரை நோக்கி அரசு திரும்பினால் அதுவே புலிகளின் அதிகார இருப்பை உறுதிப்படுத்தப் போதுமானது.

ஐனாதிபதி தேர்தல் முடிவிடைந்த சில வாரங்களுக்குள்ளாகவே புலிகள் போருக்கான நிலைமைகளைத் துரிதப்படுத்தினார்கள். நான்கு வருடங்களுக்கும் மேலாக போர்நிறுத்த ஒப்பந்த அடிப்படையில் காணப்பட்ட ஓளவு அமைதி நிலைகாரணமாக மக்கள் அவர்களுக்கு எதிராக கிளர்ந்து எழும் நிலை காணப்பட்டது. காரியாலயங்கள் மூடப்பட வேண்டிய ஏற்பட்டன. குருநகர் போன்ற இடங்களில் மக்கள் பகிரங்கமாகவே எதிர்த்துச் செயற்பட்ட சம்பவங்கள் நடந்தேறின.

அரசின் இராணுவ மயமாக்கலும் தமிழ்ப்பகுதி களில் புலிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ராணுவமயமாக கலும் ஒன்றுக்கொன்று சார்பாகவே செயற்பட்டன. தமிழ்க் கோரிக்கை என்பது மக்களின்மீது தமது எதேச்சாதிகாரத்தைத் தினிப்பதற்கான அரசியல் கோவையாக அமைந்தது. தொடர்ச்சியான கொந்தளியூபி நிலைமைகளை வைத்திருப்பது, இராணுவத்திற்கு எதிரான தாக்குதல்களை மக்கள் குடியிருப்புகளை அண்டிய பகுதிகளில் மேற்கொள்வது, பாடசாலை மாணவர்களை ஆர்ப்பாட்டங்களில் ஈடுபடுத்துவது என்பன சமாதானத்திற்கான அல்லது அமைதிகான வாய்ப்புகளைத் தடுப்பதாகவே அமைந்தது. இராணுவத்திற்கு எதிரான கிளைமோர் தாக்குதல்களில் ஈடுபடுவோருக்கு பணம் வழங்கப்பட்டு ஊக்குவிக்கப்பட்டது. உளவு நடவடிக்கையில் சிறுவர் முதல் முதியேர் வரை ஈடுபடுத்தப்பட்டார்கள்.

இலங்கை அரசு எவ்வாறு சட்டரீதியாக சமூகத்தை இராணுவ மயமாக்கலுக்குள் எடுத்துச் சென்றார்களோ அதேபோன்று தாழம் ஓர் அரசு இயந்திரமாகச் செயற்படுவதான் மாயத் தோற்றத்தை ஏற்படுத்தி தமிழ்ச் சமூகத்திற்குள் இராணுவ மயமாக்கலைத் தொடர்ந்தார்கள். அரசின் பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான ஒடுக்கு முறைகளும் அரசியல்தீவு தொடர்பான தெளிவற்ற நெறியற்ற போக்குகளும் தமிழ்க் கோரிக்கைக்குப் பிராணவாயுவை வழங்கி வந்தன.

இதுவரை இலங்கையில் ஐநாடுயகரித்தியாக தெரிவு செய்யப்பட்ட அரசு எவ்வாறு படிப்படியாக அரசு இயந்திரத்தை இராணுவமயமாக்கியது என்பதையும் இதன்

காரணமாக தமிழ்க் குறுங் தேசியவாதம் தமிழ் சமூக கோரிக்கையை முன்னிலைப்படுத்தி எவ்வாறு தமிழ்ப் பிரதேசங்களை இராணுவயையாக்கியது என்பதனையும் பார்த்தோம். மொத்தத்தில் நாடு தழுவிய ரத்தியில் ஜனநாயக விமுமியங்கள் அழிந்து செல்வதும் நாடு படிப்படியாக இராணுவ சர்வாதிகாரத்தை நோக்கிச் செல்வதும் மிகவும் ஆபத்தான நிலைமைகளாகவே காணப்படுகின்றன. இத்தகைய பின்ன ணியில் இலங்கையில் வாழும் சிறுபான்மை இனங்கள், குறிப்பாகத் தமிழ் மக்கள், எவ்வாறான அரசியல் அணுகுமுறை யினுடாடாகச் செல்லவேண்டும் என்பது பற்றிய விவாதங்கள் இன்றைய காலகட்டத்தில் மிகவும் அவசியமாகவே காணப்படுகின்றன.

புலிகளும் புலிகள் சார்ந்த அரசியல் சக்திகளும் தென்னிலங்கையில் இடம்பெற்று வரும் அரசியல் மாற்றம் குறித்த எந்தவித அவதானிப்பையும் கொண்டு ரூக்கவில்லை. அவ்வாறான அவதானிப்புக்கள் காணப்பட்டால் அவற்றைத் தமது அரசியல் சேர்க்க வேண்டும் என்று அந்த அரசியல் மாற்றம் குறித்த எந்தவித அவதானிப்பையும் கொண்டு ரூக்கவில்லை. அவ்வாறான அவதானிப்புக்கள் காணப்பட்டால் அவற்றைத் தமது அரசியல் சக்திகளுக்கு எதிராக செயற்பட்ட மக்கள் பொலிசாரால் தாக்கப் பட்ட சம்பவங்கள் சிங்களப் பகுதிகளில் இடம்பெற்றுள்ளன.

களைப் புரிந்துகொண்டு மாற்று வழிகளில் சிந்தனையைச் செலுத்தி இக்கொடுமையாளர்களின் துண்புறுத் தல்களில் இருந்து தமிழைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளத் தயாராக வேண்டும். சிங்களப் பகுதிகளிலே ஏற்பட்டு வரும் இராணுவ மயமாக்கல் குறித்து மக்கள் விழிப்பு ணர்வு பெற்று வருகின்றனர். நாட்டுப் பிரிவினையை ஒடுக்குதல் என்ற போர்வையில் தமது ஜனநாயக உரிமைகள் படிப்படியாக பறிக்கப்படுவதை மக்கள் உணர்கின்றனர். பல செழிப்புள்ள மண் வளமிக்க பகுதிகள் அந்திய நாடுகளுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. இப்பகுதிகளில் பாழ்ந்த மக்கள் வேறு இடங்களில் குடியேற்றப்படுகின்றனர். மக்கள் பண மோசடிகளால் ஏற்றும் படிகளில் இராணுவ மயமாக்கலாக வருகின்றனர். இவ்வாறான கொடுமைகளுக்கு எதிராக செயற்பட்ட மக்கள் பொலிசாரால் தாக்கப் பட்ட சம்பவங்கள் சிங்களப் பகுதிகளில் இடம்பெற்றுள்ளன.

நாடு முழுவதிலும் காணப்படும் ஜனநாயக விரோதச்

பட்டால் அவற்றைத் தமது அரசியல் நோக்கத்திற்குப் பயன்படுத்துகிறார்களோ தவிர, குறிப்பாக தமிழிழக் கோரிக்கையை நியாயப்படுத்துப்போகிக்கிறார்களோ தவிர, அதனால் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்துகள் குறித்து மக்களை எச்சரிக்கத் தயாராக இல்லை. இவ்வாறான மாற்றங்கள் யாவும் சிங்கள அரசியலில் இடம்பெறுவ தாக்கூறி அதன் தாற்பரியங்களை மூடி மறைக்கப் பார்க்கின்றனர். இவை தமிழ் மக்களைப் பாதிக்காது எனவும் தாமே தமிழ் மக்களின் பாதுகாவலர்களாக இருப்பதாகவும் போலிக் கற்பணக்களை ஊட்டுகின்றனர்.

மக்கள் இவ்வாறான சூழ்சி அரசியல் நோக்கங்

பட்டால் அவற்றைத் தமது அரசியல் நோக்கத்தை மக்கள் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். இவ்வாறான போக்கு கட்டுங்கடங்காமல் சென்று இராணுவ ஆட்சிக்கான குழலைத் தவிர்க்க வேண்டுமாயின் ஜனநாயக மாற்றம் கோரி நாடு தழுவியர்த்தியில் இடம்பெறும் வாதப்பிரதி வாதங்களில் தமிழ்மக்களும் சடபடுவது அவசியமாகிறது. ஜனநாயக மாற்றத்துடன் கூடிய இனப் பிரச்சினைக்கான தீர்வுகள் விவாதிக்கப்படவேண்டிய தருணம் இதுவாகும்.

அந்தவகையில் சர்வகட்சி பிரதிநிதிக் குழுக்களின் தலைவர் என்று அடிப்படையில் திஸ்ஸ விதாரண அவர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட தீர்வுகள் மக்களின்

கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும். அத் தீர்வுகள் நாடுதழுவிய ஜனநாயக மாற்றத்தையும் சிறுபான்மை இனங்களின் பாதுகாப்பையும் வலியுறுத்துகிறது. மைய அரசியலிலும் பிராந்திய அரசியலிலும் சிறுபான்மை இனங்களின் வலுவான பிரதிநிதித்துவத்தைக் கோருகிறது.

அதிகாரப் பரவலாக்கம், அதிகாரப் பகிர்வு என்ற முக்கியமான ஜனநாயக அரசியல் அம்சங்கள் செயற் படுவதற்கான அரசியற் கட்டுமானம் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. அதிகாரப் பரவலாக்கத்திற்கான குறைந்த பட்ச அலகாக மாகாணசபை முன்மொழியப்பட்டுள்ளது. மக்களின் அதிகாரம் மக்களால் பிரயோகிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைன் அடிப்படையாகக் கொண்டு மாகாணசபைகளுக்கு சட்டம் இயற்றும் அதிகாரம் வழங்கப்படுகிறது. மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பகுதிகளில் அவ்வப்பு பிரதேச மக்களின் பங்களிப்பையும் பெறும் வகையில் அதிகாரப் பகிர்வு முறை வழங்கப்படுகின்றது.

இங்கு இரண்டு முக்கியமான ஜனநாயக அம்சங்கள் கவனிக்கப்படவேண்டியன. அதாவது மத்திய அரசினதும் மாகாண அரசினதும் உட்டுக்கட்டுமானங்கள் பற்றிய வையாகும். மத்திய அரசின் குலிக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்கள் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரத்துக்கு மாற்றப் படுவது, சென்ட் சபை என்ற இரண்டாவது சபை உருவாக்கம், இரண்டு உடபஜனாதிபதிகள் நியமனமும் அதில் சிறுபான்மை இனப்பிரதிநிதிகளின் நியமனம் என்பன மத்திய அரசு எவ்வாறு ஜனநாயகப்படுத்தப் படுகிறது என்பதை உணர்த்துகிறது. இரண்டு உடபஜனாதிபதிகளும் அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் அல்லது உயர்பதவி நியமனக்குமுத்தலைவராகவும் மற்றவர் சென்ட் சபையின் தலைவராகவும் நியாயிக்கப்படுகிறார்.

மாகாணசபை உறுப்பினர்கள் சென்ட் சபை உறுப்பினர்களாகவும் மந்திரிசபை உறுப்பினர்களாகவும் நியமிக்கப்படுவதால் மாகாணசபைப் பிரதிநிதிகள் தேசிய அரசியலில் தீர்மானங்களை இயற்றும் வாய்ப் பினைப் பெறுகின்றனர். இதனால் பிரதேசநலன்களைப் பாதுகாக்கும் வாய்ப்புக் கிடைப்பதோடு தேசிய அரசியலில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தலைவர்களாக வளரும் சந்தர்ப்பமும் கிட்டுகிறது. அத்துடன் நாடு பல்தேசிய இனங்கள் வாழும் தேசம் என்பதை மத்திய அரசின் பிரதிநிதித்துவம் யந்திரிசபை நியமனங்கள் என்பன உணர்த்துவதால் தேசியக் கட்டுமானத்தில் சகல இனங்களும் பங்குபற்றுவதற்கான வாய்ப்பும் கிட்டுகிறது.

அதிகாரப் பரவலாக்கத்தின் அலகாக மாகாண சபைகள் விளங்குகின்றன. மாகாணம் என்பது பரந்த பிரதேசத்தை உள்ளடக்குவதாலும் இப்பரந்த பிரதேசத்தில் வாழும் பல்வேறு நலவன்களைப் பிரதி பலிக்கும் குழுவினர் நிர்வாகத்தில் பலவான வகையில் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்க முடியும். மாகாண சபைகள் தேர்தல் விகிதாசார அடிப்படையில் அமையுமாயின் ஆங்காங்கே வாழும் சிறுபான்மைக் குழுக்கள் உதாரணமாக, முஸ்லிம்கள், சிங்களவர்கள், மலையக மக்கள், தலித் மக்கள் ஆகியோர் பலமான பிரதிநிதித் துவத்தை நிர்வாகத்தில் வகிக்க முடியும்.

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதுபோல, அதிகாரப் பரவலாக்கம், அதிகாரப் பகிர்வு என்பனவற்றின் பரந்த அளவு தேசிய நல்லினாக்கத்தின் அடிப்படையிலேயே தங்கியுள்ளது.

அதிகாரப் பரவலாக்கம் குறித்து சிங்கள தேசிய வாத சக்திகள் மத்தியிலே பலத்த சந்தேகம் நிலவு கிறது. அதிகளவன் அதிகாரம் என்பதுதற்போதுள்ள அரசியல் குழலில் பிரிவினையை மேலும் ஊக்குவிக்கும் என்ற வாதம் பலமாக உள்ளது. இவ்வாதங்களை நாம் முற்றாக நிராகரிக்க முடியாது. ஆனால் இச் சந்தேகத்தைக் காரணமாகக் காட்டி, நாடு முழுவதிற்குமான ஜனநாயக மாற்ற வாற்றுக்கூடும் அதிகாரம் பகுதிகளை நீக்குவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளாமல் காலத்தைத் தாழ்த்துவதோ சரியான அனுகூலமறையாக அமையாட்டாது.

நாட்டுப் பிரிவினையை நோக்கி முன்வைக்கப்படும் அரசியல் கோரிக்கைகளின் வெற்றுத்தன்மையை மிகவும் ஆதாரப்பூர்வமாக நிராகரிக்க வேண்டும். கடந்த 25 ஆண்டு காலத்திற்கும் மேலாக இக்கோரிக்கை, மாற்று அரசியல் அனுகூலமறைக்களை நோக்கிய விவாதங்களை அல்லது அரசியல் பாதையை நிராகரித்து வந்தது என்பதை நியாயப்பூர்வமாக விளக்க வேண்டும். இலங்கை முழுவதிலும் செயற்பாட்டில் உள்ள திறந்த பொருளாதாரம் இப்பிரிவினைக் கோரிக்கையை எவ்வாறு செல்லாக் காசாக்கியுள்ளது என்பதையைப் படித்து போன்று சிங்கள பொதுத்தமத மேலாதிக்க சிந்தனைகளின் கோரவினைவுக்களையும் அதன் தோல்விகளையும் முன்வைக்க வேண்டும்.

இவ்வாறான ஓர் அரசியல் கோட்பாட்டின் மூலமாகவே இனப்பிரச்சினைக்கான நீர்வை நோக்கி இன்றைய அரசியலை நகர்த்த முடியும். சிங்கள பொதுத்தமத மேலாதிக்க சிந்தனைகள், தமிழ்மூக் கோரிக்கைகள் என்பன தோல்லி அடைந்த கோட்பாடுகள் என்பதை உருக்கச் சொல்வதன் மூலம் அரசியல் பன்மைத்துவம் ஜனநாயகம் மனித உரிமைகள் சமத்துவம் என்பனவே நாட்டின் ஜக்கியத்தைப் பேணுவதற்கான முன்னியந்தனைகளாக அமைதல் வேண்டும் என்பதையைப் பற்பறுத்தும் அரசியல் முயற்சிகள் தீவிரமாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

எனவே நாட்டில் வாழும் சிறுபான்மை இனங்கள் இலங்கையின் இன்றைய அரசியல் போக்கை வரலாற்று ரீதியாகப் பார்ப்பதும் அரசியல் கட்டுமானங்களில் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்களின் ஆபத்துக்களை உணர்வதும் அதனைத் தடுப்பதும் தேசத்தின் நலன் கருதி மாற்றுவிபாடுகளை விவாதிப்பதும் அவசியத் தேவையாகியுள்ளது. இதுவே சகல ஜனநாயக சக்திகளின் இன்றைய வேலைத்திட்டமாக அமைய முடியும்.

ஜூலை 2007

இக் கட்டுரைக்கான புகைப்படங்களின் உரிமை:

Q. SAKAMAKI (Japan)
Redux Pictures for Newsweek

சுபா பெரிசாகி விட்டாள்!

ஆங்கில மூலம் : மஸ்லிகா (பேரவின்)

தன்னுடைய கைப்பையைத் திறந்து வண்ண அழைப்பிதழ் ஒன்றை எடுத்து அதனை மாலினியிடம் கொடுத்தபடியே, “எங்கள் மகள் சுபா பெரிசாகிள்ளையாகி விட்டாள் என்று உனக்கு நான் ரெவிபோனில் சொன்னேன் அல்லவா! ஞாயிற்றுக்கிழமை சாமத்தியச் சடங்குவைக்க இருக்கின்றோம். தயவுசெய்து குடும்பத் தோடுவேந்திடு.” என்றாள் நந்தினி.

கிடைத்த அழைப்பிதழைப்பார்த்துச் சிரித்துவிட்டு அருகில் இருந்த மேசைமேல் வைத்தாள் மாலினி.

“தாங்கள். அவள் பெரிய பிள்ளையாகி அதிகநாள் ஆகவிட்டதல்லவா?”

“ஆம், அவள் மூன்று மாசத்துக்கு முன்பே பெரிய பிள்ளையாகவிட்டாள். ஆனால் எத்தனை விடயங்கள் அதற்கிடையில் செய்யவேண்டுமென்று உனக்குத் தெரியும்தானே. நல்ல நாள், ஹோல் அது இதுவென்று எல்லாம் பார்க்கவேண்டி இருந்தது. நாங்கள் இந்தியா வகுக்கும் வேறு போய்வந்தோம். நகைகள் நட்டுக்கள் செய்திதோம். என்னுடைய அம்மாவும் தங்கச்சியும் கண்டாலில் இருந்து வருவார்கள். திருவினுடையசகோ தரங்களும் லண்டில் இருந்து வருவார்கள்.”

“என்ன குடிக்கப் போகிறாய், தேநீரா அல்லது கோப்பியா?”

“ஓன்றும் வேண்டாமடி, நான் சரியான அவசரத்தில் இருக்கிறன். இன்னும் பல இடங்களுக்குப் போகவும் வேண்டும். தயவுசெய்து ஞாயிற்றுக்கிழமை எல்லாரும் வாருங்கோ. அதுக்கு முதல் உனக்குச் சுகம் வந்து விடும் என்று நினைக்கிறேன்”

“கோவிக்க வேண்டாம், நாங்கள் ஞாயிற்றுக்கிழமை வரங்கிடோம். ஆனால் நான் பிறகு ஒரு நாளைக்கு வந்து சுபாவைப் பார்க்கிறேன்.”

“என் நீங்கள் வரமாட்டார்கள்?”

“நாங்கள் சாமத்தியச் சடங்குகளுக்குப் போவதில்லை. அதுள்ளங்கள் கொள்கை”

“என் சாமத்தியச் சடங்குகளில் என்ன பிழை இருக்கிறது. அது ஒரு சாதாரணமான விடயம்தானே. என்ன, அப்பிடியில்லையே? நாங்கள் இந்தச் சந்தர்ப்பத்துக் காக எவ்வாவுக்காலம் காத்துக் கொண்டிருந்தோம். சுபா எங்கள் குடும்பத்தில் முத்த பிள்ளை. எங்களுக்கு இது சந்தோசமான விசயம்.”

“ஆம், இது சாதாரணமான விசயம்தான். சரி, அப்படியென்றால் நாங்கள் அதைச் சாதாரண நிகழ்வாய்

எடுக்க வேண்டும். காட் அடிச்சு, ஹோல் எடுத்து இந்த விசயத்தை விளம்பரப்படுத்தாமல் இருக்கவேண்டும், அதை விட்டுவிட்டு...”

“இல்லையே, நாங்கள் அப்பிடியொன்றும் விளம்பரம் செய்யவில்லையே. அம்மா ஒரு சந்தோசத்தைக் கொண் டாப்ப போகிறோம். அவள் முதல்தரம் சேலை உடுத்தப் போறாள். இதை நாங்கள் மாத்திரம் செய்யவில்லை. அந்த ஹோலில் போன மாசம் மட்டும் நாலு சாமத்தியச் சடங்கு நடந்திருக்கு. என்ன இருந்தாலும் இது எங்க ஞடைய கலாச்சாரம் அல்லவா மாலினி.”

மாலினியின் மனசு குழும்பிப்போய் இருந்தது. இதை நான் தொடர்ந்து பகிள்கரிக்க வேண்டுமா என்று தன் வையே கேட்டுக் கொண்டாள். நிச்சயமாக நந்தினிக்கு எனது பேச்சு கஷ்டமாக இருக்கும். பொறாமையில் இப்படிப் பேசுகிறேன் என்று அவள் நினைக்கக்கூடும். ஆனால், இந்த நிலைமைக்கு நான் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. நான் போக விரும்பவில்லை என்பது எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரிந்துளின், கொண்டாட்டத்துக்கு வருகி றேன் என்று சொல்ல முடியாது. நான் எதையும் முகத் துக்கு நேரே சொல்வாக இருக்க வேண்டும். எனவே நான் சுபாவினதும் ஏனைய பெண் பிள்ளைகளினதும் நலவில் இருந்து என்ன நான் சொல்ல வேண்டுமோ அதைச் சொல்ல வேண்டும் என்று ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட்டாள்.

“நீ சொல்லுகிறது சரி. அது எங்களுடைய கலாச்சாரம், உலகம் முழுக்கத்தான் பொம்பினைப் பிள்ளையள் பெரிய பிள்ளையாகிறார்கள். எங்கள் கலாச்சாரத்தில் மட்டும்தான் பெண்பிள்ளை இப்போது பிள்ளை பெறுவதற்கு, ஆயத்தும் என்று எல்லாருக்கும் காட்ட நினைக்கிறோம். இது ஒரு பெண்ணின்மீது பிரயோகிக்கப்படும் முதல்வாது ஒடுக்குமுறை. இதைப் புரிந்து கொள்ள நந்தினி”

நந்தினியின் முகம் கோபத்தைக் காட்டி நின்றது.

இந்தப் பெண்கள் என் இப்படிப் பொறாமை பிடித்தவர்களாய் இருக்கிறார்கள். தங்கள் வசதிக்கு மேலால் வேறு யாரும் ஏதாவது செய்வதை இவர்கள் விரும்புவதாயில்லை.

“நீ என்ன சொல்ல வருகிறாய்? எனக்கு உள்ளை விளக்க முடியவில்லை. உனக்கும் பெண் பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள்! எங்களுக்கு முன்று பேரும் பெண் பிள்ளைகள். அதனால் நாங்கள் அவர்களுக்கு நல்ல

உரையாடல்

புருசன்மாரைத் தேடும் எண்ணங்கள் இல்லாமலா போய்விடும்?"

"நந்தினி இங்கே பார். கோவப்படாதே. உண்மைகளை எதிர்கொள்ளுவோம். இன்று இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கியது எனது பிழை. இதற்குப் பிறகும் எனது அறிவுரைகளால்நிங்கள் உங்கள் திட்டங்களை மாற்றுப் போவதில்லை"

"ஆம். நாங்கள் எதையும் மாற்ற முடியாது. ஏற்க எவே பத்தாயிரம் யூரோக்கு மேல் செலவுசெய்து விட்டோம்."

"நான் உனது சிநேகிதி என்பதால் நீ தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்: பெரியின்னையாகிறதென்பது என்ன?"

"நியே சொல்லு. உங்களுக்குத்தான் என்னைவிட அதைப் பற்றி அதிகம் தெரியும்"

"பெரியின்னையாகிறதென்பது ஒரு பெண்ணின் இனப்பெருக்க உறுப்புகள் இயங்கத் தொடங்கும் ஒரு படிநிலை. இது ஆண்பின்னைகளுக்கும் அவர்களது நிலையைப் பொறுத்து நடக்கும். பெண்ணின்னைக்கு அதுமாதிரிடாயின் தொடக்கம். ஆனால் கலாச்சாரம் என்ற பெயரில் ஒடுக்கப்படுவது பெண்கள்."

மாலினிக்கு வியர்க்கத் தொடங்கியது. அவளுக்கு மயக்கம் வருவதுபோல் இருந்தது. நந்தினி விரைந்து அவள் விழுந்துவிடாதிருக்கும்படி தாங்கிக் கொண்டாள்.

"மாலினி! உங்கு என்ன செய்கிறது?"

மாலினி எழுந்திருப்பதற்கு முயற்சித்தபடி "எனக்குக் கொஞ்சம்..." என்றபடி தண்ணீர்க் கடுவையைக் காட்டினாள். நந்தினி ஒரு கிளாக்குகள் தண்ணீரை ஊற்றி அவளுக்குக் கொடுத்தாள். அவள் மெதுவாகக் குடித்தாள்.

"உங்கு இப்போது ஓ.கே.யா? அல்லது ஒரு டாக்டரைக் கூப்பிடவா?" நந்தினி கவலைப்பட்டவளாகக் கேட்டாள்.

"இல்லை. நீயோசிக்காதே. இப்போ சில நாட்களாய் எனக்கு இப்பிடி அடிக்கடி வருகிகிறது."

"உங்கு என்ன பிரச்சினை? டாக்டரைப் போய்ப் பார்த்தாயா?" நந்தினி மெதுவாகக் கேட்டாள்.

நீண்ட தீவிரமான சுற்றாச்சாட்டுகள் கடைசியில் ஒரு சிநேகபூர்வமான உரையாடலுக்குத் திசை மாறியது. மாலினி தனது வயிற்றை ஒரு சிறிய தலையணையால் அழுத்தியபடி சோபாவில் சாய்ந்தாள்.

"உனது டாக்டர் என்ன சொன்னவர்?" தன்னுடைய சிநேகிதிக்கு என்ன பிரச்சினை என்று அறிவதில் ஆர்வமாக இருந்தாள்.

"எனக்கு இப்ப மெனோபோஸ்* வரக் கிட்டவாப் போச்சு. இப்ப கிட்டத்தட்ட ஒரு வருசமாய் இதனால் கஷ்டப்படுகிறேன்."

நந்தினி அதிர்ச்சியடைந்தாள்.

"ஒரு வருசம்?"

"சில பெண்களுக்கு ஒரு வருசத்தைவிடக் கூடவும் எடுக்கும். அது அவர்களின் உடல் நிலைமைகளைப் பொறுத்து..."

"இது எந்த வயதில் தொடங்கும்?"

"பொதுவாக 45க்கும் 55க்கும் இடையில்"

"இது ஒரு சின்ன விடயமென்றான் நான் நினைத் திருந்தேன்!"

"ஆம், இது சாதாரணமான விடயம்தான். வழக்கமாய் நடப்பதுதான். ஆனால்நாங்கள் மெனோபோஸ்* காலத் தில் அதிகமான உடலாரோக்கியத்தோடு இருக்க வேண்டும். பெண்ணின் 'முதலாவது மரணம்' என்று அதைச் சொல்வார்கள். இதனால் ஏற்படும் பிரச்சினைகள், அபாயங்கள், முடிவு போன்றவற்றை முற்றாய் அலட்சியப்படுத்தி விட்டு, அந்த நிகழ்வின் தொடக்கத் தைக் 'கலாச்சாரம்' என்று சொல்லிக் கொண்டாட்டங்கள் ஆகிவிடுகிறது.

"ஏன் மெனோபோஸை* ஒரு பெண்ணின் 'முதல் சாவு' என்று சொல்வது? குழந்தை பெறுவது என்பது பெரியில்கிடலோ?"

நந்தினி போவதற்கு மிகுந்த அவசரத்தில் இருந்தாலும் இந்த உரையாடலினால் ஸ்ரக்கப்பட்டவளாக காணப்பட்டாள்.

"ஆம், குழந்தை பெறுவதென்பது நிச்சயமாய் ஒரு ரிஸ்க்தான். «போருக்குச் செல்லும் ஒரு போர்விரணும் பிள்ளைப்பேற்றறுக்குச் செல்லும் ஒரு பெண்ணும் ஒரேவிதமான அபாயத்தையே எதிர்கொள்கிறார்கள்» என்று சொல்வார்கள். ஆனால் மெனோபோஸ்* என்பது அவள் கடைசியாகச் சாவதற்கு முன்னால் வாழ்க்கையின் கடைசிப்பகுதியில் வருவது. அதனால் அதை 'முதல் சாவு' என்று சொல்கிறார்கள். மெனோபோஸ்* வந்தபிறகு ஒரு பெண்ணால் பிள்ளை பெற இயலாது. இதனால், அவளால் ஒரு பிரயோசனமும் இல்லை என்று நினைக்கும் சமூகத்தில் அவள் உதாசீனப்படுத்தப் படுறாள்."

"என்ன இருந்தாலும் பொம்பிளையள் மெனோபோஸாலை சாவதில்லைத்தானே?"

"ஆனால் மெனோபோஸ்* காலத்தில் உடம்பைக் கவனிக்காதுவிட்டால் புற்றுநோய் போன்ற அபாயமான வருத்தங்கள் வரக்கூடும்."

"நான் சிறு பெண்ணாக இருந்தபோது ஒரு டாக்டராகி விடலாம் என்று நினைத்து படிப்பில் சுட்டியாக இருந்தேன். அந்தக் காலத்தில் பெண்களை மேற்படிப்புப் படிக்க விடுவதில்லை. பெரிதாகவிட்டால் படிப்பை நிறுத்தி, கலியாணம் கட்டிக் கொடுக்கப்பார்ப்பார்கள். சமையல், தையல், போன்றவற்றோடு நல்ல பெண்டாட்டியாய், நல்ல அம்மாவாய் வர என்னென்ன தேவையோ. அவற்றைச் சொல்லிக் கொடுப்பார்கள். என் அம்மாவும் அப்பாவும் இந்தக் கருத்தியலைத்தான் கொண்டிருந்தனர். இதன் விளைவாய்ப் பார்கள் பெரிதாகியிப்பின்றை என் சௌகாதியையும் என்னையும் பள்ளிக் கூடம் போவதில் இருந்து நிறுத்திவிட்டார்கள்.

"என்ன அநியாயம்" நந்தினி சலித்துக் கொண்டாள், "என் விதியும் அப்பிடித்தான் இருந்தது."

"அதனால்தான் பெண்களை ஒடுக்கும் இந்த எல்லாக்கலாச்சாரச் சடங்குகளும் கண்டிக்கப்பட வேணும். பகிஷ்கரிக்கப்படவேணும். இவைகள் அற்பமான விசயங்கள்"

நந்தினி கண்களை மூடித் தலையை ஆட்டினாள்.

இரையாடல்

மாலினி தொடர்ந்து, “இப்பிடியான விடயங்களை வெளிச்சம் போட்டுக்காட்டுகிற மாதிரியான ஒரு சடங்கு எங்கேயாவது ஆண்பிள்ளைகளுக்கு இருக்குதா? எப்போது ஆண்பிள்ளைகள் பெரிசாகின்றனர் என்று ஒருத்தருக்கும் தெரியாது. அவர்களின் ‘கற்பைச் சோதிப்பது என்ற தரமங்கடத்துக்கு அவர்கள் முகம் கொடுக்கத் தேவையில்லை.”

“மாலினி! இப்பிடிக் கதைக்க உனக்கு வெட்கமா யில்லையா? நல்ல காலத்துக்கு இங்கே ஒரு ஆண்களும் இல்லை.”

“இதில் வெட்கப்படுகிறத்துக்கு என்ன கிடக்கு. நான் வாழ்க்கையைப் பற்றியும் அதில் நடக்கிற மாற்றங்களைப் பற்றியும் சொல்கிறேன். ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும், வாழ்க்கை, உயிரியல்ரதியான வித்தியாசங்களைத் தவிர, ஒரே மாதிரியானதுதான். ஏன் பெண்களை மட்டும் வித்தியாசமாய்ப் பார்க்க வேண்டும்? பெண்பிள்ளை பெரிதாகியதை இவ்வளவு ஆண்களுக்கு முன்னால் ‘ஷோ’ காட்டி விளம்பர்ப்படுத்தலாம் என்றால்நான் ஏன் இதைப்பற்றி ஒரு பெண்ணோடு பேசக் கூடாது. இப்படி நாம் பேசும்போது ஆண்கள் இல்லாதிருக்க வேண்டும் என்றால் ஏன் விரும்புகிறாய்?”

“நாம் பெண்கள் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. எங்கள் தூய்மையைக் காப்பாற்றவேண்டும். எல்லா ஆண்களும் தமது பெண்கள் ‘கற்பாய்’ இருக்க வேண்டும் என்றே விரும்புகிறார்கள்.” நந்தினி ஒரு கடும் தொனியில் சொன்னாள்.

“ஏன் ஆண்கள் மாத்திரம்? ஏந்தப் பெண்களும் ‘கற்பு’ இல்லாத ஒரு புருசனை விரும்புவதில்லை” மாலினி திசைத்திருப்பினாள்.

“உன்முன்றுபிள்ளைகளையும் கல்யாணம் கட்டிக் கொடுக்கும் வரையும் கவனமாய்ப் பார் என்றே என் அம்மா நெடுகச் சொல்லுவாள்.”

“அப்போ, அதுக்குப் பிறகு அவர்களுக்கு எதுவும் நடக்கலாம்?”

மாலினி சிரித்தயாதான் சொன்னாலும் களைப்படி, புத்தமும், அந்தரமும் ஒருவகைக் குழப்பமும் அவளை ஆக்கிரமித்தது. மெனோபோஸே* இதற்குக் காரணமென அவள் நினைத்துக் கொண்டாள். அவள் மகன் பாடு வீடு வரும் நேரமாகிறது. நந்தினி பேசுவதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

“அது அவரவர் வாழ்க்கை என்றானின் அவற்றுக்கு நாங்கள் பொறுப்பில்லை.”

“நந்தினி நீ சொல்வது பிழை. இதுதான் எல்லா அம்மாமாரும் விடுகிற பிழை. உன் அம்மா, என் அம்மா, அவளின் அம்மா இப்படி இவர்கள் எல்லாரும் கல்யாணம் ஒன்றேதான் பெண்களின் முடிவான ஒரேயொரு மேட்சம் என்று நினைத்து விடுகிறார்கள். உண்மையில் அது அப்பிடியில்லை.”

“அப்போ என்ன....?” நந்தினி எழுந்தபடி கேட்டாள்.

“சின்ன வயசிலேயே கல்யாணம் கட்டிக் கொடுத்தால், அவர்கள் பல விடயங்களில் அல்ல சியமாய் இருப்பார்கள். உலகத்தில் சந்தோசம் என்றால் என்ன என்று கண்டு கொள்ள அவகாசம் இருக்காது. இதில் முதல் முக்கியமான விடயம் என்னவென்றால் அவர்களின் உடம்பு ஒரு புது வாழ்க்கைக்குத் தயாரில்லை. கடைசியில் அவர்கள் பிள்ளை பெறுகிற மெசின் மாதி ரியேவந்துவிடுவார்கள். புருசன் ஒரு குடுகாரனோ, ஒரு குதாடுயோ, இன்னும் எத்தனவேயோ மாதிரி ஒருத் தனிடம் அகப்பட்டுவிட்டால்....? ஒருமுறை யோசித்துப் பார். சில நேரத்தில் புருசன்மாரே அவர்களைக் கொல்ல வதும் நடந்துகொண்டே இருக்கிறது. இதை நினைக்கும்பேர்து கவலையாய் இல்லையா? எத்தனை பெண்களுக்கு இப்பிடி நடந்திருக்கு. ‘மனைவி செத்தால் பரவாயில்லை இன்னொன்று கட்டிவிடலாம், மாடும்’டும் செத்துவிடக் கூடாது.’ என்கிற மனப்போக்கும் சில ஆண்களிடம் இருப்பதும் அறிவாயா?”

“இல்லை. நாங்கள் கவலையாய் இருப்போம். அவளை உடனே பள்ளிக் கூடத்தில் இருந்து நிற்பாட்ட மாட்டோம். என்றாலும் அவளை மேற்படிப்பத்து அனுப்பிற யோசினை இல்லை. எங்களுக்கு இன்னும் இரண்டு பெண்பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். சீதனம் இருக்குகட்டிவைக்க, பிறகு ஏன் இழுத்தடிக்க வேண்டும்!”

“நல்ல சீதனம் இருந்தால்நல்ல புருசனைக் கொண்டு வரலாம் என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதும்? உங்களிடம் இருக்கிற வசதிக்கு, ஏன் உங்கள் பிள்ளைகளைப் படிப்பிக்கிறதைப் பற்றி யோசிக்காமல், அவர்களுக்கு படிச்சமாப்பிள்ளைகளைத் தேடுவதைப்பற்றி யோசிக்கின்றிருக்கள்?”

நந்தினிக்கு மாலினியை நீண்ட காவலாக்க தெரியும் இரண்டு கடும்பங்களும் ஜேர்மனிக்கு ஒரே சமயத்தில் இடம்பெற்றந்து வந்தவர்கள். மற்றவர்களைவிட மாலினி வித்தியாசானங்கள் திறந்துமனும் ஆட்பரமும் அர்வங்கள் என்று நந்தினி அவளைப்பற்றி எடை போட்டிருந்தாள். இன்றைய உரையாடலின்போது தன்னுடைய சிநேக்தி நடந்துகொண்ட முறையையிட்டுக் கொஞ்சம் ஆச்சரியமடைந்தாள். சாமத்தியச் சடங்குகள் மற்றும் எல்லாக் கலாச்சாரச் சடங்குகளும் உண்மையில் அப்பானவை எனவே மாலினி தனது நண்பிக்கு வெளிப்படையாகப் புத்திடிச் சொல்லும் ரிமையை எடுத்துக்கொண்டாள்.

மாலினியின்மகன்பாபுவீடுக்கு வந்துவிடான். அவனை தாம்குமநந்தினி அந்திக்கும் தயாரித்துப்பிரியாறினான். தாம்ககனையுற்றிருக்கும்போது இப்படி ஆண்பிள்ளைகளும் உதவுகின்றார்களே என்று நினைத்தவனுக்கு தன்மீட்டு இருக்கும் மிகுதி வேலைகள் தலையைக் குடைந்தன. மெசினில்தோக்கும்போட்டு ஒப்புகளை எடுத்துக்கொய்ய போடவேண்டும். கணவன் திரு பழைய சாப்பாடுகளைச் சுமிபாட்டார். அவருக்குப் பீடுப்புக்குக்களும் சுகைக் கேள்வும் விடுவது பிழையை விடுவதிடுகிறார்களா.”

மாலினி எழுந்துநந்தினையைக் கொஞ்சினாள்.

“சாப்பாடுவில்லைந்துபார்ப்பின்னிறு சொல்கின்டு”

நந்தினி மாலினியின் புத்திமதிகளைத் தலைக்குள் பதித்தபடி விடைப்பெற்றாள். வயதுக்கு வருதல்... கொண்டாட்டம்... மெனோபோஸ்... தேந்தி...

*மெனோபோஸ் - மாதவிடாப் முடிவு காலம்

யிரத்தேயே நாட்குறிப்பொன்றில் இருந்து...

26.08.2007 - ஞாயிற்றுக்கிழமை

லகங்கி

பி. இரயாகரன் எப்போதும் மக்களைப் பற்றியே சிந்தித்து, மக்கள் நலனுக்காகவே வாழ்ந்து, தனது புகலிட - புலம்பெயர் வாழ்வை 'மார்க்சிய' அடிப்படையில் மக்களுக்காகவே அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருப்பவர்.

இவர் எப்போதும் மார்க்சியக் கோட்பாட்டுச் சிந்தனையிலேயே வாழ்பவர். தான் பெறும் ஜனத்தியம், தான் அனியும் ஆடை, தான் உண்ணும் உணவு, இன்னும் தன் வாழ்வாதாரத்திற்காகப் பெற்றுக் கொள்ளும் எந்த மயிரெந்றாலும் அது மார்க்சிய வரையறைகளுக்குள் அடங்குகின்றதா என்று பரிசீலித்துத்தான் அவற்றைப் பெற்றுக் கொள்வார்.

இவருடைய கோட்பாட்டுக் கட்டுரைகள் உலகப் பிரசித்தி பெற்றவை. இவருடைய கட்டுரைகளில் உச்சத்தைத் தொடுபவை, இவர் எழுதியுள்ள 'ஆணாதிக்கமும் பெண்ணியமும்' தொடர்பாகங்கள்.

பி. இரயாகரன் மற்றவர்கள்மீது சேற்றை வாரி இறைப்பதில் வல்லவர். இவர்பற்றி எழுதும்போது நாங்கள் மார்க்சிய சிந்தாந்தக் கோட்பாட்டுக்குள் நின்றுதான் இவர்மீது விமர்சனங்கள் கூறுவேண்டும். அதேசமயம் எழுதுபவர் மக்கள் நலன் குறித்து, சுயவிமர்சனத்துடன் கூடிய, அக்கறையுள்ளவராக இருக்க வேண்டும். மக்களைப்பற்றிப் பேச வேண்டும் அப்போது நீங்கள் பி. இரயாகரனை விலக்கி விட்டுத் தான் பேசவேண்டும். அவர் மக்கள் நலன்பற்றி மட்டுமே பேசுவதற்கு மார்க்களினால் அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ள இறைமறைத்துரை, இப்போதுநீங்கள் எல்லோரும் அவர் சொல்லும் மக்கள் பற்றி மட்டுமே பேசவேண்டும். அதுவும் அவர் சொல்லும் கோட்பாட்டு விளக்கத்துடன். அவருடைய கட்டுரைகளை எல்லாம் நீங்கள் கட்டுடைத்துப் பார்த்தால் அங்கு மார்க்சியக் கோட்பாட்டினுள் பெண்ணியம் தலைவரித்தாடும் இப்போது இவர் இந்த எழுத்தைக் கட்டுடைக்க வெளிக்கிட்டால் (மன்னிக்க வேணும், மார்க்சியக் கோட்பாட்டுத்தியாக வியரசிக்க வெளிக்கிட்டால்) பெண்ணியம் புதுப் பரிமாணம் கொள்ளும். மொழி வக்கிரம் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கும் பி. இரயாகரன், மொழிபற்றிய எந்தப் பிரக்ஞா யுமற்றவர் என்பதுதான் எனது அபிப்பிராயம். சொல்கின்ற விடயத்தில் உள்ளவற்றைப் பார்க்காது தன்னு

டைய மொழியின் வக்கிரம் பற்றிப் பேசகிறார்கள் என்கிறார். மொழி என்பது மனிதர்களிற்கிடையேயான தொடர்பு ஊடகம். அது எப்படிப் பாலிக்கப்படுகின்ற தென்பது ஒருவரை அறிந்து கொள்வதற்கான முக்கிய விடயம் (தடயம்). இந்த அடிப்படையில், மார்க்சியச் சிந்தாந்தக் கோட்பாட்டுத்தியாக அவர் சிந்திப்பதனால் இப்போது, தான் trendஇல் இல்லாத, பெண்ணியம் பற்றி எழுதிக்கொண்டு வருகிறார். 'கற்பு' எனும்போது எந்தக் 'கற்பு' பற்றிப் பேசகிறார். எங்கே 'கற்பு' இருக்கிறதோ அங்கேதான் அது அழிக்கப்படலாம். இவரின் கட்டுரைகளில் ஆங்காங்கே 'கற்பழிப்பு' ம் நடைபெறும்.

இதுசாரித்துவம், மார்க்சியக் கோட்பாடு என்று பேசியவுடன், இவைபற்றிய எடுக்கொள்ளுதலும் கோட்பாடுகென்றுதலும் ஏற்கனவே தங்களை அடையாளப் படுத்திக் கொண்டவர்கள் இவற்றை (இவரை) வியர்சிப் பதைத் தங்கள் புனிதத்துக்கு மாசு கற்பித்துவிடும் என்று கருதுகிறார்கள், நாங்கள் யாரை எடுத்துக் கொண்ட டாலும் சரி, ஒன்றைப் புனிதம் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டு இன்னொன்றைப் புனிதமாக்கும் செய்வைத்தான் இங்கு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். கோட்பாட்டுக்கும் வாழ்க்கைக்கும் இடையில் ஒரு சென்றி மீற்றர் பிசகினாலும் அவர்கள் மனிதர்களாகவே கணக்கெடுக்கப்பட முடியாதவர்கள் என்று என்று நிஜமாகவே நம்புவர்களிற்கிடையில் எங்கள் புகலிடப்பயணம்.

என்ன சிலர் கேட்டார்கள், பி. இரயாகரனின் 'ஆணாதிக்கமும் பெண்ணியமும்' தொடரைக் கட்டுடைக்கும்படி, பி. இரயாகரனின் பெண்ணியத்தைக் கட்டுடைப்பதற்கு அவருடைய கட்டுரைகளில் தொடர்ச்சி யாகப் பாலிக்கப்பட்டு வரும் மொழிப் பிரயோகங்களே போதும் - சில உதாரணங்களாக, - மல்டுத்தன்மை, தாலி அறுபடி, கற்பு, விபச்சாரம், கற்பழிப்பு இப்படியாக. (பெண்ணிலைவாத நோக்கில் இவைகளிற்கான அர்த்தம் என்னவென்று லெனின் நால் திரட்டு, மூலதனம், புதிய கலாச்சாரம் போன்றவற்றில் மக்கள் நலன் சார்ந்த விளக்கங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். மற்றும் படி எந்தக் கோட்பாட்டாளர்களுடைய விளக்கங்களும் பி. இரயாகரனுக்கு கோட்பாடுமில்லை. விளக்கமும் இல்லை)

பி. இரயாகரன் மக்கள் பற்றிக் கொண்டுள்ள

அக்கறைக்கு மக்கள் இவரைப் பற்றியிருக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படி ஒன்றையும் இதுவரை காணவில்லை. இவர் மக்கள் பற்றிக் கதறும் கதறல் இவருடைய மக்கள் யாரினது காதிலும் விழவில்லை என்பது மிகவும் அபத்த மானதொரு நிலைதான். பி. இரயாகரன் கட்டுரைகளை எழுதித் தள்ளுகிறார். கட்டுடைப்புகளை வாரி இறைக் கிறார். அதற்கான கால அவகாசமும் கோட்பாட்டு நீதியான விளக் கங்களும் எக்கச் சக்கம்.

ஆனால் இவருடைய கட்டுரைகளைப் படித்தபின் நீங்கள் வரும் முடிவு. பி. இரயாகரனைத் தவிர யாரும் மக்கள் பற்றிப் பேசுவதில்லை. என்ன சமாச்சார மென்றால், இவருக்கு மனி கட்டும் வேலைக்கு யாரும் போவதில்லை. அந்தப் பணியைச் செய்யத் தூண்டும் பக்ரதப் பிரயத்தனம் இவரிடம் உச்சத்தில் உண்டு. ஆனால் யாரும் உணர்ச்சிவசப்பட்டுக் கூட இவர் பக்கமாகத் தலைவைத்துப்படுப்பதில்லை ஓரிருவரைத் தவிர. இவரும் யார் பக்கமும் தலைசாம்பக்கமாட்டார்.

இப்படியாக இருந்து கொண்டிருந்த காலத்திலே, சமர் போய் இவர் அரங்கமேறி தன் சேருடிப்புகளை கோட்பாட்டுதீவியாக அருளிக் கொண்டிருந்த காலத் திலேதான், அண்ணயையில் பாரிஸிலிந்டந்த ஒரு விவாதக் கூட்டமான்றில் விஸ்வலிங்கம் சிவலிங்கம் அவர்கள் இவருடன் வம்பிற்குப் போய் மாட்டுக் கொண்டார். ‘அன்றொரு நாள் நீங்கள் புலிக் கைத்’ என்ற பதாகை உங்களிடம் இருந்தால் மட்டும்தான் நீங்கள் மக்கள் புற்றிப் பேசுலாம். புலிகள் தோன்றுவதற்கு முன்பிருந்தே தீவிர அரசியலில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள் எவருமே பி. இரயாகரனைப் பொறுத்தவரையில் மண்ணொடு மண்ணாகிப் போயிருக்க வேண்டும். இப்படி இவர் நினைத்துக் கொண்டிருக்க அவருடைப்பலமாக, அல்லது நியாயமான கோட்பாட்டுத்தற்க்க நியாயக்கள் பேச என்று அவருக்கு முன்னதாகவே அரசியல் பிரசிக் கொண்டிருந்தவர்கள் வந்தால் என்னாவது. வந்தது தான் வந்தார்கள், பி. இரயாகரனின் ‘மக்கள் பற்றிய கோட்பாட்டுச் சித்தாந்தங்கள்’ படிக்காது எப்படி வர முடியும்? எப்படி வாய் மொழிய முடியும்? இது என்னே நியாயம்! எனவே மக்களே! நீங்கள் யாராவது மக்கள் பற்றிப் பேசுவதென்றால் அல்லது மக்கள் பிரச்சி னையை மக்களைத் தவிர்க்காது பேசுவதென்றால் நீங்கள் புகலிடப்பட்டு நாயகன் பி. இரயாகரனின் மக்கள் அரசியல் சித்தாந்தக் கோட்பாடுகளைப் படித்தபின்புதான் மக்கள் பற்றிப் பேச வேண்டும். நீங்கள் பேசுவது பி. இரயாகரனின் மக்கள் பற்றியில்ல. அதைவிடுத்து நீங்கள் அரசியல் இங்கு பேசினால் விஸ்வலிங்கம் சிவலிங்கத்துக்கு இப்ப நடந்ததுதான் உங்களுக்கும் நடக்கும். So Be Careful Comrades!

இங்கு இன்னுமொரு முக்கியமான குறிப்பொன்றைச் சொல்ல விழுகின்றேன். இந்த மார்க்சியம் இன்னும் விளிம்புநிலை மாந்தரின் விடுதலை நோக்கிய கோட்பாடுகள் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருப்பவர்களில் அநேகர் கோட்பாட்டாளர்கள் (எடுகோளாளர்கள்) மட்டுமே என்ற அடிப்படையில் பார்க்கும் அனுபவம் மட்டும்தான் எஞ்சியின்னது. மார்க்சியம் பற்றிப் பேசுவர்கள் அனை

வரையும் நாங்கள் மார்க்சிஸ்ட்டுக்களாக அடையாளம் கண்டுவிட்டதாகப் பெருமைப்படுவதும் அவர்கள்மீது மார்க்சிஸ்ட்டுகள் என்ற பதாகையைச் சூட்டுவதும் சுத்த bull shit என்றான் படுகின்றது. இசங்கள் பற்றிக் கற்றுக்கொண்டவர்களாகத் தங்களை அடையாளம் காட்டுபவர்களை அல்லது இசங்கள் மீது பிடிப்புக் கொண்டவர்களாக தங்களைக் காண்பியல்வர்களையும் நாங்கள் அந்தந்த இஸ்ட்டுகளாக்கி அதாவது வாதி களாக்கி, எங்களையும் கஷ்டப்படுத்தி அவர்களையும் சங்கடமான நிலைக்குள் தள்ளி போலிப் போர்வை போர்த்தத் துண்டும் அக்கிரமத்தைச் செய்பவர் களாகவே நாங்கள் இருக்கின்றோம்.

என்ன சிக்கல் என்று சொன்னால், நீங்கள் இந்த இசம் பேசுவர்களைப் பற்றிய ஏதாவதொரு எதிர்மறைக் குறிப்புச் சொன்னால் போதும் உடனேயே அந்தந்த வைதீக்கர்களினால் நீங்கள் அவ்விசத்துக்குத் ‘துரோகி’ என்று பட்டமளிக்கப்பட்டு விடுவீர்கள். மேலும் நீங்கள் பேசும் இசம் உங்கள் எதிரே இருப்பவர் பேசும் இசுத்தின் கோட்பாட்டுக்குள் அடங்க வேண்டும். எதிரே இருப்பவர் உங்களைவிட அறிவில் கூடியவர்-குறைந்தவர் என்ற முன்னுமானங்களுடைனேயே உரையாடல்கள். முன்னே அமர்ந்திருப்பவர் நண்பரா, எதிரியா அல்லது துரோகியா? இதனைத் தீர்மானிப்பதற்கு விவாதங்கள் தேவையில்லை. உடன்பட்டால் நண்பர். எதிர்த்துக் கதைத்தால் எதிரி. உள்ளடக்கத்தில் உள்ள குறைகளை அவர்களுக்கே புரியுமாறு எடுத்துணர்த்தி விட்டங்கள் என்றால் அடுத்த நிமிடமே நீங்கள் துரோகி.

புனிதங்களைக் கட்டமைக்க புனிதங்களற்ற மனிதர்கள் அனைவரும் புனிதமாகச் செயற்படுவதாக புனிதமற்றுச் சிந்திப்பதுதான் இவற்றில் புனிதம் என்பதே இல்லை என்பதை நம்பி போதுமானதாகின்றது.

மனிதர்களின் விடுதலைக்காக ஏற்படுத்தப்படும் எந்தக் கோட்பாடுகளுமே சிக்கலானவை. ஒருற்றைப் பரிமாணத்துடன் எதையுமே பார்க்கப்படிற்றுவிக்கப்பட்டவர்கள் எவராலும் மனிதர்களின் விடுதலையைக் கண்டைய முடியாது. ஏனெனில் மனித விடுதலை என்பது மிகவும் சிக்கலானது. சிக்கல்களுக்குள் இது அல்லது அது என்று ஒரு சமன்பாட்டைக் கண்டுபிடிக்க முடிந்தால் அதுவே மானுட விடுதலையின் உச்சம். முதலில் திறந்த விவாதங்களுக்குரிய ஒரு வெளி வேண்டும். அந்த வெளியை நாங்கள் கண்டடையாத வரை அது நிச்சயமாக முடியாது. இறுக்கமான எல்லை களுடன் நாங்கள் இருக்கும்வரை சுதந்திரத்திற்கான வெளி எப்போதுமே எங்களுக்குத் தெரியப்போவதில்லை. சுதந்திரம் என்பதை நாடு பிடிப்பது என்று அந்தப்படுத்திக் கொள்ளாதிருக்கும்படி தோழர்களிற்குப் பணிவான வேண்டுகோள்.

பி. இ. தனித்தாந்தக் கட்டுரைகளை மாறும் படிப்பதில்லை, குறுத்துகள் தெரிவிப்பதில்லை என்று பி. இரயாகரன் அடிக்கடி விசைப்பட்டுக் கொள்வதாகத் தகவல். ஆனால் பி. இரயாகரனே வி. சிவலிங்கத் தீன் எந்த அரசியல் கட்டுரைகளையும் வாசித்திருப்பதில்லை என்ற தான் படுகின்றது. தன் வெளிப்பாடுகளை தர்க்கத்தின் மூலம் மட்டுமே முன்னைக்கும் பழக்கமும் பரிச்சயமும் உள்ளவர் வி. சிவலிங்க கம். அதைக் கண்டுகொள்வதற்கான அணுகுமுறை . இவரின் கோட்பாட்டுச் சிந்தாந்தத்தில் இல்லைப் போவும். So, laisse tomber!

2007ம் ஆண்டின் மனித உரிமைப் போராளிகளுக்கான
மார்ட்டின் எனெலஸ் விருது

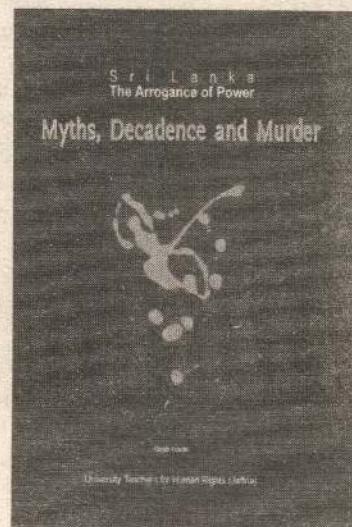
இவ்வாண்டுக்குரிய மனித உரிமைகளுக்கான இச் சர்வதேச விருது மனித உரிமைக்கான பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் (யாழ்ப்பாணம்) அமைப்பைச் சேர்ந்த ராஜன் கால், கோபாலசிங்கம் சிறீதரன் ஆகியோருக்கும் வழங்கப்பட்டு ருக்கின்றது. மனித உரிமைகளுக்காகக் குரல் கொடுத்து வரும் அதிமுக்கிய சர்வதேச அமைப்புக்களான சர்வதேச மனிப்புச் சபை, மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பு, சித்திரவதைக்கெத்திரான உலக அமைப்பு, மனித உரிமைகள் ரூக்கான சர்வதேச ஒன்றியம், ஜெர்மன் டியாக் கோனி போன்ற சமார் பதினொரு அமைப்புக்கள் இணைந்து உருவாக்கிய விருது இதுவாகும். சர்வதேசமெங்கும் அரசியல் கொந்தளிப்புகள், உயிராபத்து, சித்திரவதை, கொலை, கடத்தல் மலிந்துள்ள நாடுகளில் துணிச்சலுடன் குரலுற்றவர்களின் குரலாகக் கிளம்பும் போராளிகளுக்கு வருடாவருடம் இவ்விருது வழங்கப் படுகின்றது. இலங்கையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இவ்விருது முதல் தடவையாக வழங்கப்படுகின்றது. இலங்கை - இந்திய ஓப்பந்தத்தின் பின்னர் இந்திய இராணுவம் இலங்கையில் நிலைகொண்டிருந்த 87ம் ஆண்டளவில் யாழ் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களால் உருவாக்கப்பட்ட இவ்வமைப்பு அக்காலத்தில்

இராணுவத்தாலும் ஆயுதக் குழுக்களாலும் இந்திய இராணுவத்தாலும் வாய்டங்கி மனம் சலித்த மக்களின் உரிமைக் குரலாக மிகுந்த நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில் 'முறிந்த பனை' என்கின்ற அறிக்கைகளின் தொகுப்பு வெளிக் கொண்டுவரப்பட்டபோது, இவ்வமைப்பைச் சேர்ந்த டாக்டர் ராஜனி திரண கம் அவர்கள் 1989ம் ஆண்டு புலிகளினால் குருரமாகக் கொல்லப்பட்டு துரோகியாகப்பட்டார்.

இதன் சக ஆசிரியர்களில் இருவரான இவ்விருது பெறுபவர்கள் இருவரும் தீவிர மரண அச்சுறுத்தல்களின் மத்தியிலும் கடந்த 18 வருடங்களாக அரசு, விடுதலைப்பலிகள், ஏனைய அமைப்புகள் இலங்கையில் எவ்வாறு மனித விரோதச் செயல்களில் ஈடுபட்டனர் என்பதை ஆவணப்படுத்தி அறிக்கைகளாக இலங்கையிலும் வெளிநாடுகளிலும் வெளியிட்டனர். இவர்களது அபிக்கைகள் அரசு சாரா நிறுவனங்களிற்கான அடிப்படைத் தகவல் களுக்கியங்களாகக் கருதப்பட்டன. மனிதரியைப் போராளிகள், மாற்றுக் கருத்தாளர்கள் முனையிலேயே கிள்ளி எறியப்பட்டு வரும் அரசியல் குழல் இலங்கையில் நிலவிவருகின்ற போதிலும் எல்லாவகைப் பீதிகளையும் புறந்தள்ளியும், உதவியாளர்கள் பலர் கொல்லப்பட்ட நிலையிலும் தொடர்ச்சியாகக் குரல் கொடுத்து வரும் மனித உரிமைக்கான பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களான இவர்கள் இருவருக்கும் இவ்விருது வழங்கப்பட்டிருப்பது ஜனநாயகத்துக்காகப் போராடுபவர்களிற்கிடையில் அங்கீகாரம், நம்பிக்கை, மகிழ்ச்சி ஆகியவற்றை சிறிதளவிலேனும் ஏற்படுத்தி இருக்கிறது.

ராஜன் கால் அவர்களுக்கும் கோபாலசிங்கம் சிறீதரன் அவர்களுக்கும் கிடைத்த இவ்விருது மிகப் பொருத்தமானதும் பெருமைக்குரியது மென்று 'உயிர் நிழல்' கருதுகின்றது.

புகலிட நிகழ்வுகள்

எங்கள் நினைவுகளில் உமாகாந்தன்	05. 11. 2006	(பிரான்ஸ்)	82
பொஸருடன் ஒரு சந்திப்பு	18. 02. 2007	(பிரான்ஸ்)	84
இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு	03. 03. 2007	(பிரான்ஸ்)	85
தமிழ்-முஸ்லிம் இன உறவுகள் கலந்துரையாடல்	10. 03. 2007	(இலண்டன்)	86
கேதீஸ் நினைவு நாள்	31. 03. 2007	(இலண்டன்)	90
நினைவஞ்சலிக் கூட்டம் (சி. புஸ்பராஜா)	01. 04. 2007	(பிரான்ஸ்)	92
மாற்று சினிமாவை நோக்கி...	21. 04. 2007	(கன்டா)	92
நினைவஞ்சலிக் கூட்டம் (செந்தில்)	15. 04. 2007	(பிரான்ஸ்)	93
நினைவஞ்சலிக் கூட்டம் (சபாவிங்கம்)	29. 04. 2007	(பிரான்ஸ்)	93
நால் வெளியீட்டு விழா (எரிவதும் சுகமே)	20. 05. 2007	(பிரான்ஸ்)	18
வருடாந்த தமிழ்க் கல்வியல் ஆய்வு மகாநாடு	01. 06. 2007	(கன்டா)	95
ஆங்கிலத் தோட்டத்தின் தமிழ் இலக்கியத் திருவிழா	03. 06. 2007	(கன்டா)	95
நாடகப்பட்டறைகள்	10. 06. 2007	(கன்டா)	96
மறக்காத மனமுகமாய்... (கலைச்செல்வன்)	15. 07. 2007	(பிரான்ஸ்)	97

புகலிட நிகழ்வுகளின் தொகுப்பு
தெருக்கூத்தன்

எங்கள் நினைவுகளில் உமாகாந்தன்

05. 11. 2006 (பிரான்ஸ்)

உமாகாந்தனின் மறைவின் இரண்டாம் ஆண்டு நினைவு நிகழ்வாக பிரான்ஸ் நண்பர்கள் வட்டத் தினால் 05.11.2006இல் ஓமுங்கு செய்யப்பட்ட இந் நிகழ்வை வகுமி நூறிப்படுத்தினார். அவர் தனது ஆரம்ப உரையில் மரணம் எங்களைத் துரத்திக் கொண்டே வருவது தெரிந்தும் யாரும் அதை என்னிய படி தங்கள் வாழ்க்கைப் பயணத்தைத் தொடர் வதில்லை என்றும், ஆனால் அது எங்கும் எப்போதும் ஒரு பாரிய அதிர்வை உண்டுபெண்ணும் வல்லமை கொண்ட தென்றும் அது கொடுமானதென்றும் கூறினார். அகால மரணங்களைத் தொடர்ந்து சுந்தித் தபாடி வாழும் குழலில் இருப்பதென்பது உயிரோ டிருப்பதே குற்றமானதாகக் கருதும் மனநிலைக்குத் தன்றுக்கிண்றது எனவும் குறிப்பிட்டார்.

இலங்கையில் இன்றிநூக்கக்கூடிய சூழலில் அங்கு மரணத்து, கொலை செய்யப்பட்ட, மற்றும் நினைவு கூருவதற்கென்று எவருமில்லாத அனைவருக்குமாக மௌன அஞ்சலி செலுத்தப்பட்டது.

அங்கு கூடியிருந்த உமாகாந்தனின் நண்பர்கள், தோழர்கள் தாங்கள் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டனர்.

முதலில் தேவதாசன், உமாகாந்தனின் நட்பு 1983ம் ஆண்டில் இருந்து கடைசிவரை தொடர்ந்ததென்றும், 'தமிழ்முரசு' சஞ்சிகையின் சகல வேலைகளிலும் இருவரும் ஒன்றாகப் பணியாற்றியதாகவும், உலக அரசியல்பந்திய ஆய்வில் மிகுந்த ஈடுபாடும் ஆங்கில மொழி வாசிப்பும் கொண்டிருந்தார் என்றும் இவைபற்றி புகலிடச்சுழலில் முதன்முதலில் எழுதியவர் தோழர் உமாகாந்தனாகத்தான் இருக்கழுடியும் என்றும் இதுசாரிக் கண்ணோட்டத்துடன் உலகநாடுகளின் போராட்டத்தையும் சமூப் போராட்டத்தையும் ஒப்பிடு செய்து கட்டுரைகள் பல எழுதியவர் என்றும் அந்த இடத்தை நிரப்ப இன்று எவரும் இருப்பதாகத் தெரிய வில்லை என்றும் தனது அராஜக்ததிற்கான எதிர்ப்பைத் தோழர் உமாகாந்தன் இறுதிவரை தெரிவித்தபடி இருந்தார் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

யோகரட்னம் பேசும்போது உமாகாந்தனுடன் தனக்கு நேரடி நட்பு இருக்கவில்லை என்றும் 1997இல்

தோழர் வாசதேவநாணயக்காரவுடன் இங்கு சந்திக்க முடிந்தது என்றும் அதைத் தவிர புஸ்பராஜாவின் புத்தக வெளியிட்டுவிழாவிலும், மற்றது அமிர்தவிங்கத்தின் பவளவிழாவிலும் ஒரே மேடையில் பேசும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது என்றும் குறிப்பிட்டார். "இன்மை நிலைப் பதில்லை. யாக்கை பிழைப்பதில்லை" எனும் சித்தர் வாக்குப்படி மரணத்தை யாரும் வெல்ல முடியாது. மக்களுக்காகப் பேசி, மக்களுக்காக வாழ்ந்தவர்கள் மக்கள் மனதில் என்றும் நிலைப்பார்கள். இலக்கியச் சந்திப்புகளில் பழக்கமான தோழர்கள் புஸ்பராஜா, கலைச்செல்வனும் இன்றில்லை என்று அவர்களையும் நினைவுபடுத்தினார்.

நாதன் பேசும்பொழுது தங்களுடைய சமூக, அரசியல் நடவடிக்கைகளினால் மரணத்தின் பின்னும் நேரிக்கப்படுவர்கள் தாங்கள் வாழ்ந்ததன் பேற்றை அடைகிறார்கள். அந்த வகையில் உமாகாந்தன் மரணத்தின் பின் வாழ்பவர்களில் ஒருவராகிறார். உமாகாந்தனுடைய அரசியல் நேர்மையினால் அவர் மதிப்புக்குரியவாராகிறார். தன்னுடைய அரசியல் கருத்துக்களில் இருந்து மாறுபட்டவர்களுடன் உறவு களைக்கொண்டிருந்த அதேவேளை தன் அரசியல் நிலைப்பாட்டில் இருந்து எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் நமுவா திருந்தவர். தமிழ்மூரசில் வெளிவந்த அவருடைய எழுத்துகள் பலரை EPRLFஇல் இணைந்து செயற்பட வைத்தது. உமாகாந்தனின் அறிவு, மொழி மற்றும் திறமைகள் போன்றவற்றினால் ஒரு பொதுப்புத்தி மட்டத்தில் கொரவாமான ஒரு நிலையில் வைக்கப்படக் கூடியவராக இருந்தார். ஆனால் அவர் தன்னுடைய இறுதிநாட்களில் மிகவும் பலவீனமடைந்து இருந்த நிலையில்கூட தன்னை ஒரு விளிம்புவிலை மனிதராக வாழ்ந்து முடித்தவர். அவர் அதற்காக எப்போதும் சங்கோஜப்படவில்லை. இந்த அடிப்படையிலும் இதை மீண்டும் மீண்டும் நிலையிறுத்துவதாலும் அவர்பாலுள்ள மதிப்பை வெளிப்படுத்துகிறேன்.

அருந்ததியின் பேச்சில், 20 வருட இயங்கியல், அரசியல், கலைஇலக்கிய வாழ்வு. இரண்டு தசாப்த வரலாறுகள், குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்குள் பேசிவிட முடியாதவை. 'தமிழ்முரசு'இல் வெளிவந்த உமாகாந்

புக்லிட் நிகழ்வுகள்

தனின் ஆசிரியர் தலையங்கள்கள் இன்றும் மீஸ்பரிசீ லிக்கப்படக் கூடியவை. இன்றைக்குப் போராட்டம் இவ்வளவு காலத்தைக் கடந்த பின்பும் அதன் பாதையில் எத்தனையோ இழப்புகள், நூயரங்கள் என்று சந்தித்திருக்கின்றோம். நாங்கள் சார்ந்திருந்த அமைப்பில் சரியான தடத்தில்தான் காலடி எடுத்து வைத்திருந்தோம் என்று இப்போது நினைத்தாலும் தோன்றுகிறது. நாங்கள் வன்முறையை நேசித்த வர்கள் அல்ல. ஆயுதங்கள்மேல் காதல் கொண்டவர்களுமல்ல. மனித நேசிப்பாளர்களாய் இருந்திருக்கின்றோம். மனிதனேயத்தை உயர்த்திப் பிடித்திருக்கின்றோம். இந்த வகையில் இத் தோழர்களுடன்பழகிய தற்காகப் பெருமைய்பட்டுக் கொள்கிறேன். பகிரங்க மாக ஒரு மேடையில் நாங்கள் தெரியமாக எங்கள் கருத்தைச் சொல்வதற்கு உமாகாந்தன் மிகப்பெரிய முன்னுதாரணமாக எங்களிற்கு இருந்தார். அவருடைய பேச்சில் இருந்த தெரியம், நேர்மை, சத்தியம், மனோபலம் என்பன அளப்பரியன. உமாகாந்தன் நிறைய சஞ்சிகைகளில் சர்வதேச அரசியல் ஆயுவுக்கட்டுரை களை எழுதினார். கடைசியாக 'உமிர்நிழல்' இலும் எழுதினார். இப்போது அந்த இடங்கள் வெற்றிடங்களாக இருப்பதை நான் உணர்வதுபோல் நீங்களும் உணர்வீர்கள் ஒரு போராளியாக, தோழனாக, பத்திரிகை ஆசிரியாக, கலைஞிலக்கியாளத்யாக வாழுந்த உமாகாந்தன் தனது இறுதிக்காலங்களில் ஒரு விளிம்பு நிலைமீனிதனாக மாறுவதற்கான சமூகக் காரணிகள் ஆய்விற்கும் விவாதத்திற்கும் உரியவை. இந்த இடத்தில்தான் அவருடைய சுயநலமற்ற வாழ்க்கைக்குத் தலைவணங்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. கடைத்ததைப் போல, எழுதியதைப்போல, சிந்தித்தது போல வாழுந்தவர்களும் வாழுந்து முடித்தவர்களும் மிக அருமையான இந்த உலகத்திலே - மனித விடுதலைக்காக, மனிதனேயத்திற்காக சிந்தித்தவர்கள் மாத்திரம்தான் தங்களுடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கைக்கும் அப்பால் அதை அர்ப்பணாக்கிக் கொள்கிறார்கள். இந்த இடத்தில் தோழர்களைச் செலவினாயும் சரி, தோழர் புல்பராஜாவையும் சரி ஒத்தவர்களாகத் தான் நான் காண்கிறேன். அவர்கள் இந்தச் சமூகப் பங்களிப்புக்காகச் செய்தவை தங்களுடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கைக்குச் செய்தவற்றைவிட மிக நாறு மடங்குகள் அதிகம். எனவேதான் இந்த மரணங்கள் எப்போதும் எங்களை ஒரு விதமான சோகத்தில் வைத்திருப்பதை உணர்முடிகிறது. ஓரேசமயத்தில் இந்நினைவுகள் இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் தருபவை. இதில் இருந்து நாங்கள் மீளமுடியாது. மனித நேசத்தையும் தோழமையையும் கட்டிக் காப்பதற்கு என்றும் நாங்கள் உறுதியுடன் இருக்கவேண்டும் என்று விண்ணப்பித்து உரையை முடித்தார்.

புஸ்பராணி, ஏற்கனவே அனைவரும் கூறியதுபோல் மானுடவிடுதலையை நேசிப்பவர்களின் இழப்பு என்றென்றைக்கும் சட்டுசெய்யப்பட்டுமுடியாததுதான் என்று தெரிவித்தார்.

அசோக் பேசும்போது, இந்த சபாலிங்கம் மண்டபம் என்பது மரணவூங்களையும் தயாரங்களையும் வெளிப்

படுத்தும் தொடர்நிகழ்வுகளின் நிகழ்விடமாக அன்றைக்காலங்களில் வந்துகொண்டிருப்பது வேதனைக் குரியது. புலம்பெயர்குழலில் சுயவிமர்சனமும் ஆத்மபரிசோதனையும் ஒவ்வொரு தோழர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் அவசியம் என்று கருதுகிறேன். உமாகாந்தன் மறுத்தோழியாகத் தீவிரமாகச் செயற்பட்ட போதிலும் தோழர் என்னும் முறையில் நட்பைப் பேணிக்கொண்ட அதேவேளையில் அவர் எல்லோரிடமும் இருந்து ஒருவகையில் அந்நியப்பட்டு நின்றிருக்கின்றார். நாங்கள் தோழர்கள், நண்பர்கள் என்றுதியில் பேசிக் கொண்டாலும் மன அழுத்தங்களை, மன உடைச்சல்களை எங்களுக்கிடையில் பரிமாறிக் கொள்ளும் உறவுகளைப் பேணாதிருத்தல் என்பது மிகப்பெரிய குறைபாடாகவே உள்ளது. உமாகாந்தனின் மரணத்திற்குக் காரணமாக இருந்தது அவர் ஒரு மூடுண்டமனிதனாக வாழ்ந்ததான். ஆயிரம் அரசியல் முரண்பாடுகள் இருக்கலாம். ஆனால் அதேநேரம் தோழமையையும் நட்பையும் பேணிக்கொள்வது மிக அவசியம் என்பதை வலியுறுத்தினார்.

ஸௌகராஜா, தான் தோழர் உமாகாந்தனுடன் EPRLFஇல் தொடர்ந்து பணியாற்றியதையும் அவருடைய பெருந்தன்மைகளையும் மற்றவர்களை ஊக்கப்படுத்தும் தன்மைகளையும் பற்றி விரிவாகப் பேசினார்.

ரஞ்சி தனக்கு உமாகாந்தனை 1982ம் ஆண்டில் இருந்து தெரியும் என்றும் வேறு அமைப்புக்குத் தான் வேலை செய்து கொண்டிருந்தாலும் அவருடன் தொடர்ந்து ஒரு தோழமையான உறவைப் பேண முடிந்திருக்கின்றது என்றும் அவருடன் எதையும் பகிர்ந்துகொள்ளமுடிந்தது என்றும் குறிப்பிட்டார்.

சுகன் தனது பேச்சை இப்படித் தொடங்கித் தொடர்ந்தார்.

"நிலையில் தீரியாது அடங்கியான தோற்றும் மலையிலும் மாளப் பெரிது" என்ற வள்ளுவும் சொல்கிறது.

உமாகாந்தனின் இந்தக் கம்பீரமான தோற்றும் நாங்கள் தனியர்கள் அல்ல என்ற நம்பிக்கையை எப்போதும் வழங்கி இருக்கின்றது.

'தமிழ்மராக'இன் காலகட்டம் என்று இருந்திருந்தால்கூட உமாகாந்தனின் எழுத்தின் காலகட்டம் என்பது தாயகம் பத்திரிகையின் காலகட்டம்தான். தாயகம் பத்திரிகையுடன் தங்களை இனம் காட்டுவதற்குப் பலர் தயங்கியபோது உமாகாந்தன், கலாமோகன் போன்றவர்கள்தான் பிரான்சில் இருந்து எழுதினார்கள். தயக்கத்திற்குக் காரணம் அதுஒரு புலி எதிர்ப்புப் பத்திரிகை என்பதுதான். குண்பாலன் மட்டும் தான் தன்னுடைய கடையில் இந்தப் பத்திரிகையை பகிர்க்கமாக வைத்திருந்தார். இந்த இடத்தில் ஒரு பொதுமகனாக குண்பாலன் நேர்மையை நான் மிகவும் மதிக்கிறேன். இன்றைக்குப் போல் மாற்றுக்கருத்தாளர்கள் சாடி இருந்து பேசும் குழல் அன்றிருக்கவில்லை.

தோழர் உமாகாந்தன் தன்னுடைய வாழ்வோடும் இயங்கியலோடும் சர்வதேச அரசியலை எப்படிப் பொருத்தி எழுதினார் என்பது மிக முக்கியமானது.

தாயகம் இதழூன்றில் (1994) இருந்து உமாகாந்தன் எழுதிய 'சூழலும் உலகம்' என்ற பத்திக் கட்டுரையைப் படித்துக் காட்டினார்.

இந்த வன்முறைச் சூழலை எதிர்த்து அதன் பாதையில் ஒவ்வொரு கல்லைப் போட்ட அனைவருக்கும் (சபாவிங்கம், புஸ்பராஜா, கலைச்செல்வன் உட்பட) அஞ்சலியைச் செலுத்தி நினைவுக்காரர்ந்துதனது பேச்சை நிறைவு செய்தார்.

ஜென்னி பேசும்பொழுது எந்த வயதினரோடும் எந்தப் பிரச்சினைகள் உள்ளவர்களோடும் இயல்பாகப் பழகி அவைகளைத் தெரியத்துடன் முகம் கொடுத்து

அவர்களுக்கு நம்பிக்கையை ஊட்டினார். தான் அரசியலுக்கு மீண்டும் வருவதற்கு மிகப் பெரிய உந்துசக்தியாக இருந்தவர் தோழர் உமாகாந்தன். தன்னுடையதனிப்பட்ட வாழ்க்கையை அவர் ஒரு பூதக மாக வைத்திருந்ததால்தான் இன்று நாங்கள் அவரை இழந்து நிற்கிறோம் என்பது வேதனைக்குரியது.

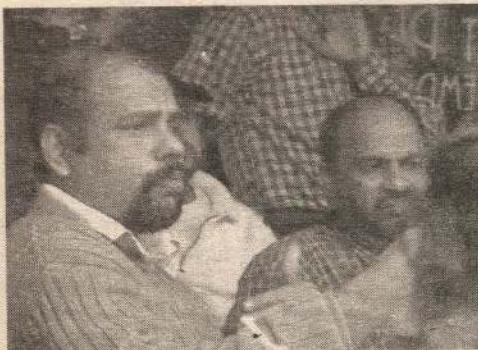
இறுதியாக, செழியனின் 'குழந்தைகளிடம் பொய்களைக் கூறாதார்கள்' கவிதைத் தொகுப்பில் இருந்து "கடவுளை மறுபட அவர்கள் காணும்போது..." எனும் கவிதை கவிஞர் அருந்ததியினால் வாசிக்கப்பட்டு நிகழ்வுநிறைவு பெற்றது.

பொஸ்ரூடன் இரு சந்தீப்பு

18. 02. 2007 (பிரான்ஸ்)

இலங்கையில் இருந்து வெளிவர்ந்து கொண்டிருக்கும் 'முற்றாவது மனிதன்' இலக்கியச் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் எம். பொஸர் உடனான சந்தீப் பொன்று பிரான்ஸ் நண்பர்கள் வட்டத்தினால் பாரிஸில் 18. 02. 2007 அன்று ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. இச்சந்தீப்பில் முதுரிலிருந்து புலிகளால் விரட்டப்பட்ட மூஸ்லிம் மக்களின் நிலைமை பற்றிய ஆவணப்படத் தொகுப்பு திரையிடப்பட்டது. அந்துடன் 'முதூர் வெளி யேற்றம்' எனும் நூல் உதயகுமாரினால் அறிமுகம் செய்து வெளியிடப்பட்டு வைக்கப்பட்டது.

அதனைத் தொடர்ந்து கலந்துரையால் நடை

பெற்றது. அத்தருணத்தில், புகலிடத்தில் நாங்கள் அனைத்து ஜனநாயகமறுப்பு, அனைத்துப்படுகொலைகளிற்கான கண்டனம், அனைத்து அராஜகங்களிற்கெதிரான குரல் என்று இவற்றினாடிப்படையில் நாம் ஒருங்கிணைந்து செயல்பட வேண்டும் எனும் கருத்தை அசோக் வலியுறுத்தினார். தொடர்ந்து பொஸ்ரீடம், "புகலிடத்தில் எங்கள் அரசியல் நடவடிக்கைகள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று நிங்கள் எதிர்பார் கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்.

ஏவ்வங்கா அரசின் நிலைப்பாட்டையும், புலிகளின் நிலைப்பாட்டையும் அம்பலப்படுத்துவதில் ஒருங்கி ணைந்த ஒரு செய்யப்பட்டை சர்வதேசமட்டத்தில்நாம் மேற்கொள்ளும் அதே நேரத்தில், பன்முகப்பட்ட

கருத்துகளுடன்நாம் இருக்கின்றபோதும் தற்போதைய அரசியல் சூழலை மனதில் கொண்டு ஒருங்கிணைப்பொன்றின் அவசியம் எமக்குள் உணரப்பட வேண்டும். இதுவே இங்கு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய முக்கிய பணியாக இருக்கும் எனத் தான் நம்புவதாக பொஸர் தெரிவித்தார். இது ஒரு ஆலோசனையே தவிர இதற்கான வேலைகளில் ஈடுபடுவது உங்களில்தான் தங்கியுள்ளது என்றும் குறிப்பிட்டார். தான் ஒரு சமூக அரசியல் மாணவன் என்ற அடிப்படையில்தான் விடயங்களைப் பார்க்கின்றேன் என்றும் உங்களைச் சந்தீப்பதும் அப்படிப்பட்ட அனுபவங்களில் ஒன்று என்று தெரிவித்தார்.

இங்குள்ள நிலைமைகள் குறித்துப் பலரும் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தனர். மிகவும் காரசாரமான கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் நடைபெற்றது.

இறுதியாக, புகலிடத்தில் ஐந்நாயகசுக் குழலை உருவாக்குவதற்கு ரீ.பி.சி.வா னொலியும், தேனீ இணையத்தளமும் ஆற்றி வரும் பங்குபற்றியும் பேசப்

பட்டது. இவ்வுடகங்கள்கூட பல தருணங்களில் ஐந்நாயக மறுப்பைக் கொண்டவைகளாக இருக்கின்றன என்ற குற்றச்சாட்டும் முன்வைக்கப்பட்டது.

மேற்படி கலந்துரையாடல்களில் இரயாகரன், யோகரட்னம், பொஸர், அசோக், தேவதாசன், வாதன், மனோ, டேவிட், விஜயன், அசுரா, விஜி. மோகன், லக்ஷ்மி ஆகியோர் பங்களித்தனர்.

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு

03. 03. 2007 (பிரான்ஸ்)

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு பற்றி 06.12.2006இல் வெளியிடப்பட்ட பெரும்பான்மை அறிக்கையை பிரான்ஸ் நண்பர்கள் வட்டமானது தமிழ்மொழியாக்கம் செய்து அதுபற்றிய ஒரு விவாதத்தையும், கலந்துரையாடலையும் 03.03.2007 அன்று பாரிஸின் புறநகர்ப்பகுதியான கார்ஜ் -சார் செல்லில் அமைந்துள்ள சபாலிங்கம் மண்டபத்தில் ஏற்பாடு செய்திருந்தது.

இக் கலந்துரையாடலில் பிரதான பேச்சாளராக இலண்டனில் இருந்து வி. சிவலிங்கம் அவர்கள் கலந்து கொண்டார். அசோக் இச்சந்திப்பின் நோக்கம் பற்றிச் சூருக்கமாக விளக்கி, பெரும்பான்மை வல்லுநர் களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அதிகாரப் பகிரவு அரசியல் அமைப்புச் சீர் திருத்தம் தொடர்பான அறிக்கையானது ஏற்கனவேலண்ணிலுள்ள புகலிடத் தமிழர்களால் விவாதிக்கப்பட்டதென்றும் இதனை அடுத்து ஜேர்மனியில் வசிக்கும் ஐஞ்சாயக முன்னியினராலும் இவ்வறிக்கை விவாதிக்கப்படவுள்ள தாகவும் குறிப்பிட்டு ஆரம்பத்தில் பேசினார்.

வி. சிவலிங்கம் அவர்கள் பேசும்போது, தான் இவ்வறிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டதாக எவரும் கருத வேண்டாம் என்றும், மக்களின் இறைமை அதிகாரம் மக்களிடமே சென்றடைய வேண்டுமென்றும் மற்றும் வா-கிழக்கின் இணைப்பின் அவசியம் தமிழ் இறைமையின் முக்கியத்துவம் எனவும் தெரிவித்தார். குறிப்பாக 1948 தொடக்கம் 1977 வரையான இலங்கை அரசியலின் போக்குகள் பற்றியும், வெளிநாட்டுத் தாராளவாதம் ஏந்தச் சூழ்களில் இலங்கைக்குள் பிரவேசித்தது என்பதுயற்றியும் விரிவாகப் பேசினார்.

அதனை அடுத்து இச் சந்திப்பில் கலந்து கொண்டவர்கள் பலரும் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொண்டார்கள். மேற்படி அறிக்கையில் தலித் மக்களுக்கான முக்கியத்துவம் உணர்த்தப்படவில்லை

எனச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. தலித் மக்களின் பிரச்சனையும், தலித்துக்களின் சருக அங்கீகாரத் திற்கான போராட்டமானது 1970க் குப் பின்ற திசைதிருப்பப்பட்டதையும் அவர்களின் அரசியல் உரிமைகளிற்கான உத்தரவாதம் தேவையெனவும் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஜேர்மனியில் நிகழ்ந்த மகா நாட்டில் கையளிக்கப்பட்ட தலித் அரசியல் அறிக்கையானது பெரும்பான்மை வல்லுநர் குழுவால் தயாரிக்கப்பட்ட அரசியல் அறிக்கையுடன் கலந்து விவாதிக்கப்பட வேண்டும் எனவும் கோரப்பட்டது.

இரயாகரன் பேசும்போது, ஜே.வி.பி.யின் ஏகாதி பத்தியப் போக்குகள் பற்றிய விமர்சனத்தை முன் வைத்தார். அவர்களுடனான பேச்சுவார் த்தைகள் எதையும் பெற்றுத்தரப்போவதில்லை என்று குறிப் பிட்டார்.

வட-கிழக்கு இணைப்பு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியாதென்றும் கிழக்கு மக்களுக்கான தனித்துவம் பேணப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்கப்பட்டது. விடுதலைப்பிலிகளின் நிலைப்பாடுகளில் மாற்றமில்லாதிருக்கும் நிலையில் நாம் முன்வைக்கும் அரசியல் தீர்வினால் என்ன பயன் என்னும் கேள்வியும் எழுப்பப் பட்டது. புலம்பெயர்ந்த மக்கள் சார்பில் தீர்வுத்திட்டம் ஒன்றைக் கோருவதற்காக தயார்படுத்துதல் ஆரோக்கி யமானது என்ற கருத்தும் முன்வைக்கப்பட்டது. பல விதமான முரண்டான அபிப்பிராயங்கள் முன்வைக் கப்பட்டபோதும் அனைத்தையும் உள்வாங்கிய வகையில் தொடர் விவாதங்களை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இரயாகரன், அசுரா, யோகாட்னம், மோகன், குகன், எம்.ஆர்.ஸ்டாலின், விஜீ. டேவிட், வரதன், ரணேஸ், தேவதாசன், அருந்ததி, குகநாதன் மற்றும் டென்மார்க் கிலிருந்து வந்த நண்பர்களும் கலந்துரையாடலில் பங்குபற்றினர்.

தமிழ்-முஸ்லீம் இன உறவுகள் கலந்துரையாடல்

10.03.2007 (இலண்டன்)

தேசம் சஞ்சிகையினால் இலண்டன் வால்தம்ஸ் ரோவில் அமைந்த YMCA மண்டபத்தில் 10.03.2007 அன்று பிற்பகல் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்த 'தமிழ்-முஸ்லீம் இன உறவுகள்' கலந்துரையாடல் தேசம் சஞ்சிகையின் நிர்வாக ஆசிரியர் ரி. கொன்ஸரன் ரெனின் தலைமையில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. நூற்றுக்கு மேலானவர்கள் கலந்து சிறப்பித்திருந்தனர்.

நவஜேதி யோகர்ட்னத்தின் வரவேற்றுறையுடன் கூட்டம் ஆரம்பாகியது. இலங்கையில் இருந்து பிரத்தி யேகமாக வருகை தந்திருந்த ஜாடகவியலாளரும் எழுத்தாளரும் பதிப்பாளருமான புண்ணியாமின் அவர்களின் வெளியிட்டு முயற்சிகள் பற்றியும் தன்னுடைய தந்தை அகஸ்தியர் பற்றிய சில நினைவுகளையும் பகிர்ந்துகொண்டு வரவேற்புறையாற்றினார்.

தேசம் சிறப்புமலர் பற்றிய ஆய்வினை சோதிலிங்கம் அவர்கள் திரும்படச் செய்தார். இயக்கங்கள் ஆரம்பித்த காலகட்டங்களில் முஸ்லீம் தொழர்களுடன் மிகக் தோழையுடனும் ஜக்கியத்துடனும் வேலை செய்த

உறவுகள்' என்ற இந்நால் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது.

எல்லா கட்டுரையாளர்களுமே முஸ்லீம்களைத் தனி அலகாகப் பார்க்காவிடில் ஈழவிடுதலைப் போராட்டம் மிகவும் பாரதாராமான விளைவுகளைச் சந்திக்க வேண்டி இருக்கும் என்னும் கருத்துக் கொண்டவர்களாக இருக்கின்றார்கள். விடுதலைப்புலிகளுடன் நேரடியான சமரை வெளிப்படுத்தும் கட்டுரைகளும், 'யாழ்ப்பான வெளியேற்றம்' புற்றியேதிருப்பித் திருப்பிப் பேசுவது அங்கிடத்தில் இருந்துநகராதிருப்பது போன்ற ஒரு தொனியை வெளிப்படுத்துகின்றது. பள்ளிவாசல் கொலையின்போது அங்கிருந்த முஸ்லீம் எம்பி. நுயினா மரிக்கார் குரல் கொடுக்காதிருந்தபோது தந்தை செல்வா பேசியிருக்கிறார். அம்பாறை சிங்களக் குடியேற்றத்தின்போது தமிழ்த் தலைவர்கள்தான் அது குறித்து விசனப்பட்டார்கள். முஸ்லீம்கள் தரப்பில் இருந்து எதுவித குறவும் எழும்பவில்லை. விடுதலைப் புலிகள் இந்த யாழ்ப்பான முஸ்லீம்களின் வெளியேற்றம் பற்றிய தங்களுடைய அனுகுமறை குறித்து

போது 'தமிழ் பேசும் மக்கள்' என்ற பதாகையின் கீழ் ஒன்றாக இருந்ததையும் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கின்ற அரசியல் சூழல் மாற்றங்களினடிப்படையில் அதே பதாகையின் கீழ் முஸ்லீம் மக்களையோ, மலையக மக்களையோ கொண்டு வர முடியாது என்ற நிதர்சனத்தையும் சுட்டிக்காட்டினார்.

தேசம் கடந்த பத்து வருடங்களாகத் தொடர்ந்து வெளிவருகின்ற, மிகவும் ஆணித்தரமாகவும் சரியாகவும் விடயங்களைப் பேசுகின்ற ஒரு பத்திரிகை என்றும் தேசம் சஞ்சிகையில் ஏற்கனவே வெளிவந்த 17 கட்டுரைகளைத் தொகுத்து 'தமிழ் - முஸ்லீம் இன

என்ன சொல்ல வருகின்றார்கள் என்பதையும் அறிந்து இத்தொகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தால் இன்னும் சிறப்பாக இருந்திருக்கும் அல்லது விடுதலைப் புலிகளுக்கும் முஸ்லீம் தலைவர்களுக்குமிடையில் நடந்த சிறசிறு ஓப்புந்தங்கள் பற்றியாவது இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இக்கட்டுரைகளை 3 பிரிவுகளாகப் பிரிக்கக் கூடிய தாக் இருக்கின்றது.

1. ஜனநாயக நடைமுறைகளுடன் ஒத்துப் போபவை (3)
2. தமிழர்களை(விடுதலைப்புலிகளை)த் திட்டிக் கொண்டு அதே இடத்தில் நகராதுநிற்பவை (12)

புகலிட நிகழ்வுகள்

ஷ்டிட்டு-மூஸ்லீட் இன் உருபுகள்

தெவாரப்பட்டா

3. இந்துமதத்துடன் தொடர்புபடுத்தியவை (2)

இனங்களஞ்சிக்கிடையோன நல்லினங்களஞ்சிக்கு இப்படியான வெளியிடுகளின் அத்தியாவசியம் உணர்ப்படவேண்டும். தமிழ்-மூஸ்லீம் இன உறவுகளைப்போல தமிழ்-சிங்கள-மனையக என்னவும் இனிவரும் காலங்களில் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும். ஜனநாயக நடை முறைகளின்போது அடிப்படைவாதிகள் குறித்தும் எமது மக்கள் கவனமாக இருக்க வேண்டும்.

'வரலாற்றுத்தியாக மூஸ்லீம் மக்களின் இருப்பு' பற்றி எம். பெள்ளர் பேசினார். வரலாறுகள் அதிகாரமையங்களின் நலன்களைச் சுற்றிப் புனையப்படுவன என்பதைப் புரக்கணித்துவிட்டு அவற்றைப் பார்க்க முடியாது. இலங்கை கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நாடாக இருந்த தாலும், அங்கு வனிக நோக்கில் வந்த அராயியர்களுக்கும் இலங்கை மூஸ்லீம்களுக்கும் இடையில் தொடர்பு ஏற்பட்டது. அநேக மாக இலங்கை முழுவதுமே மூஸ்லீம்கள் பரந்து வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். போர்த்துக்கேயரின் வருகையினால் இனஅழிப்புக்குள்ளாக்கப்பட்ட மூஸ்லீம்கள் கிழக்கை நோக்கிப் பெருமளவில் நகர்ந்தார்கள். அரேயியர்களின் தொடர்பினால் ஆணாதிக்க சமூக அமைப்புமுறையைக் கொண்டுள்ளது. அங்குள்ள தாய்வாழிச் சமூக அமைப்புமுறை

தமிழர்களிடம் இருந்து வந்ததென்ற வரலாற்றுன்னமொன்று காணப்படுகின்றது. முப்பதுகளின் சட்டநிர்ணய சபையின் அங்கத்துவத்துடன் இவர்களின் அரசியல் பிரவேசம் இருக்கின்றது. இலங்கையின் எப்பாகத்தில் வசிப்பவர்களாயினும் சரி, இலங்கை மூஸ்லீம்களின் தாய்மொழி தமிழ். விடுதலைப் புலிகளினால் செய்யப்பட்ட இனச் சுத்திகரிப்பு நடவடிக்கையில் இருந்துதான், அதாவது அவர்களுடைய வாழ்வு இன, மத அடிப்படையில் மறுக்கப்பட்டபோதுதான், இந்த தனித்துவத்திற்கான தேவை கூர்மையடைகின்றது. வட கிழக்கில் ஏற்படும் ஒரு அரசியல் நீர்விளக்கிழ் மூஸ்லீம்கள் ஸ்பீட் சுத்தான் வாழ முடியுமா? இதற்கான மூஸ்லீம்-தமிழ் சமூகமான உறவுகள் எப்படி ஏற்படுத்தப்படலாம்? கலந்துரையாடல்களோ அல்லது பிரச்சாரங்களோ இதற்கு வழி சமைக்காது. ஒருவர் தமது அடிப்படை உரிமைகளுடன் வாழ்வதற்கு இன்னொரு இனத்தினது அடிப்படை உரிமைகளை மறுதலிக்கவோ தேவையில்லை என்ற விடயம் முக்கியமாக உணர்ப்பட வேண்டும். இதுவான் ஒரு ஆரோக்கியமான அரசியல் கட்டமைப்பை கரு கிழக்கில் கட்டி எழுப்ப உதவும்.

வடக்கில் இருந்து இனச் சுத்திகரிப்பு அடிப்படையில் விரட்டப்பட்டு புத்தளத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மூஸ்லீம்கள் தங்கள் தாயகத்திற்கு எப்போதாவது திரும்புவோம் என்ற இறுதி நம்பிக்கையுடன் இருந்தார்கள். கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் உங்களுக்கு நடந்தது ஒரு இனச் சுத்திகரிப்பு என்பதை அவர்களிடம் எவ்வளவோ எடுத்துக் கூறியும் அவர்கள் அதை நம்ப மறுத்தார்கள். பின் 2002ம் ஆண்டில் சமாதான உடனப்படிக்கை காலகட்டத்தில் அங்கு சென்று குடியேறுவதற்கு முயற்சி செய்த மூஸ்லீம்கள் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ விடுதலைப் புலிகளால் நெருக்கடிக்கு உள்ளாக்கப்பட்டார்கள். திரும்பிச் சென்ற ஆறு மாத அல்லது ஒரு வருட காலத்திற்குள் அவர்கள் அங்கிருந்து மீளவும் வெளியேறினார்கள். அவர்களின் அந்த இறுதி நம்பிக்கை இந்தச் சம்பவங்களின் பின் இல்லாமலாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதே சமயம் கிழக்கில் ஆயதக் குழுக்கள் குறிப்பாக விடுதலைப்புலிகள் தங்களுக்கும் மூஸ்லீம்களுக்கும் இடையிலான பிரச்சினையை தமிழ்-மூஸ்லீம் பிரச்சினை என்றாக்கி அரசியல் செய்தனர். இப்போது அவை இன்னும் கூர்மையாக்கப்பட்டுள்ளன. இலங்கையிலும் இப்படியான பல்வேறு இனங்களுக்கிடையிலான உறவுகளைப் பேணும் முயற்சிகள் முன்னேக்கப்படவேண்டும். ஒரு நியாயமான அனுகுமுறையினால் இந்த இன உறவுகளை வளர்த்துதூக்கி செல்வதற்கு இக்கலந்துரையாடல் வழிசைமக்கும் எனில் அது வரவேற்கப்படக் கூடியதே.

அடுத்து 'தமிழ்த் தேசியவாதமும் தமிழ் மக்களும்' என்னும் தலைப்பில் ராகவன் தனது கருத்துக்களை முன் வைத்தார். முதலில் நாங்கள் தமிழ்த் தேசியவாதத்தின் அடிப்படை அங்கீங்களைக் கேள்விக்குள்ளாக்க வேண்டும்.

1. தமிழர்கள் மொழியால் ஓன்று எனவே தனித்துவமான இனம்.

2. வடகிழக்கு மாகாணங்களில் அவர்கள் பாரம்பரியமாக

புகலிடி நிகழ்வுகள்

இருக்கிறார்கள். எனவே அது அவர்களது தாயகம். எனவே அவர்கள் தேவை ஏற்படின் பிரிந்து செல்வதற்கான சுயநிர்ணய உரிமையைக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தக் கருத்தியல் பல்வேறு காரணங்களால் இன்று உடைந்து கொண்டிருக்கின்றது. இதுவரைக் கும் தமிழ் பேசும் மூஸ்லிம்கள், இஸ்லாமியர்கள், மட்டக்களப்புத் தமிழர் இப்படி எல்லோரும் ஒன்று என்பது கேள்விக்குறியாகிக் கொண்டே போகின்றது.

பழைய இலக்கியங்கள் எதிலும் தமிழன் என்ற அடையாளத்தைப்

பார்க்கவில்லை. நாங்கள் ஜோராப்பாவில் இருந்து காசு கடன் வாங்கியதுபோல் தேசியத்தையும் கடன் வாங்கி இருக்கின்றோம். தேசியவாதத்திற்கு அடிப்படைக் காரணம் பிரேரஞ்சப்படிடி. இலங்கையில் இந்துமதமும் புத்தமதமும் சாதிரிதியாகத்தான் மக்களைப் பிரித்து வைத்திருந்தது. காலனித்துவ காலத்தில் இலங்கை ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது. இன்றியான ஆட்கணக் கெடுப்பு, யோல்ப்புக் கீர்திருத்தச்சட்டம், இன்றியான பிரதிநிதித்தவங்கள், காலனித்துவ அரசியல் நிர்வாகம் இனப்பிரப்பைக் கொண்டு வந்தது. தோட்டத் தொழிலாளர்களைப்பற்றி யாரும் பேசுவதில்லை என்று பலர் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் அங்கும் மக்கள் என்னிக்கைக்குள் சேர்க்கப்படாதவர்களாகவே, சமூகத்தில் இருந்து விலக்கிவைக்கப்பட்டவர்களாகவே இருந்தார்கள்.

யாழ்ப்பாண மேலாதிக்க கிளாக்கரமாரின் பிரச்சினையாகத்தான் இனப்பிரச்சினையைப் பார்ப்பதாகவும், எல்லா இடங்களிலும் புகையிரதத்தின் பாவனை மூலம் பொருட்களை ஏற்றி இறக்குவதாகத்தான் இருந்தது ஆனால் யாழ்-கொழும்பு புகையிரதம் கிளாக்கரமாரகளைத்தான் அள்ளிக்கொண்டு வந்தது. யாழ்ப்பாணத்து மேற்கூட்டு கிளாக்கர்களின் பிரச்சினைதான் முதல்முதல் இனப்பிரச்சினையானது. இதற்கு தனிச்சிங்களச் சட்டத்தை ஒரு காரணமாகக் கூறுகிறார்கள். அதற்கு முதல் அரசகுரும் மொழியாக ஆங்கிலம் இருந்தபோது அதை யாரும் கேள்வி கேட்கவில்லை.

தனிச்சிங்களச் சட்டம் கொண்டு வந்தது தவறானது என்பது ஒரு விடயம். தமிழ்த் தலைவர் கள் எப்படி இதைத் தங்களுடைய அரசியலுக்குப் பயன்படுத்தி வார்கள் என்பது இன்னொரு விடயம். தனிச்சிங்களச் சட்டம் வந்தபோது கீழ்மட்டங்களில் இருந்து அதிகமான சிங்களவர்கள் வேலைக்கு வரத் தொடங்கியபோது அது யாழ்ப்பாணக் கிளாக்கர்களுக்குப் பிரச்சினையாகிப் போனது. தரப்படுத்தலுக்காகக்கப்போராடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். 0.01%மானவர்கள்தான் பல்கலைக்கழகத்துக்குப் போகிறவர்கள் - இவர்களின் பிரச்சினையைத்தான் இன்று தமிழ்மக்களின் பிரச்சினையாகச் சொல்கிறோம். யாழ் மேல் சாதி வர்க்கத்தின் தேவைகளின் அடிப்படையில் எழுந்த

போராட்டம் இன்று ஓட்டுமொத்த தமிழர்களின் பிரச்சினை என்ற கருத்தியலாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழர்களுக்குள் கிறிஸ்தவர்கள், இஸ்லாமியர்கள் அடங்க வில்லை. எனவே இவர்கள் துரோகிகள் அல்லது தமிழர்களுக்கு வெளியே. இன்றியாகவும் மத்தீர்யாகவும் இந்தப் பிரச்சினையை அணுகுவதுதான் எல்லாவற்றையும் சிக்கலாக்கி இருக்கின்றது. எனவே வர்க்க - இன் - சாதி - மத அடிப்படையிலான வேறுபாடு களைக் கருத்தில் கொண்டு, வித்தியாசங்களைப் புரிந்துகொண்டு.

வித்தியாசங்களை ஏற்றுக்கொண்டு வித்தியாசங்களுடன் சேர்ந்து வாழ்தல் எப்படி என்பதற்கான அணுகுமுறைகளும் தீர்வுகளும்தான் ஒரு சப்த்சமான வாழ்வுக்கு முன்னெடுப்பாக அமையமுடியும்.

'தமிழ்-மூஸ்லிம் இன் உறவுகள்' நூலை போல் சத்தியானேசன் வெளியிட்டு வைத்து உரையாற்றினார்.

சிறப்புரை ஆற்றிய புன்னியாமீன் அவர்கள் மூஸ்லிம்கள்பற்றித் தமிழர்கள் மத்தியிலும் தமிழர்கள் பற்றி மூஸ்லிம்கள் மத்தியிலும் தப்பிப்பிராயம் இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. இதற்கான தீர்வைக் காண முடியுமா முடியாதா என்பது பற்றிப் பேசுவேண்டுமே தவிர நாங்களும் அவர்களும் என்னென்ன தவறு செய்தோம் என்று பேசிக் கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. நடந்து முடிந்த குருமான சம்பவங்கள் இனியும் நடக்காதிருக்க என்ன செய்ய வேண்டும். அதனால் ஏற்பட்ட காயங்களை எப்படி ஆற்றுவது என்பன பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். இவ்வளவு கால போராட்டத்தின் பின்னும் சிங்கள ஆதிக்கத்தினால் தமிழர்கள் நசக்கப்படுவதும் தமிழர் தரப்பு ஆதிக்க சக்திகளினால் மூஸ்லிம்கள் நசக்கப்படுவதும் தொடர்ந்துகொண்டிருக்கின்றது.

மேற்குலகினால் மூஸ்லிம்பயங்கரவாதம் என்னும் கருத்து விவைத்தக்கப்பட்டிருக்கின்றதன் அடிப்படையில் மூஸ்லிம்கள் அனைவரும் பயங்கரவாதிகளா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். இரு இனக்களிற்கும் இடையோன் புரிந்துணர்வுகள் மனிதாபிமான அடிப்படையில் எட்டப்படாமைதான் விரோத உணர்வுகளை மோசாக்கியுள்ளன. இந்த இரு இனங்களுக்கும் இடையிலான நல்லினைக்கத்தை 4 அடிப்படைகளில் சிந்திக்கலாம்.

1. மதத் தலைமைத்துவங்கள்
2. ஊடகங்கள்
3. அரசியல் தலைமைகள்
4. கல்வித் திட்டங்கள்

ஒரு இனத்தின் துயர்பற்றி எப்போது மற்ற இனம் உண்மையாகச் சிந்திக்கத் தலைப்படுகின்றதோ அப்போதுதான் ஒரு இனைக்கியம் உருவாக முடியும். இந்த முயற்சியை இலங்கையிலும் மூஸ்லிம் மக்கள் தரப்பில் நாம் தொடர்வோம். நீங்களும் இந்தப் பயணத்தை இத்துடன் நிறுத்திவிடாது தொடர

புகலிட நிகழ்வுகள்

வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

'சர்வகட்சி மாநாட்டில் முன் வைக்கப்பட்ட தீர்வுத் திட்டங்கள்' தொடர்பான கருத்துக்களை வி. சிவ விந்கம் முன்வைத்தார். இன்பிரச்சினையை எவ்வாறு பார்ப்பது? 'எவ்வாறான தலையிட்டு உருவாக்கலாம்?' இன்றைக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற தீர்வுகள் எவ்வாறான மாற்றத்தைத் தரும்? நாடு யெங்காவாது நங்களின் பிடியில் இருந்தும் இராணுவமயமாக்கலில் இருந்தும் மீட்கப்பட்டு ஜனநாயக குழலுக்கு வந்து சேருவதற்கு நாங்கள் எவ்விதம் பங்களிக்க முயற்சிக்கலாம் என்பது பற்றித் தெளிவாக விளக்கினார்.

'முஸ்லிம் ஊடகங்கள் - இன் உறவுகளும் ஊடகங்களும்' எனும் தலையில் பேசிய எஸ். எல். எம். பாருக் அவர்கள், 1950, 1960களில் முஸ்லிம் நேசன், முஸ்லிம் தாரகை இளம்பிறை போன்றன மதப்பிரச்சாரத்தை தமிழில் செய்யும் பத்திரிகைகளாக இருந்தன. இலங்கை வாணையில் ஒரு மணி நேர நிகழ்ச்சி மூலம் இலக்கியப் பகுர்வுகள் இடம்பெற்றன. தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் முஸ்லிம்கள் இன்றைய விடையில் வேறு வெளியிட்டு வருகின்றன.

கைகள் முஸ்லிம் விரோதப் போக்கைக் கடைப்பிடிக்கத் தொடர்ச்சியிலிருந்து, 1990களில் தான் முஸ்லிம்களுக்கென்று ஊடகங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 2000ம் ஆண்டுக்குப்பிறகு எங்கள் தேசம், மீன்பார்வை போன்ற பத்திரிகைகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. நவமூனி வார இதழ் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கின்றது. முஸ்லிம் கார்த்தியன் என்னும் இணையத் தளம் உருவாகி இருக்கின்றது.

தமிழ்ப் பத்திரிகைகளும் ஊடகங்களும் ஒற்றைப் பரிமாணம், ஒற்றைக் கருத்து என்பவற்றைக் கொண்டிருக்கும்போது இவைகள் எப்படி இனங்களின் ஜக்கியம் பற்றிப் பேச முடியும், முரண்பாடுகள் எல்லா இடத்திலும் இருக்கும். முரண்பாடுகளை எப்படிக் கையாளுதல் என்பதை நாங்கள் புரிந்து கொள்ளும்போது இன் ஜக்கியத்துக்குச் சாத்தியமுண்டு. முஸ்லிம்கள் மத்தியிலும் தமிழர்கள் மத்தியிலும் இன்னும் ஜனநாயக சக்திகள் அழிந்துபோய்விடவில்லை என்ற நம்பிக்கை இருக்கின்றது.

'முஸ்லிம் தேசியவாதமும் முஸ்லிம் மக்களும்' பற்றிப் பேசிய நஜா முஹம்த் அவர்கள், தமிழர்கள் எப்படித் தங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள வேண்-

மும் என்று சொல்கின்ற உரிமை எப்படி முஸ்லிம் மக்களுக்கு இல்லையோ அதேபோல் முஸ்லிம்கள் இப்படித் தான் தங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்கின்ற உரிமை யாருக்கும் கிடையாது. அவர்களது அடையாளத்தை அவர்களே தீர்மானிப்பார்கள். இது ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் சமூகத்துக்கும் பொருந்தும், முஸ்லிம் என்பது இல்லாத தைத் தனது மதமாக ஏற்றுக் கொண்ட ஒருவனுக்கு வழங்கப்படுகின்ற ஒரு அடிப்படை. இது பிரதேசம், மொழி, நிறம் என்பவற்றால் தீர்மானிக்கப்படும் ஒன்றால். இல்லாமிய மதக் கருத்தியலுக்கு முரண்பாத எந்தக் கலாச்சாரம், பண்பாடு என்றாலும் அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு அவற்றிற்கும் தமதுபக்களிப்படிக்களை நிறையவே வழங்கியவர்கள் முஸ்லிம்கள். அவர்கள் தமிழ்ப் பண்பாடு, கலாச்சாரம், இலக்கியம் என்பன ஏற்றுக்கு வழங்கிய பங்களிப்புகள் ஏராளம். இல்லாமிய இலக்கியங்களைத் தமிழில் கொண்டு வந்தவர்கள் இலங்கை முஸ்லிம்கள்.

'இலங்கை இன் உறவுகளின் எதிர்காலம்' பற்றிப் பேசியரவி சந்தர்லிங்கம், நாங்கள் யார் என்று சொல்லும்போது நீங்கள் யார் என்று சொல்லிவிடுகிறீர்கள். இது இயங்கியல். மொழி வலுவானது. மொழி இல்லாவிடில் எதுவும் இல்லை. பெரும்பான்மைச் சிங்கள அரசின் வரைபுதான் எங்களுக்கென (சிறுபான்மை) ஒரு அடையாளத்தை நிர்ணயிக்க நிர்ப்பந்தித்தது. அப்போதுதான் நாங்கள் தமிழ்பேசும் மக்கள், ஈழவர், ஈழம் என்னும் வருயுபுகளைக்கொண்டோம். இவைகளை ஈரோஸ் அமைப்புத்தான் தெளிவான நிலைப்பாட்டுடன் முன்வைத்ததென்றும் ஏனைய அமைப்புகள் இவற்றைப் பெரிதாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றும், தேசியம் என்பதன் மார்க்சிய, முதலாளித்துவ வரைபுகள் பற்றியும் விளக்கிப் பேசினார்.

'இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வும் முஸ்லிம்களின் நிலைப்பாடும்' பற்றிப் பேசிய எஸ். எம். எம். பாதி, இனப்பிரச்சினை என்பது ஒரு நிரந்தரமான ஸ்திரத்தன்மை கொண்டதல்ல என்றும் அது அந்தந்த இனங்களின் மாநிலங்களின், இன்னும் பண்பாடுகளிற்கேற்ப அதற்கான பரிமாணங்களைக் கொள்ள முடியும் என்றும் எனவே இனப்பிரச்சினை என்பதனை எப்போதும் ஒரே பரிமாணத் தில் வைத்துப் பேச முடியாது எனவும் பிரச்சினைகளும் தீர்வும் ஒரு சமன்பாட்டுக்கு உட்பட்டதல்ல என்றும் கருத்துத் தெரி வித்தார். அவர் தொடர்ந்து பேச கையில், போராட்ட சக்திகளால் மட்டுமே எல்லாம்

புகலிட நிகழ்வுகள்

தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. மக்களினது அஸ்துமாற்றுக் கருத்தாளர்களினதோ அபிப்பிராயங்கள் கணக்கெடுக் கப்படுவதில்லை. எனவே தீர்வுகள் திணிக்கப்படும் போது புதிய பிரச்சினைகள் தோன்றுவது தவிர்க்க முடியாதது. இத்தகைய குழலில் படிமுறைத் தீர்வுகள் தான் சாத்தியம். எந்தத் தீர்வத்திட்டாக்களின்போதும் மூஸ்லிம்களை உள்ளடக்கியதாக தமிழர் தரப்போ சிங்களத் தரப்போ சிந்திக்கவில்லை. இலங்கையில் செய்யப்பட்ட சகல ஓப்புந்தங்கள் பற்றியும் அவை ஒவ்வொன்றின்போதும் மூஸ்லிம்கள் எவ்வாறு கணக்கெடுக்கப்படாமல் இருந்திருக்கின்றார்கள் என்பது பற்றியும் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார். மேலும் சிங்கள அரசும் புலிகளும் மூஸ்லிம்மக்களைக் குழுக்கள் என்று இப்போது வகைப்படுத்த, வழுமைபோல மூஸ்லிம் அரசியல்வாதிகளும் மௌனம் சாதிக்க ஓப்புந்தம் அமுலாக்கப்பட்டது.

கிழக்கு மக்களும் மூஸ்லிம் மக்களும் தனியலகு

கோரி நிற்கும் நிலையில் வெறுமனே தமிழர் கலாச்சாரம், பண்பாட்டுப் பிரதேசம் என்று பேசிக்கொண்டிருப்பதுயதார்த்தமானதா?

எம். வெ. எம். சித்திக் அவர்கள் தொகுப்புரை மழங்கினார். நீதிக்காகப் போராடுபவர்கள் இன்னொரு இனத்தை ஒடுக்க முடியாது என்றும் எதிர்காலத்திலாவது நாங்கள் பொது எதிரியை அடையாளம் காண வேண்டும் என்றும் தெரிவித்தார்.

தொடர்ந்து நடை பெற்ற கலந்துரையாடலில் பலரும் பங்குகொண்டு கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொண்டனர்.

இத்தனை கண்தியான தலைப்புகளுடன் பேச்சாளர் கலஞ்குக் கொடுக்கப்பட்ட நேர அவகாசம் மிகச் சொற்பாடு என்பதும் இது ஒரு அரை நாள் கூட்டத்திற் கான அவசர மேடையாக இருந்திருக்க முடியாது எனும் குறை எஞ்சி நின்றது என்பதையும் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவது தவிர்க்கமுடியாதது.

கேதீஸ் நினைவு நாள்
31.03.2007 கொன்வே மண்டபம் (இலண்டன்)

இலண்டன் கொன்வே மண்டபத்தில் 31.03.2007 அன்று நடைபெற்ற கேதீஸ் நினைவு நாள் ஸ்ரீலங்கா ஜனநாயக ஒன்றியத்தினால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு ருந்தது. இதில் பிரதான பேச்சாளராக கண்டாவின் முன்னாள் முதலஸ்மீசர் பொப் ரே அவர்கள் கலந்து கொண்டார். ஆனந்தசங்கரி அவர்கள் குத்துவிளக் கேற்றி நிகழ்வை ஆரம்பித்து வைத்தார். இக் கூட்டத்திற்கு Tamil Times ராஜநாயகம் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்.

இந்நிகழ்வில் அகிலன் கதிர்காமர் அவர்கள் ஆற்றிய உரை பின்வருமாறு:

நன்பர்களே!

இன்றைய நாள் எமக்கு மிகவும் முக்கியமான நாள். ஜனநாயகத் தில் யிருந்த ஈடுபாடுள்ளவர் களில் ஒருவரான கேதீஸின் வாழ்வும் சேவையும் பற்றி நினைவு கூரும் நாள் இது.

நீண்ட கால ஆயுத வன்முறையாலும் இராணுவமை மாக்கலாலும் சீரழிந்து போன சமுகத்தில் கேதீஸ் உண்மைக்கும் நீதிக்குமாக தன்னை அர்ப்பணித்தார். இதனால் அவரை நாம் நினைவு கூருவோம்.

ஜனநாயகர்தியான அரசியல் தீர்வை அவர் நம்பி நார். இதனால் அவரை நாம் நினைவு கூருவோம்.

கேதீஸின் ஆழமான சிந்தனையை அறிந்தவர் களில் நானும் ஒருவன். இலங்கை ஜனநாயக ஒன்றியத்திற்கு அவர் வழங்கிய ஆதரவால் எது அரசியல் பார்வைவளப்பட்டது இதனால் அவரை நான் நினைவு கூருகிறேன். அவர் எனது ஆசான்களில் ஒருவர் மட்டு மல்ல எனது நெருங்கிய நன்பரும்கூட. இளம் தலை முறையினரை ஊக்குவிப்பதிலும் அவர்களுடன் கருத்துப் பரிமாற்றங்களையும் விவாதங்களையும்

நடாத்துவதிலும் கேதீஸ் முன்னின்றார். தமிழ் சமுதாயம், பீதியற்று, கருத்துக்களை வெளியே சொல்லப் பயந்த காலமது. கேதீஸ் எனக்கு அச்சமயம் தன்மீபிக்கையைக் கொடுத்தார். அவரின் அனுபவங்களும் பலமும் பல்வேறு இக்கட்டான் பிரச்சனைகள் வரும்போது எனக்கு உறுதுணையாக இருந்தது.

இதற்காக, கேதீஸை நான் நினைவு கூருகிறேன்.

2002ம் ஆண்டில் நோர் வேயின் மேற்பார்வையுடன் கொண்டு வரப்பட்ட போர்நிறுத்த ஓப்பந்தத்தை ஆரம்பத்தில் அனைவரும் போல் கேதீஸாம் வரவேற்றார். விடுதலைப்பிலிகள் போர் நிறுத்த ஓப்பந்தத்தைத் தமக்குச் சாதகமாக்கி அரசியல் படுகொலைகளையும் சிறார்களை படையில் சேர்ப்பதையும் கண்ட கேதீஸ் நம்பிக்கை இழுந்தார். தனது முன்னாள் தோழர் சபத்திரனின் கொலையின் பின் கேதீஸ் மும்முரமாக மனித உரிமை மீறல்களை எதிர்த்து நீதியை நோக்கியிட ஒரு அரசியலில் குதித்தார். சமாதான ஓப்பந்த வழி முறையை மீள வரையறுக்க வேண்டிய கட்டாயத்தை உணர்ந்து செயல்படத் தொடங்கினார். அரசியல் படுகொலைகளை நிறுத்துவதற்காக முனைப்பான பிரசாரங்களை முன்னெடுத்தார்.

நோர் வேயின் பாத்திரத்தை மட்டுமல்லாமல், சர்வதேச சமுகத்தையும், இலங்கை அரசையும் அரசாரப்பற்று நிறுவனங்களையும் அவர் விமர்சித்தார். மனித உரிமைகள் பற்றி கூடிய கவனம் எடுக்கப்படவேண்டும் என்பதையும் அரசியல் தீர்வை விரைந்து செயல்படுத்த வேண்டும் என்பதையும் அவர் வார்ப்புறுத்தினார்.

இவரது விமர்சனங்கள் 'சத்தியா கொலம்' (Sathyam Column)என்ற பெயரில் தொடர்ந்து வெளியிட்டன. 2003ம் ஆண்டு தொடக்கம் 2005ம் ஆண்டுவரை கேதீஸ் ஒரு

புகலிட் நிகழ்வுகள்

தீர்க்கதறிசியாக, மிகவும் சக்தி வாய்ந்த குரலாக சமாதான ஓய்பந்தத்தின் பலவீனங்களை ஈட்டிக் காட்டினார். ஐஞாநாயகமயப்படுத்தப்படாத, மனித உரிமைகளை மதிக்காத சமாதான ஓய்பந்தம் மக்களை பூம் தள்ளும் எனத் தெளிவாக கூறினார். சமாதான ஓய்பந்தம் அரசியல் தீர்வை நோக்கியதாய் இருக்க வேண்டிய அவசியத்தை அவர் ஆழ உணர்ந்திருந்தார்.

இலங்கை அரசு தமிழர்களின் அபிலாசைகளை நிறைவேற்ற வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்து இலங்கை அரசுக்கு அழுத்தம் கொடுக்க வேண்டு மென்பது அவரது அபார நம்பிக்கை.

அரசைப் பற்றிய விமர்சனங்கள் இருந்தபோதும் அரசியல் தீர்வுக்கான ஒரு தேவையை உணர்ந்து அரசு சமாதான செயலகத்தில் ஆலோசகராக அவர் இறுதிக் காலங்களில் இணைந்து கொண்டார். இன்றைய அனைத்துக் கட்சி மாநாட்டு முன் நேற்றத்திற்கு கேதீசின் தீர்க்கதறிசினமும் பங்கும் அடித்தளமாக அமைந்தன. அனைத்துக் கட்சி நிபுணர்கள் குழுவின் செயலாளராக கேதீஸ் பதவி வகித்தார்.

அரசியல் தீர்வை நோக்கிய போராட்டத்தில் நிபுணர்கள் குழுவின் பங்களிப்பு பெரும் வெற்றியென்றே கூறலாம். திம்பு பேச்சு வார்த்தைகளின்போது, திம்பு கொள்கை வகுப்பாளராக இருந்த அனுபவம், ஆயுதப் போராட்டத்திலிருந்து தொடங்கி சமூக செயல்பாட்டாளராக பரிணமித்த அனுபவம் - இவை அனைத்தும் இவரது பார்வையை விசாலமாக்கியது.

நீதியுடன் கூடிய சமாதானமும் அரசியல் தீர்வும் அவசியமென்ற இவரது சிந்தனை இவரது இறுப்பினால் நிறுத்தப்பட்டது. இது எமது சமூகத்திற்கு அளப்பிய இழப்பு. நியாயமான அரசியல் தீர்வுக்காக அனைத்துக் கட்சி மாநாட்டுப் பிரதிநிதிகளுக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதே கேதீஸுக்கும் இதற்காக குரல் கொடுத்த அனைவருக்கும் நாம் வழங்கும் அஞ்சலி.

ராஜனி, அமிர்தலிங்கம், நீலன் போன்றவர்கள் அரசியல் தீர்வுக்காக போராட்க கொலையுண்டனர். சுந்தரம், மணோமாஸ்டர், சுபத்திரன் போன்ற அரசியல் செயல்பாட்டாளர்களும் இக்கொலைப் பட்டியலில் அடங்குவார்கள்.

மாற்றுக் கருத்துகளைச் சுகிக்க முடியாத அழிவு அரசியலில் சொந்தக்காரர்களான விடுதலைப்புலி களே இக்கொலைகளுக்குப் பொறுப்பானவர்கள். அது மட்டுமல்ல. தங்கள் குழுந்தைகளைப் பலாத்காரமாக படையில் சேர்ப்பதை எதிர்த்த தாய்மார், அரசியல் ஜாழியர்கள், அடக்குமுறையை எதிர்த்த தெழுந்த பல்வேறு இளைஞர்கள் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கின்றனர். இவ்வாறான மூர்க்கத்தனமான அடக்கு முறையும் கொலைகளுமே கேதீஸ் போன்றவர்களை செயல்படத் துாண்டிய காரணிகள்.

மக்கள் மேலுள்ள வாஞ்சையும் நீதிக்காக போராடு பவர்கள் மேலுள்ள ஈடுபாடுமே நிராயுதபானியான கேதீஸை உயிராபத்தை மதிக்காது இப்பணிப்பூட்டுதலைத்தது.

கேதீஸ் தேசிய அரசியலிலிருந்து சர்வதேசியவாத மாறியவர். தேச எல்லைகளும் தேசங்களும்

அருகிப் போவதை அவர் சூர்ந்து அவதானித்தார். இலங்கைத் தமிழர்களின் எதிர்காலம் தமிழ் சமூத்தில் அல்ல ஒரு தென்னாசிய ஓன்றியத்தில் என்றே அவர் கருதினார். ஆனால் இலங்கையில் நீதியும் சமாதானமும் நிலைத்தால்தான் அடுத்த படியை நோக்கி நாம் நகரவாம் என அவர் நம்பினார்.

கேதீஸை நினைவு கூரும்போது நாம் அவரது அசாத்தியத் துணிச்சலையும் நேரமையான அரசியலையும் நினைவு கூருவோம்.

அவர் மனித உரிமை சம்பந்தமாக எழுதும்போதோ அல்லது சமாதான ஓய்பந்தம் பற்றி ஆய்வு செய்யும் போதோ அல்லது அரசியல் தீர்வுப்பற்றிப் பேசும்போதோ அடிப்படையில் அவரது நோக்கம் விசாலமானது. அது நீதியான ஒரு சமுதாயத்தை வேண்டிய ஒரு தூரப்பார்வை.

இன்று யுத்தமுனையில் சிறுபான்மை இனங்கள் முடக்கப்பட்டுள்ளன. அரசும் விடுதலைப் புலிகளும் போர்ப்பரணி பாடுகின்றனர். தமிழ் மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அடிப்படைக் கடமையை மறந்து இலங்கை அரசு மனித உரிமை மீறல்களையும் மனிதாயிரான மீறல்களையும் நிகழ்த்துகிறது. விடுதலைப் புலிகள் மாற்றுக் கருத்தாளர்களைக் கொல்வதன் மூலம் தமிழர் மத்தியில் ஜாநாயகர் குழல் உருவாவதைத் தடுத்து வருகின்றனர். இந்நிலையில் கேதீஸ் எதற்காக தனது உயிரை அர்ப்பணித்தாரோ அப்பணியை ஜாநாயகவாதிகள் தொடர வேண்டுமெனக் கோருகிறேன்.

அர்த்தமற்ற யுத்தம் நிறுத்தப்படவேண்டும்!

அரசியல் தீர்வுக்கான அழுத்தம் தொடரவேண்டும்! இதுவே நீதிக்கும் ஜாநாயகத்திற்குமான குழலை உருவாக்கும்.

இதுவே நாம் கேதீஸுக்கு செலுத்தும் அஞ்சலி. நன்றி.

சி. புஸ்பராஜா அவர்களின் ஓராண்டு நினைவுஞ்சலிக் கூட்டம்

01. 04. 2007 (பிரான்ஸ்)

புகலிடத்தின் மறுத்தோடிகளுள் ஒருவராக வாழ்ந்த சி. புஸ்பராஜா அவர்களின் நினைவுஞ்சலிக் கூட்டம் 01. 04. 2007 அன்று பாரிஸில் புதநகர்ப் பகுதியான கார்ஜ் சார்சலில் நடைபெற்றது. இதனை அவரது துணைவியார் மீரா ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.

சி. புஸ்பராஜா அவர்கள் எப்போதும் ஒரு போராளியாகத் தன்னை இன்ம் காட்டிக் கொண்டிருந்தார் என்ற வகையிலும் அவருடைய சமூகச் செயற் பாடுகள் குறித்ததான் அக்கறைகளையும் கருத்தில் கொண்டு மனித உரிமை மிற்கள் மற்றும் ஜனநாயக முக்கியத்துவம் பற்றியதுமான களையாக அவருடைய நினைவுக்கால் நிகழ்வு அமைய வேண்டும் என்னும் அடிப்படையில் அசோக், தேவதாசன், புஸ்பராஜி, ரயாகரன், எம். ஆர். ஸ்டாலின், வங்கி, உதயகுமார் குகநாதன், அந்தோனிபிள்ளை ஆகியோர் உரையாற்றி ஊர்கள். இவ்விடத்தில் உயிர்நிழல் ஆசிரியரின் வீட்டில் மார்ச் மாதத்தில் நடந்த ஆவணக் கொள்ளை பற்றியும் பேசப்பட்டது. சி. புஸ்பராஜா அவர்களின் படைப்புகளின் தொகுப்பொன்று அண்மையில் வெளிவரவிருக்கின்றது என்று செய்தியையும் இத்தொகுப்பு வெளிவருவதற்கான சகல ஏற்பாடுகளையும் சி. புஸ்பராஜா அவர்களின் துணைவியார் மீரா அவர்களே செய்துவருவதாகவும் ஈச்சுமி தெரிவித்தார்.

மாற்று சீனிமாவை நோக்கி...

21. 04. 2007 தேதுக் (கோபா)

தமிழ் வகைதுறை வளாநிலையம் (தேடகம்) கடந்த காலங்களில் காத்திரிமான கலை வடிவங்களுக்கு முக்கியத் துவமளித்து வந்துள்ளது. அவற்றை அறிமுகம் செய்துவைத்ததுடன், அவற்றை நோக்கிப் படைப்பாளிகள் நகருவேண்டி யதன் அவசியத்தையும் வலியுறுத்தி வந்துள்ளது.

பல மாற்று நாடக வடிவங்களையும், கலை வடிவங்களையும் மேடையேற்றியுள்ளது.

இந்த வகையின் தொடர்ச்சியாக, 10. 02. 2007இல் பாலஸ்தீனிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் ஒரு பார்வையைச் சித்தரிக்கும் The Paradise Now என்ற படத்திரையிடுதலுடன், பாலஸ்தீனப் போராட்டத்தில் பங்குபற்றிய போராளி ஒருவரும் டாலஸ்தீனிய நிலைமைப்பற்றி பேசியிருந்தார்.

அடுத்து 10. 03. 2007இல் ஈரானியத் திரைப்படமான Baran திரையிடப்பட்டது. இப்படம் ஈரான் எல்லைகளில் ஒதுங்கும் ஆப்கானிய அகதிகளின் வாழ்வை மையாகக்கொண்டது.

இவ்வரிசையில் The Battle of Algiers 21. 04. 2007 அன்று மாலை 5 மணிக்கு திரைப்பட அறிமுகத்துடன் திரையிடப்

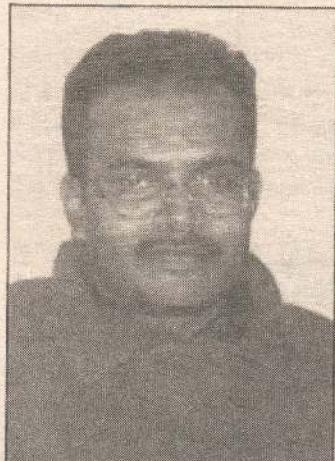
பட்டது. இது அல்ஜீரிய யுத்தத்தை (1954-1962) மையாகக்கொண்டு Gillo Pontecorvo இனால் 1966இல் எடுக்கப் பட்ட கறுப்பு-வெள்ளைப் படமாகும்.

இதன் முடிவில் கலந்துரையாடலும் இடம் பெற்றது.

செந்தில் நினைவுஞ்சலிக்கூட்டம்

15.04.2007 (பிரான்ஸ்)

கடந்த பெருவரி மாதம் 28ம் திங்கி அன்று தனது 38வது வயதில் நெடுஞ்சாலை விபத் தொன்றில் அகால மரணமடைந்த ரவிந்திரநாதன் செந்தில் ரவி அவர்கள் நான்காம் அகிலத்தின் கட்சிப் பணிகளில் பல வருடங்களாக மூட்டிருந்தவர். செந்தில் அவர்களின் நினைவுஞ்சலிக்கூட்டம், அவர் உறுப்பினராக இருந்துவந்த நான்காம் அகிலத்தின் அதன்துலக செயற்பாட்டுக் குழுவினால் பாரிஸில் நடாத்தப்பட்டது.

பாரிஸில் 15. 04. 2007 அன்று நடை பெற்ற இந்தக் கூட்டத்திற்கு நாற்றுக்கும் மேலான தமிழ் நண்பர்களும் கலந்து கொண்டிருந்தனர். நான்காம் அகிலத்தின் முக்கிய உறுப்பினர்கள் இக் கூட்டத்தில் செந்திலின் அரசியல் ஆர்வம் பற்றியும் அரசியற் பணிகள் பற்றியும் சிலாகித்துப் பேசினர். சகலநாடுகளில் இருந்தும் நண்பர்கள் வருகை தந்திருந்தமையையும் குறிப்பிட்டுப் பேசினர். செந்திலின் குடும்பத்திற்கு உடனடியான உதவியாக நன்கொடை திரட்டப்பட்டு வழங்கப்பட்டது.

சபாலிங்கம் நினைவுக்கூட்டம்

29. 04. 2007 (பிரான்ஸ்)

தோழர் சபாலிங்கம் அவர்கள் 1994ம் ஆண்டு மே மாதம் 1ம் திங்கி அன்று சார்சலில் (பாரிஸின் பூரநகர்ப் பகுதி) அவருடைய இல்லத்தில் வைத்து பட்டப்பகலில் புலிகளினால் படுகொலை செய்யப்பட்டு இப்போது 13 ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. தோழர் சபாலிங்கத்தின் முன் ணெடுப்புகளை நினைவுகளும் வகையிலும் புலிகளினதுஅராஜகுப் போக்குகளைக் கண்டிக்கும் வகையிலும் 29.04.2007 அன்று சார்சலில் அமைந்துள்ள 'சபாலிங்கம் மண்டப்'த்தில் பிரான்ஸ்நண்பர்கள் வட்டத் தினால் ஒரு கூட்டம் ஓழுங்கமைக்கப்பட்டது. இதில் நாற்றுக் கணக்கில் பலர் கலந்து கொண்டிருந்தமை அராஜகத்திற்கெதிரான கருல்களைப் பதிவு செய்வதற்கு புகலிடத்தில் மாற்றுக் கருத்தாளர்கள் அதிக எவில் இருப்பதைப் புரிந்துகொள்ளக் கூடியதான் ஒரு தன்மையைத் தோற்றுவித்து இருக்கின்றது.

இதில் கலந்துகொண்டு கருத்துத் தெரிவித்த வர்களில் பெரும்பாலானோர் தோழர் சபாலிங்கம் விட்டுச் சென்றிருக்கும் ஆவணப்படுத்தல் மற்றும் அவற்றை வெளியிடுகளாக்குதல் என்பவற்றைத் தொடர்வதுகான் அவருக்குச் செலுத்தக் கூடிய உயர் பட்ச அஞ்சலியும் எமது சமூகத்திற்குச் செய்ய வேண்டிய கடப்பாடும் எங்கள் முன் இருப்பதாகவும் நிலை நிறுத்திப் பேசினார்கள்.

தோழர் சபாலிங்கம் 1992ம் ஆண்டு பாரிஸில் முதல் முறையாக இலக்கியச் சந்திப்பு நடத்தியபொழுது அதன் செயற்பாட்டுக்குமுலில் முக்கியமானவராக

இருந்தவர் என்பதும் அதனைத் தொடர்ந்து அவர் புலிகளினால் படுகொலை செய்யப்படும்வரையிலும் அநேகமான இலக்கியச் சந்திப்புகளில் கலந்து கொண்டு தனது பங்களிப்பினை வழங்கி இருந்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இலண்டினில் இருந்து வருகை தந்திருந்த ராகவன் இக்கூட்டத்தினைத் தலையைதாங்கி நெறிப்படுத் தினார். ராகவன் தனதுரையில் வரலாறுகள் எவ்வாறு புனையப்படுகின்றன என்பதையும் புனைவுகள் எப்படி வரலாறுகளாகிப் போகின்றன என்பதையும், ஒற்றைப் பரிமாணத்தில் விடயங்களைப் பார்ப்பதுவும் அனுகு வதும் வரலாற்றுத் திரிபுகளே என்று குறிப்பிட்டுப் பேசினார். தோழர் சபாலிங்கத்துடனான இளமைக் காலநட்பையும் நினைவுக்கர்ந்து பேசினார்.

யோகரட்டீம் பேசியபொழுது, சபாலிங்கத்தின் படுகொலைக்கு எதிரான கண்டன நடவடிக்கை அதற்குரிய பரிமாணத்தில் அன்றே எடுக்கப்பட்டிருந்தால் இன்று எங்கோ கடந்து சென்றிருப்போம் என்றும், மிருகவதையைக் கூட எதிர்க்கத் துணிந்திருந்தநாம் இன்று மனித வதைகளை மிகவும் சகஜமாக, அல்சியமாக பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு குழலில் எப்படி வாழ முடிகிறது என்று கேள்வி எழுப்பினார்.

எங்களுடைய வாழ்வுவளமாக இருந்த ஒரு காலத் தில் சோற்றுக்கும் சுதந்திரத்திற்குமிடையில் எதைத் தெரிவிசெய்வது எனும்போது சுதந்திரத்தைத் தெரிவு செய்த நாங்கள் இன்று சோறுமில்லாமல் சுதந்திரமு

புகலிட நிகழ்வுகள்

மில்லாமல் வாழ்கிறோம் என்று தபேசன் சொன்னார்,

சபாவிங்கத்தின் படுகொலைக்குப் பின்பு மாற்றுக் கருத்தாளர்கள் அனைவரும் அச்சம் பொதிந்த நாட்களை மென்னத்துடன் கடந்து செல்லவேண்டிய ஒரு குழலில் இருந்ததாகவும், சபாவிங்கம் சகல இயக்கங்களின் அராஜக்கப் போக்குக்களையுமே கண்டித்து வந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது என்றும் தேவதாசன் கூறினார்.

உதயதமார் பேசும்பொழுது, ‘ஸம்போராட்டத்தில் எனது சாட்சியம் உம்’ முறிந்த பணை யும் ஸம்போராட்ட வரலாற்றில் இன்னொரு பக்கத்தைப் பதிவு செய்தி ருக் கின்றன என்றும்

இன்னும் இப்படியான வரலாறுகளைப் பதிவு செய்யக் கூடியவர்கள் இந்தக் கூட்டத்திலேயே இருக் கின்றார் கள் என்றும் அந்தப் பணி யைச் செய்வதற்கு அவர்கள் கட்டாயம் முன்வரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டார்.

ஜேன்னி பேசியபொழுது பாசிசுப் புலிகளின் கொலைகளைக் கண்டத்தும் பாசிசுப் புலிகளின் கொலைகளைக் கண்டத்தும் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து அதற்கெதிராக செயற்படும் பணிகளில் தங்களை ஈடுபடுத்த வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்.

மோகன் கருத்துத் தெரிவித்தபோது, நாட்டில் நடைபெறும் கொலைகள் எல்லாம் தமிழ்த் தேசியத்தின் பெயரால் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றதென்று தோற்றப்பட்டை முதலில் களையவேண்டும் என்றும், மனித விழுமியங்கள்பற்றி பேசும் அனைவரும் தங்கள் தங்கள் பதாகைகளைத் தாக்கி ஏற்றுதலிட்டு ஒன்றி ணைந்து செயற்படும் ஒரு நிலைக்கு வருவதற்கு முயற் சிகள் எடுக்கப்படவேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார். அத்துடன் புலிகளை விமர்சிப்பவர்கள் அனைவரும் துரோகிகள் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டு விடுவதையும் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்.

அழகிரி தனதுரையில், சபாவிங்கத்தின் பணியை நாங்கள் தொடரமுடியாமற் போனது எங்களுடைய குறைபாடுதான் என்றும் எங்களுடைய பணிகளும் கருத்துகளும் பொதுமக்களிடையே செல்வாக்குச் செலுத்தும் வகையில் அமையவேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

புலிகளினால் கொலைசெய்யப்பட்ட அனைவருக்கும் ஒரு நாளைத் தெரிவிசெய்து ஒரு பொது அஞ்சலி நிகழ்வைச் செய்யவேண்டும் என்றுராம்ராஜ் கேட்டுக் கொண்டார்.

பாலாவின் பேச்சின்போது, இந்த சபாவிங்கம் படுகொலை நிகழ்வுபற்றி இப்போது பேசும்பொது எழுபதி நாயிரம் மக்களின் கல்லறைக்கு மேல் நின்று பேசும்

உணர்வே தனக்கு ஏற்படுகின்றதென்று குறிப்பிட்டார். மற்றும் எமது தேசியம் என்பது பாசிசுத் தேசியமாகவே உள்ளதென்றும், மேலும் நிதர்சனம். கொம் என்னும் இணையத்தளம் சபாவிங்கத்தின் படுகொலையை மிகக்கேவலமாக கொச்சைப்படுத்தி எழுதி இருந்ததை வன்னையாகக் கண்டித்தார்.

எம்.ஆர். ஸ்டாவின் பேசியபோது, தங்களுடைய வெளிபிட்டு ஆர்வத்துக்கு சபாவிங்கத்தின் வெளிபிட்டு முயற்சிகளே உந்துதலாக இருந்ததென்றும் புலிகளைக் கடந்த வரலாறுகளையும் உண்மைகளையும் தேடும் முயற்சிகளில் நாங்கள் ஈடுபடவேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

ஞகாநாதன் பேசும் பொழுது சபாவிங்கம் புலிகளால் படுகொலை செய்யப்பட்டு 13ம் ஆண்டு நினைவு நிகழ்வைத் தன்னுடைய பத்திரிகையில் (பாரிஸ் ரழநாடு) பிரசரித்ததற்காக லாச்சப்பலில் உள்ள கடைகளில் தனது பத்திரிகையை விற்பதற்கு மறுப்புத் தெரிவித்திருந்ததை கூட்டிக் காட்டினார்.

ஏற்கனவே ‘தேசத் துரோகிகள்’ என்ற பதத்தைத் தனது பத்திரிகை எழுத்துகளில் குறிப்பிட்டிருந்ததற்காக வருத்தம் தெரிவித்தார்.

சபாவிங்கத்தின் வெளிபிட்டுப் பணியை நீங்கள் தொடரவேண்டும் என்று ஜெயா பத்மநாதன் கேட்டுக் கொண்டார்.

இரயாகரன் பேசும்பொழுது மக்களின் பிரச்சினைகள் ஓவ்வொன்றையும் இனம் கண்டு அதனடிப்படையில் முடிவுகள் எடுப்பது மட்டுமே முற்போக்கானதும் மாற்றுங்களை நோக்கி நகருவதும் என்றார்.

அசோக் பேசும்பொழுது புலிகள் மட்டுமன்றி எந்தத் தரப்பில் அராஜகம் நிகழ்ந்தாலும் அதை நன்பர்கள் வட்டம் வன்மையாகக் கண்டிக்கும் என்று வலியுறுத்தினார். சபாவிங்கத்துடனும் வேறு சில நன்பர்களுடனும் சேர்ந்து மாற்றுப் பத்திரிகை ஒன்றைக் கொண்டு வரும் முயற்சியில் இருந்ததாகவும் அது முளையிலேயே கருகிப் போயிற்று என்றும் ஆதங்கப்பட்டுக் கொண்டார்.

அக்கால கட்டத்தில் புலிகளின் அராஜகங்கள் இங்கு பாரிஸில் அதிகமாக இருந்ததை நினைவு படுத்திய லக்ஷ்மி, சில சம்பவங்களைக் குறிப்பிட்டார். அதற்காக இப்போது அவர்கள் இங்கு அடியோடு மாற்விட்டார்கள் என்றுதான் அடித்துச் சொல்ல மாட்டேன் என்றும் சொன்னார்.

விஜ்ஞ பேசும்பொழுது போர்க்காலச் சூழலில் பெண்களுக்கு ஏற்படும் பாதிப்புகள்தான் அதிகம் என்றும் தீர்வை திட்டத்தில் பெண்களிற்கான ஒரு சரியான இடம் வேண்டி அழுத்தங்கள் கொடுக்கப்பட-

புகலிட நிகழ்வுகள்

வேண்டும் என்று சொன்னார்

ரஞ்சி கருத்துத் தெரிவித்தபொழுது பெண்கள் எப்போதும் யாருடைய உதவியையும் எதிர்பார்த்தி ராமல் தங்கள் கால்களில் நிற்பதற்குப் பழகினால் அரைவாசிப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடும் என்றார். பெண்களுக்கு அவர்களேதான் முட்டுக்கட்டை என்றும் குறிப்பிட்டார்.

இவ்வாறான சந்திப்புகளுக்கு நாங்கள் பக்க பலமாக இருக்க வேண்டும் என்றும் அது குறித்த அழிக்கைகள், ஆவணப்படுத்தல்கள் தீவிரப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் மனோ குறிப்பிட்டார். சந்திப்புகள்

நடத்தி முடித்த பின்பு அவை குறித்த மீஸ்பரிசீலனை அவசியம் என்றும் சொன்னார்.

அறிக்கை ஒன்று தயாரிப்பதற்கான நபர்கள் தெரிவுபற்றி பேசப்பட்டது. கூட்டத்தின் இறுதியில் விளிம்புநிலை மாந்தரான தலித்துகள், பெண்கள் பிரச்சினைகளைப்பற்றி இணங்கை அரசியல் தீர்வுத்திட்டத் தில் கவனம் கொள்ளும்படி ஏற்படுத்துவதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

கூட்டம் நடைபெற்ற முடிந்தபின், ரிபிசி வாணோவி யின் ஆதரவாளர்கள், நேயர்கள் கலந்துகொண்ட ஒரு கலந்துரையாடல் நடைபெற்றது.

வருடாந்த தமிழ்க் கல்வியில் ஆய்வு மகாநாடு

01.06.2007-02.06.2007 (கன்டா)

'இனத்துவப் புனைவுகள் - மாற்றம், தொடர்ச்சி, முரண்' என்ற தலைப்பிலான மகாநாடு ரொறான்றோ பல்கலைக்கழகத்தில் யூன் 1ம், 2ம் நாட்களில் நடைபெற்றது.

தமிழ் அடையாளம் - அங்கீராம், புலம் பெயர்வில் சமூக மாற்றங்கள், சங்கத் தமிழ் அடையாளமும் தேசிய வாதமும், தீண்டாமை, புலம்பெயர் வாழ்வில் தமிழ் கற்பித்தல், மலையகத் தமிழர், தீராவிடநாடும், தமிழ் பேசும் முஸ்லீம்கள், தமிழியலின் அண்மைக் காலப் போக்குகள், பனித்தின்னையும் பாலைத் திண்ணையும், பெருங் கற்பண்பாட்டு காலத் தமிழர், தமிழ்த் தேசியமுக்காதிபத்தியமும் காலனித்துவமும் போன்ற தலைப்புகளில் கட்டுரைகள் வாசிக்கப்பட்டன.

பேராசிரியர்கள் சேரன், வி. அரசு, ஜினிச்சி புகெள், கத்தரின்யாங், யமுனா சங்கரசிவம், சினுவரிகாம், சரின் எம்க்கன், சித்திரலேகா மெனனகுரு, ரவி ராமச்சந்

திரன், ரவி வைத்தீஸ்வரன், தம்பையா, அப்ரணா சுந்தர், உசா ஜோரஜ், ரெநாபின் மேசன், பார்வதி கந்தசாமி மைத்திரி ஜெகத்சன், கோ. கருணாநிதி போன்றோர் கலந்து கொண்டு கட்டுரைகளை வாசித்தனர்.

கிடகும் முக்கியமும் கவனிக்கப்பட வேண்டியது மானநிகழ்வு இது.

கட்டுரைகள் பெரும்பாலும் ஆய்வுகளாகவும், பல்கலைக்கழக மாணவர்களை நோக்கியுமே இருந்தது. கலை, நாடகம், சினிமா, கவிதை, நாவல் போன்ற விடயங்களும் அடுத்து வரும் ஆண்டுகளில் இணைக்கப்படவேண்டும். அத்துடன் நிகழ்வை ஸ்காபரோ வளாகத்துக்கு மாற்றுவது நல்லது. இங்கு தமிழர் அதிகம் வசிப்பதால் பங்கு பெறுவோரின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கும். புலம் பெயர்ந்த ஜோப்பிய, அவுஸ்திரேலிய ஆய்வாளர் களின் பங்களிப்பை அதிகரிக்க வேண்டும்.

ஆங்கிலத் தோட்டத்தின் தமிழ் இலக்கியத் தீருவிழா

Holy Festival of Tamil Litterature in English Garden

03. 06. 2007 (கன்டா)

கடந்த ஆணி மாதம் 3 ம் நாள் மாலை 7 மணிக்கு, ரொறான்றோ பல்கலைக்கழக மண்டபத்தில், வைன், சீஸ், பிஸ்கட், கட்டல், கோபி பிரமாறவுடன் ஆங்கிலத் தோட்டத்தின் தமிழ் இலக்கியத் தீருவிழா ஆரம்ப மாகியது.

'Semi Formal' என்ற பதத்துடன் கூடிய நுழைவு அட்டைகளைப் பெற்றுக் கொண்டோரே மண்டபத் தினுள் காணப்பட்டனர். நிகழ்ச்சித் தலைவர் ஆங்கிலத்திலேயே நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்துவது வழக்கினர். இலக்கியத் தோட்ட நிர்வாகிகள் 'காலம்' செல்வம், முத்துவிளக்கம், பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம் போன்றோர் கோட், குட் அனிந்து காட்சியளித்தனர்.

இதிலிருந்து Semi Formal இன் தெளிவைக் காணலாம்.

தமிழ் ஊடகங்கள் பலவற்றுக்கு அழைப்பிதழ்கள் அனுப்பப்படவில்லை. ஆனாலும் மண்டபம் நிறைந்திருந்தது. இயல்விருந்து நாடகர் தாசியலிற்கும், சிறந்த படைப்புக்களிற்கான சிறப்பு விருதுகள், ஜோடிக் கருளிக்கு 'ஆழி குழ் உலகு' என்ற நாவலுக்காகவும், ரேவதிக்கு 'அக்டினேவு-உணர்வும் உருவும்' என்ற நாவுக்காவும், கவிஞர் சேரனுக்கு 'மீண்டும் கடலுக்கு' என்ற கவிதைத் தொகுப்புக்காகவும் வருங்கப்பட்டது.

இந்த விருதுகளை ரொறான்றோ பல்கலைக்கழகம் இலக்கியத்தோட்டத்துடன் இணைந்து வழங்குவதாக கூறப்பட்டது. ஆனால் செல்வா கனகநாயகம் தின்

புகலிட நிகழ்வுகள்

Thursday June 7, 2007
Chelva Kanaganayakam

Dear Sir:

I am writing to bring to your notice a factual error in the news item that relates to the Iyal Viruthu ceremony that took place on 3rd June in Toronto to honor Mr. Tarcisius. This event was organized entirely by the Tamil Literary Garden and has no connection whatsoever with the Centre for South Asian Studies, University of Toronto. I shall be thankful if you would make note of this correction.

Sincerely,
Chelva Kanaganayakam
President/ Tamil Literary Garden
ckanagan@chass.utoronto.ca

ஆங்கிலத்தில் கடிதம்

ணைக்கு எழுதிய கடிதத்தில் ரொறான்றோ பல்கலைக் கழகத்துக்கும் விருது விழாவுக்கும் எந்தச் சம்பந்தமுமில்லை எனத் தெளிவித்துள்ளார். தொடர்ந்தும் ரொறான்றோ பல்கலைக்கழகப்பூச்சாண்டி எவ்வளவு காலத்துக்குத் தொடரப் போகின்றது?

'காலம்' பிந்தைய இதழில் அடுத்த விருதுக்கான விண்ணப்பங்கள் ரொறான்றோ பல்கலைக்கழகத்தின் பெயரிட்டே கோரப்பட்டிருந்தன. பழையும், பெருமையும், மிக்க ரொறான்றோ பல்கலைக்கழகத்தை ஏன் இந்த வெளியாட்டில் இழக்கின்றார்கள்?

விழாவில் திட்டமிட்ட முறையில் பாலேந்திராவின் பெயர் இருட்டிப்புச் செய்யப்பட்டதென்பது ஜனநாயக மறுப்புக்கு எதிராக பாலேந்திரா தொடர்ச்சியாகக் குரல் கொடுப்பதன் விளைவா? இல்லையேல் வியாபாரத் தோல்வியா?

கடந்த காலங்களில் இலக்கியத்தோட்டத்தினரின் 'இயல் விருது' மேலாதிக்க வட்டத்தையே சுற்றி வருகின்றது. ரொறான்றோவில் தொடர்ச்சியாகப் பல ஸ்தாபனங்கள், கழகங்கள் விருதுகளை வழங்கி வருகின்றன. யார் யாரோ விருதுகள் பெறுகின்றனர். அப்படியான மற்றொரு விழாதான் இதுவும்.

நாடகப்பட்டறைகள்

10. 06. 2007 (குடா)

நாடகப் பட்டறை 1 :

சமதி ரூபனால் மங்கையின் நாடகப்பட்டறை ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. பட்டறையின் முடிவில் வியநாம் போரின்போது அமெரிக்க இராணுவத்தால் அழிக்கப்பட்ட ஒரு கிராமத்தில், அதிகாலை வேளை மலைக்குச் சென்ற பெண் ஒருவரைத் தவிர ஏனைய அனைவரும் அழிக்கப்படுகின்றனர். மலையின் உச்சி யிலிருந்து இக் காட்சிகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் இப் பெண்ணினது பார்வையில் தனி நபர் நடிப்பாக மங்கை நடித்துக் காட்டினார். சுமார் 55 பேர் மட்டில் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்து இந்நிகழ்வத்திற்கு வெளி அரங்கில் நடாத்தப்பட்டது.

நாடகப் பட்டறை 2 :

நாடகர் தாசீசியஸ் அவர்களினால் நடத்தப் பட்ட மேற்படி நாடகப்பட்டறை மல்லேன் சமூக நல நிலையத்தில் 'கூத்தாடிகள்' சார்பாக வீடு ஆசிரியர் திலீப்குமார், தேடகம் சிவம், மயிலன் ஆகியோரால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இந்நாடகப்பட்டறையில் சுமார் 80 பேர் வரை கலந்து கொண்டனர். அரங்கக் கலையின் பல்வேறு பரிமாணங்களைத் தெளிவுபடுத்தி தாசீசியஸ் பயிற்சி அளித்தார். பட்டறை நிகழ்வின் இறுதி யில் நாடகர்களின் கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்தார். இந்த பயிற்சி முகாழுக்கு ஞானம் லம்பேட இணைப்பாளராக கடமையாற்றினார்.

மறக்காத மனமுகமாய்...

கலைச்செல்வன்
15. 07. 2007 (பிரான்ஸ்)

சவடுகளைப் பதித்தபடியும் சவடுகளை அழித்த படியும் காலங்கள் மறைந்தோடுக் கொண்டிருக்கின்றன. கலைச்செல்வன் என்ற நண்பன் எங்களோடு வாழ்ந்து தன் சிரிப்பின் எதிரொலிகளை எங்கள் ஆழங்களில் இறுக ஏற்றுத் திட்டுச் சென்று 2 ஆண்டுகள் சில கணங்களாய் மறைந்தன. 2005ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 5ம் திங்கள் கலைச்செல்வன் காலம் ஆகியநாள், 'மறக்காத மனமுகமாய்', அறியாத தோழினை நினைவின் அடுக்கு களாய் ஆகிவிட்ட அவனது நிலைநாள் நிகழ்வு 15ம்

நிகழ்வின் கட்டுல அம்சமாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஒளி ஓவியங்களாகச் செதுக்கப்பட்டிருந்த புகைப்பாடங்கள் இலக்கியாளின் தொழில் நேர்த்திக்கும் வளர்திறமைக்கும் சான்றிதழாகி நின்றன. அவசரங்களில், மணிநேரங்களுக்கு மட்டும் அமைக்கப்படும் கண்காட்சிகள் பார்வையாளர்களின் கலைநுகர்வுக்குச் சவால் விடுவன. கண்காட்சிகளின் ஏற்பாட்டாளர்கள் இவற்றைக் கவனம் கொள்ளவேண்டும் என்பது எப்போதும் எங்களின் வேண்டுகோளாக இருக்கும். இலக்கி

திங்கள் மூலம் 2007இல் பாரிஸின் லாச்சப்பல் பகுதியில் உள்ள சென். புருனோ மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது. இந்நிகழ்வு அரசியல் சமூகம் சார்ந்து செயற்படும் அமைப்பான நண்பர்கள் வட்டத்தினரால் திறம்பட ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. கலைச்செல்வனின் இளங்காலச் சிநேகிதவின் கவிஞர் நா. சபேசன் 'கனவு கலஞ்குரிமிருந்தபோது' என்ற தலைப்பில் நினைவுப் பேருரை ஆற்றினார்.

நிகழ்வுகளின் தொடக்கத்தில் நண்பர்கள் வட்டம் சார்பில் கிருபன் அவர்கள் இவ்வாறான நினைவு கூரல் களின் அவசியத்தையும் அது எவ்வாறு அரசியல் சமூக பொருளாதாரத் தளங்களில் உள்வாங்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் குறிப்பிட்டு உடன்பாடுகளுக்கும் முரண்பாடுகளுக்கும் அப்பால் ஜனநாயகச் சூழலைன் றின் தேவையைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதன் மாண்பினையும் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார். கவிஞரும் 'முகம்' திரைப்பத்தை இயக்கியவருமான அருந்ததி அவர்களின் ஒழுங்கமைப்பில் தொடர்ந்த நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றன. நேர்வேமில் வாழும் இளைஞரை இலக்கியாளின் கறுப்பு வெள்ளை ஒளி ஓவியங்கள் காட்சி இந்

யாவின் ஒளி ஓவியங்கள் வடதுஞவத்தில் மலரும் பொழுதுகளையும் அங்கேயும் துளிரவிடும் மலர்களையும் குளிர்பனிக்குள் இயங்கும் மனிதர்களையும் அவர்கள் குழியிருப்புக்களையும் நிழல் பிடித்திருந்தன. இவை இசையின் ஒத்திசைவட்டம் பங்கேற்றோருக்கு திரைச் சுவரிலும் காட்டப்பட்டது. இளவுதிலேயே இவரது திறமையினைக் கண்டோர் உள்ளர் வாழ்த் தினர். அவ்வாறே அருணாவின் சாக்ஷபோன் மற்றும் தமராவின் வயலின் இசையும் உக்கிர அரசியல் கருத்தடால் களங்களாக மாறிவிடும் புகலிட நிகழ்வு கலஞ்கு சற்றே ஆச்சாசம் வழங்கும். இசைகளின் படங்களின் காட்சிகள் அதுவும் எங்கள் இளையதலை முறையினரால் ஒரு கொடையாக வழங்கப்படுகின்றது. தமராவின் வயலின் இசை மண்டபத்தில் சுதந்திரமாக ஊடுரவியது.

நண்பர் கலைச்செல்வன் வடமாகாணத்தின் தெல்லிப்பளை என்ற இத்தின் அருகான வறுத்தலை விளான் என்ற கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதும் தெல்லிப்பளை யூனியன் கல்லூரியில் பயின்றவர் என்பதும் மற்றும் இந்தச் சிறிய கிராமங்களில் தோன்றிய

புகலிட நிகழ்வுகள்

மேதைமைகளின் பல பேர்களும் சபேசனின் நினைவுப் பேருரையில் தெரிய வந்தன. அண்ணமக் காலமாக, நினைவுக்காரர் நிகழ்வுகளுக்கு பாரிஸில் நிறைப் பேர்கள் கலந்து கொள்கிறார்கள். கலைச்செஸ்வரின் நண்பர் கள் நிறைவே பல்வேறு ஜோப்பிய நாடுகளில் இருந்து இங்கிழும்வில் கலந்து கொண்டனர்.

'இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை: நிரந்தரத் தீர்வுக் கான வரலாற்றுத் தடங்கல்களும் அனுநிதிகளாலும் சவால்களும்' என்ற கலந்துரையாடல் நிகழ்வில் வி. சிவலிங்கம், முகம்மது எஸ். ஆர். நிஸ்தார், ந. சீர்த் திருன், ராகவன், டொக்டர் பாலா ஆகியோர் தத்தமது நோக்கில் இத்தலைப்பை அணுகினர். இலங்கையின் பேரினவாத அரசியலும் தேசியவாத அரசியலும் கடந்த 25 வருட கால தமிழர்களின் உரிமைப் போராட்ட அரசியலும் எவ்வாறு இன்று தமிழர்களை இயற்கை மரணத்திற்கு இட்டுச் செல்கின்றன என்பதும் சிறு பான்மை இனங்களின் வாழ்வரிமையையே மறுக்கின்ற பேரினவாதம் புலிகளின் இருப்பில் மட்டும் தங்கள் இனவாத அரசியலைப் பரப்பும் ஷேலஷ்ருமய போன்று

மக்கள்மீதான இவ்வாறான அனுகுமுறையும் வெற்றி யளிக்கப் போவதில்லை என்பதைப் புலிகள் எப்போது உணரப் போகிறார்கள் என்று கேள்வி எழுப்பினார். சுசீந்திரன் அவர்களது பேச்சில் தம்மதீப்க் கோட்பாட்டி னடிப்படையில் எழுந்த மகாவம்ச மனோநிலை ஆயிரத் துத் தொள்ளாயிரங்களில் இருந்து சுதந்திர இலங்கையின், இன்றைய சிறீலங்காவின் பிரச்சினைகளுக்கு அடிப்படைத் தலூராக இருந்து இயக்குவிக்கின்றது என்பதை அரசியல் சாசன வரலாற்றினாடு குறித்து ரைத்தார். சர்வக்கட்சி மாநாட்டின் மாப்பு முன் வரைபு பரவலாகப் பேசப்பட்டபோதும் ஆனாலும்தாப்பு இந்த நிலைமைகளைக் கையாளுகின்ற தன்மைகளின் அவதானங்களில் இருந்து மக்கள் இன்னொருமூறை தீர்வத்திட்டம் என்கின்ற ஏமாற்றுக்கள் தள்ளிவிடப் படுகிறார்கள் என்றும் தன் கருத்தை வலியுறுத்தினார். சீர்த்திரனது கருத்து ஒற்றைப்படையானதாகவும் எழுபதுகளில் இருந்த அரசியல் நிலைமைகளை உலகப் பொருளாதார ஒழுங்கமைப்புகளோடு ஒத்துப் பார்க்காத வெறும் தேசியவாதிகளின் பாணியிலாகவே

அமைப்புக்களின் யதார்த்த நிலைமைகள் என்பவை சிவலிங்கம் அவர்களின் பேச்சில் சொல்லப்பட்டது. ஜூக்கிய இலங்கைக்குள் சமூர்ச்சையோடு இலங்கைப் பிரஜைகளாக புலிகளின் அனைத்து அராஜகங்களும் ஓழிக்கப்பட்டு சிங்கள மக்களுடன் இணைந்து வாழ வதற்கு இன்றுள்ள சவால்களாக மேற்காட்டியவற்றை சிவலிங்கம் அவர்கள் இனம் கண்டார்.

அடுத்துப் பேசிய நிஸ்தார் அவர்கள் எவ்வாறு மூஸ்லிம் மக்களும் மலையக மக்களும் மொழி அடையாளங்களுக்கு அப்பால் இன்தத்துவ அடையாளங்களை எடுத்துக் கொள்வதன் இன்றைய அரசியல் அவசியத் தையும் அதற்கான காரணங்களையும் விபரித்தார். எவ்வாறு பேரினவாத அரசியல் தமிழர்களின் போராட்டத்தை நசக்கவும் அழிக்கவும் முற்பட்டதோ, அச்சொட்டான அதே அனுகுமுறைகளையே புலிகள் மூஸ்லிம் மக்கள்மீது பிரயோகிக்கிறார்கள். எவ்வாறு புலிகளை அழிப்பது சாத்தியமில்லையோ அவ்வாறே மூஸ்லிம்

அமைந்திருந்ததென்று அவருக்குப் பின் வந்து கருத்தரைத்துராகவன் குறிப்பிட்டார். மனிதர்கள் என்று முன்பாகுகிறார்கள் ஒரே வகையான உரிமைகளுக்காகப் போராடுகின்ற அமைப்புக்களின் இனைவு சமுத்தைப் பொறுத்தவரை இன்று ஏன் மிக அவசியமாகி நிற்கிறது என்பதையற்றி உள்ளியல் அடிப்படையிலான ஆய்வுரை டொக்டர் பாலா அவர்களால் வழங்கப்பட்டது. இவர்களின் பேச்சுகளின் பின்னால் பார்வையாளர்கள் மிகநீண்ட நேரம் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துகள் அனைத்தின்மீதும் கேள்விகள் எழுப்பினார்கள். கீரன், ரயாகரன், எம். ஆர். ஸ்ராவின், விஜி, நிர்மலா, அநூநதி, அசோக், ஜெயா பத்மநாதன் ஆகியோர் உற்சாகமாகக் கலந்து கொண்டனர்.

தொடர்ச்சியாக எதை ஒட்டியும் இவ்வாறான சுந்திப்புக்கள் இலங்கை அரசியலில் எவ்வாறான மாற்றங்களை உண்டுபண்ணலாம் என்பதுபற்றி நன்றாகவே உணரப்பட்டிருந்தது.

புகலிட நிகழ்வுகளின் தொகுப்பு: தெருக்கச்சத்தன்

MARXISM WILL GIVE HEALTH TO THE SICK

- FRIDA -

“... அவளது விசாரணைகள் தொடுதலிருந்து ஆழம்பிக்கின்றன. தனிமனித ஒழுக்கமும் சமூக ஒழுக்கமும் ஒன்றிலொன்று தங்கியிருக்கின்றன. ஆண்களின் கோட்பாட்டியலில்தான் சமூகக் கோட்பாடுகள் தங்கியுள்ளன. இவைதான் ஒழுக்க நெறிமுறை களைத் தீர்மானிக்கின்றன. உனது நித்திரையையும் தீர்மானிப்பது நான்தான். உனது உடலற்ற வாழ்வுதான் சமூக ஒழுக்கமும் எமது வாழ்வும் என ஆண்கள் குரலெழுப்புகளின்றனர். அபு சியிட் சிறப்பாகத் தனது விசாரணைகளைத் தொடர்கின்றார் ...”

- உடலற்ற உயிரின் உறுப்புக்களின் உரையாடல் -